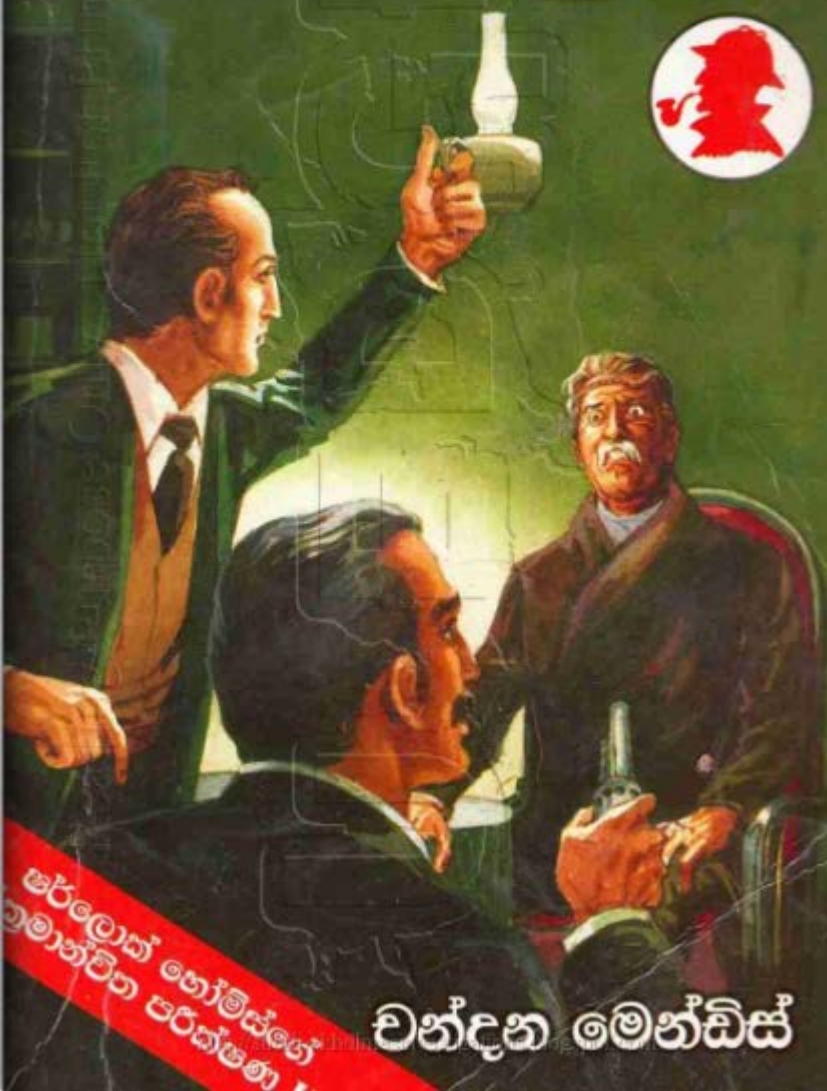

ආතර් කොනන් ඩොයිල්ගේ
දියමන්ති ඔටුන්න

පර්ලොව් හෝම්ස්ගේ
නමාන්විත පරික්ෂණ

චන්දන මෙන්ඩිස්

Pending Purpose Only.. Not For Print.

දියමන්ති ඔටුන්න

සර්ලොක් හෝම්ස්ගේ
වික්‍රමාන්විත පරීක්ෂණ

ii

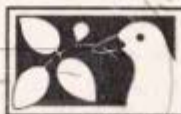
දියමන්ති ඔටුන්න

ජර්ලොක් හෝම්ස්ගේ
වික්‍රමාන්විත පරීක්ෂණ ii

ශ්‍රීමත් ආතර් කොනන් ඩොයිල්ගේ
THE ADVENTURES OF SHERLOCK HOLMES

අසංකෘත පරිවර්තනය

චන්දන මෙන්ඩිස්

චන්දන මෙන්ඩිස් ප්‍රකාශන

141/2, දුටු පාර, බැඳ්දගාන, කෝට්ටේ

මෙම ග්‍රන්ථයට ඇතුළත් කර ඇත්තේ පහත සඳහන්
ෂර්ලොක් හෝම්ස් කථාවල පරිච්ඡිතයයි.

(පරිච්ඡේද අනු පිළිවෙළින්)

1. THE ADVENTURE OF THE ENGINEER'S THUMB
2. A CASE OF IDENTITY
3. THE ADVENTURE OF THE BERYL CORONET
4. THE MAN WITH THE TWISTED LIP
5. THE ADVENTURE OF THE SECOND STAIN
6. THE ADVENTURE OF THE SPECKLED BAND

පටුන

පිටුව

1.	ඉංජිනේරුවෙකුගේ අත්දැකීමක්	8
2.	අතුරුදන්වීමේ සිද්ධියක්	47
3.	දියමන්ති ඔටුන්න	81
4.	අතුරුදන් වූ ව්‍යාපාරිකයා	126
5.	දෙවැනි ලේ පැල්ලම	166
6.	තිත් වැටුණු පටිය	216

ඉංජිනේරුවෙකුගේ අත්දැකීමක්

ඉංජිනේරුවෙකුගේ අත්දැකීමක්

පර්ලොක් හෝමස් සහ මා අතර දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ සමීප මිත්‍රත්වයක් තිබිණි. මේ කාලය තුළදී ගැටලුවක් ඔහු වෙත ගෙන යාමට, මට ඉඩකඩ සැලසුණේ අවස්ථා දෙකකදී පමණි. ඉන් එකක් හෘදර්ශී මහතාගේ මහපටුනිල්ල හා බැඳුණු ගැටලුවයි; අනෙක කර්නල් ඩෝබ්සන් ගේ උත්සාදය පිළිබඳ ගැටලුවයි. මෙයින් පසුව සඳහන් කළ ප්‍රශ්නය කිසුණු ලෙස නිරීක්ෂණවල යෙදෙන්නන්ට සෛත්‍රයක් විවෘත කරන බව සැබෑය. එහෙත් මූලික සඳහන් කළ ගැටලුවේ ඇති අද්භූත ස්වභාවය නිසාම එය ඔබට ඉදිරිපත් කිරීම වඩාත් සුදුසු වේ යයි සිතමි.

ඒ 1889 වසරේ ගිම්හාන සෘතුවයි. මගේ විවාහයෙන් මඳ කලකට පසු, හෝමස් බේකර් විරියේ තනිකර දමා මම බිරිඳ සමඟ බේකර් නිවසක පදිංචියට ගියෙමි. එහි සිටම පොද්ගලික වෛද්‍යවරයෙකු ලෙස වෛද්‍ය වෘත්තියේ යෙදුණෙමි. එහෙත් නීතිපතා මගේ මිත්‍රයා හමුවීමට යාමට ද මම අමතක නොකෙළෙමි. සමාජයීඳී ජීවිතයෙන් බැහැර වී, අවිවාහකව, ගේ මුල්ලට වී කාලය ගත කළ හෝමස්, සාමාන්‍ය තත්ත්වයට ගෙන ඒමට, මා තිරතුරුවම දරු උත්සාහය අපමණය. ඉදහිට ඔහු මගේ නිවසට කැඳවාගෙන යාමට ද මට හැකිවිණි.

මා පදිංචිව සිටියේ පැයින්ස්ටන් දුම්රිය පොළට නුදුරු නිවසකයි. මගෙන් ප්‍රතිකාර ගැනීමට පැමිණි රෝගීන් සංඛ්‍යාව ද ක්‍රමයෙන් වැඩිවී තිබිණි. මොවුන් අතර දුම්රිය පොළේ නිලධාරීන් කිහිප දෙනෙකු ද විය. මෙයින් එක් අයෙකු දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ පීඩා විඳි, සුව කළ නොහැකි යයි කියා අසනීපයක්, මම සනීප කළෙමි. එතැන් පටන් මගේ ශුණු වර්ණනා කරමින් ඔහු මා වෙත එවූ රෝගීන් සංඛ්‍යාව අපමණය.

එක් උදෑසනක අපේ කාමරයේ දොරටු කිසිවකු තවටු කළ හැකිත් මම අවදිවීමි. උදේ හතටත් පෙර අප අවදි කර ඇත්තේ අපේ මෙහෙකාරිය විසිනි.

"දොස්තර මහත්තයගෙන් ප්‍රතිකාර ගන්න කියල දෙන්නෙත් ඇවිල්ල ඉන්නව, පැඩ්ටන් දුම්රිය පොළේ ඉඳල. අන්න ලෙවුන් බලන කාමරයේ බලාගෙන ඉන්නවා" ඇය කීවාය.

මම ඉක්මනින් හැඳ පැළඳ ගෙන ගෙදර පහළ තට්ටුවට බැස ආවෙමි. අත්තරායන්ට ගොදුරු වී තුවාල ලැබීම නිසා දුම්රිය පොළේ සිට මා වෙත ආ රෝගීන් බොහෝය. ඔවුන්ගේ තුවාල බොහෝවිට සුළුපටු ඒවා නොවන බව මම අත්දැකීමෙන් ම දන සිටියෙමි. මා රෝගීන් බලන කාමරයට පිවිසීමටත් පෙර, එහි දොර වසාගෙන එළියට ආවේ මා කලින් සඳහන් කළ මගේ මිත්‍රයා වූ දුම්රිය ගාඩ්වරයාය.

"අන්න ඔහු ඉන්නවා කාමරේ."

මගේ මිත්‍රයා කීවේ. වම් අත උරහිසට ඉහළින් ඔසවා, පිටුපසට මහපටුහිල්ල දිගුකරමිනි. "දන් ඔහුට හොඳයි."

"හොඳයි? මොකක්ද ඔහුට ඇතිවෙලා තියෙන ප්‍රශ්න?" මා ඇසුවේ, මගේ මිත්‍රයා කථා කළ පිළිවෙළේ තිබූ අමුත්ත නිසයි. ඔහු කථා කළේ මගේ විකිත්සාගාරය තුළට අදහන සතෙකු කුඩු කළා යයි හඟවන්නාක් මෙනි.

"මේ අලුත් රෝගියෙක්. මං හිතුවා මම ම ඔහු මෙහාට කැඳවාගෙන එන්න ඕනක කියල. එහෙම කළාම ඔහුට මහහැරල පෑන යන්න බැහැ . . . . ඔය ඉන්නෙ මිනිහ කිසි කලබලයක් නැතුව . . . . ඉතින් දොස්තර මහත්තයා. ඔබට වගේම මටත් රාජකාරි තියෙනව නේ. මං දන් යන්න ඕනෙ"

මගේ මිත්‍රයා වහා පිටවී ගියේ ඔහුට සතුති කිරීමටවත් මට ඉඩක් නොතබමිනි.

මම රෝගීන් පරීක්ෂා කරන කාමරයට ඇතුළු වූයෙමි. මගේ මේසයට සම්පයෙන් මහත්මයෙක් අසුන්ගෙන සිටියේය. ටීවීඩි රෙද්දෙන් නිම කළ වාච්චි ඇඳුම් කට්ටලයක් හැඳ සිටි ඔහුගේ, රෙදි කැප්තොප්පිය මගේ පොත් මත තබා තිබිණි. ඔහු එක් අතක් වැසෙන සේ මුත්තක් ගසාගෙන සිටි බැවින් මම දුටුවෙමි. මේ

ලේන්සුවේ ගැම තැනකම ලේ තැවී තිබිණි. ඔහු තරුණයෙකි. වයස අවුරුදු විසිපහකට වැඩි නැත. ඔහුගේ මුහුණෙන් විදහා දක්වුණේ ප්‍රබල පෞරුෂත්වයකි. එහෙත් මේ අවස්ථාවේ නම් ඔහු අධික ලෙස සුදුමැලි වී සිටියේය. කුමක් හෝ කරුණක් නිසා ඔහු තදබල ලෙස කැලැකීමට පත්ව සිටි බවත්, දත් සිත සන්සුන් කර ගැනීමට උත්සාහ දරමින් සිටි බවත් මම වටහා ගතිමි.

“මේ තරම් උදාසනින් ඔබ අවදි කිරීම ගැන මට සමාවෙන්න දොස්තර මහත්මයා. ඊයේ රාත්‍රියේ මට බරපතල අන්තරායකට මුහුණ පාන්න සිදුවුණා. මං ආවේ උදේ පාන්දරින්ම එන දුම්රියෙන්. පැඩිංගන් වලදී මං අතල බැඳුවා, දොස්තර මහත්මයෙක් හමුවෙන්න පුළුවන් කොහේදිද කියලා, එක් කරුණාවත්ත මහත්මයෙක්, මාව මේතැනට කැඳවාගෙන ආවා. මං ඔබේ සේව්‍යාවට මගේ ආගන්තුක පත්‍රය දුන්නා. නමුත් ඇය ඒක අර මේසය මත අමතක කර දමා ගොස් ඇති බව මට පෙනෙනවා.”

ආගන්තුක පත්‍රය අතට ගෙන, මම එය කියවා බැලීමි.

වික්ටර් හාදර්ලි
හයිඩ්‍රොලික් ඉංජිනේරු
16A වික්ටෝරියා වීරිය
(තුන්වන මහල)

“ඔබව මේ තරම් වේලා රඳවා තැබීමට සිදුවීම ගැන මට කණගොටුයි. ඔබ රාත්‍රිය නිස්සේම දුර ගමනක් ගිහින් අවසන් කළා විතරයි වගේ. ඒ වගේ ඒකාකාරී දෙයක්ම ඇති කෙනෙකුට විඩාවට පත් කරන්න.”

“අපොයි නෑ! රාත්‍රිය නම් මට කොහොමටවත් ඒකාකාරී වූණේ නෑ”

මගේ අමුත්තා කීවේ සිතාසෙමිනි. ඔහු මිළහට දිගින් දිගටම සිතාසෙන්නට පටන්ගත්තේය. පුටුවේ පිටුපසට හේත්තු වූණු ඔහු මුළු සිරුරම සොලවමින් සිතාසුණේ උමතු වෙත් මෙනි. මෙය ඉතාමත් අප්‍රසන්න විය. ඉවසීම වෛද්‍යවරයාකු සුළු තිබිය යුතු උතුම්

ගුණගායකී. එහෙත් අමුත්තාගේ අප්‍රසන්න සිතාව නිසා මගේ ඉවසීමේ සීමාව ද ඉක්මවා ගියේය. මම කෝපයට පත්වීමි.

"තවත්වනව මය හිනහව!" මට කැගැසිණ.

"ඉස්සර වෙලා තමන්ගේ හැඟීම් පාලනය කරගෙන සිටින්න." මම වතුර පෝශුවකින් විදුරුවකට වතුර ස්වල්පයක් වත්කොට ඔහුට බීමට දුන්නෙමි. එහෙත් එයින් පලක් නොවීය. ඔහුගේ සිනහව නැවතුණේ නැත. ප්‍රශ්න රැසකට මැදි වී සිටි පුද්ගලයෙකුට ඒවා එක්වරම අවසන් වූ පසු සිතේ ඇතිවන්නේ සැහැල්ලු ගතියකි. එවිට සිතේ ඇතිවන සොම්නස ඉවසාගත නොහැකිව ඔහු මද උත්සාද තත්ත්වයකට පත්වීම ස්වභාවයකි. නොතවත්වාම සිතාපුණු ඉංජිනේරුවා මිනිත්තු කිහිපයකට පසු යථා තත්ත්වයට පත්විය. මෙවර ඔහු වඩාත් දුර්වලව, වඩාත් සුදුමැලිව සිටියේය.

"මං හැසිරුණේ මත මෝඩයෙක් වගේ නෙද?" ඔහු අපහසුවෙන් ඇසීය.

"අපොයි නැහැ. දන් මේක බිල හිටින්න."

මම වතුර විදුරුවට බිඳුන්වා ස්වල්පයක් වත්කොට ඔහුට බීමට දුන්නෙමි. සුළු චේලාවක් ගතවෙද්දී සුදුමැලිව තිබූ දෙකම්මුල් යළිත් රත්පැහැයට හැරිණි.

"ඔන්න දන් ටිකක් හරි. ඉතින් දොස්තර මහත්තයා මගේ මහපටුහිල්ලේ කුටාලය ගැන . . . . නෑ නෑ මහපටුහිල්ල තිබුණු තැන ගැන බලන්න."

එසේ කිව් ඔහු අතේ ගැටගසා තිබූ ලේන්සුව දිග හැරීමට පටන් ගත්තේය. ගලා වෙද්‍යවරයෙකු ලෙස මා ලබා තිබූ පළෙවුරුද්ද නිසා මගේ ස්නායු එතරම් පහසුවෙන් කම්පනයට පත් නොවේ. එහෙත් මේ අමුත්තාගේ ලේන්සුව ඉවත් කළ පසු දුටු දර්ශනය නිසා මම හිතියෙන් නිහඬවෙමි. එහි තිබුණේ ඇඟිලි හතරක් සහ . . . . මහපටුහිල්ල තිබූ තැන විශාල ලේ කැටියකි! මහ පටුහිල්ල සහමුලින්ම කැටි හෝ ඉදිරිගොස් තිබිණි.

"දෙවියන්ට ඔප්පු වෙව්වාටෝ!" මට කැගැසිණ. "මේක මහා බරපතල කුටාලයක් නේ. මේකෙන් සැහෙන්ත ලේ ගලායන්න ඇති?"

13. "දෙයියන්ට ඔප්පු වෙච්චාවෙ!"

"ඔව්. හුඟක් ලේ ගියා. මේක කළ වහාම මාව ක්ලාන්ත වුණා. මට සිහිය එද්දී තවමත් ලේ ගලනවා. ඉතින් මම ලේන්සුව තුවාලය වටේ ඔතල, පුංචි ලී කෝටු කැල්ලක් එතැනට තද කරල තියාගත්තා.

"විශිෂ්ටයි, ඔබ වෙන්ත තිබුණේ ගලා වෛද්‍යවරයෙක්."

"මං කටයුතු කළේ හයිඩ්‍රොලික් (ද්‍රවශක්ති) විද්‍යාවේ සිද්ධාන්තයක් අනුව කියල කියන්නත් පුළුවනි. ඒක මගේ ක්ෂේත්‍රය නේ."

"මේ තුවාලය සිදුකරල තියෙන්නේ බොහොම මුවහත්, ඒ වගේම බර ආයුධයකින්."

"ඔව්. මස් කැපීමට ගන්නා යෝධ පිහියකින්"

"චුරැදීමකින් හදිසියේ සිදුවූ අන්තරායක් වෙන්ත ඇති?"

"කොහොමටවත් නෑ."

"දෙයියෝ සාක්කි! එහෙනම් ඔබ කියන්නේ මේක මිනීමැරීමට තැත්කිරීමක් කියලද?"

"ඇත්තම කියනවා නම් සිතා මතා එල්ල කළ දරුණු මාරාන්තික ප්‍රහාරයක්."

"ඔබ මාව හය කරනවා."

මම තුවාලය පිරිසිදු කොට විෂබීජ නාශක කාබොලික් අම්ලය සහිත වෙරම් පටි සහ පුළුන් තට්ටු කිහිපයකින් ආවරණය කළෙමි. කිසිදු වේදනාවක් දනෙන ආකාරයක් නොපෙන් වූ ඔහු පුටුවේ පිටුපසට හේත්තු වී සිටියේය. කෙසේ වෙතත් ඔහු වරක් දෙකක් කොල් තදින් සපාගත් අයුරු මම දුටුවෙමි.

"දන් කොහොමද?" මා ඇසුවේ තුවාලය වෙලා අවසන් කළ පසුයි.

"විශිෂ්ටයි. ඔබේ තුවාලය වෙළීමෙන් මට දනෙන්නේ අලුත් ජීවයක් ලැබුණා වගෙයි මං හරිම දුර්වලවයි හිටියේ. ඒ ඉතින් මට හුඟක් කරදර වලට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වුණු තියා."

"ඒක අතකින් ඔබ ඒ ගැන කථා කරන්න පටන් නොගන්නවා නම් හොඳයි. ඒ මොකද ඒ ගැන කථා කිරීම ඔබේ ස්නායු වලට දැඩි කම්පනයක් වෙන්න පුළුවනි."

"නෑ නෑ. දන් මම කොහොමටත් ඒ ගැන කියන්නෙ නෑ. මගේ කථාව කියන්න ඕන පොලීසියට. ඒ වුණත් දොස්තර මහත්මයා ඔබට කියන්න, මගේ මේ තුවාලය නිසා නොවෙයි නම්, ඔවුන් මං කරන පැමිණිල්ල විශ්වාස කරාවිද කියලත් මට සැකයි. ඒ මොකද ඒක එතරම්ම අසාමාන්‍ය, අදහුන කථාවක්. ඊළඟට මගේ ඒ කථාව ඔප්පු කරන්න මං ලග කිසිම සාක්ෂියක් නැති තරමයි. බාග වෙලාවට ඔවුන් මගේ කථාව විශ්වාස කළා කියල හිතමු. ඒත් ඊළඟට නීතියෙන්, යුක්තියක් සාධාරණයක් ඉටුකරන්න හැකි වේවිද කියන එකක් සැකයි. ඒ මොකද මට දීමට හැකි පැහැදිලි හෝඩුවාවල් කිසිවක් නෑ."

"හො හෝ! මේක ඔබට විසඳා ගැනීමට අවශ්‍ය ගැටලු සහගත ප්‍රශ්නයක්ද? එහෙම නම් මං ඔබෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ අපි යමු ෂර්ලොක් හෝම්ස් මහත්මයා ලඟට. ඔහු මගේ මිත්‍රයෙක්. පොලීසි යන්න කලින් ඔහු හමුවෙලා බලමු."

"මං ෂර්ලොක් හෝම්ස් ගැන අහල තියෙනවා. ඔහු මේක විසඳන්න භාර ගන්නවා නම්, මං ඒ තරමට කෑමිනියි. නමුත් කොහොමටත් මම මේ ගැන පොලීසියටත් පැමිණිලි කරන්න ඕන. ඔබට පුළුවන්ද මට ෂර්ලොක් හෝම්ස් මහත්මයා හමුවෙන්න ඉඩ සලස්වා දෙන්න?"

"මට පුළුවනි ඊට වැඩි දෙයක් කරන්න. මං ඔබව ඔහු ලඟට කැඳවාගෙන යන්නම්."

"එහෙම කළ හැකි නම් මං ඔබට අතිශයින්ම ණය ගැතියි මහත්මයා."

"කුලී රියක් කැඳවාගෙන අපි දෙන්න පිටත්වෙල යමු. හෝම්ස් උදේ ආහාරය ගනිද්දී ඔහුට එකතුවෙන්න අපි තවමත් ප්‍රමාද නැහැ. මේ ඉක්මනින් ඔබේ කථාව ඔහුට විස්තර කරන එක ඔබට අපහසුවෙන එකක් නැද්ද?"

"මං ඒකට සූදානම්. මේ කථාව කියලා ඉවර කරන තුරු මගේ හිතට සැතපීමක් නෑ."

"එහෙම නම් ඔහොම ඉන්න. මගේ සේවකයා කුලීරියක් අරගෙන ඒව්. මං ඉක්මනට සූදානම් වෙලා එන්නම්."

ශ්‍රීනිව් හි සුප්‍රසිද්ධ වෝනර් සහ මැකියන් සමාගමේ, මම අවුරුදු හතක කාලයක් පුහුණුව ලැබුවා. ඒ මගින් මට මේ වෘත්තියේ හොඳ පළපුරුද්දක් ලබාගන්න අවස්ථාව සැලසුණා.

අවුරුදු දෙකකට කලින් මගේ තාක්ෂණ මිය ගියා. ඔහුගෙන් මට සුළු මුදලක් උරුම වුණා. ඒ මුදලක් උපයෝගී කරගෙන, උපදේශක පොද්ගලික ඉංජිනේරුවරයෙක් ලෙස මගේම රැකියාවක් අරඹන්න මම තීරණය කළා. ඒ අනුව වික්ටෝරියා විට්ගේ ගොඩනැගිල්ලක මගේ කාර්යාලය විවෘත කළා.

මං හිතන්නේ තනිවම කමන්ගේම ව්‍යාපාරයක් අරඹන ඕනෑම කෙනෙකුට, මුල් වරට බොහොම නිසරු කාලයකට මුහුණ දෙන්න සිදුවෙනවා. මට ඒක අතීක් අයමක් වඩා බලපෑම් වෙන්න ඇති. පුහුණිය අවුරුදු දෙකටම උපදේශකත්වය ලබාදෙන්න මට ලැබුණේ අවස්ථා තුනක් පමණයි. එයින් මට උපයාගන්න ලැබුණු සම්පූර්ණ මුදල පවුම විසිහතයි සිලිං දහයක් පමණයි. හැමදාම උදේ නවයේ ඉඳල සවස හතර වෙනතුරු මගේ කාර්යාලයට වෙලා මං බලාගෙන හිටියා. අත්තිමට මගේ හිතේ ලොකු කලකිරීමක් ඇතිවෙන්න පටන් අරගෙනයි තිබුණේ. මං පොද්ගලික ඉංජිනේරුවෙක් ලෙස මෙහෙම රැකියාව ඇරඹූ එක මහ මොඩ කමක් ලෙස මගේ සිතට වැටුණා.

ඊයේ හටස මං මගේ කාර්යාලයෙන් පිටවී යන්න හිතුවා පමණයි. මගේ ලිපිකරුවා ඇවිත් කිව්වා ව්‍යාපාරික කටයුත්තකට මා හමුවෙන්න මහත්මයෙක් පැමිණ ඇති බව. ලිපිකරුවා අතේ තිබුණා ආගන්තුක පතක්.

"කර්නල් ලයිසැන්ඩර් ස්ටාක්" යනුවෙන් එහි සඳහන්ව තිබුණා. ලිපිකරුවා පිටුපසින්ම එය මේ අනුග්‍රාහක මහත්මයාත් ආවා.

ඔහු මධ්‍යම ප්‍රමාණයටත් වඩා උසින් වැඩි, කෙටිවූ පුද්ගලයෙක්. මං හිතන්නේ ඒ කරුම කෙටිවූ මිනිසෙක් මං කවදාවත් දකිල නැහැ. ඔහුගේ නාසයේ තුඩ හා නිකටේ ඉදිරි කෙළවර ඉතා තියුණු ලෙස ඉදිරියට උල් වී තිබුණා. මුහුණේ හම හිස් කපලටම ඇලී තිබුණේ යටින් මස්පිටු කිසිවක් නැති විධියටයි. තවුෂ් ගේ කෙටිවූ බව අසනිපයක් තිසා හොට, ඔහුගේ සාමාන්‍ය ස්වභාවය බව මට හිතාගත හැකිවුණා. දැස් වල තිබුණේ හරි දීප්තිමත් බවක්. ඔහු බොහොම කඩිසරව එතා මෙතා ඇවිදලා විකක් වාම

නමුත් සම්පූර්ණ ඇසුම් කට්ටලයකින් සැරසී සිටියා. ඔහුගේ වයස මං හිතන්නේ තිහකට වඩා හතළිහකට කිව්වු ඇති.

"මේ හෘද්දේ මහත්මයාද?"

ඔහු ඇසුවේ ජර්මන් ජාතිකයින් ඉංග්‍රීසි කථාකරන උච්චාරණයකින්.

"ඔව්."

"ඔබේ වෘත්තීය කටයුතු ඉතාම හොඳ බවට මට රෙකමදාරුවක් ලැබිල තියෙනවා. හෘද්දේ මහත්මයා වෘත්තියෙන් පමණක්ම නෙමෙයි, රහස්‍ය ආරක්ෂා කරදීමට හැකියාවක් ඇති, අපේ පොද්ගලික බව පුරකින කෙනෙක් හැටියට තමයි, ඒ රෙකමදාරුවේ සඳහන් වුණේ."

ඒ වගේ වර්ණනාවක් කළාම ඕනෑම තරුණයෙකුගෙ හිතේ ලොකු සතුටක් ඇතිවෙනවා. මම ඒ සන්නේෂයෙන් ඔහුට හිස නමා ආචාර කළා.

"මගේ හපන්කම් හා වර්තය ගැන කවුද ඔය වර්ණනාව කළේ?" මං ඇහුවා.

"ඒක කිව්වේ කවුද කියන ඒක මේ වෙලාවේ මං ඔබට කියන්නේ නැහැ. ඔවුන් තවත් කිව්වා ඔබ අනාථයෙක් තනිකඩයෙක්, ලත්ඩන් තහරයේ පදිංචි වෙලා ඉන්නේ තනිවම කියලා."

"ඔව්. ඒක ඇත්ත. ඒ වුණත් මං අහනවාට අමනාප වෙන්න එපා. මගේ අවිවාහක බව, කාන්තවුරුත් නැතිකම මගෙන් කෙරෙන්න තියෙන වෘත්තීය කටයුත්තකට බලපාන්නෙ කොහොමද? මං හිතන හැටියට ඔබ මේ ඇවිත් ඉන්නේ ඉංජිනේරු කටයුත්තක් ගැන මගෙන් උපදෙස් ගන්න. එහෙම නේද?"

"ඇත්තටම ඔව් මහත්මයා. නමුත් මං අර දේවල් හෙව්වේ මොකටද කියලා ඔබට කතාබහ කරගත යද්දි කේරේව්. මෙතැනදි අපි අතිශයින්ම රහසිගත භාවය අපේක්ෂා කරනවා - අතිශයින්ම රහසිගත! ඔබට කේරෙනවා නේද? පවුලේ සාමාජිකයන් තැනූ හිතමිත්‍රයන් සිටිනා කෙනෙකුගෙන් ලැබෙනවාට වඩා රහසිගත බවක්, ඔබ වැනි කෙනෙකුගෙන් ලබා ගන්න පුළුවනි. එහෙම නේද මහත්මයා?"

"රහස්‍ය ආරක්ෂා කරන්න මං පොරොන්දු වුණෙත්, මං ඒක ඒ අයුරින්ම ඉටුකරන්නමි" [theseinvestigations.blogspot.com](http://www.theseinvestigations.blogspot.com)

මං එහෙම කිව්වාම මේ කර්නල් වරයා මා දිනා කියුණු බැල්මක් හෙළවා. කිසි දවසක කිසිකෙනෙක්, ඒ විටියේ සැක සහිත, ප්‍රශ්නාර්ථ බැල්මක් මා වෙත හෙළා නැහැ.

"ඔබ පොරොන්දු වෙනවද එහෙනම්?" ඔහු ඇසුවා.

"ඔව් මං පොරොන්දු වෙනවා."

"කටයුත්ත කිරීමට පෙරත්, එහි යෙදෙද්දීත්, ඊට පසුවත් රහසිගත බව පුරකින්න ඔබ පොරොන්දු වෙනවා එහෙනම්? මේ ගැන කවිත් එක වචනයක්වත් පිට නොකර්න බවට, අකුරක් හෝ නො ලියන බවට ඔබ පොරොන්දු වෙනවා?"

"මං ඒ බව ඔබට සහතික කරලා කිව්ව නේ."

"බොහොම හොඳයි." ඔහු එක්වරම පුටුවෙන් නැගිට්වා. ඊළඟට ඊයක් වගේ විදුලි වේගයෙන් කාමරය හරහා ගිහිත් දොර ඇරල බැලුවා. එළියේ බරාදයේ කිසිකෙනෙක් හිටියේ නැහැ.

"ප්‍රශ්නයක් නෑ. මං මේ බැලුවේ ඔබේ ලිපිකරුවා අපේ කථාවට සවන් දිගෙන ඉන්නවද කියලා. මං දන්නවා සමහර ලිපිකරුවෝ තමන්ගේ ස්වාමියාගේ රහස්‍ය වැඩකටයුතු වලට හොරෙන් කන් දෙනවා. දන් අපට ආරක්ෂා සහිතව නිදහසේ කථා කරන්න පුළුවනි."

ඔහු තමන්ගේ පුටුව, මගේ පුටුව අතටම කිට්ටු කර ගත්තා. ඊට පස්සේ යළිත් වරක් මා දිනා බලාගෙන හිටියේ සැකසහිත විධියට. මේ වෙලාව වෙනකොට මේ පුද්ගලයා ගැන මගේ හිතේ එක්තරා අප්‍රසන්න වගේම බියකරු හැඟීමක් ඇතිවෙන්න පටන් අරගෙනයි තිබුණේ. මට අනුග්‍රාහකයෙක් අහිමි වී යාමේ පාඩුව එක් පැත්තකින් සිතට නැගෙද්දී, අනෙක් පැත්තෙන් අර අප්‍රසන්න හැඟීම හිතේ මතු වෙලා ආවා. ඒ නිසාම මට ඇතිවුණේ හරිම නොඉවසිලිමත් බවක්.

"මහත්මයා මගේ කාලය මට හුණක් වටිනවා. කරුණාකරල කියන්න මගෙන් ඔබට කෙරෙන්න උවමනා කටයුත්ත මොකක්ද කියලා"

"එක රාත්‍රියක් වැඩෙහි යෙදීම වෙනුවෙන් ඔබට ගිනි පතහක මුදලක් ලැබුණොත් සැහේවිද?" ඔහු ඇසුවා.

"ඔව්. බොහොම හොඳයි."

"රාත්‍රියක වැඩක් කියලා මං කිව්වට, පැයක පමණ කාලයක් ගතවෙන වැඩක් කිව්වොත් වඩාත් නිවැරදියි. අපේ යන්ත්‍රයක් අක්‍රීය වෙලා තිබෙනවා. ඒක ද්‍රවශක්ති තාක්ෂණයෙන් වැඩ කරන යන්ත්‍රයක්. මට උවමනා කරන්නේ ඒක නිවැරදි කරගන්නට ඔබේ අදහස. මේ යන්ත්‍රයේ වැරද්ද ඇත්තේ කොහැනද කියලා ඔබට පෙන්වා දෙන්න පුළුවන්ද? එහෙම පෙන්නුවොත් ඒක ඉක්මනින් හදාගන්න අපට පුළුවනි. මේ වගේ කටයුත්තක් ඔබට භාරදීම ගැන ඔබ මොනවද හිතන්නේ?"

"මට පෙනෙන හැටියට නම් කරන්න කියෙන වැඩේ බොහොම සුළුයි. ගෙවීම අතිවිභාලයි."

"අන්න හරියටම හරි. අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, අද රෑ අන්තිම දුම්රියෙන් ඔබ මේ කටයුත්ත සඳහා ඒව් කියලා"

"කොහේටද?"

"ඔබ එන්න මිනෙ බර්ක්ෂයර් ප්‍රාන්තයේ අයිගඩ් ගමටයි. මේක ඔක්ස්ෆර්ඩ්ෂයර් ප්‍රාන්ත මායිමට සම්පව තිබෙන කුඩා ගමක්. රෙඩ්. ඉඳලා හැතූක්ම හතක දුර. ලන්ඩනයේ පැඩ්ටන් දුම්රිය පොළෙන් පිටත් වී යන අන්තිම දුම්රිය, රෑ 11.15ට පමණ අයිගඩ් වලට ළඟාවෙනවා."

"බොහොම හොඳයි."

"මං ඔබට හමුවෙන්න අශ්වකර්ත්තයෙන් දුම්රිය පොළට එන්නම්."

"අපට අශ්වකර්ත්තයක යන්නක් කියෙනවද?"

"ඔව්. අපේ තැන තිබෙන්නේ ටිකක් ගම්බදව වෙන්න. අයිගඩ් දුම්රියපොළේ ඉඳල එතැනට හැතූක්ම හතක් පමණ කියෙනවා."

"එහෙම නම් ඔය රාජකාරිය කියෙන තැනට අපට මැදියම් රූයට කලින් ළඟාවෙන්න බැරිවේවි. ඒ විධියට බැලුවොත් මට රූම ආපහු එන්න දුම්රියකුත් නැතිවේවි. මට අනිවාර්යයෙන්ම ඔබගේ තැන රාත්‍රිය ගතකරන්න සිදුවෙනවා."

"ඔව්. අපට ලේසියෙන්ම පුළුවනි ඒ සඳහා ඔබට සැපපහසුකම් සලස්වන්න."

"ඒක මට ටිකක් නුහුරුයි. මේ වැඩේ සඳහා අපට වෙනි-
වෙලාවක් යොදා ගන්න පිළිවෙළක් නැද්ද?"

"අපි තීරණය කරලා තියෙනවා, ඔබව ගෙන්වාගන්න හොඳම
වෙලාව, මේ වෙලාවයි කියල. ඔබට මුහුණපාන්න වෙන තොයෙක්
දුෂ්කරතා ගැනත් හිතල බලලයි, අපි මේ වගේ මුදලක් ගෙවන්න
තීරණය කළේ. ඔබේ වෘත්තියේ ඉහළම තත්ත්වයට පැමිණි පළපුරුදු
ඉංජිනේරුවෙකුගෙන් වුණත්, අපි මේ ගෙවන මුදලට උපදෙසක්
ගන්න පුළුවනි. තවුත් ඔබ වගේ තරුණ, අප්‍රසිද්ධ කෙනෙකුට අපි
ඒ ගාස්තුව ගෙවන්නෙ මේ අපහසුකම් තියයි. කොහොම වුණත්
ඔබ මේ වැඩට කැමැති නැත්නම් දන් වුණත් පුළුවනි අත්හැර
දාන්න!"

එක්වරම මගේ හිතට ආවේ ගිනි පහහක මුදල ගැනයි. මට
ඒක මොන තරම් ප්‍රයෝජනවත් වේවිද යන්න සිහිවුණා.

"නැහැ. නැහැ. ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඔබේ වැඩ පිළිවෙළට මං
කැමැතියි. ඒ වුණත් මගෙන් කෙරෙන්න තියෙන වැඩේ මොකක්ද
කියලා වැඩි විස්තර දනගන්න මං කැමතියි."

"ඔව් ඒක හරි. මේක බොහොම රහසිගත කාරණයක් කියලා
මං කිව් දෙයින්ම ඔබේ හිතේ කුතුහලයක් ඇතිවෙන්න ඇති.

ඒකෙ පුද්ගලයෙක් නැ. මේකට සම්බන්ධ හැමදෙයක්ම ඔබට
පහදා දෙන්නෙ නැතුව, ඉංජිනේරු කටයුත්තකට ඔබව යොදවා
ගන්න මගේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. අපේ මේ කතාවට කවුරුවත්
හොරෙන් කන්දෙන එකක් නැහැ හේද?"

"කිසියෙක් නැහැ."

"එහෙනම් මෙන්න මේකයි ප්‍රශ්නය. ඔබ අහලා ඇති
"හුලර්ස් අර්න්" නම් වටිනා බණිප වර්ගය ගැන? කර්මාන්ත
ක්ෂේත්‍රයේ තොයෙකුත් නිෂ්පාදන කටයුතු වලදී හුලර්ස් අර්න්
අවශෝෂකයක් හැටියට යොදා ගන්නවා. මේ මැටි වැනි බණිප
වර්ගය මුළු එංගලන්තයේම තියෙන්නෙ තැන් එකක හෝ දෙකක
පමණයි"

"මං ඒ බව අහල තියෙනවා."

"හරි. ටික කාලෙකට ඉස්සර වෙලා මං රෙඩ් තහරයෙන්
හැතැක්ම දහයක් ඇතුළත පොඩ් ඉඩම් කැල්ලක් මිලට ගත්තා. මේ

ඉඩමේ පස හාරද්දී, එහි හුලර්ස් අර්ත් ඉල්ලමක් ඇති බව සොයා ගැනීමට මට හැකිවුණා. මේවැනි දෙයක් සොයා ගන්න ලැබීම ලොකු වාසනාවක්. තවදුරටත් පරීක්ෂා කර බැලීමේදී මට පෙනී ගියා, මගේ ඉඩමේ තිබෙන්නේ ඉල්ලම් ඉතා ස්වල්පයක් බව. ඇත්තෙන්ම ඉල්ලමේ විශාල ප්‍රමාණ තිබුණේ මගේ ඉඩමට වම් පැත්තෙන් හා දකුණු පැත්තේ ඇති ඉඩම්වල. මගේ ඉඩමේ තිබුණේ ඒ දෙක එකට සම්බන්ධ කරන කුඩා කොටසක් පමණයි. නමුත් මේ දෙපැත්තේම ඉඩම් අයිති මිනිස්සු කිසි කෙනෙක් දන්නේ නෑ, ඔවුන්ගේ ඉඩම්වල තිබෙන, රත්තරන් ඉල්ලම් හා සමාන හුලර්ස් අර්ත් ගැන. ඉතින් මං මොකක්ද කළ යුත්තේ? මං කල්පනා කරල බැලුවා. මට කරන්න තියෙන්නේ, ඒ ඉඩම් කැලී වල නියම වටිනාකම ඒ අයට පැහැදිලි වෙන්න කලින් ඒ ඉඩම් මිලට ගැනීම. නමුත් අවාසනාවකට වගේ ඒ කරම් දෙයක් කරන්න මා ළඟ විශාල මුදලක් තැහැ. මං මගේ හිතවත්ම යහළුවන් කීපදෙනෙකුට මේ රහස් එළි කළා. ඔවුන්ගේ අදහස වුණේ අපි බොහොම නිශ්ශබ්දව, රහසිගතව අපේ ඉඩමේ තියෙන ඉල්ලම් භාරා ගත යුතු බවයි. ඊට පස්සේ එය විකුණා මුදල් හොයාගෙන එයින් අසල්වාසීන්ගේ ඉඩම් මිලට ගන්න එක වඩා හොඳ බව අප තීරණය කළා.

අපි දැන් සැහෙන කාලයක් තිස්සේ මේ ඉල්ලම් හැරීම කරනවා. මේ කටයුත්ත පහසුකර ගැනීම සඳහා අපි හයිඩ්‍රොලික් තොරපුම් යන්ත්‍රයක් යොදා ගන්නවා. මෙන්න මේ තොරපුම් යන්ත්‍රය තමයි, මං ඔබට කලින් කීව විධියට ක්‍රියා විරහිත වෙලා තියෙන්නේ. ඒක අලුත්වැඩියා කරගැනීම සඳහා අපට ඔබේ උපදෙස් අවශ්‍යයි. බොහොම ප්‍රවේශමෙන් දනට අපි මේ රහස් ආරක්ෂා කරගත ඉන්නවා. හයිඩ්‍රොලික් ඉංජිනේරුවරයෙක් අපේ පුංචි ගෙදරට ආවා කියලා ආරංචියක් ගියොත්, අවට මිනිස්සු ඒ ගැන විපරම් කරන්න පටන් ගනීවි. එහෙම වුණොත් අප කරන මේ කටයුත්ත මොකක්ද කියලා සත්‍යය හෙළි වෙනවා. එතකොට අපි අල්ලපු ඉඩම් මිලට ගෙන එහි ඉල්ලම් භාරා ගැනීමට කළ හැකි සැලසුම් ඔක්කොම වතුරේ යනවා. අන්න ඒ තිසයි මං ඔබෙන් මෙහෙම දෙයක් ඉල්ලා හිටින්නේ. අද රැට ඔබ අයිතව බලා යන බව වත් කිසිම කෙනෙකුට කියන්න එපා, ඔබට දන් කාරණය පැහැදිලි ඇති මං හිතන්නේ?"

"හොඳින් පැහැදිලියි. මට තේරුම් ගැනීමට අපහසු එක කරුණක් තියෙනවා. ඉලර්ස් අර්ත් ඉල්ලම් භාරා ගැනීමට හයිඩ්‍රොලික් බලයෙන් වැඩකරන තෙරපුම් යන්ත්‍රයක් උවමනා වුණේ ඇයි? ඉලර්ස් අර්ත් කියන්නේ පොළොවේ හැරූ වළවල් වලින් ගරාගත හැකි බොරළු වගේ ඉල්ලමක් කියලයි මං අහල තියෙන්නේ."

"ආත්!" ඔහු පිළිතුරු දුන්නේ නොසැලකිල්ලෙන්.

"අපට අපේම ක්‍රම තියෙනවා. අප කරන්නේ ඉල්ලම් භාරා ගත් පසු ඒකට තෙරපුම් යන්ත්‍රයෙන් පීඩනයක් යොදලා, ගඩොල් වැනි ස්වභාවයකට සකස්කර ගන්නවා, ඒ මාර්ගයෙන් කාටවත් සැක හිතෙන්නේ නැති විධියට ඉල්ලම් ටික ඉඩමෙන් ඉවතට ගෙනියන්න පුළුවනි. ඒක ඉතින් අමතර විස්තරයක් පමණයි. දත් මං ඔබ ගැන සම්පූර්ණ විශ්වාසය තබලයි ඉන්නේ හෘද්‍රව මහත්මයා. මං මගේ රහස ඔබට හෙළි කළා. එයින් මං පෙන්නුවේ මං ඔබ ගැන විශ්වාසය තබා ඇති ආකාරය."

මෙහෙම කිව් අමුත්තා පුටුවෙන් නැගිට්ටා.

"එහෙම නම් අද රෑ එකොළහයි කාලට අයිතඩ් දුම්රියපොළේදී ඔබට හමුවෙන්න මං බලාපොරොත්තු වෙනවා."

"මං නොවරදවාම එන්නම්."

"හැබැයි කිසිකෙනෙකුට එක වචනයක් වත් කියන්න එපා." එහෙම කිව් ඔහු මා දිහා අවසන් වරටත් ඇසිපිය නොහෙළා බලාගෙන හිටියේ අර කලින් විධියට. තත්පර කිහිපයක් නොසෙල් වී එහෙම බලාගෙන හිටි ඔහු, සීතල අතකින් මගේ අත ග්‍රහණය කරලා කාමරයෙන් පිටවෙලා ගියා.

හිතේ තිබුණු කලබල ගතිය අඩුවෙලා යද්දී, මං නිව්හැන්හිල්ලේ මේ ගැන කල්පනා කළා. මට භාරවුණු මේ කටයුත්ත මහ පුදුම සහගත එකක්. ඔබ දෙදෙනාටත් ඒක පැහැදිලිවම පෙනෙනවා ඇති. එක් අතකින් ඔහු ගෙවන්න පොරොන්දු වුණු ගාස්තුව, මං ඉල්ලන ගාස්තුව වගේ දහගුණයක්, ඒ වගේම මං මේ කටයුත්තේ යෙදුණොත්, ඉදිරි කාලයේදී මට මේවැනි සේවා අවස්ථා ලැබෙන්නත් ඉඩ තියෙනවා. අනෙක් අතට මගේ අනුග්‍රාහකයාගේ මුහුණෙන් ප්‍රකාශවුණු හැඟීම් සහ කථා විලාසය, මගේ හිතේ ඇති කළේ හරි අප්‍රසන්න බවක්. ඉලර්ස් අර්ත් ඉල්ලම් භාරා ගැනීමට ඇති උවමනාව

24. "සිතල දහඩිත් මගේ අත ග්‍රහණය කරලා . . . ."

සහ මධ්‍යම රාත්‍රියේ මා එහි පැමිණීමට ඇති අවශ්‍යතාවය ගැන ඔහු දීර්ඝ පැහැදිලි කිරීමක් කළ බව ඇත්තයි. නමුත් මට ඒ ගැන සැහිල්ලක් පත්වෙන්න පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැත. අනෙක ඔහු මගේ පැමිණීම කිසිවෙකුට නොදන්නවිය යුතු බව කියමින් දැක්වූ කැලඹිලි ස්වභාවය. මේ කරුණු මගේ හිතේ ඇති කළේ සැක සහිත බවක්. නමුත් අත්තිමේ දී මේ සැක සංකා ඔක්කොම අමතක කර දමන්න මං තීරණය කළා. හොඳ කෑම වේලක් කාලා මං කුලීරියකින් පැඩිටත් දුම්රියපොළ වෙත ආවා. ඔහුට පොරොන්දුවුණු පිළිවෙළ අකුරටම අනුගමනය කරමින්, මං මේ ගමන ගැන කාටවත් දැනුම් දුන්නේ නැත.

පැඩිටත් සිට මා පිටත්වී ගිය දුම්රියෙන් රෙඩ් වලදී බැස්සා. ඒ මොකද අයිතඩ් බලායන්න මට වෙනත් දුම්රිය මාර්ගයක ගමන් කරන දුම්රියක යන්න පිටුවුණු නිසා. කොහොම හරි අයිතඩ් බලා පිටත්වෙන අත්තිම දුම්රිය අල්ලා ගැනීමට මට හැකිවුණා.

අයිතඩ් දුම්රියපොළෙන් බහින කොට රූ එකොළහත් පහුවෙලා. හැනින් තැන ආලෝකය දල්වා තිබුණත් එතැන තිබුණේ මහ අත්ඩකාර ගතියක්. එතැනදී දුම්රියෙන් බැස්ස එකම මගියා මමයි. වේදිකාවේ කිසිම කෙනෙක් පෙනෙන්න හිටියේ නැත. දුම්රිය පොළ ගොඩනැගිල්ලේ ලන්තැරුමක් අතැතිව නිදි කිරමින් පෝටර් වරයෙකු හිටියා. ලෑලි පට්ටලින් තැණු ගේට්ටුවෙන් පිටවී මං එළියට ආවා. උදේ මා හමුවීමට ආ අමුත්තා එක්වරම අඳුරු සෙවණැලි අතරේ ඉඳලා ඉස්සරහට ආවා. වචනයක්වත් කථා නොකර මගේ අතින් අල්ලාගත් ඔහු, මාව ඉක්මනින් අශ්වකරත්නයක් වෙත කැඳවාගෙන ගියා. එහි දොර ඇරලයි තිබුණේ. අපි එයට නැඟුණු වහාම දොරවසා, ජනේල ආවරණය කර දමූ ඔහු, ලෑල්ලට තව්ටුකොට සංඥාවක් කළා. ඒ සමගම අශ්ව කරත්නය ඉතා වේගයෙන් ගමන් කරන්න පටන් ගත්තා.

"එක් අශ්වයද කරත්නයට බැඳල හිටියේ?" හෝමස් ඇසීය.

"ඔව්, එකයි."

"ඔබ දුටුවද උං මොන භාවද කියල?"

"ඔව්. මං කරත්නයට නහිද්දී පැති ලාම්පුවල එළියෙන් දුටුවා.

උං දුම්රු පාඨ අශ්වයෙක්." www.investigations.blogspot.com

"අශ්වයා බොහොම වේගය ඔහන්සි වේලා හිටි බවක් පෙනුණද? නැත්නම් එහෙම දෙයක් පෙනුණේ නැද්ද?"

"නෑ. බොහොම නැවුම් ගතියෙන් හිටියේ. ඔහන්සිව් හිටි බවක් පෙනුණේ නෑ."

"ස්තූතියි. කථාවට බාධා කිරීම ගැන මට කණගාටුයි. ඔබේ රසවත් කථාව දිගටම කියන්න."

"ඉතින් අපි දුම්රිය පොළෙන් පිටත් වී ගියා. අපි පැයක් වත් අශ්වකරන්නයේ ගමන් කරන්න ඇති. කර්නල් ලයිසැන්ඩර් ස්ටාක් මට කිව්වේ හැතැත්ම හතක් කියලයි. තමුත් අපට ගතවුණු කාලයේ හැටියටත්, ගිය වේගයේ හැටියටත් මං හිතන්නේ අපි හැතැත්ම දොළහක්වත් ගමන් කරන්න ඇති. ඔහු මගේ පැත්තකින් වාඩිවේලා දිගටම නිශ්ශබ්දව හිටියා. තමුත් ඔහු මා දෙස තියුණු ලෙස තෙත් හෙළාගෙන සිටි බව මං කිහිප වාරයක්ම දුටුවා. ඒ පැත්තේ පාරවල් තම් තිබුණේ ඉතාම අසතුටුදායක තත්ත්වයකයි. පාරේ තිබූ වළ ගොඩැලි නිසා කරත්තය ගැස්සෙද්දී දිගින් දිගටම අප ගැස්සුණා, උඩ විසිටුණා. අප යන්නේ මොන වගේ පැත්තකටද කියල බලන්න මම ජනෙල් වීදුරු වලින් එළිය බැලීමට තැත් කළා. තමුත් ඒ වීදුරු සුදුපැහැ ගැන්වූ ඒවා නිසා කිසිවක් බලාගන්න බැරිටුණා. ගමනේ ඒකාකාරී බව නැතිවෙන්න මං ඉඳහිට යමක් කීවා. තමුත් කර්නල් ඊට පිළිතුරු දුන්නේ එක වචනයකින් හෝ දෙකකින්. ඒ නිසා කතාබහ එහෙමම නැවතුණා. වළවල් වල වැටී වැටී ගිය අපි අන්තිමට බොරළු පාරකට පිවිසුණා. එහි ටික දුරක් ගිය පසු, අපේ ගමන අවසන් වුණා.

කර්නල් ස්ටාක් ඉක්මනින් කරත්තයෙන් එළියට බැස්සා. ඊළඟට ඔහු මාවත් ඇදගෙන, ඉස්කෝප්පුව හරහා ගෙට ඇතුළු වුණා. ඒ නිසා නිවසේ ඉදිරිපස පෙනුම මොකුත් මට හරිනැටි බලාගන්න බැරිටුණා. මා ඇතුළු වුණු වහාම ඔහු ගෙදර දොර මත හඬින් වසා දමීමා. ඊළඟට කරත්තය ඉවත් වී යන හඬ මට ඇසුණා.

ගෙය ඇතුළේ තිත්ත කළුවරයි. කර්නල් ගිනිපෙට්ටියක් සොයමින් කළුවරේ අතපසු ගැටා. ඒ කරදරය ගැන ඔහු මොනවාදෝ කොල්මතුරමින් කිව්වා. ඊළඟට බරාදයේ අනෙක් කෙළවරේ දොරක්

ඇරුණ. පහතක දීප්තිමත් රන්වන් ආලෝකය අප සිටි පැත්තට වැටුණි. ආලෝක කදම්බය ක්‍රමයෙන් සුළු වුණි. පහත රැගෙන ආවේ කාන්තාවක්. අතේ තිබූ පහත, ඇය හිසටත් උඩින් සිටින සේ ඔසවා ගෙනයි සිටියේ. ඇය රුමක් කාන්තාවක් බව මං පහත් එළියෙන් දුටුවා. ඇගේ ගවොමට වැටුණු ආලෝකයෙන් එය බැබළුණි. ඒ නිසා එය වටිනා රෙද්දකින් නිමවුණු එකක් බව මට හිතාගත හැකිවුණි.

ඇය කුමක්දෝ විදේශීය භාෂාවකින් කර්තල්ගෙන් ප්‍රශ්න වගයක් ඇහුවා. ඔහු ඒවාට වචනයකින් දෙකකින් පිළිතුරු දුන්නේ ඉතාම රළු ආකාරයට. එයින් ඇ කොතරම් කලබල වුණද කිව්වොත් තව ටිකෙන් ඇය අතින් පහතත් බිමට වැටෙනවා. කර්තල් ස්වාක් ඇය ළඟට ගිහින ඇගේ කතට කොඳුරා මොනවාදෝ කිව්වා. ඊළඟට ඔහු ඇයව ආ පැත්තටම තල්ලුකරගෙන ගිහින දොරක් ඇරලා, ඇයව ඒ කාමරයට දාලා, දොර වැහුවා. ඊට පස්සේ ඔහු මා දෙසට ආවේ පහතත් අතේ ඇතිව.

"මහත්මයා. කරුණාකර මිනිත්තු කීපයක් මෙන්න මේ කාමරයේ රැඳී ඉන්න." එහෙම කිව් ඔහු දොරක් විවෘත කරගෙන මා තවත් කාමරයකට කැඳවාගෙන ගියා. එය ලී බඩු ස්වල්පයක් පමණක් තිබූ කුඩා කාමරයක්. එහි මැද රවුම් මේසයක් තබා තිබුණි. ජර්මන් භාෂාවෙන් ලියැවුණු පොත් කිහිපයක් ඒ මත විසුරුවා තිබුණු හැටි මා දුටුවා. දොර අසල පියානෝවක් තිබුණි. කර්තල් ස්වාක් ලාම්පුව ඒ මත තැබුවා.

"මං ඔබව මොහොතක්වත් රස්තියාදු කරන්නේ නෑ" එහෙම කිව් ඔහු අඳුරේ නොපෙනී ගියා.

මේසය උඩ තිබූ පොත් මොනවාද කියා මං නිකං පෙරළා බැලුවා. ඒවා ජර්මන් භාෂාවෙන් ලියැවුණු පොත්. එයින් දෙකක් විද්‍යාව පිළිබඳව ලියැවුණු ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ දෙකක් බවත්, අනෙක්වා කාව්‍ය සංග්‍රහයන් බවත් මට තේරුම් ගැනීමට හැකිවුණි. ඊළඟට මම ගියේ ජනේලය ළඟට. මට උවමනා වුණේ නිවසෙන් එළිය ගෙවත්ත මොන වගේද බලන්න. නමුත් ජනේලයේ වීදුරුව ආවරණය වනසේ සන මීක් ලෑලි තහඩු ජනේල පියනට සවිකොට තිබුණි. මේ නිවස පුද්ගලිකාර විධියට නිශ්ශබ්දතාවයක් තිබුණු නිවසක්.

බරාදයේ කොහේ හරි පැයකි මරලෝසුවක් ගබද නො ක්‍රියාත්මක වෙන හඬ ඇසුණි. ඒ ඇරෙන්න හැම තැනකම තිබුණේ නිහඬ බවක්.

යම්කිසි හයක්, වකිතයක් වැනි හැඟීමක් මගේ සිරුර පුරා දිවියන්න පටන් ගන්නා කවුද මේ ජර්මන් ජාතිකයෝ? රටේ, අප්‍රසිද්ධ පාරි පළාතක ජීවත්වෙමින් ඔවුන් මොනවද කරන්නෝ? මේ පළාත ඇත්තවම කොහේද? අයිතඩ් ඉඳලා හැතැක්ම දහයක් පමණ රට ඇතුළට ගමන් කළ බව පමණයි ම- දන්නේ. නමුත් ඒ ගමන් කළේ උතුරටද දකුණටද නැගෙනහිරටද බටහිරටද කියන්න ම- දන්නේ නැහැ. එම දුර ඇතුළත රෙඩ් සහ තවත් වැදගත් තහර තිබීමට ඉඩ තියෙනවා. එහෙම නම් මේක ඒ තරම් පාරි පළාතක් වෙන්න බෑ ඒ වගේම එහි තිබුණු පුද්ගලිකාර නිශ්චල භාවය නිසා, අප හිටියේ රට ඇතුළත ප්‍රීතිට් ගම්බද ප්‍රදේශයක බව මට හිතාගත හැකිවුණා. ම- කාමරයේ ඉහළ පහළ ඇවිදින්න පටන් ගත්තේ සිටුවන්නන් කරමින්. ම- එහෙම කළේ මගේ කඩා වැටෙමින් තිබූ ආත්ම 'විශ්වාසය' යළි ගොඩ නංවා ගන්නයි. කොහොම වුණත් ගිනි පනහක මගේ ආස්තුව උපයාගැනීම වෙනුවෙන් මට සැහෙන වෙහෙසක් දරන්න සිදුවූ බව පෙනුණා.

මේ දඩ නිශ්චලභාවය මැදදේ මගේ කාමරයේ දොර සෙමින් සෙමින් විවෘත වුණා. දොරටුව අසල සිටගෙන සිටියේ අර කාන්තාව. ඇගේ අතේ තිබූ ලාම්පුවේ කහ පැහැති ආලෝකය ඇගේ හෝභා සම්පන්න මුහුණට වැටී තිබුණා. ඊට පිටුපසින් සාලයේ දඩ අත්කිකාරය.

බැලූ බැල්මට මට පෙනුණේ ඇය අතිශයින්ම හයට පත්වී සිටිය බව. එයින් මගේ හදවත සිතල වී ගියා. ඇය අත මසවා නිහඬව සිටින මෙන් ඇඟිල්ලකින් මට සංඥා කළා. ඊළඟට කැඩුණු ඉංගිරිසියෙන් වචන කිහිපයක් කොඳුරා කිව්වා. මේ විධියට අනතුරු අඟවමින්, පිටුපසින් තිබූ අත්කිකාරය දෙස ඇය වරින් වර හැරී බැලුවේ හයවුණු වෙනස්කම් වගෙයි.

"යා යුතුයි! යා යුතුයි! මෙහේ ඉඳිම හොඳ නැහැ. ඔබ මෙහෙත් යා යුතුයි" ඇය කිව්වා.

29. "යා යුතුයි! යා යුතුයි! ඔබ මෙහෙත් යා යුතුයි" ඇය කීවා.

"ඒ වුණත් නෝනා, මං මෙහේට ආවේ යම් කටයුත්තකට. ඒ වැඩේ තවමත් මගෙන් ඉටුවුණේ නැහැ. යන්ත්‍රය බලනතුරු මට මෙහෙත් යන්න හැටියක් නැහැ."

"ඔබ මෙහේ තවත් ඉදිමෙන්, ඔබට ලැබෙන ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඔය දොරෙන් පිටවෙලා චණාම යන්න. කවුරුවත් ඔබට බාධා කරන්නේ නැහැ."

ඇය මෙහෙම ඉල්ලා හිටියත් මං කළේ සිතායෙමින් මගේ හිස දෙපසට සැලීම පමණයි. ඇගේ කීමට මා අවනත නොවුණු බව දුටු කාන්තාව අඩියක් ඉදිරියට තබා මට ආයාචනා කරන්න පටන්ගත්තේ, ඇගේ දෑත් අඹරවමින්

"දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදයෙන් මෙහෙත් යන්න. ප්‍රමාද වුණොත් ඔබට මෙහෙත් යන්න ලැබෙන්නේ නෑ. ඊට කලින් යන්න"

මම ස්වභාවයෙන්ම ටිකක් මුරණ්ඩු කෙනෙක්. යම් වැඩකට බාධාවක් ඇති බවක් දුටුවොත්, මං උත්සාහ කරන්නේ ඒක කොහොම හරි කරන්නයි. මං එතැනට ගියේ බොහොම දුෂ්කර ගමනක යෙදිලයි. මට ගිනි පතකක් ලැබීමට නියමිතයි. රාත්‍රියේ ඉතිරි කොටසේ මට නොයෙක් දුෂ්කරතා වලට මුහුණ දෙන්න සිදුවෙන්නත් පිළිවත්. මෙව්වර මහත්සි වෙලා හිස් අතින් ආපහු යන්නේ කොහොමද? මට ලැබිය යුතු මුදල නොගෙන මං ආපහු යා යුත්තේ ඇයි? මේ කාන්තාව බාග වෙලාවට මානසික විකෘතියක් ඇති කෙනෙකු විය හැකියි. ඇගේ ඒ හැසිරීමෙන් මං තැනිගත් බව ඇත්තයි. නමුත් එහි රැඳී සිටීමට මං දඩ්වම තීරණය කළ බව මං සිටියි.

ඇය සුදානම් වුණේ ඇගේ ආයාචනය යළිත් පටන් ගන්නයි. එකකොටම ඉහළ නට්ටුවේ දොරක් වහන ශබ්දයත් තරප්පු පෙළේ කිහිප දෙනෙකු ගේ අඩිශබ්ද ඇහෙන්නට වුණා. ඇය ඊට කන්දිගෙන මොහොතක් හිටියා. ඊට පස්සේ සියලු බලාපොරොත්තු කඩවුණු බව හඟවන ආකාරයට දෑත් දෙපසට විහිදුවලා ඇය අඳුරේ අතුරුදන් වී ගියා.

මොහොතකින් කර්නල් ස්ටාක් සහ තවත් මිටි තරබාරු මිනිසෙක් එතැනට ආවා. මහලේ නිකවේ කුඩා එර රැවුලක් තිබුණා.

"මේ තමයි, මගේ ලේකම් සහ කළමනාකාර උර්ගියුසන් මහත්මයා. ඒකා හොඳයි. මොහොතකට කළමනාකාරියට යද්දී මං

මේ දොර සම්පූර්ණයෙන්ම වහලෙන ගියා කියලයි මං හිතාගෙන හිටියෙ. . . . දන් දොර ඇරල තියෙන්නේ . . . . මට කණගාටුයි. මේකෙන් කාමරය ඇතුළට සීතල සුළං හමන්න ඇති?"

"නෑ. සිද්ධ වුණේ ඒකෙ අනික් පැත්තයි මහත්මයා. කාමරය ඇතුළේ හරි උණුසුම්, අවහිර ගතියක් දකුණ. ඒක නිසා මම දොර ඇරලා දමමා."

මං පිළිතුරු දුන්නා. ඒ කතාවට ඔහු මං දිහා හිසුණු ආකාරයේ බැල්මක් හෙළාගෙන සිටියා.

"ඒහෙම නම් අපි කෙළින්ම ඔබ ආව වැඩේට බහිමු. ෆර්ගියුසන් මහත්මයාත් මමත් ඔබට යන්ත්‍රය පෙන්වන්න එක්ක යන්නම්."

"ඔහොම ඉන්න. මගේ හිස්ට්‍රිස්ම දමාගන්න තුරු."

"උවමනා නැහැ. යන්ත්‍රය තියෙන්නේ ගේ ඇතුළෙ."

"මොනවා? ඔබ ෆුලර්ස් අර්ක් ඉල්ලම් භාරන්නේ ගේ ඇතුළෙ ඉඳගෙනද?"

"නෑ නෑ. ඒව සම්පීඩනය කිරීම අපි කරන්නේ ගේ ඇතුළෙ සිට. ඒකෙන් කමක් නැහැ. අපි ඔබෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ යන්ත්‍රය සෝදිසි කර බලලා, ඒකෙ වැරද්ද මොකක්ද කියලා අපට පෙන්වා දීමයි."

අපි උඩ තට්ටුවට නැඟුණා. කර්නල් ස්ටාක් පහතත් අරගෙන ඉදිරියෙන්ම ගියා. තරබාරු කළමනාකාරයන් මාත් ඒ පිටුපසින් ගියා.

ඒක මහ විශාල ආදි කාලෙ ගෙයක්. කාමර මහා රාශියක් තිබෙන්න ඇති. ඒවා එකට සම්බන්ධ කරන, බරාද, කොර්ඩෝර, පුංචි පුංචි දොරවල්, පටුරවුම් තරප්පු පේළි රැසක් මේ ගෙදරට අඩංගු වුණා. පරම්පරා ගණනාවක් මේ නිවස පාවිච්චි කරන්න ඇති. උඩතට්ටුවේ ගෘහ භාණ්ඩ හෝ බුමුතුරුණු කිසිවක් තිබුණේ නැහැ. බිත්ති වල බදාම් කඩා හැළෙන්න පටන් අරගෙන තිබුණා. ඒ වගේම සමහර තැන්වල බිත්තියේ කොළ පැහැයට පාඩු හැඳෙන්න අරගෙන තිබුණේ, වැහි වතුර කාන්දුවීම නිසා.

අර කාන්තාව මට කළ අනතුරු ඇහවීම මං ගණන් ගත්තේ නැති බව ඇත්තයි. නමුත් ඒකෙන් මගේ හිතේ සැහෙන කැලඹීමක් ඇතිවුණා. කොහොම වුණත් ඒ ගතියක් තිබුණා. කොපෙන්වා මම

නිර්භය, නොසැලෙන කෙනෙක් වශේ පෙන්වාගෙන හිටියා. මේ පුද්ගලයන් දෙදෙනා ගැනම හොඳ කල්පනාවෙන් හා සොදිසියෙනුයි මං හිටියේ. උර්ගියුසන් නම්, අනෙක් අය තුරුස්සන, ඒ වගේම නිශ්ශබ්ද මනුස්සයෙක් බවයි පෙනුණේ. නමුත් අඩු වශයෙන් ඔහු අපේ රටේ මිනිසෙක් - ඉංග්‍රීසි ජාතිකයෙක් බව වත් මට කතාබහෙන් තේරුම් ගතහැකි වුණා.

කර්නල් ලයිසැන්ඩර් ස්ටාක් අනතිමට මිටි දොරටුවක් ළඟ තැවතුණා. යතුරක් අරගෙන ඔහු දොරේ අගුළු විවෘත කළා. දොර ඇරියාම පෙනුණේ ඒක ඉතාම කුඩා කුටියක් බවයි. අපි තුන්දෙනාටම එක සැරේ ඒක ඇතුළු හැරෙන්නවත් ඉඩක් තිබුණේ නැහැ. උර්ගියුසන් එළියේ නැවතුණා. කර්නල් මාව කාමරය ඇතුළට කැඳවා ගත්තා.

"ඇත්තෙන්ම දන් අපි ඉන්නේ යන්ත්‍රයේ දුටු බල ශක්තියෙන් තෙරපීම කරන කොටස මතයි. වැරදීමකින් හෝ කවුරු හරි යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කළොත් අපි පිස්ටනයෙන් කැලී, ඇඹරී, මිරිකී යාවි. මේ කුටියේ සිවිලිම් වගේ ඔය උඩින් පෙනෙන්නේ පිස්ටනයේ යට පැත්තේ කෙළවරයි. යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කළාම වොන් ගණක බලයක් අරගෙන පිස්ටනය පහළට එන්න පටන් ගන්නවා. ඒ ඇවිත් මේ අප සිටගෙන ඉන්නා ලෝහමය වේදිකාව මත හැපෙනවා. මේ ලෝහ වේදිකාවට සම්බන්ධව දුටු ගමන් කරන කුටීර රාශියක් විසිරී තිබෙන බව ඔබට පෙනෙනවා ඇති. පිස්ටනයෙන් ගෙන එන පීඩනය අරගෙන දුටය වැඩි පීඩනයකින් ඉවතට ගමන් කළ යුතුයි. අපේ ප්‍රශ්නය තියෙන්නේ අන්න එතැනයි. සුවිචය දමුවාම පිස්ටනය පහළට ගමන් කරන්න පටන් ගන්නවා. නමුත් ඒ ක්‍රියාව සිදුවෙන්නේ බොහොම දුර්වල අයුරින්. ඒකෙන් අප බලාපොරොත්තු වෙන සම්පීඩක ශක්තිය ලැබෙන්නේ නැහැ. යන්ත්‍රයෙන් ලැබෙන තෙරපුම සැහෙන්න අඩුයි. මේක පරීක්ෂා කර බලල කරුණාකරල ඔබට කියන්න පුළුවන්ද මෙහි වැරද්ද තියෙන්නේ කොහේද කියල? එහෙම කිව්වොත් අපට ඒක නිවැරදි කරගත හැකියි."

කර්නල්ගේ අතින් පහත අරගෙන මම ඉතාම හොඳින් යන්ත්‍රය පරීක්ෂා කරල බැලුවා. ඒක ඉතාම යෝධ යන්ත්‍රයක් බව ඇත්තයි. ඒ නිසාම යෝධ පීඩනයක් ඊළල කිරීමේ ශක්තියක් ඊට තිබුණා. මං එතැනින් එළියට ඇවිත් යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කරන ලිවරය

පහතට දැමීමා. එවිට හුදා පිටවෙනවා-වගේ ගබ්දයක් මට අහන්න ලැබුණා. ඒ වාතය කාන්දු වෙන තැනක්. ඒ නිසා ජලය පැති සිලින්ඩර දිගේ ඉහළට විදින්න පටන් ගන්නවා. තවදුරටත් සෝදිසි කිරීමේදී මේ වරදට හේතුව සොයා ඇතීමට මට හැකිවුණා. තෙරපුම් කුටිය මුද්‍රා සහිත වෙන්නට රබර් ගැස්කට් තිබෙනවා. නමුත් මෙම යන්ත්‍රයේ තිබූ එම රබර් මුද්‍රා හැකිළී පරිදු වී යාම නිසා කාන්දු වීම සිදුවෙන බව මට පෙනී ගියා. මං මේ බව අර දෙන්නාට පෙන්වා දුන්නා.

මං කී දේවල් බොහොම හොඳින් සිතියට ගත් ඔවුන් ඒක නිවැරදි කිරීමට ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ගය ගැන, ප්‍රායෝගික ප්‍රශ්න ගණනාවක් ඇහුවා. ඔවුනට කාරණා සියල්ල පැහැදිලි කළාට පස්සේ මම යළිත් කුටිය තුළට ගිහිත් යන්ත්‍රය දිහා බැලුවා. ඒ මගේ හිතේ ඇති වූ කුතුහලය නිසා. මේ ඉලර්ස් අර්න් ගැන ඔවුන් කිව් කථාව, ඔවුන් ගෙනු අමුලික බොරුවක් බව මට බැලූ බැල්මටම පෙනී ගියා. මේ තරම් ප්‍රබල යන්ත්‍රයක් එවැනි සුළු කටයුත්තක් සඳහා යොදා ගන්නවා කියන එක විකාර කතාවක්.

ඒ කුටියේ බිත්ති සාදා තිබුණේ ලෑලි වලින් නමුත් බිම - විශාල යකඩ වේදිකාවක් තැන්නම් දෝර්ශයක්. එහි තැන්පත් වෙලා තිබුණු දේවල් පරීක්ෂා කර බලන්න මට හිතූණා. ලෝහමය අවක්ෂේපයකින් සෑදුණු කබොල්ලක් එහි තිබුණා. මං පහත් වෙලා එයින් ස්වල්පයක් සුරාගෙන බලන්න හිතුවේ, හරියටම මොකක් ද කියල දැනගන්න. එතකොටම මට ඇහුණා ජර්මන් බසින් කළ කැගැසීමක්. ආපසු හැරී බැලූ මා දුටුවේ මළමිනියක් වගේ සුදුමැලි, හිතියට පත් මුහුණෙන් කර්නල් මා දිහා බලාගෙන ඉන්න හැටි.

"නමුසෙ මොකද ඔතන කරන්නේ?"

ඔහු ඇසුවා.

මේ වගේ සංකීර්ණ බොරු කතාවක් ගොනා මා රැවටීම ගැන මට කේන්ති ගිහිත් හිටියේ.

"මං මේ බැලුවේ ඔබේ ඉලර්ස් අර්න් වල අපුරු පෙනුම. ඔබ මේ යන්ත්‍රය යොදාගන්නේ මොන වැඩේටද කියල මට කල් ඇතුළු කිව්වා නම්, ඒක පිළිසකර කරගැනීම සඳහා මට වඩාත් හොඳින් උපදෙස් දෙන්න තිබුණා" මං කිව්වා

ඒක මගේ කවිත් පිටවුණු මොහොතෙම මං තේරුම් ගන්නා මං කරගත් මෝඩකම. මගේ ඒ කරාවට ඔහුගේ මුහුණ දරදඬු වුණා. කෝපයේ ගිහිපුපුරු දෑස් වලින් පිටවෙන්න ගත්තා.

"බොහොම හොඳයි. එහෙම නම් තවුසෙට මේ යන්ත්‍රය ගැන හොඳහැටි දනගන්න සලස්වන්නම්." අඩියක් පිටුපසට ගිය ඔහු මා සිටි අර කුටියේ දොර වසා, යතුරු කරකවා අගුළු දමමා. මං වහාම එකැනට පැනලා දොර අරින්න උත්සාහ කළත් එය සාර්ථක වුණේ නැහැ. මං දොරට පයින් ගැහුවත්, උගිසෙත් තල්ලු කරන්න හැදුවත් එය සෙලවුණේවත් නැහැ. මං පුළුවන් තරම් ශබ්දයට කෑගැහුවා.

"ඒයි කර්නල්! මට එළියට එන්න ඉඩදෙන්න!

එයට කිසිම පිළිතුරක් වත් වෙතත් ශබ්දයක් වත් ඇසුණේ නැහැ. ඒත් ඊළඟ මොහොතේ මට අහන්න ලැබුණු ශබ්දයෙන් මගේ මුළු ඇහම හිරි වැටීගෙන ගියා. ඒ ලිවර ක්‍රියාත්මක වී සිලින්ඩර වලට ජලය පිරෙන ශබ්දය. ඔහු යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කරලා! මම ලෝහ ද්‍රෝණිය පරීක්ෂා කිරීම සඳහා තැබූ තැනම තවුමත් ලාම්පුව තිබුණා.

ලාම්පුවේ එළියෙන් මට තවත් දෙයක් පෙනුණා. ඒ තමයි අර කුටියේ සිවිලිම - එනම් පිස්ටනය පහතට එන හැටි. අනික් කාටත් වඩා මං ඒ ගැන හොඳින් දනගෙන තිටියා. මේ පිස්ටනය පහතට ඇවිත් මහා වේගයකින් ලෝහ තහඩුව මත හැප්පෙන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. ඊළඟට මාව කිසිම හැඩයක් නැති එකම පාප්ප ගොඩක් බවට අඹරා දමන්නට එයට එක විනාඩියක් ගතවෙන්නේ නැ. මං විලාප නගා කෑ ගැසුවා. වේගයෙන් දොරේ හැපී එය ඇරිමට උත්සාහ කළා. ඇහිලි වලින් අහුළු කඩන්න හැකිද බැලුවා. මට එළියට එන්න ඉඩ දෙන මෙන් කර්නල්ට ආයාචනා කළා. එහෙත් යන්ත්‍රයේ ලිවර ක්‍රියාත්මක වෙන හඩට, මගේ කෑ ගැසීමේ හඩ යටපත් වුණා. දත් පිස්ටනය හුඟක් පහතට ඇවිත්. එය තිබුණේ මගේ හිසට අඩියක් දෙකක් දුරින්. මගේ දිගු කඳ අතට එහි මතුපිට රළු බව දැනුණා. මේ වෙලාවේ වැදගත් කරුණක් එක්වරම මගේ සිහියට ආවා. එනම් මරණයේදී මට දෙනෙත වේදනා වී තීරණය වෙන්නේ, මං මරණයට මුහුණ දෙන ඉරියව්ව මත.

35. "ඔහුගේ මුහුණ දරදඩු වුණා. කෝපයේ ගිනිපුපුරා දාස්වලින් පිටවෙන්නා ගත්තා." <http://holmesinvestigations.blogspot.com>

යටිකුරු අතට හිටියොත් එක්වරම මගේ කොඳු නාරටිය බිඳලා සිහිසන් නැතිව යාවි. එවිට ඇතිවන දඩ වේදනාව ගැන හිතලා මාව වේවිලා ගියා. ඊට වඩා හොඳ වේවි උඩුබැලි අතට හිටියොත්. ඒ වුණත් මේ බියකරු කර හෙවතුල්ල මා වෙතට ළඟාවෙන හැටි බලා ඉන්න මට හැකිවේවිද? මේ වන විට මට කෙළින් හිටගෙන ඉන්න බැරි විධියට පිස්ටනය පහතට ඇවිත් තිබුණේ. මගේ හදවතේ යම් බලාපොරොත්තුවක් ඇති කරවන දෙයක්, මේ මොහොතේ මට එක්වරම දකින්න ලැබුණා.

මං ඔබට කිව්වා කුටියේ පොළොවත්, සිවිලිමත් ලෝහ වුණාට බිත්ති ලැලිවලින් තැනූ ඒවා කියල. ලැලි දෙකක් අතර තිබූ හිඩැසකින් කහ පැහැති ආලෝකයක් මට අහම්බෙන් දකින්න ලැබුණා. එම ලැල්ල අතින් තල්ලු කරද්දී හිඩැස වියාල වුණා. මේ තියෙන්නේ මගේ ජීවිතය ගෙවා ගත හැකි කුඩා දොරටුවක්. මට එක් නිමේෂයකට මේක අදහාගන්න බැරිවුණා. ඊළඟ මොහොතේ මං මගේ සම්පූර්ණ ශක්තිය යොදලා එය මතට කඩා පැත්තා මා අතින් පැත්තට ඇද වැටුණේ අඩක් ක්ලාන්ත ගතියෙන්. එළියට තල්ලු වුණු ලැල්ල ආපසු වැටී හිඩැස වැසී ගියා. තත්පර කිහිපයකින් ලාම්පුව බිඳුණු ශබ්දය ඇහුණා. ඊළඟට යකඩ තහඩු දෙක එකට වැදුණේ මහා ශබ්දයක් තහමින්. මං ජීවිතය බේරා ගත්තේ අනු නවයෙන් බව මං එකකොට තේරුම් ගත්තා.

මට සිහිය ආවේ කඩුදෙප් මගේ අතින් අල්ලා අදින බව දැනිලා. මා වැටී හිටියේ පටු කොර්ඩෝවක ගල් පොළොව මත බව මට පෙනුණා. මා දෙසට පහත් වී සිටි කාන්තාව ඇගේ වම් අතෙන්, මගේ මැණික් කඩුවෙන් අල්ලා අදිමින් සිටි අතර, ඇගේ දකුණු අතේ දල්වෙන ඉටිපන්දමක් තිබුණා. මේ අර මට අනතුරු ඇඟවූ කාන්තාව බව මං දුටුවා. මං මෝඩයෙක් වගේ ඇගේ අවවාද ප්‍රතික්ෂේප කළ හැටි!

"නැගිටින්න. නැගිටින්න" ඇය කිව්වේ හති දමමින් "ඔටුන්න ව මොහොතක් යන්න කලින් මෙතැනට ඒවි. ඉක්මන් කරන්න. ඔබ එහි නොමැති බව ඔටුන් දැකිවි. වටිනා කාලය නාස්ති කරන්න එපා. ඉක්මන් කරන්න! ඇය ආයාචනා කළා.

මේ සැරේ නම් මම ඇගේ අවවාද ප්‍රතික්ෂේප කළේ නැහැ. අමාරුවෙන් නැගිටිගෙන ඇය සමඟ මෙන්ම ඔබ්බට දිගේ ඉදිරියට

37. "මං මගේ සම්පූර්ණ ගත්තිය යොදලා ඒ මතට කඩාපැන්නා."

දිවගියා. ඊළඟට රවුමට කැරකී තිබුණු තරප්පු පෙළක් දිගේ පහළට බැස්සා. එතැනින් අප වැටුණේ පුළුල් බරාදයකට. අප ඒකෙ ඉදිරියට දිව යද්දී, දෙදෙනෙකුගේ කටහඬ සහ ඔවුන් ඉදිරියට දිව එන අඩි ගබ්දය ඇහුණා. එක්කෙනෙක් අප සිටී තට්ටුවේමයි. අනෙකා පහළ තට්ටුවේ වෙන්න ඇති. මට මහ පෙත්වූ තැනැත්තිය එක්වරම නැවතී වට පිට බැලුවා.

ඒළඟට කළ යුත්තේ කුමක්ද කියා ඇයට හිතාගන්න බැරි වෙන්න ඇති. ඊළඟට ඇය දොරක් විවෘත කළා. ඒක තිදන කාමරයක්. ඒකෙ ජනේලය ළඟට ඇය මාව ඇදගෙන ගියා. දීප්තියෙන් බබළන හඳේ එළිය මට ජනේලයෙන් පෙනුණා.

"මේ ඔබට පණ. බේරාගන්න තියෙන එකම විධිය. මේකෙන් පැන ගන්න. ජනේලය තියෙන්නෙ හුඟක් ඉහළින් නමුත් ඔබට පහළට පැන ගන්න හැකි වේවි"

ඇය එහෙම කියද්දින්, බරාදය කෙළවරේ පහනක ආලෝකය වැටුණා. මට පෙනුණා කර්නල් ලයිසැන්ඩර් ස්ටාක්ගේ කෙටිවූ උස සිරුර. ඔහුගේ එක් අතක ලන්කැරැමක්. අනෙක් අතේ මස් කපන යෝධ පිහියක්. මං කාමරය හරහා දුටු ගිහින් ජනේලය ඇරලා එබී බැලුවා. හඳඑළියේ උද්‍යානය පෙනුණේ මොන තරම් සුන්දරවද. එතැනින් පහළට මට පැනීමට තිබුණු ප්‍රමාණය අඩි තිහකට වැඩි වෙන්න බැහැ. මම ජනේලයට නැගලා අත් දෙකෙන් ජනේල් පඩියේ එල්ලුණා. මාව බේරාගත් ඒ කාන්තාව හා අර තීර්ඝනා අතර ඇතිවුණු කතාබහ මොකක්ද කියල අහගන්න මං මොහොතක් හිටියා. ඔහු ඇයට වඩ හිංසා කළොත්, මොන තරම් අවදානම් වුණත් ඇයට බේරා ගන්න ආපසු යන්න මම තීරණය කළා. මේ අදහස මගේ හිතට එද්දී ඔහු දොරෙන් කාමරයට ඇතුළුවුණා විතරයි. ඇයට පැත්තකට තල්ලුකර දමූ ඔහු, ජනේලය වෙතටයි ආවේ. නමුත් ඇය දෑත් දෙපසින් දමා ඔහුව බදාගන්නා.

"ප්‍රිට්ස් ප්‍රිට්ස්" ඇය කැගැසුවේ ඉංග්‍රීසියෙන් "මතකද ඔබ ගිය වාරයේ පොරොන්දු වුණේ? ඔබ කිව්වා ඒ දේ තවත් කරන්නේ නැහැ කියලා. ඔහු කාටවත් කියන එකක් නැහැ. ඔහු නිශ්ශබ්දව ඉඳිවි!"

"උඔට පිස්සුද එල්ලී?" ඔහු කොපයෙන් කැනැස්ට් ඇගේ ග්‍රහණයෙන් මිදෙන්න උත්සාහ කරමින්.

"උඔ තමයි අපට විනාශ කරන්නේ. උං අපේ දෙවල් දුටුව ප්‍රමාණය හොඳටම වැඩියි. මට යන්න දිහින්" ඔහු ඇයට පැත්තකට තල්ලුකර දමා ජනේලය වෙත පනින ගමන් ආශ්‍රිතයෙන් පහරක් එල්ල කළා. ඔහු ඒ පහර එල්ල කළේ මං ජනේලය අතහැර පහතට පනින්න ඔන්න මෙන්න කියා සිටියදී. මට තද වේදනාවක් දනුණා. මගේ ග්‍රහණය බුරුල් වී මාව පහළ වූ ගෙවත්තට ඇද වැටුණා.

ඇද වැටුණු පාරට මට ලොකු කුඩාලයක් සිදුවුණේ නැහැ. මම නැගිටලා පසුරු අතරින් මට හැකි වේගයෙන් පැන දිව්වා. ඒ මොකද මේ භයානක තත්ත්වයෙන් මං තවමත් බේරී නැති බව මට වැටහුණා. මෙහෙම දුටන අතරේ එක්වරම මට ක්ලාන්ත ගතියක් ආවා. වේදනාවක් දනුණු අත දිහා මං බැලුවේ එවිටයි. මගේ මතපටුනිල්ල කැපී ගිහිත් ඇති බවත් එතැනින් වේගයෙන් ලේ ගලා යමින් තිබූ බවත් මං පළවෙනි සැරේට දුටුවේ ඒ වෙලාවේ. මං ලේත්තුව අරගෙන කුඩාලය වගේ බැඳගන්න උත්සාහ කළා. තමුත් ඊළඟ මොහොතේ මං සිහි නැතුව රෝස පසුරු අතරේ බිම ඇදගෙන වැටුණා.

කොයිතරම් වෙලාවක් මං සිහිනැතුව හිටියාද කියන්න මං දන්නෙ නැ. කොහොම වුණත් සැහෙන වෙලාවක් මං එහෙම ඉන්න ඇති. ඒ මොකද හඳ බැසයන හැටිත්, ඉර පායාගෙන එන හැටිත් සිහි ලැබෙද්දී මං දුටුවා. මගේ ඇඳුම් හැම එකක්ම පිහි වලින් තෙත් වී තිබුණා. කුඩාලය මේදනාවෙන් පුපුරා ගහමින් තිබුණා. කලින් දා රාත්‍රියේ මා මුහුණදුන් බිහිසුණු අත්දැකීම, එක්වරම මගේ මතකයට ආවා. මාව ලුහුබැඳ එන්නන්ගෙන් ආරක්ෂා විය හැකි තැනකට තවමත් මා ගිහිත් නැහැ කියන හැඟීමත් එක්වරම හිටී නැතොත් නැගිට්වා. වට පිට බැලුවාම මට දකින්න ලැබුණු දෙයින් මං පුදුමයට පත්වුණා. ගෙයක් වත් මල් උයනක්වත් ජේත තෙක් මානයක තිබුණේ නැහැ. මං වැටිලා හිටියේ ප්‍රධාන පාරකට නුදුරුව මල් වැටක් අයිනෙයි. තවත් ටිකක් බලද්දී තරමක් ඇතිත් දිගු ගොඩනැගිල්ලක් ඇති බව පෙනුණා. එහි ගියාම මට දතගන්න ලැබුණේ ඒ කලින් දා රාත්‍රි මං පුළුල්ව අයිට්ටි දුමරිය

පොළ බව. මහේ අතේ තියුණු බිහිසුණු තුවාලය නොවෙන්න රාත්‍රියේ අත්දැකීම වියරු සිහිනයක් වීමට ඉඩ තිබුණා.

මම අධිසිතියෙන් වගේ දුම්රිය පොළට ගිහිං උදේම යන්න තිබෙන දුම්රිය ගැන විමසුවා. තව පැයක් යන්න කලින් රෙඩිං බලා යන දුම්රියක් ඇති බව ඔවුන් කිව්වා. රාජකාරියේ යෙදී හිටියේ මා කලින් දා රාත්‍රියේ එහි පැමිණෙද්දී හිටි පෝටර්වරයාමයි. මං ඔහුගෙන් ඇහුවා කර්නල් ලයිසැන්ඩර් ස්ටාක් කියල කෙනෙක් අදුනනවාද කියල. ඔහු එහෙම නමක් කවදාවත්ම අහල තිබුණෙ නැහැ. කලින් දා රාත්‍රියේ අත්තිම දුම්රියේ පැමිණි මා කැඳවාගෙන යන්න අශ්වකර්තෘයක් ආ බව දුටුවාද කියල ඇහුවාම, ඔහු එය දක තිබුණෙත් නැහැ.

"මේ කිට්ටුව පොලිසියක් තියෙනවද?" මා ඇසුවා.

"ඔව්. හැතැත්ම තුනක් විතර දුරින් තියෙනවා" ඔහු කිව්වා.

මා හුඟක් දුර්වලව අසනීප ගතියෙන් සිටි නිසා, මේ ගැන පැමිණිලි කරන්න එතරම් දුර ඇවිද යාම අපහසු බව මට හේරුණා. පොලිසියට දනුම් දීම, නගරයට ආවට පස්සේ කරන්න මං තීරණය කළා. මං ලන්ඩනය ළඟාවෙද්දී උදේ හය පහුවුණා විතරයි. මාව ඔබ හමුවට කැඳවාගෙන එන්න, මට ප්‍රතිකාර කළ මේ දොස්තර මහත්මයා කාරුණික වුණා.

මෙම පුදුමාකාර කථාන්තරයට සවන් දුන් අපි මඳ වේලාවක් නිහඬව සිටියෙමු. මිළඟට ඡර්ලොක් හෝම්ස් රාක්කයක තිබූ පොතක් එළියට ගත්තේය. ඒ ඔහු පුවත්පත්වලින් කපාගත් කැබලි අලවා තිබූ පොතකි.

"මෙන්න දන්වමක් තියෙනවා. මේක ඔබේ සිත් ඇදගනිවි. අවුරුද්දකට පමණක් කලින් මෙය පුවත්පත්වල පළවී තිබුණා.

"ආශිය අතක් නැත. විසිහය හැවිරිදි හයිඩ්‍රොලික ඉංජිනේරු වරයෙකු වූ ජෙරෙමියා හේලිං මහතා 9 වැනිදා සිට ආශිය අතක් නැත. ඔහු ඊයේ රාත්‍රී අහසට පමණක් නැවතී සිටි තැනින් පිටවී ගොස් ඇත. අන්තිම වරට දකින විට ඇඳ සිටියේ . . . ."

"ඔහු ගැන තවත් ස්පන්ධ හුඟක් තියෙනවා. මේ අර කර්නල්ගේ යන්ත්‍රය කලින් චාරයේ කැඩිලා, ඒක අලුත්වැඩියා කරන්න ඉංජිනේරුවා ගෙන්වා ගනිමු අවස්ථාව වෙනවා ඇති."

"දෙයියෝ සාක්කි! අර ගැනු-දමයා කිව්ව මත තමා" හාදර්ලි මහතා කීය.

"ඔව්. ඒ ගැන කිසි සැකයක් නැ. කර්නල් කියන්නේ මොන වගේ පුද්ගලයෙක්ද කියන එක පැහැදිලියි. ඔහුගේ ක්‍රීඩාව ගැන ආරංචියක් දිය හැකි එක මිනිසෙක් වත් ඉතුරු කරන්න ඔහු සුදානම් නැහැ. හරියට ඉස්සර කාලේ හිටි දරුණු මුහුදු කොල්ලකාරයින් වගෙයි; ඔවුන් කොල්ල කරන තැවෙන්, සාක්කියක් දිය හැකි විධියට එක මිනිසෙකුට වත් ජීවිතය ගලවා ගන්න උන් ඉඩ කියන්නේ නැහැ. හොඳයි. දන් සෑම මොහොතක්ම ඉතාම වටිනවා. ඔබට අපහසුවක් නැත්නම්, අපි වහාම ස්කොට්ලන්ඩයාඩ් බලා ගිහිං, එතැනින් අයිතඩ් බලා යමු."

ඊට පැය තුනකට පමණ පසු අපි සියලු දෙනාම රෙඩ්. සිට අයිතඩ් බලායන දුම්රියක ගමන් කරමින් සිටියෙමු. අපේ කණ්ඩායම වූයේ ඡර්ලොක් හෝමස්, හාදර්ලි ඉංජිනේරුවරයා, ස්කොට්ලන්ඩයාඩ් පොලිසියේ පරීක්ෂක බ්‍රැඩ්ස්ටර්ට්, සිවිල් ඇන්ඩ් සැරසුණු පොලිස් භටයෙකු සහ මාය. මිනින්දෝරු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් තිකුන් කළ බර්ක්ෂයර් ප්‍රාන්තයේ සිතියමක් බ්‍රැඩ්ස්ටර්ට් දුම්රිය අසුන මත දිග හැරියේය. මිළඟට කවකවුවක් අතට ගත් ඔහු, අයිතඩ් කේන්ද්‍ර කොට කවයක් ඇත්දේය.

"මන්න මත තමා අඩවිය. මං මේ කවය ඇත්දේ හැතැක්ම දහයක අර්ධ විෂ්කම්භයක් සිටින විධියට. අපට උවමනා කරන තැන ඇත්තේ මේ කවය තුළ, රේබාවට කිට්ටුවෙන්. මහත්මයා, ඔබ කිව්වේ හැතැක්ම දහයක් කියල තේද?"

"පැයක කාලයක් තිස්සේ අශ්වකර්තය ගමන් කළා"

"ඉතින් ඔබ හිතන්නේ, ඔබ සිහි නැතුව වැටිලා හිඳිද්දී, ඒ සම්පූර්ණ දුරම ඔවුන් ඔබට ආපසු ගෙනත් දමිමා කියලද?"

"ඔවුන් එහෙම කරන්න ඇති. මට අඩ සිහියෙන් වගේ මතකයි කවුරු හරි මාව ඔසවලා අරගෙන යනවා . . ."

"මට ඔතැන තේරුම් ගන්න බැරි මෙන්න මේ කරුණයි." මම කීවෙමි. "ඔබ උද්‍යානයේ මල් ගස් අතර වැටිලා ඉන්නවා හමුවුණාම, ඔවුන් ඇයි ඔබට ඉතිරි කළේ? ජීවිත හානියක් නොකර?"

බාහ වෙලාවට අර ගැහැනියගේ ආයාචනයට තක්කඩියාට අනුකම්පා හිතෙන්න ඇති."

"ඒක ඒ විධියට සිද්ධ වෙන්න ඇති කියල මට කොහොමට වත් හිතන්න බෑ. ඒ වගේ මිනීමරු බිහිසුණු මුහුණක් මං ජීවිතේට දකල නෑ."

"වැඩිවෙලා යන්න කලින් ඔය ගැටලු ඔක්කොම අපට විසඳගන්න පුළුවනි." බිංදියට්ටිටි කියා.

"මං මගේ කවිය ඇදලයි තියෙන්නේ. අපි මේ භායන පිරිස ඇත්තේ කොතැනද කියලා මට දනගන්න විධියක් තියෙනවා නම් . . . ."

". . . . මං හිතන්නේ ඒ කොතැනද කියලා මට ඇහිල්ල කියලා පෙන්වන්න පුළුවනි." හෝමිස් පැවසීය.

"හැබෑට? ඔබ දනටමත් තීරණයකට ඇවිත් එහෙනම්. අපි බලමු ඔබේ මතයට එකඟවෙන්න ඉන්නේ කවුද කියලා. මගේ මතය නම් ඔවුන් ඇත්තේ කවියේ දකුණු පැත්තට වෙන්න. ඒ හරිය තමයි ගෙවල් දොරවල් අඩු, ජනගහනය අඩු පැත්ත" බිංදියට්ටිටි කියා.

"මං හිතන්නේ නැගෙනහිර පැත්ත" ඒ ඉංජිනේරු මහතාය.

"මං හිතන්නේ බටහිර." ඒ සිවිල් ඇඳුමින් සැරසුණු පොලිස් නිලධාරියාගේ අදහසය. "ඒ පැත්තේ තමයි වැඩි ප්‍රසිද්ධියක් තැනි ගම්මාන බොහොමයක් තියෙන්නේ"

"මම නම් හිතන්නෙ උතුර." මම කීවෙමි. "ඒ පැත්තෙ තමයි කඳු බෑවුම් මොනවත් නැත්තෙ. කර්මය කන්දක් නැග්ග බවක් අපේ මිත්‍රයා කිව්වෙ නෑහැනෙ."

"හොඳයි හෝමිස් මහත්මයා. ඔබ මොකක්ද කියන්නේ?" බිංදියට්ටිටි ඇසීය. "විවිධ පුද්ගලයන් විවිධ මත පළකලා. මොකක්ද ඔබේ අදහස?"

"ඔබ හැම දෙනෙක්ම වැද්දියි."

"ඒ වුණත් හැම දෙනෙක්ම වැද්දි වෙන්න බෑ?"

"ඇයි බැරි? පුළුවන්. මං කියන්නේ මෙන්න මෙතැන හෝමිස් ඇහිල්ල තැබුවේ කවියේ හරි පැත්තකි."

"අප ඔහුට නොයාගන්නවා-තමා ඒ මෙන්ම මෙනම ඉඳල."

"ඒ වුණත් අපි දුම්රියපොළේ ඉඳල හැතැක්ම දොළහක් අස්වකරන්නයේ ගමන් කළා. ඒ කොහොමද?"

"හැතැක්ම හයක් ඉවතට ගිහිත් හයක් ආපහු ආවා. ඒක බොහොම සරල දෙයක්. ඔබම කීව්වා, ඔබ දුම්රියෙන් බැහැලා යද්දී අස්වයා කිසිම වෙනසකින් තොරව ප්‍රාණවත්ව, නවුම්ව හිටියා කියල . . . උං බොහොම අමාරු පාරවල් වලින් හැතැක්ම දොළහක් දුම්රිය පොළට ආවා නම් කොහොමද එහෙම වුණේ?"

"ඇත්තෙන්ම ඔබ හිතන දේ වෙන්න පුළුවනි." බැඩ්ස්ටර්ට එකඟ විය.

"මේ කල්ලිය යෙදෙන්නේ මොන වගේ ඉල්ලම් හැරීමකද කියන එක ගැන නම් කිසිම සැකයක් නැ."

"කිසි සැකයක් නැහැ තේන්නම්. ඔවුන් ඉතා විශාල පරිමාණයෙන් තොරකාසි අවිවු ගහන අය. ඔවුන් යන්නුය යෙදෙව්වේ රිදී වෙනුවට මිලෙන් අඩු සංරක්ෂණ හාවිත කොට තොරකාසි අවිවු ගැහීම සඳහා.

අපි කාලයක් තිස්සේ අනගෙන හිටියා බොහොම දක්ෂ හොර කල්ලියක් හොර කාසි අවිවු ගැහීමේ යෙදී ඇති බව. ඔවුන් කුටුන් භාගයේ කාසි දහස් ගණනින් නිෂ්පාදනය කළා. මොවුන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ කොහේ සිට ගෙනද කියලා අපි හෙව්වා. රෙඩ් දක්වාම එන්න අපට හෝඩුවාවල් ලැබුණා. නමුත් එතැනින් එහාට යන්න අපට හැකියාවක් ලැබුණේ නැ. ඒ විධියට ඔවුන්ගේ සලකුණු වසා දමීමෙන් පෙනෙන්නේ ඔවුන් මේ කෙළවරේ හොඳ පුරුදු කාරයන් වග. නමුත් දන් අහම්බෙන් වගේ සැලසුණු මේ අවස්ථාවෙන්, මං හිතන්නේ අපට උන් බෙල්ල හිතම අල්ලා ගන්න පුළුවන් වේවි."

නමුත් පොලිස් පරීක්ෂකවරයාගේ එම අනාවැකිය වැරදි ගියේය. අපරාධකරුවන්ගේ ඉරණම සැකසී තිබුණේ මෙවර ද ඔවුන් නීතියේ රැහැණට හසුනොවන අයුරෙනි. අපේ දුම්රිය අයිතඩ් දුම්රියපොළට සේන්ද්‍ර විය. දුම්රියපොළට නුදුරු තුරු ලොවඩුල්ලකට ඉහළින් අප දුටුවේ අහස උසට විහිදී ගිය යෝධ දුම් කඳකි. අවට පරිසරය දවැන්න පැස්බර පිහාටුවකින් මෙන් ආවරණය කරමින්, එම දුම් කඳ අහසේ විසිර ගොස් තිබිණි.

"මොකද මේ? ගෙයක් ගිනි අරගෙනද?"

බර්ඩ්ස්ටීට් ඇසුවේ දුම්රිය ස්ථානාධිපතිවරයාගෙනි.

"ඔව් මහත්මයා."

"කවදද ගින්න ඇතිවුණේ?"

"මට අහන්න ලැබුණේ ගින්න රියේ රාත්‍රි පටන් අරගෙන ඇති බවයි. නමුත් පසුව වඩාත් දරුණු අතට හැරීල තියෙනවා. දැන් ඒ ගෙදර දොර ඔක්කොම එකම ගිනි ජාලාවක් වෙලා."

"කාගෙද ගේ?"

"ආචාර්ය බෙවර්ගේ?"

"මෙන්න මේක මට කියන්න. ආචාර්ය බෙවර් කියන්නේ උස, කෙටිටු, දිගු උළු නැහැයක් තිබෙන ජර්මන් ජාතිකයෙක්ද?"

දුම්රිය ස්ථානාධිපතිවරයාට සිතා පහළ විය.

"නෑ නෑ මහත්මයා. ආචාර්ය බෙවර් ඉංග්‍රීසි ජාතිකයෙක්: ඒ තරම් තරබාරු වෙනත් කෙනෙක් මේ පළාතක නැහැ. නමුත් ඔහු සමඟ නැවතී ඉන්නවා විදේශිකයෙක්. මං හිතන්නේ ඔහු රෝගියෙක්. ඔහු නම් පෙනුමෙන් කෙටිටුයි. බර්ක්ෂයර් වල අතර්ස හරක් මස් ටිකක් ඔහුගේ ඇඟට වැටුණොත් වරදක් වෙන්නේ නැහැ."

දුම්රිය ස්ථානාධිපති ඔහුගේ කතාව නිම කිරීමටත් පෙර, අපි ඒ ගින්න ඇවිළී තිබුණු දෙසට ගමන් කළෙමු. එම පාර අවසන් වූයේ කුඩා කඳු ගැටයක් මතිනි. පුළුල්ව විහිදුණු, සුදු හුණු ආලේප කළ විශාල නිවසක් අප ඉදිරියේ පිහිටා තිබිණි. එහි වහලෙන්, ජනෙල් වලින් විශාල ගිනිදල් අහසට විහිදුණු ආකාරය අපි දුටුවෙමු. ගිනි නිවහ රථ තුනක් මිදුලේ නවතා තිබිණි. ගින්න මැඩ පැවැත්වීමට ඔවුන් දඩි උත්සාහයක යෙදුණත්, එය අසාර්ථක වෙමින් තිබූ බව පැහැදිලිවම දිස්විය.

"ඔහන කමයි තැන!" කලබලයට පත් හෘදර්ලි මහතාට එක්වරම කැහැසිණ.

"අර තියෙන්නේ බොරළු අතුරා තිබුණු පාර. අර තියෙන්නේ මං වැටිලා හිටි රෝස පිඳුරු ගාල. අන්න අර දෙවැනි ජනේලයෙන් තමයි මං බිමට පැත්තෑ."

"ඔවුන් අල්ලා ගන්නට හැකිවේද, කියන එක දන්න කියන්න බැහැ. ඒත් ඔවුන්ගෙන් පළිගන්න නම් ඔබට හැකිවුණො." "

හෝමස් කිය.

"ඔබ සමග කාමරයේ තිබුණු ලාම්පුව තමා ඔය ගින්නට හේතු වෙන්න ඇත්තේ. යන්ත්‍රයේ සම්පීඩනයෙන් ලාම්පුව කුඩු පට්ටම් වෙලා කෙල් ටික ගලායන්න ඇති. වහාම ඒකට ගිනි ඇවිළෙන්නත් ඇති. සැකයක් නෑ කුටියේ ලැලි බිත්ති වලට ඒ ගින්න පැතිරෙන්න ඇති. ඒ වෙලාවේ ඔවුන්ගේ එකම අරමුණ වුණේ ඔබට ලුහුබැඳ ගොස් අල්ලා ගැනීමයි. නිවස ගිනිගන්නා බව දකින්න ඇත්තෙ හොඳටම ප්‍රමාද වෙලා. දන් මෙතැන රැස්වෙලා ඉන්න ඝෙනග දිහා හොඳ විමසිල්ලෙන් තෙත් යොමු කරන්න. බලන්න ඊයේ රාත්‍රි ඔබේ මිත්‍රයින් මෙකන ඉන්නවාද කියල. නමුත් මට නම් හිතෙන්නේ ඔවුන් පැන ගිහිත්. දනටමත් ඔවුන් හැතැක්ම සිය ගණනක් දුර ගිහිත් ඇති."

එදා හෝමස් අනුමාන කළ ඒ කරුණු සැබෑවක්ම විය. රුමත් කරුණ කාන්තාව, බිහිසුණු ජර්මන් ජාතිකයා හෝ කරබාරු ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා ගැන ඉන්පසු වචනයක් හෝ අසන්නට නො ලැබිණි. එදා උදයේ බර පෙට්ටි සහ කිහිපදෙනෙකු පටවාගත් අශ්වකරත්තයක්, මෙම නිවසේ සිට පිටත් වී යනු ගැමියෙකුට දකින්නට ලැබී ඇත. එය ගමන් කර තිබුණේ රෙඩ් නගරය දිශාවටයි. අපරාධකරුවන් පිළිබඳ සියලුම සලකුණු එතැනින් අතුරුදන් විය. හෝමස් තීක්ෂණ නුවණින් කළ පරීක්ෂණ වලින් වත් ඔවුනට සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න සොයා ගැනීමට නොහැකි විය.

දෙවැනි මහලේ ජනෙල් පඩියක් මත තිබූ අලුතින්ම කපා වෙන් කළ මිනිස් මහපැරැහිල්ලක් දකිමින් ගිනි නිවත්තෝ මවිතයට පත්වූහ. සැන්දෑයාමයට ෧ වෙන්ම ගින්න නිවා දමීමට හැකිවිය. නිවසේ වහළ කඩා වැටුණු අතර ඇතුළත තිබූ දෑ සියල්ල ගින්නෙන් විනාශ වී තිබිණි. උණුවී, ඇඳවී ගිය යකඩ පයිප්ප සහ ඇඹරී ගිය සිලින්ඩර මීස යන්ත්‍ර සූත්‍ර කිසිවක් දක ගැනීමට නොහැකි විය. කෙසේ වෙතත් නිවස තුළ තිබී, නිකල් සහ ටින් ලෝහ විශාල ප්‍රමාණ වලින් හමුවිය. කාසි කිසිවක් දක්නට නොලැබිණි. කරත්තයේ

පටවාගෙන ගිය බර පෙට්ටි වල තිබුණේ එම හොර කාසි විය යුතුය.

අපේ ඉංජිනේරු වරයා ගෙදර මල්ලයනේ සිට සිහි ලැබුණු තැන දක්වා ගමන් කළේ කෙසේද යන්න සැමදා අභිරහසක් වීමට ඉඩ තිබිණි. නමුත් මෘදු මැටි පොළොවේ තදින් සටහන් වී තිබුණු අඩි සටහන් වලින් ඒ අභිරහස හෙළිවිය. හෘද්දි මහතා ඔසවා ගෙන ගොස් ඇත්තේ පුද්ගලයන් දෙදෙනෙකු විසිනි. එයින් එක් තැනැත්තෙකු ඉතා කුඩා දෙපා තිබූ අයෙකු වූ අතර අනෙකා ඉතා විශාල දෙපා තිබූ අයෙකු බව හඳුනා ගැනීමට හැකිවිය. මේ අනුව අපට නිගමනය කළ හැකිවූයේ, එතරම් මිනීමරු හැඟීම් නොතිබූ ඉංග්‍රීසි ජාතිකයා, ඉංජිනේරුවා ඔසවාගෙන යාමට තරුණ කාන්තාවට දැඩි කරන්නට ඇති බවයි.

"මෙය මට මුහුණදෙන්න වුණු ගනුදෙනුව. මහපටුභිල්ලකුත් අභිමිවුණා. ගිනිපනහක ගාස්තුවක් නොලැබී ගියා. අන්තිමට මොකක්ද මට ලැබුණු වාසිය?"

හෘද්දි මහතා විමසුවේ අප ආපසු ලන්ඩනය බලා එම සඳහා දුම්රියේ අසුන්ගත් පසුයි.

"පළපුරුද්ද!" හෝමස් කීවේ සිතාසෙමිනි.

"මේ අත්දැකීම නිසා සෘජුවම නැතත් වක්‍රව ඔබට විශාල වාසියක් ලැබෙනවා. ඔබේ ඉංජිනේරු වෘත්තියේ ඉදිරි කාලයේදී, විශිෂ්ට කීර්ති නාමයක් ලබා ගැනීම සඳහා ඔබට තියෙන්නේ, මේ සිද්ධිය වචනයෙන් විස්තර කිරීම පමණයි."

අතුරුදන්වීමේ සිද්ධියක්

අතුරුදන්වීමේ සිද්ධියක්

"මගේ හිතවත් මිත්‍රයා. . . ."

සර්ලොක් හෝම්ස් මා ඇමතුමට, බේකර් විවියේ අපේ නිවහනේ ගිනි උදුන දෙපස වූ භාත්සි පුටුවලට වී අප කතාබහ කරමින් සිටියදීය.

"... ජීවිතය කියන්නේ හරිම පුදුමාකාර එකක්. මිනිසෙකුට නිෂ්පාදනය කරන්න හෝ ප්‍රබන්ධ කරන්න පුළුවන් දේට වඩා, සත්‍යය අරුම පුදුමයි. එදිනෙදා ජීවිතයේ ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවෙන සමහර දේවල්, අපේ හිත්වල නිර්මාණය කරගන්න නම් කොහොමටවත් බෑ. අපි දෙන්නා දැන් අල්ලාගෙන, ජනේලයෙන් අහසට ඉහළි ගිහින් මේ ලන්ඩන් නගරය පරීක්ෂා කරල බැලුවොත් කොහොමට හිටිවිද? නගරය පුරා ගෙවල් වල වහලවල් ඉවත් කරලා, මිනිසුන්ගේ ජීවිත වල සිදුවන සත්‍ය කථා, හැඳ හැප්පීම්, අහඹු සිදුවීම්, එකතු කරලා බැලුවොත්? එහෙම වුණොත් ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යයේ එන කථාන්තර කියවන්න බැරිතරම් කම්මැලි බව මිනිසුන්ට පෙනේවි. කිසිකෙනෙක් ඒව මිලට අරගෙන කියවන එකක් නෑ."

"ඒ වුණත් හෝම්ස් ඔබ කියන කථාව මට ඒ තරමට විශ්වාසයට ගන්න බෑ. සිරිකක් වශයෙන් පුවත්පත් වල පළවෙන්නෙ, බොහොම දරුණු නරක සිදුවීම්. පොලිස් වාර්තාවල වුණත් යථාර්ථයට තැනක් දීල නෑ. ඔබ අර විධියට කල්පනා කරන එකේ පුදුමයක් නෑ. ඒ මොකද ඔබ තමයි මහාදර්ශි තුනක මහා ගැටලුවලට, ප්‍රහේළිකා වලට මුහුණ දෙන අයට උපදෙස් දෙන්නේ. ඒ කටයුත්ත කරන නිල නොලත් උපදේශකයා ඔබයි. ඔබට නිතරම දකින්න ලැබෙන්නෙ මහා පුදුමාකාර, අදහන, බේදජනක සිදුවීම්. නමුත් බලන්න පත්තූප්. අපි ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණයක් කරල බලමු."

බිම වැටී තිබූ එදා උදෑසන පුවත්පත මම අහුලා ගතිමි. මෙන්ත බලන්න මට දකින්න ලැබෙන පළමුවෙනි සිරස්තලය.

ස්වාමීපුරුෂයකු සිය බිරිඳට සැලකූ කෲර ස්වභාවය

කොලම් භාගයක විතර විස්තරයක් මේක තියෙනවා. නමුත් ඒක කියවන්නේ නැතුවම මට හිතාගන්න හැකිසි තියෙන විස්තර. ඒ තරමටම ඕව කියවලා මට හුරුපුරුදුයි.

... මිනිසා මත්පැන් බිලා බිරිඳට තල්ලු කර දමනවා. පහර දෙනවා. ඇය කුටාල ලබනවා. අනුකම්පා සහගත සොහොයුරිය හෝ ගෙවල් අයිතිකාරිය බිරිඳගේ උදව්වට එනවා. දරුණු හිතක් ඇති පත්තර වාර්තාකාරයින්ටත් මේවා ලියනව මිසක් වෙන ලියන්න දෙයක් නෑ."

"මං කිව්ව දෙට විරුද්ධව ඔබ කියන කාරණය ඔප්පු කරන්න ඔය උදාහරණය කොහොමටවත් ගැළපෙන්නේ නැහැ වොට්සන්." හෝමස් කීවේ පුවත්පත මගේ අතින් ගෙන එහි පහළට තෙත් යොමු කරමිනි.

"මේ බලන්න වොට්සන්. මෙතන සඳහන් වෙලා තියෙනවා චුන්ඩාස් දික්කසාද නඩුව. මේකට සම්බන්ධ, වැදගත් එහෙත් සියුම් කරුණු හඳුනාගන්න මං උත්සාහයක යෙදුණෙ. ස්වාමී පුරුෂයා, පුරාණ දුම්පානයෙන් තොර කෙනෙක්. වෙනත් ගැහැනියක් මෙනෙත්ට සම්බන්ධත් නෑ. පැමිණිල්ලෙන් ඉදිරිපත් කළ චෝදනාව මොකදද? ස්වාමී පුරුෂයා පටන් ගත් අළුත් පුරුද්දක් තියෙනවාලු. මොකදද? හැම කෑම වේලාවකින්ම පස්සෙ, ඔහු තමන්ගේ කෘතීම දත් කුට්ටම ගළවා අතට ගෙන බිරිඳගේ ඇහට දමල ගහනවලු. ඔබ පිළිගන්නවා ඇති, සාමාන්‍යයෙන් ලේඛකයෙකුගේ මතයේ මේ වගේ විත්‍රයක් මැවෙන්නේ නෑ. ඔය දුම්කුඩු ස්වල්පයක් අරගෙන නහයට උරන්න දොස්තර මහත්තයා. පිළිගන්න, උදාහරණ ඉදිරිපත් කිරීමේදී මං ඔබට වඩා ලකුණු ගන්නා බව."

ඔහු තම දුම්කුඩු හෙප්පුව මා දෙසට දිගු කළේය. රත්තරහිත් තනා තිබූ එහි පියන මැද, විශාල පුෂ්පරාග මාණික්‍යයක් සවිකොට තිබිණි. සාමාන්‍යයෙන් බොහෝ වාමී දිවි පෙවෙතක් ගතකළ හෝමස් සතුව මෙවැන්නක් තිබෙනු දකීම පුදුමයකි. එබැවින් එහි අලංකාරය ගැන යමක් පැවසීම lockholmesinvestigations.blogspot.com

"ආ. . . . ඔබ සති ගණනකින් මට හමුවුණේ නැති බව මට අමතක වුණා. අර අයිරිත් ඇඩ්ලර් සිද්ධියේ අප දුන් සහයෝගය ගැන, බොහිමියාවේ රජතුමා මට දුන් සිහිවටනයක් මේක."

"එතකොට ඔය මුද්ද?"

මා ඇසුවේ ඔහුගේ ඇඟිල්ලක පැළෑටි සිටි බබළන දියමන්තියක් සහිත මුද්ද දෙස බලමිනි.

"ඒක මිලන්ද රජපවුලෙන් මට ලැබුණු කැගුණක්. ඒ කාරණාව නම් ඉතාම රහසිගතයි වොට්සන්. මට ඒක ඔබටවත් හෙළිකරන්න බැහැ."

"මේ දවස්වල ඔබ මොකක් හරි පරීක්ෂණයක යෙදිලද ඉන්නේ?"

"පරීක්ෂණ නම් දහයක් දොළහක් තියෙනවා මං පටන්ගත්තු. ඒත් ඒ එකක්වත් ඒ තරම් සිත්ගන්නා ඒවා නෙමෙයි. ඒවා වැදගත් බව ඇත්තයි. නමුත් සිත් ඇදගන්නා ආකාරයේ යමක් ඒවායේ නැහැ. මේ ගැන මම තේරුම් අරගෙන තියෙන කාරණාවක් ඔබට කියන්න ද වොට්සන්? විශාල අපරාධ බොහොම වෙලාවට සරලයි. ගැටලු අඩුයි. අපරාධයක් විශාල වෙන්න වෙන්න එහි අරමුණ පැහැදිලියි. නමුත් ඒ තරම් වැදගත් නැති, බරපතල නැති ගැටලු තියෙනවා හේද? ඒවා නිරීක්ෂණයත්, පහසුයි. ඉක්මනින් විශ්ලේෂණය කරලා, නිගමනවලට එන්නත් පුළුවනි. එහෙම වුණාම තමයි, ඒ පරීක්ෂණ වලදි කිසියම් අලංකාරයක් මතු වෙන්නේ.

මේ දවස්වල ලැබී තියෙන ඒවායින්, ප්‍රංශයේ මායේල්ස් වලින් ලැබී ඇති එකක හැරෙන්න වෙනත් කිසි එකක සිතේ උනන්දුවක් ඇතිකරන ගතියක් නැහැ. ඒ වුණත් තව මිනිත්තු කිහිපයක් ගතවෙන්න කලින් මට වඩාත් හොඳ පරීක්ෂණයක් ලැබෙන්න ඉඩ තියෙනවා. ඒ මොකද වැද්දීමක් නෙමෙයි නම්, මේ එන්නේ මට අලුත් අනුග්‍රාහකයෙක්."

පුවුවෙන් නැගිට සිටි ඔහු බේකර් විථිය දෙස මහත් උනන්දුවෙන් බැලුවේය. පාරේ අනෙක් පැත්තේ පදික වේදිකාව මත තරබාරු කාන්තාවක් සිටිගෙන සිටියාය. ඇය රතු පිනාවුවක් ගැසු පුළුල් වාටියක් සහිත හිස්වැස්මක් පැළෑටි සිටියාය. එය ඩෙවොන්ෂයර් ආදිපාදවරියගේ හිස්පළඳනා මෝස්තරය බව මට එක්වරම සිහිවිය.

51. ඇය පුළුල් වාර්ෂික සහිත නිස්වැස්මක් පැළඳ සිටියාය.

ඇගේ ගෙල වැසෙන සේ ලෝම වලින් නිමකළ විශාල ශ්‍රීවාචරණයක් ඔතාගෙන සිටියාය. තරමක් කැලැල්ලු මුහුණකින්, ඇය අපේ නිවහනේ පතෙල් දෙස බලා සිටියේ ඉදිරියට හා පිටුපසට පැද්දෙමිනි. පිහිඳුනන්නෙකු ගං ඉටුරේ සිට දියට පතින්නාක් මෙන් එක්වරම ඇය පාර හරහා පැන්නාය. මිනිසුන් අපේ සිනුව නාදවෙනු ඇසිණි.

"මං මය රෝග ලක්ෂණ මීට කලින් දකල තියෙනවා." හෝමස් පැවසුවේ තම දුම්වැටිය ගිනි උදුනට විසිකරමිනි.

"පදික වේදිකාව උඩ ඉඳන් ඉදිරියට හා පිටුපසට දෝලනය වීමෙන් තේරෙන්නේ ප්‍රශ්නය විකස් රහසිගත, පෞද්ගලික එකක් බව. ඒ ගැනයි ඇයට අපෙන් උපදෙස් උවමනා වෙලා තියෙන්නේ. නමුත් ඇයම දන්නේ නෑ මේක අපට හෙළිකරලා උපදෙස් ගන්න එක සුදුසුද කියලත්. ඒ මොකද ඒක ඒ තරමටම රහසිගත සියුම් ප්‍රශ්නයක්. ගැහැනියකට මිනිසෙකුගෙන් ලොකු වැරද්දක් අසාධාරණයක් සිදුවෙලා නම් ඒ ගැනි පාර අයිතට වෙලා දෝලනය වෙච්ඞ ඉන්නේ නෑ. සිනුවේ කඹය කැඩිලා යන තරම් වේගයෙන් අපේ සිනුව නාද කරනවා. මෙතැනදී අපට භිතාගන්න තියෙන්නේ ගැටලුව ආදරයට යම්බන්ධ එකක් කියන එකයි. ඇය කෝපයට පත්වෙලා නැහැ; ප්‍රහේළිකාවකට මුහුණදීලා. විසඳගන්න අමාරු ගැටලුවක්. මය එන්නේ ඇය. එතකොට අපට පුළුවනි හිතේ සැකය නැතිකර ගන්න."

හෝමස්ගේ කථාව නිමවීමට පෙරම සේවක ළමයා දොරට තට්ටු කළේය.

"මේරි සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවිය."

ඔහු පැවසුවේය.

සේවකයා පිටුපසින් ඇය අපේ විසිත්ත කාමරයට ඇතුළු වූයේ, නියමු බෝට්ටුවක් පිටුපසින් වරායට සේන්ද්‍ර වන විශාල නෞකාවක් පරිද්දෙනි. තමාට සුපුරුදු ආචාරශීලී විලාසයෙන් හෝමස් ඇයව පිළිගත්තේය. අනතුරුව දොර වසා, ඇයට සැපපහසු පුටුවක වාඩිවීමට සැලැස්වීය. මිනිත්තුවක් ඇය දෙස බලා සිටි මගේ මිත්‍රයා ඇය පිළිබඳ යම් කරුණු වටහාගත් බවක් පෙනිණි.

"මෙනෙවිය. ඔබේ ඇස්පෙනීම දුර්වල නිසා, ඔබට යතුරු ලියනය පාවිච්චි කිරීමේදී අපහසුවක් දකුනන්නේ නැද්ද?"

53. ඇය කාමරයට ඇතුළු වූයේ නියමු බෝට්ටුවක් පිටුපස වරායට ඇතුළුවන නොනාවක් පරිද්දෙනි.

"මුලදී නම් මට එහෙම දකුණු. නමුත් දන් මට අතුරු තියෙන තැන් පුරුදුයිනේ." ඇය පැවසුවාය. තත්පර කිහිපයක් ගතවෙද්දී හෝමස් කිසිවක් නොවිමසා එය කී හැටි ගැන ඇය පුද්ගලයාට පත්වුවාය. නිගැස්සීමට පත් ඇය, මගේ මිත්‍රයා දෙස බලාසිටියේ පුද්ගලයෙක් මෙන්ම හිතියෙනි.

"හෝමස් මහත්මයා, ඔබ මං ගැන අහලා තියෙනවද? එහෙමත් භූමිමාලී ඔබ කොහොමද ඔය විස්තර දනගන්නෙ?"

"ඒව ගැන හිතන්න එපා." හෝමස් කීවේ සිනාසෙමිනි. "අපනක් අය නොදන්නා දේවල් දනගැනීම, මගේ වෘත්තියේ එක් අංගයක්. අනෙක් අයට දකගැනීමට නොහැකි ඒවා දකින්න, මගේ දැය මං පුහුණු කරගෙන ඉන්නවා. එහෙම නොවුණා නම් ඔබ මාව හමුවෙන්න ඒවිද?"

"හෝමස් මහත්මයා, මං ඔබව හොයාගෙන ආවේ, එදෙර්ජ් මහත්මිය ඔබ ගැන කොරතුරු කිවි නිසයි. පොලීසියත් අනෙක් හැමදෙනාමත් ඇයගේ ස්වාමියා මියගිහිත් වෙන්න ඇති කියලා අත්හැරදාලා සිටියදී, ඔබ බොහොම එහසු වෙත් ඔහුව හොයා දුන්නාලු. අනේ මහත්මයා, ඔබ මගේ ප්‍රශ්නයන් ඒ විධියට විසඳලා දෙව් කියල මං බලාපොරොත්තු වෙනවා. මං ලොකු සල්ලි කාරියක් තෙමෙයි. ඒ වුණත් මට අවුරුද්දකට පවුම් සියයක ආදායමක් ලැබෙයි. ඊට අමතරව යතුරුලියන වැඩවල යෙදිලා තවත් සුළු මුදලක් උපයා ගන්නවා. හොස්මර් ඒන්ජල් මහත්මයාට මොකද වුණේ කියල හොයල දෙන්න පුළුවන් නම්, ඒ ඔක්කොම වුණත් ඔබට දෙන්න මං ලැස්තියි."

"මාව හමුවෙලා ඔය ප්‍රශ්නය ගැන කථාකරන්න, ඔබ පිටත් වී ආවේ බොහොම කලබලයෙන්. ඒ ඇයි?"

හෝමස් ඇසුවේ දැනේ ඇතිලිතුඩු එකට තබාගෙන, හිලිම දෙස නෙත් යොමුකර ගෙනයි.

මේර් සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවියගේ මුහුණේ නිගැස්සීමක සේයාවක් යළිත් පහළවිය.

"ඔව් ඒක ඇත්ත. ඒ ඔක්කොම දමල ගහල ගෙදරින් පිටවුණේ හරි කේන්තියෙන්. වින්ඩ්ලන්ක් මහත්මයා - ඒ කියන්නේ මගේ පියා, මේක භාරගත්තේ බොහොම සැහැල්ලුවට. ඒ ගැන මට

හරියට තරහ ගියා. ඔහු මේ ගැන පොලීසියට පැමිණිලි කරන්නෙන් නෑ. මෙහේ ඇවිත් ඔබට කියන්න කැමැතිත් නෑ. ඒ මොකක්වත් කරන්නේ නැතුව අත්තිමට කියනවා.

"මෙතැන අපරාධයක් සිදුවෙලා නැහැනේ" කියලා. මට කේන්තිය ඉවසාගන්න බැරුව ගියා. අතට අහුවුණු දෙයක් ඇඳ පැළඳගෙන ඒකයි මං ඉක්මනට ආවේ ඔබට හමුවෙන්න."

"ඔබේ පියා. . . ? ඔබේ සුභපියා වෙන්න ඇති. ඒ මොකද නම් වෙන්නේ."

"ඔව්. ඔහු මගේ බාප්පා. ඒත් මං ඔහුට කරාකරන්නේ තාත්තා කියල. වෙලාවකට මට හිතෙනවා ඒක මහ විහිළුවක් කියල. ඒ මොකද ඔහු මට වඩා වයසින් වැඩි අවුරුදු පහයි මාස දෙකටයි."

"එතකොට ඔබේ මව ජීවත්ව ඉන්නවද?"

"ඔව්. මගේ අම්මා හොඳ සනීපයෙන් ජීවත්ව ඉන්නවා. ඇත්තෙන්ම හොමස් මහත්මයා, මං ඔවුන්ගේ විවාහයට කැමැති වුණේ නැහැ. තාත්තා මිය ගිහිත් වැඩිකල් යන්න කලින්, ඇයට වඩා අවුරුදු පහළොවක් බාල කෙනෙක් සමග විවාහ වෙන එක, මට නම් කොහොමටවත් හිතට ඇල්ලුවේ නැහැ. මගේ තාත්තා ජලනළ සවිකිරීමේ කර්මාන්ත කරුවෙක්. ඔහුගේ වැඩපොළ තිබුණේ ටොටින්හැම් කෝට් පාරේ. තාත්තා මියයද්දි එහි වැඩ කටයුතු බොහොම සරුවට කෙරෙමින් තිබුණා. එහි ප්‍රධාන සේවකයා හාඩ් මහත්මයා. ඔහුගේත් උදව්වෙන් අම්මා ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථකව කරගෙන ගියා. නමුත් වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මයා සමග අම්මා විවාහ වුණාම, ජලනළ කර්මාන්තය විකුණා දමන්න කියලා ඔහු බල කළා. ඔහු බොහොම ලොක්කෙක් කියල හිතට ගත් කෙනෙක්. ඔහු රැකියාව කරන්නේ එංගලන්තයට වයින් ආනයනය කරන සමාගමක. ආනයනය කරන වයින් වල තත්ත්ව පරීක්ෂාව හා ඇණවුම් සඳහා ඔහු විදේශ රටවලට සංචාරය කරනවා. ජලනළ කර්මාන්තය විකිණීමෙන් අම්මලාට ලැබුණේ පවුම් 4700 යි. බැංකුවේ තැන්පත් කළ ඒ මුදලෙන් ලැබෙන්නේ සුළු පොලියක්. ඒක තාත්තා ජීවත්වුණා නම් වැඩපොළෙන් ලැබෙන ආදායමේ කිට්ටුවකට වත් එන්නේ නෑ."

කිසිදු පිළිවෙළකින් තොරව මෙන්ම, අදාළ නොවන විස්තර පවසමින්, ඇය කළ විස්තරයෙන්, හෝමිස් නොඉවසිලිමත් බවට පත්වී ඇතැයි මම සිතුවෙමි. එහෙත් ඔහු නිහඬව මේ සියල්ලට සවිත් දුන්නේ දඩ් අවධානයකිනි.

"ඔබේ පෞද්ගලික ආදායම ඔබට ලැබෙන්නේ කොහොමද? ඒකක් එන්නේ මේ ව්‍යාපාරයෙන්මද?"

"අපොයි නැහැ. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් එකක්. මගේ මාමා නෙඩ් ජීවත්වුණේ නවසීලන්තයේ ඕක්ලන්ඩ් නුවර. ඔහු මියගියා. ඔහු නවසීලන්තයේ ව්‍යාපාරවල ආයෝජනය කළ කොටස් මුදලක් කියෙන්නේ මගේ නමට. ඒකෙන් සියට හතරහමාරක පොළියක් ලැබෙනවා. එහි සම්පූර්ණ වටිනාකම පවුම් දෙදාස් පන්සියයි. ඒත් මට ලැබෙන්නේ පොළිය පමණයි."

"ඔබේ කථාව හරිම සිත් ඇදගන්නා සුළුයි. මට පෙනෙන විධියට ඔබට අවුරුද්දකට පවුම් සියයක පමණ ආදායමක් ලැබෙනවා. ඊට අමතරව ඔබ රැකියාවකින් උපයාගන්නා සුළු මුදලකුත් තිබෙනවා. ඒ නිසා සැකයක් නැ, ඔබ විනෝද සංචාරයන්හි යෙදෙමින් සතුටෙන් කාලය ගතකරනවා ඇති? ඒ මොකද අවිවාහක කාන්තාවකට බොහොම සැප පහසුවෙන් ජීවත්වෙන්න, පවුම් හැටක් හොඳටම ප්‍රමාණවත් නිසා."

"මට ඊටත් හුඟක් අඩු මුදලකින් සැප පහසුවෙන් ජීවත්වෙන්න පුළුවන් හෝමිස් මහත්මයා. නමුත් ඔබට තේරෙනවා නේද, ගෙදර පදිංචිව ඉන්න කාලය තුළ, අම්මලාට බරක් වෙන්න මං කැමති නැ. ඒ නිසා මගේ ඔක්කොම ආදායම පාවිච්චියට ගන්නේ අම්මයි, බාප්පයි. හැබැයි ඒක ඉතින් මං ඒ ගෙදර ජීවත්වෙන තුරු පමණයි. වින්ඩ්බැන්ක් මහත්තයා, හැම කාර්තුබෙදීම මගේ පොළිය බැංකුවෙන් අරගෙන ඇවිත් අම්මා අතට දෙනවා. මං යතුරු ලියනයෙන් උපයාගන්න මුදල් මගේ වියදම්වලට හොඳටම ඇති. එක පිටුවක් යතුරු ලියනය කළාම මට පැන්ස දෙකක් ලැබෙනවා. මට දවසකට පිටු පහළොවක් විස්සක් යතුරු ලියනය කරන්න පුළුවනි."

"ඔබේ වටාපිටාව ගැන ඔබ මට ඉතාම පැහැදිලි විස්තරයක් කළා. මේ ඉන්නේ මගේ හිතවත් මිත්‍රයා, දොස්තර වොට්සන්. මං

ඉදිරියේ කථාකරන හැමදෙයක්ම, ඔබට නිදහසේ ඔහු ඉදිරියෙන් කියන්න පුළුවනි. දන් අපට කරුණාකරලා කියන්න ඔබෙන් හොස්මර් එන්ජල් මහත්මයාගෙන් සම්බන්ධය ගැන."

සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවියගේ මුහුණ ලැජ්ජාවෙන් රතු විය. දෙනෙත් පහතට හැරවූ ඇය, හැට්ටියේ පහත වාටිය නියපොත්තෙන් කොනහමින් කථාව පටන් ගත්තාය.

"මට එයාව හමුවුණේ ගැස් කර්මාන්ත කරුවන්ගේ බාල් නැටුමේදී. තාත්තා ජීවත්ව ඉදිද්දී ඔවුන් හැම අවුරුද්දකම අපට බාල් නැටුම සඳහා විකට් එව්වා. තාත්තාගේ මරණයෙන් පසුව එක් ඔවුන් අපව අමතක කළේ නැහැ. අම්මාගේ නමට විකට් එව්වා. අපි මේ බාල්නැටුමට යනවට වින්ඩ්බෑන්ක් මහත්මයා කැමැති වුණේ නැහැ. අපි කොහේවත් යනවට ඔහු කැමැති නැහැ. ඉරිදා දහම් පාසලේ සාදයකට සහභාගි වෙන්න මං යනවා කිව්වමත් ඔහුට හරියට කේන්ති යනවා. ඒ වුණට මේ සැරේ විකට් ලැබුණාම මේ බාල් නැටුමට යන්න මං තීරණය කරගත්තා. අපව ඒකෙකුත් තවත්වන්න ඔහුට තියෙන අයිතිය මොකක්ද?

ඔය බාල් නැටුමට එන හැමෝම වගේ දෙනා තාත්තගෙ යාච්චෝ සහ ඔවුන්ගේ පවුල් වල උදවිය. නමුත් බාප්පා කිව්වේ ඔය නැටුමට එන්නේ අපේ තත්ත්වයට ගැළපෙන්නේ නැති අය කියලයි. ඔහු කිව්වා, ඔය වගේ උත්සවයකට අදින්න මට හරියකට ඇඳුමක් වත් නැහැ කියලා. ඒ වුණට මගේ ළඟ තිබුණ දම්පාට ගවොමක්, ඒක කවදාවත් අල්මාරියෙන් එළියට ගත්තේ නැති තරමයි. අන්තිමට ඔහුගේ කරා වලින් මගේ ගමන තවත්වන්න බැරි වග තේරුණාම ඔහු නිශ්ශබ්ද වුණා. ඔහු සමාගමේ රාජකාරි කටයුත්තක් සඳහා ප්‍රංශයට ගියා. මාත්, අම්මාත්, අපේ කම්හලේ වැඩ කළ හාඩ් මහත්මයාත් එක්ක බාල්නැටුමට ගියා. මට හොස්මර් එන්ජල් මහත්මයා හමුවුණේ එතැනදී."

"වින්ඩ්බෑන්ක් මහත්මයා ප්‍රංශයේ ඉඳල ආපහු ආවට පස්සෙ, ඔබත් අම්මාත් නැටුමට ගිය එක ගැන හරියට කේන්ති ගන්න ඇති?" හෝමස් ඇසීය.

"ඔහු ඒ ගැන සතුවක් දක්වූ බවයි පෙනුණේ. බාප්පා මහ ගඩත් හිනාවුණා. ඊට පස්සේ කිව්වා,

"අනේ මං දන්නෙ නෑ, ඔයාලට කැමැති හැටියකට කරන්න. ගැනුන්ට කිසිම දෙයක් කරන්න එපා කියල වැඩක් නෑ. ඔවුන් වැඩ කරන්නෙ, ඔවුන්ට උවමනා හැටියට නේ."

"හැබැට?" ඡර්ලොක් හෝම්ස් ඇසීය.

"එතකොට ගැස් කර්මාන්තකරුවන්ගේ බාල් තැවුමෙදි ඔබට හොස්මර් එන්ජල් මහත්මයා හමුවුණා?"

"ඔව් මහත්මයා. මුලින්ම මට ඔහුට හමුවුණේ එදා රාත්‍රි. ඊළඟ දවසේ ඔහු මට දුරකතනයෙන් කථා කළා. අපි පරෙස්සමෙන් ගෙදර ආවද කියල ඇහුවා. ඊට පස්සෙන් අපට ඔහුට හමුවුණා හෝම්ස් මහත්තයා. ඒ කියන්නේ මං දෙවරක්ම ඔහු එක්ක ඇවිදින්න ගියා. ඊට පස්සේ බාප්පා ගෙදර ආව නිසා හොස්මර් එන්ජල් මහත්මයාට අපේ ගෙදර එන්න හැටියක් කිවුණේ නැහැ."

"ඔබේ ගෙදරට ආවෙ නැහැ?"

"ඔව්. ඔබට තේරුම් ගන්න පුළුවන් නේ, බාප්පා මොන වගේ කෙනෙක්ද කියලා. ඔහු ඔය වගේ දේට පොඩ්ඩක්වත් කැමැති නැහැ. ඔහු කියන්නේ ගැහැනියක් වුණාම, තමන්ගේ පවුලේ අය ආශ්‍රය කිරීමෙන් සැහීමට පත්වෙන්න හැකියාවක් තියෙන්න ඕනෙ කියලයි. ගෙදරට අමුත්තන් කිසිවෙක් එනවට වත් ඔහු කැමැති නැහැ. නමුත් මං අම්මට හැම තිස්සෙම කියන්නෙ ගැහැනියක් වුණාම, තමන්ට හිතවත්, තමන්ට ආදරය කරන යාළු මිත්‍රයන් පිරිසක් ඉන්න ඕනෙ කියලයි. මට තවමත් එහෙම කිසි කෙනෙක් නැහැ."

"හොස්මර් එන්ජල් මහත්මයා ඒ විධියට ඉදිරිපත් වුණේ නැද්ද? ඔබට හමුවෙන්න ඔහු උත්සාහයක් දරුවෙ නැද්ද?"

"බාප්පා ඊළඟ සතියේ ප්‍රංශ බලා පිටත්වෙලා යන්න සැලසුම් කරගෙනයි ගිටියේ. ඔහු ගියාට පස්සේ අප හමුවෙන එක වඩාත් හොඳයි කියලා, හොස්මර් ලියුම්කින් දන්නවා. ඒ අතරේ අපට ලියුම් ගනුදෙනු කරන්න පුළුවන් කිව් ඔහු, හැමදාම මට ලියුම් එව්වා. උදේට ලියුම් බෙදන්නාගෙන් ලියුම් ගන්නේ මම. ඒ නිසා බාප්පට ඒ ගැන දනගන්න විධියක් කිවුණේ නැහැ."

"මේ දවස් වෙනකොට හොස්මර් මහත්මයා ඔබට විවාහ කරගන්නා බවට පොරොන්දු වෙලාද ගිටියේ?"

"ඔව් හෝමස් මහත්මයා. අපි ඇවිදින්න ගිය පළමුවෙනි දවසෙම අපි විවාහය ගැන තීරණයකට ආවා. හොස්මර්, ලෙඩින් හෝල් විථියේ කාර්යාලයක අයකැමි වරයෙක්."

"මොන කාර්යාලයේද?"

"අන්න ඒක තමයි මං අතින් වුණු වැරද්ද. හරියටම මොන කාර්යාලයේද කියන එක මම දන්නෙ නෑ. මට ඒක අහගන්න බැරිවුණෙ හෝමස් මහත්මයා."

"එහෙනම් ඔහු පදිංචි වෙලා ගිටියේ කොහේද?"

"ඔහු එම කාර්යාල ගොඩනැගිල්ලේම කාමරයකමයි නැවතිලා ගිටියේ."

"ඔබ ඔහුගේ ලිපිනයක් දන්නෙත් නැද්ද?"

"නෑහැ. ලෙඩින්හෝල් විථියේ නැවතී ඉන්න බව පමණයි දන්නෙ."

"ඉතින් ඔබේ ලියුම් ඔහුට යැව්වේ කොහොමද?"

"මං මේ ලියුම් යැව්වේ ලෙඩින්හෝල් විථියේ නැපැල් කන්තෝරුව භාරයේ. ඔහු ගිහින් ඒ ලියුම් එකැනින් භාරගත්තා."

"එහෙම කළේ ඇයි?"

"ඒත්පල් මහත්මයා කිව්වා, ඔහුට තරුණියකගේ ලියුම් ලැබෙන බව දැනගත්තම අතික් ලිපිකරුවො විහිර කරන්න පටන්ගනිවි කියල. ඉතින් මං කිව්වා ගැහැනු අත්අතුරු කියලා බලාගන්න බැරිවෙන්න, මං ඒවා යතුරු ලියනයෙන් ලියා එවන්නම් කියල. නමුත් ඔහු ඒකටත් කැමැතිවුණේ නෑහැ. ඔහු කිව්වා ලියුම් මගේ අතින්ම ලිව්වාම, ඒවා මගෙන්ම ලැබුණ වගේ තේරෙනවා කියල. යතුරු ලියනය කළොත්, හරියට අපි දෙන්නා අතරට යතුරු ලියනය ඇවිත් කියල හිතෙව් යනුවෙන්. ඔබට එකෙන්ම පෙනෙනවා නේද හෝමස් මහත්මයා, ඔහු මට කොයි තරම් ආදරයකින් හිටියද කියල. අනෙක ඔහු ඉතාම සුළු සුළු දේවල් ගැන පවා හිතන හැටි."

"ඔව් මට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. මට පොද්ගලිකවම පෙනීගොස් තිබෙන කරුණක් තමයි, මේ වගේ සුළු සුළු දේවල් ලෙස පෙනෙන ඒවා හරිම වැදගත් බව. හොස්මර් ඒත්පල් මහත්මයා ගැන ඔබට කියන්න සුළුවත් අනෙක් සුළු සුළු කරුණ මොනවාද?"

"ඔහු හරි ලැජ්ජාශීලී කෙනෙක්. ඔහු එක්ක දහවල් වෙලාවේ ඇවිදින්න යන්න ඔහු කැමැතිවුණේ නැහැ. ඔහු ඇවිදින්න කැමැති වුණේ, හැන්දෑවේ ඇඳිරි වැටුණට පස්සේ. ඒ, අනෙක් අය ඔහුව දකිනවාට අකමැති නිසාලු. ඔහු බොහොම හොඳ මහත්ම ගතිගුණ තිබුණු, අඩුවෙන් කථාකරන, සමාජ ආශ්‍රයෙන් ඇත්වී සිටී කෙනෙක්. ඔහුට තිබුණේ හරිම මෘදු කටහඬක්. ඔහු පුංචි කාලේ උගුරේ සෙම්ගෙඩි ආශ්‍රිත රෝගවලින් හරියට පීඩා විඳල තියෙනවා. ඒකෙන් ඔහුගේ කටහඬේ දුර්වලකම ඇතිවුණාලු. ඒත්පල් මහත්මයා කථා කළේ කෙදිරිලි හඬින්, නවත්න නවත්තා. ඔහු බොහොම ලක්ෂණව හැඳ පැළඳ සිටී කෙනෙක්. ඒ වුණට ඔහුගේ ඇස් පෙනීමත් මගේ වගේම දුර්වල බව කිව්වා. ඒ නිසා අවිරශ්මියෙන් ඇස් ආරක්ෂා කරගන්න ඔහු කථා උපැස් යුගලක් පැළඳුවා."

"හොඳයි. ඔබේ බාප්පා, වින්ඩ්බෑන්ක් මහත්මයා පුංඤ්‍යේ ඉඳල ආපහු ආවට පස්සේ මොකද වුණේ?"

"බාප්පා ආපහු එන්න කලින් හොස්මර් ඒත්පල් මහත්මයා ගෙදරට ඇවිත්, විවාහ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළා. ඔහු හරිම අවංක කෙනෙක්. ඔහු මට කිව්වා බයිබලයේ අත තියලා දිවුරා පොරොන්දු වෙන්න කියලා; ඔහු කිව්වේ කවදා හරි, මොනවා හරි සිදුවුණොත්, ඔහු වෙනුවෙන් කැපවෙලා, ඔහු ගැන විශ්වාසය තියලා, බලාගෙන ඉන්නා බවට මට දිවුරන්න කියලයි. අම්මා කිව්වා, ඔහු එහෙම දිවුරන්න යෝජනා කළ එක හරි, ඒකෙන් සෙනෙන්නේ ඔහු මට දක්වූ ආදරයයි කියල. අම්මා මුල ඉඳලම ඒත්පල් මහත්මයාට කැමැතිවුණා. මටත් වඩා කැමැති වුණා. ඊළඟට ඔවුන් දෙදෙනා අපේ විවාහය ඒ සතියෙම සිදුකරන එක ගැන සාකච්ඡා කරන්න පටන් ගත්තා."

මං ඒකට විරුද්ධ වුණා. මං කිව්වා අපි මේව ගැන ඉස්සරවෙලා බාප්පාට දනුම්දිල හිටියොත් හොඳයි කියලා. නමුත් ඔවුන් දෙදෙනාම කිව්වේ, බාප්පාගෙන් මේ ගැන අහන්න උවමනා නැහැ කියලයි. විවාහය කරලා අවසන් වෙලා, ඒ ගැන බාප්පාට දනුම්දුන්නාම ඇති කියන එකට, අම්මාත් ඒත්පල් මහත්මයාත් දෙදෙනාම එකඟවුණා. බාප්පා එක්ක ඒක විසඳාගැනීම අම්මා භාරගන්නම් කිව්වා. ඒ වුණත් මං ඒ අදහසට ඒ තරම් කැමැති වුණේ නැහැ. හොඳින් මහත්මයා බාප්පා මට වඩා අවුරුදු

සිහිපයකින් පමණක් වැඩිමහලු කෙනෙක් නිසා, ඔහුගෙන් අවසර ගැනීම විහිළුවක් බව ඇත්තයි. ඒ වුණත් කිසිදෙයක් ආවට ගියාට කරන්න මං කැමැති නැහැ. බාප්පා වැඩකළ වයින් සමාගමේ, ප්‍රංශයේ කාර්යාලය තියෙන්නේ බෝඩෝ වල. ඉතින් මං ඒ ලිපිනයට බාප්පාට ලියුමක් යැව්වා. නමුත් විවාහ මංගල්‍යය දවසේ උදේ ඊක ආපහු ආවා.”

—“ඊක ඔහුට ලැබිලා නැහැ එහෙනම්?”

—“ඔව් මහත්මයා, ලියුම එහෙට ලැබෙන දවසේම, එය ලැබෙන්න කලින් බාප්පා එංගලන්තයට එන්න පිටත්වෙලා.”

—“අහා! ඊක හරිම අවාසනාවන්ත දෙයක්. ඉතින් ඔබේ විවාහය යොදාගත්තේ සිකුරාදා දවසට ද? එය පැවැත්වුණේ දේවස්ථානයේද?”

—“ඔව් මහත්මයා, ඊක බොහොම නිහඩ විවා මඟුලක් ලෙස සවත්වන්නයි තීන්දු වුණේ. අප තෝරාගත්තේ කිංස්ක්‍රොස් අසල සාන්ත සේවියර් මුනිදුන්නේ දේවස්ථානය. මංගල දේවමෙහෙය අවසන් කරලා, අපි කවුරුත් සැන්පැන්ක්‍රාස් හෝටලයට උදේ ආහාරය සඳහා යන්න නියමිතවයි තිබුණේ.

ඒත්පල් මහත්මයා උදෙන්ම අශ්වකර්ත්තයක නැගී අපේ ගෙදරට ආවා. දේවස්ථානයට යාම සඳහා පිටත්වෙන්න බලද්දී ඔහු ආ අශ්වකර්ත්තයේ තුන්දෙනාටම ඉඩ මදි. එහි ඉඩ තිබුණේ දෙන්නාටයි. ඉතින් ඔහු අම්මාත් මාවත් ඒ කර්ත්තයට නග්ගවලා දේවස්ථානයට එව්වා. ඔහු පාරේ ගිය, රෝද හතරේ කුලීරියකට නැග්ගා. ඒ වෙලාවේ පාරේ තිබුණේ ඒ කර්ත්තය පමණයි.

අම්මාත් මමත් ආ අශ්ව කර්ත්තය දේවස්ථානය ලඟට ඇවිත් නැවැත්කුවා. ඊළඟට අනෙක් රෝද හතරේ රථයක් ආවා. ඔහු එයින් බහිනතුරු අපි බලාගෙන හිටියා. ඔහු බැස්සේ නැහැ. ඊළඟට කුලීර්ථ රියැදුරා කර්ත්තය ඇතුළත පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඒ තුළ සිසිකෙනෙක් සිටියේ නැහැ. රියැදුරා කිව්වේ ඒ මහත්මයාට කුමක් සිදුවුණද කියා තමන්ට හිතාගන්න බැරි බවයි. ඒ මොකද ඒත්පල් මහත්මයා කර්ත්තයට නගින හැටි රියැදුරා ඔහුගේ දැසින්ම දකි තිබුණා. හෝමස් මහත්මයා, ඔය සිදුවීම වුණේ ගිය සිකුරාදා. ඊට පස්සේ අද වෙන තුරුත් මං ඔහු දුටුවෙත් නැහැ. ඔහු ගැන සිසිම ආරංචියක් ලැබුණෙත් නැහැ.”

62. "විශාලතම කර්මය ඇතුළත පරීක්ෂා කර බැලුවා. . . ."

"මට නම් පෙනෙන්නේ ඔහු ඔබට ලැජ්ජානැති විධියට අතර මං කරලා බවයි" හෝමස් කීය.

"අතේ නැහැ මහත්මයා. ඔහු එහෙම කෙනෙක් නෙමෙයි. ඔහුගේ කරුණාවන්ත හොඳ ගතිගුණ වල හැටියට, මාව එහෙම අත්ඇර දමල යන්නෙ නැහැ. එදා උදේ ඉඳලම ඔහු මට මෙහෙම කිව්වා. මොනවා සිද්ධවුණත් ඔහු වෙනුවෙන් බලාගෙන ඉන්න කිව්වා. අප දෙදෙනා දෙපැත්තකට වෙන්කරන්න මොනවා හරි නොහිතන විධියේ සිදුවීමක් වෙන්න සුඵවිනි. නමුත් ඔහු වෙනුවෙන් කැපවෙලා ඉන්න කියලා මාව පොරොන්දු කරවගත්තා. මං ඒ පොරොන්දුව දීපු බව හැමවිටම මතක තියාගන්න කිව්වා. ඒක සම්පූර්ණ කරන්න ඔහු කොයි වෙලාවක හරි, ඉක්මනට බැරි නම් පහුවෙලා හරි ආපහු එනවා කිව්වා. මතුල් දවසෙ උදේ මනාල රෝහුවක් අතරේ මේ වගේ කථාවක් ඇතිවෙනව කියන එක හිතන්නත් පුළුමයි. නමුත් ඊට පස්සේ වුණු සිදුවීම් නිසා, ඒ කතාවේ වැදගත් යමක් ඇති බව දන් තේරෙනවා."

"ඇත්තෙන්ම ඔව්. ඔබ හිතන්නේ ඔහු බලාපොරොත්තු නොවුණු ආකාරයේ කිසියම් කරදරයකට මුහුණපාන්න ඇති කියලද?"

"ඔව් මහත්මයා. මං හිතන්නේ ඔහු වෙත එල්ල වීමට ඇති අත්කරායක් ගැන ඔහුට ඉවෙන් මෙන් වැටහුණා. එහෙම නැත්නම් ඔය වගේ කථාවක් කියාවිද? ඊළඟට ඒ නොහිතු දේ ඔහුට සිද්ධවෙන්න ඇති."

"නමුත් ඒක මොන විධියේ දෙයක්ද කියලා ඔබට හිතන්න බැරිද?"

"මට නම් කිසිම දෙයක් හිතාගන්න බැ."

"තව එක ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා. මේ සිදුවීමට ඔබේ මව දක්වූ ප්‍රතිචාරය මොකක්ද?"

"ඇය තදබල ලෙස කෝපයට පත්වුණා. මේ ගැන මීට පස්සේ ඇයත් එක්ක කථාකරන්න එපා කිව්වා."

"ඊළඟට ඔබේ බාප්පා? මුහුණපාන්න වුණු සිදුවීම ඔබ ඔහුට කිව්වද?"

"ඔව්. මා සිත දෙයට ඔහුත් එකඟවුණා. ඒත්පල් මහත්මයාට මොනවා හරි බරපතල කරදරයකට මුහුණ පාන්න වෙන්න ඇති කියලයි ඔහු කිව්වේ. බාප්පා කිව්වා ටික දවසක් යඳ්දි ඒත්පල් මහත්මයා මට ලියුමක් එවාවි කියලා. මාව විවාහ කරගන්නා බවට පොරොන්දු වෙලා, දෙවස්ථානයේ දොරටුව ලහටම ගෙනැවිත්, මහහැරයාමෙන් කාටවත් ඇති ප්‍රයෝජනය මොකක්ද? බාප්පා කිව්වේත් එයයි. එක්කෝ හොස්මර් මගෙන් විශාල මුදලක් ණයට අරගෙන තිබුණා නම්, එහෙමත් තැත්නම් මා සමඟ විවාහ වෙලා මගේ දේපොළ ඔහු නමට පවරාගෙන තිබුණා නම්, මේ වගේ මහහැර යාමක් ගැන හිතන්නවත් පුළුවනි. නමුත් මෙතැන එහෙම දෙයක් සිදුවෙලා නැහැ. හොස්මර් කිසිවිටෙකත් මුදල් ගැන උනන්දුවක් දක්වුයේ නැහැ. ඔහු මගේ සල්ලි එක සිලිමක් දිහා බැලුවේ නැහැ. ඒ වුණත් මොකක්ද ඔහුට සිද්ධවුණේ? මට එක ලියුමක් එවන්න ඔහුට හැකියාවක් තැත්තෙ ඇයි? ඒ ගැන මතක් වෙත කොට මට පිස්සු හැදෙනවා වගෙයි හෝමස් මහත්තයා. දැන් මට රැට එක මොහොතක් නින්ද යන්නෙ නෑ."

ලේන්සුවකින් මුහුණ වසාගත් ඇය ඉකිගසමින් වැළපීමට පටන් ගත්තාය.

"මං මේ ගැන හොයා බලන්නම්."

හෝමස් පැවසුවේ පුටුවෙන් නැගිටිමිනි.

"මේ පිළිබඳව නිශ්චිත පැහැදිලි කිරීමකට අපට පැමිණිය හැකි බවට කිසි සැකයක් නෑ. මේ ගැටලුව විසඳීමේ බර මම සම්පූර්ණයෙන්ම භාරගන්නවා සඳර්ලන්ඩ් මෙනෙවිය. ඔබ මේ ගැන තවදුරටත් කල්පනා කරන්න එපා. හැමදේකටම කලින් හොස්මර් ඒත්පල් මහත්මයාට ඔබේ මතකයෙන් ඇත් කරන්න උත්සාහ ගන්න. ඒක හරියට ඔහු ඔබේ ජීවිතයෙන් සමුගන්නා වගෙයි. එහෙම හිතන්න."

"ඔබ හිතන්නේ මට ආයෙ කවදාවත් ඔහුට දකින්න ලැබෙන එකක් නැහැයි කියලද?"

"කියන්න කණගාටුයි. නමුත් සත්‍යය එයයි."

"එහෙනම් මොකක්ද ඔහුට සිද්ධවුණේ."

"ඒ ප්‍රශ්නය විසඳීම මං භාරගන්නවා. ඒ වැඩේ මට ඉතිරි කරන්න. ඔහුගේ පෙනුම පිළිබඳ සම්පූර්ණ විස්තරයක් මට ඕනෑ. ඔබට ලබාදිය හැකිනම්, ඔහුගේ ලිපි මොනවා හරි ඇත්නම් මට ප්‍රයෝජනවත් වේවි."

"පහුගිය සෙනසුරාදා 'ක්‍රොනිකල්' පුවත්පතේ මං ඔහු ගැන දැන්වීමක් පළ කළා. මෙන්න ඒ දැන්වීම. ඔහු මට එවූ ලියුම් හතරක් මේ සමඟ තියෙනවා."

"බොහොම ස්තූතියි. එතකොට ඔබේ ලිපිනය?"

"අංක 31 ලයොන් පෙදෙස, කැම්බර්වෙල්."

"ඒත්පල් මහත්මියගේ ලිපිනය ඔබට කවදාවත් නොලැබුණු බව ඔබ මට කිව්වා. ඔබේ බාප්පා රැකියාව කරන්නේ කොහේද?"

"ෆෙන්වර්ව් විච්ඡේ වෙස්ට් හවුස් සහ මාබෑන්ක් සමාගමේ. ඔවුන් තමයි ක්ලැරිට් වයිත් විශාල වශයෙන් එංගලන්තයට ආනයනය කරන්නේ. බාප්පා ඔවුන්ගේ කටයුතු සඳහා විදේශ වයිත් නිෂ්පාදනාගාර වල සංචාරයේ යෙදෙනවා."

"ස්තූතියි. ඔබේ විස්තරය ඔබේ ඉතාම පැහැදිලිවම කිව්වා. මේ කඩදාසි සියල්ල මෙහි තබා යන්න. මං ඔබට දුන්නු උපදේශය හොඳින් සිහියට ගන්න. මේ සිදුවීම ලියූ මතකපොත, දත් මුද්‍රා තබල අවසන් කියල හිතන්න. මේකෙන් ඔබේ ඉදිරි ජීවිතයට බලපෑමක් ඇතිවෙන්න ඉඩහරින්න එපා."

"ඔබ හරිම කරුණාවන්තයි හෝමස් මහත්මිය. ඒ වුණට මං කොහොමද ඔබ කියන දේ කරන්නේ? මං හොස්මර් ගැන බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා. ඔහු ආපසු ආව දවසක ඔහුව පිළිගන්න සූදානම්ත් මං බලා ඉන්නවා."

ඇයගේ මුහුණෙන් පළවූයේ එතරම් බුද්ධිමත් පෙනුමක් නොවේ. ඇය පැහැද සිටි හිස්වැස්ම ද විකාර එකකි. ඒවා කෙසේ වෙතත් ඇයගේ උත්තම ගුණාංගය ගැන අපි පැහැදුණෙමු. ලියවිලි මේසය මත තැබූ ඇය පිටත්ව ගියේ, කැඳවන ඕනෑම විටෙක ආපසු පැමිණීමට තමා සූදානම් බව දනුම් දෙමිනි.

තම දෙපා ඉදිරියට දිගු කරගෙන, ඇඟිලි තුඩු එකට තබාගත් හෝමස්, සිටිලිම දෙස බලාගෙන කල්පනා කරමින් සිටියේය. මිලහට ඔහු පයිප්ප රාක්කයෙන් පැයකට වැඩි කාලයක් බැහැරව සිටියේය.

ගත්තේය. විසඳාගැනීමට නොහැකි කාලේ ගැටලුවක් මතුවූ විට උපදේශකයෙක් ලෙස ඔහුට පිහිට වූයේ එම පයිප්පයයි. එහි කොට පිරෙන්නට දුම්කොළ පුරවා දල්වාගත් හෝම්ස්, තිල් පැහැති දුම් වලෙහි පිටකළේ නව ජීවියක් ලද්දක් මෙනි.

"අර ගැනු ලබයා හරිම සිත් ඇදගන්නා වර්තයක්." ඔහු කීය. "මට පෙනුණු හැටියට ඇගේ ගැටලුවට වඩා, ඇගේ වර්ත ස්වභාවය හැදෑරීම ආසා හිතෙන එකක් වේවි. මගේ සුවිය පෙරළා බැලුවොත් මීට සමාන බවක් දක්වන පරීක්ෂණ වල මං යෙදී ඇති බව ඔබට දකින්න ලැබේවි. 1877 දී ඇන්ඩ්‍රියවර් වලන් ගිය අවුරුද්දේ හෙත් වලන්, මේ වගේ දේවල් සිදුවුණා. මේ අදහස බොහොම පරණ එකක්. නමුත් නවීන ආකාරයේ වෙනස්වීම් එකක් හෝ දෙකක් මෙතැන ඇතිබව මට දකින්න ලැබුණා. අර තරුණියගේ ස්වභාවය හරිම පැහැදිලියි. ඒ නිසා අපට හැමදෙයක්ම පහදා දෙන සුළුයි කිව්ව හැකි."

"ඇත් බාහිර පෙනුමෙන්ම, ඔබ කාරණා රැසක් තේරුම් ගත් බවයි පෙනෙන්නේ. නමුත් මට මොකුත්ම පෙනුණේ නැහැ." මම කීවෙමි.

"පෙනුණේ නැතුවා නොවෙයි. ඔබට නිරීක්ෂණය කරගන්න බැරිවුණා වොට්සන්. ඔබ දනගෙන හිටියේ නැහැ බලන්න ඕනෙ කොහේද කියලා. ඒ නිසා කාරණා රැසක් ඔබට නොපෙනී මග හැරුණා. හැද සිටින ඇඳුමේ අත් දෙක ගැන ඔබේ අවධානය යොමු කරවන්න මං කොයි තරමක් උත්සාහ කළා ද? ඒත් වැඩක් වෙලා නැහැනේ. ඊළඟට අතේ ඇතිලි වල නියපොතු. සපත්තු ගැටගැසූ තුල්. . . . ඒව ගැන බැලුවද? හොඳයි අර තරුණියගේ පෙනුමෙන් ඔබ තේරුම් ගත් කරුණු මොනවාද? විස්තර කරන්න බලන්න."

"ඔව් මං කියන්නෙමි, ඇය පත් වලින් වියු කොළ පැහැය මිශ්‍ර අර පැහැති හිස්වැස්මක් පැළඳ සිටියා. ඒක පුළුල් වාරියක් සහිත එකක්. ඒකෙ ගඩොල් රතුපාට පිභාවුවක් ගසා තිබුණා. ඇගේ හැට්ටය කර පැහැතියි. ඒකෙ කර පැහැති පබර් අල්ලා වැඩදමා තිබුණා. ඇගේ ගවොමේ දුඹුරු පාටයි. ඒක රතුමිශ්‍ර දුඹුරට වඩා තද දුඹුරක්. ඒ වගේම ගවොමේ බෙල්ල හා අත් ප්‍රදේශයේ දම් පැහැති සිල්කා වලින් කොන්කාස් තිබුණා. ඇගේ අත්වැසුම් අර

පැහැනි. දකුණු අතේ දබරැහිලි තුඩු අත් වැසුමේ ගෙවී ගොස් තිබුණා. ඇගේ පාවහන් මට පෙනුණේ නැහැ. ඇය පැළැඳ සිටි කරාබු, රත්තරනින් තැනු එල්ලෙන ටසල් වර්ගයේ ඒවා. සෑහෙන වත් පොහොසත් කම් ඇති, ටිකක් නුගත්, නිදහසේ ජීවත්වෙන කෙනෙක්."

මහ හඬින් සිනාසුණු ෂර්ලොක් හෝම්ස් අත්පොළොසත් දීමට පටන් ගත්තේය.

"දෙයියම්පා! ඔබ දත් හරිම පුදුමාකාර විධියට දියුණුයි හේ වොට්සන්. ඔබ බොහොම සාර්ථක ලෙස නිරීක්ෂණ කටයුතු කරල තියෙනවා. ඇත්තමයි; වැදගත් කරුණු තම සියල්ලක්ම වගේ ඔබට මහහරි ගිහිත්. නමුත් ඔබ නිවැරදි මාර්ගයට පිවිසිලා තියෙනවා. අලංකාර වර්ණ ඔබේ මතකයට ගැනීමට ඔබ හරිම දක්ෂයි. බාහිරව දකිය හැකි පෙනුම ගැන කවදාවත් විශ්වාසය තබන්න එපා, ඉලන්දාරියා."

සියුම් කාරණා ගැන වැඩි අවධානයක් යොමුකරන්න. ගැහැනියකගේ නම් මං මුලින්ම බලන්නේ ඇයගේ හැට්ට අත්දිහා. පිරිමියෙකුගේ නම් කලිසම් කකුල් වල දණහිස් ප්‍රදේශය මුලින් බැලිය යුතුයි. ඔබ දුටුවා වගේ ගවොම් අත් සිල්ක් වලින් නිමකර තිබුණා. අපට වැදගත් වන ලකුණු මේ රෙදි වල හොඳින් සටහන් වෙනවා. අතේ මැණික් කටුවට ඉහළින්, යතුරු ලියන්නිය දැන් මේසයට තදකරගෙන සිටින තැන, රේඛා යුගලයක් පැහැදිලි ලෙසම රෙද්දේ සලකුණු වී තිබුණා. අතින් කරකවන මහන මැසිමක් ක්‍රියාත්මක කරවන්නියකගේත් මේ ලකුණු දකගත හැකියි. ඒත් ඒ වම් අතේ පමණයි. ඊළඟට මං බැලුවේ ඇගේ මුහුණ දිහා. ඔබ දුටුවද ඇගේ නාසය මුදුනේ දෙපැත්තේ, තිබු සලකුණු? ඒ උපැස් යුගලක "කලිප්" නියා සම ඇතුළුව එබ් ගිය සලකුණු. ඒකෙනයි මට කිවහැකි වුණේ ඇගේ ඇස්පෙතිම දුර්වල බවත්, යතුරු ලියන්නියක බ "

"ඒ කතාවෙන් මාත් පුදුමයට පත්වුණා."

"ඒක බොහොම පැහැදිලි ලෙසම පෙනුණු දෙයක්. ඊළඟට ඇය පැළැඳ සිටි පාවහන් දෙස බලා මං පුදුමයට පත්වුණා. පෙනුමෙන් සපත්තු දෙක බොහොම දුරට එක සමාන වුණත්, එක් සපත්තුවක ඉදිරි කොටසේ යම්කිසි මෝස්තරයක් තිබුණා. අනෙක් සපත්තුවේ ඒ කිසිවක් නැහැ. එක් සපත්තුවක බොහෝම පහසු "

පියවිලා තිබුණේ දෙකක් පමණයි. අනෙකේ එක, තුන, පහ යන බොක්කම් පමණයි. හොඳ වටිනා ඇඳුමෙන් පැළඳුමෙන් සැරසී තරුණ කාන්තාවක් ගෙදරින් එළියට බැහැලා එනවා; නමුත් පාවහන් වීකක් විකාර වීටියට. ඉතින් ඇය ආවේ හරි කලබලයෙන් කිව්වොත් එක මහ ලොකු නිගමනයක් කොටෙයි."

"වෙන මොනවද?"

"ඇය ගෙදරින් පිටවී ඒමට පෙර ඇඳුමෙන් පැළඳුමෙන් සැරසී, යමක් ලියා තිබුණා. ඇගේ දකුණු අතේ අත් වැස්ම ඉරිගොස් තිබුණු බව ඔබ දුටුවා. නමුත් අත්වැස්මේ පමණක් නොවෙයි ඇඟිල්ලෙන් දම් පැහැති තීන්ත ගැටී තිබුණු බව ඔබ දුටුවේ නැහැ. ඇය බොහොම කලබලයෙන් ලියලා තියෙන්නේ. ඒ නිසා පෑන තීන්ත බෝතලය තුළට උවමනාවට වඩා ඔබල තියෙනවා. ඒක සිදුවෙන්න ඇත්තේ අද උදේ. ඒ මොකද ඊයේ වුණු දෙයක් නම් තීන්ත පැල්ලම් ඔය තරම් පැහැදිලි ලෙස ඇඟිල්ලේ රැඳී තිබෙන්නේ නැහැ. මේවා බොහොම පුදුමාකාර දේවල් ලෙස ඔබට පෙනෙනවා ඇති. නමුත් ටොට්සන් මේවා මූලිකවම කළ යුතු නිරීක්ෂණ. කොහොම වුණත් දන් අපි වැඩ පටන් ගනිමු. අර හොස්මර් ඒන්ජල් ගැන පළවූ දත්තම ඔබට කරුණාකර කියවන්න පුළුවන්ද?"

ආ ගිය අතක් නැත

14 වැනිදා උදේ කාලයේ සිට හොස්මර් ඒන්ජල් නම් මහතා ආ ගිය අතක් දනගන්නට නැත. ඔහුගේ උස අඩි පහයි අඟල් හතක් පමණ වේ. හමේ පැහැය මඳක් කහ පැහැයට හුරැයි. හිස කෙස් කළු පැහැතියි. හිසේ ඉදිරිපසින් මඳක් තට්ටය පැදී ඇත. සන උඩුරැවුළක් ඇත. මුහුණේ දෙපැත්තේ "සයිඩ් බර්න්ස්" මෝස්තරයට රැවුළු වටා ඇත. අන්තිම වරට දකිනවිට හැඳ සිටියේ, සිල්ක් වලින් වැඩ දමු කළු කබායක්, කළු ඇතුළු කබායක් සහ අළු පැහැති ටිට්ටි කලිසමකි. ඇල්බට් මෝස්තරයේ රන්වන් දම්වැලක් ද, පැති වලින් ඉලාස්ටික් දමු බුට්ස් සපත්තු ද, ආලෝක සිටියේය. ලෙඩින්හෝල් විටියේ කාර්යාලයක රැකියාව කළ බව දනගන්නට ලැබී ඇත. ඔහු පිළිබඳ යම් තොරතුරක් වෙනොත්

"ඒ ඇති වොට්සන්. දන් බලමු අර ලියුම් ගැන. . . ." කියා හෝමස් ලියුම් සියල්ල දිගහැර පරීක්ෂාවෙන් කියවා බැලීමට පටන් ගත්තේය.

"ඒත්පල් මහත්මයා ගැන මේවා වලින් කිසිම හෝඩුවාවක් ලබාගන්න බැහැ. සාමාන්‍ය ආකාරයේ ලියුම් කියන්න පුළුවනි. ඒ වුණක් මේවායේ යම් යම් වැදගත් ලක්ෂණක් තිබෙනවා. ඔබ පැහැදිලිවම ඒවා දකින්න ඇති?"

"ලියුම් සම්පූර්ණයෙන්ම යතුරු ලියනකොට ලියලා තියෙන්නේ."

"ඒවිටර විතරක් නෙමෙයි; අත්සන් කරනවා වෙනුවට නම් යතුරු ලියනකොට ලියලා. බලන්න. ෯෪ කැපිටල් අකුරෙන් හොස්මර් ඒත්පල් කියලා යතුරු ලියනකොට අං ෫෫ හැටි. දිනයක් දමා තිබෙනවා. නමුත් එය ලියන්නේ කුමන ස්ථානයක සිටද කියලා හඟවෙන ලිපිනයක් නැහැ. ස්ථානය නිශ්චිත ලෙස නැතුව, "ලෙඩින්හෝල් විලියම් දීය" කියලා තිබෙනවා. මෙහි අත්සන නොතිබීම ඉතාම වැදගත් කරුණක්. අපට කියන්න පුළුවනි ගැටලුව ගැන අවසන් තීරණය ඒකෙන්ම ලැබෙනවා කියලා."

"මොකක්ද ඒ අවසන් තීරණය?"

"මගේ හිතවත් මිත්‍රයා. ඒ කාරණය මේ පරීක්ෂණයේදී ප්‍රබල ලෙස ඉස්මතු වෙන කරුණක් කියන එක ඔබට පෙනෙන්නේ නැද්ද?"

"එහෙම පැහැදිලිව පෙනෙන කරුණක් මට හිතාගන්න අමාරුයි. බාගවෙලාවට විවිධ කරගන්නා බවට වූ පොරොන්දු කඩ කළා කියන චෝදනාවෙන් ගැළවීම සඳහා, ඔහු හිතාමතාම අත්සන නොකබා මහනැරියා වෙන්න පුළුවනි."

"නෑ නෑ. ඒක නෙමෙයි කාරණාව. කොහොම වුණක් දන් මේ ලියුම් දෙකක් ලියන්නයි හදන්නෙ. එකක් ලන්ඩන් නගරයේ ඇති සමාගමකට. අනෙක මේ කරුණ කාන්තාවගේ බාප්පා වන වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මයාට. මං ඔහුගෙන් අහල යවනවා හෙට හැන්දෑවේ හයට මෙහෙට ඇවිත් අපට හමුවෙන්න පුළුවන්ද කියලා. සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවියගේ පිරිමි තැයන් සමගත් අපි ගනුදෙනු කරන එක හොඳයි. ඉතින් වොට්සන්, මං යවන ලියුම් වලට

පිළිතුරු ලැබෙනතුරු අපට වෙන කරන්න දෙයක් නෑ. ඒ නිසා ප්‍රශ්නය අපි මතකට කල් නියමු."

මගේ මිත්‍රයාගේ තර්ක කිරීමට ඇති ඥානය සහ අප්‍රමාණ ශක්තියකින් ක්‍රියා කිරීම කෙරෙහි මා තුළ හැවැතියේ දඩි විශ්වාසයකි. මෙම අසාමාන්‍ය අභිරහස ඔහු දැනටම සැහැල්ලුවෙන් සලකන්නේ එය විසඳා අවසන් අයුරෙහි. එසේ සැලකීමට හේතුව, දැනටමත් එහි කාරණා බොහොමයක් ඔහු තේරුම් ගෙන අවසන් නිසා විය යුතුය. හෝමස් පරාජයට පත්වනු මා දක තිබුණේ එකම අවස්ථාවක පමණි. ඒ බොහිමියාවේ රජ අයිරිත් ඇඩ්ලර් සම්බන්ධ අභිරහසේදීය. එහෙත් ලෝහිත පරීක්ෂණය හා සිව් රහස් සලකුණ පරීක්ෂණය ඔහු විසඳුවේ විස්මයජනක අයුරෙහි. ඒ ගැන සිතන විට මෙම ගැටලුව ඔහුට විසඳීමට නොහැකි වුවහොත් පුදුමයකි.

හෝමස් ඔහුගේ පයිප්පයෙන් දුම්ගුළි පිටකරමින් කල්පනා කරමින් සිටියදී, මම නිවසෙන් පිටවී ගියෙමි. පසුදින හැන්දෑවේ මා එහි පැමිණෙද්දී අභිරහස විසඳීමට, හෝඩුවාවන් සියල්ල ඔහුගේ ග්‍රහණයට හසුවී තිබිය යුතු යයි මම විශ්වාස කළෙමි. මේර් සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවියගේ මනාලයා කවරෙක් ද? ඔහු අභිරහස් ලෙස අතුරුදන් වූයේ කෙසේද? මෙම ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු දීම හෙට හෝමස්ට අපහසු නොවනු ඇත.

පසුදා මුළු දවසම අසාධ්‍ය රෝගියෙකු වෙනුවෙන් ගතකිරීමට මට සිදුවිය. ඔහුගේ ඇඳ සම්පයටම වී ක්‍රියාත්මකව සිටි බැවින්, අත් කිසිවක් මට සිහිවූයේ නැත. හැන්දෑවේ හයට ෧. වෙද්දී මට යළිත් තිදහසක් ලැබිණි. අශ්වකරත්තයකට නැගී හැකි ඉක්මනින් මම බේකර් වීරිය බලා පිටත්වී ගියෙමි. අභිරහස විසඳන ආකාරය තාරම්මට මා ප්‍රමාද වැඩිවෙදැයි මගේ සිතේ සැකයක් ද ඇතිවිය. කෙසේ වෙතත් මා එහි යද්දී ජර්ලොක් හෝමස් හාත්සි පුටුවේ වඩුව වී සිටී ආකාරයෙන් මට පෙනුණේ ඔහුට බාගෙට නින්ද ගොස් ඇති අයුරකි. නොයෙක් හැඩයේ හා වර්ණයේ රසායනික ද්‍රව්‍ය අඩංගු බෝතල් හා පරීක්ෂණ නළ රැසක් මේසය මත විය. හයිඩ්‍රොක්ලෝරික් අම්ලයේ තියුණු ගන්ධය කාමරය හරහා හමා යමින් තිබිණ. මගේ මිත්‍රයා ඔහු ඉතා ප්‍රිය කරන රසායන විද්‍යා පරීක්ෂණයක නියැලී සිටී බව මම එයින් වටහාගතිමි.

"හෝ ගැටලුව විසඳුවද?" මා ඇසුවේ කාමරයට ඇතුළුවෙමිනි.

"ඔව් විසඳුවා. ඒක බයිසල්ලේට් ඔත් බැර්වා."

"නෑ නෑ ඒක නෙමෙයි. අර සදර්ලන්ඩ් අහිරහස විසඳුවද?"

"ආ ඒකද? මං හිතුවා මං පරීක්ෂණ පවත්වමින් හිටි ලවණය ගැන ඇහුවද කියල. ඒකේ මොකක්වත් අහිරහසක් නැහැනේ. ඒත් මං රියේ ඔබට කිව්වා වනේ, එහි සිත් ඇදගන්නා යම් යම් ලක්ෂණ තිබෙන බව නම් ඇත්තයි වොට්සන්. මට කියෙන ලොකුම හිතේ අමාරුව, ඒ තක්කඩියා උසාවි ගෙනියන්න හරිහැටි නීතියක් නැතිකමයි."

"කවුද ඔය මිනිසා? මොකක්ද මේ විධියට මේ සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවිය රවටලා අතර මහ තනිකර දමා යාමට හේතුව?"

මේ ප්‍රශ්නය මගේ මුඛෙන් පිටවී, හෝම්ස් එයට පිළිතුරු දීමට සූදානම් වූවා පමණි. අපේ තරුණුව නැග උඩුමහලට එන්නෙකුගේ පියවර හඬ ද, ඉන්පසු දොරට තට්ටු කරන හඬ ද අසන්නට ලැබිණි.

"මේ අර ගැනු ලබාගත් බාප්පා - ජේම්ස් වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මයා. අද හවස හයට මා හමුවීමට එන බව ඔහු ලියා එවා තිබුණා.

ඇතුළට එන්න!"

කාමරයට ඇතුළු වූ පුද්ගලයා මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ සිරුරක් තිබූ, අවුරුදු තිහක පමණ කෙනෙකි. රවුළු සම්පූර්ණයෙන්ම මුඩුකර සිටි ඔහුගේ හමේ පැහැය මඳක් කහපැහැයට හුරුය. ඔහු සතුවූයේ තියුණු බැලුම් හෙතෙ අළු පැහැති තේන් යුවලකි. "ප්‍රශ්නය කුමක්ද" යන බැල්මක් අප වෙත යොමු කළ ඔහු හිස් වැස්ම මේසය මත තබා, ලහම තිබූ පුටුවේ වාසිවිය.

"ඉහ සන්ධ්‍යාවක් ජේම්ස් වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මයා. මං හිතන්නේ මේ යතුරු ලියනය කළ ලිපිය එවා තිබුණේ ඔබ. මා සමග හවස හයට හමුවීමට වෙලාවක් යොදා ගත්තේ ඔබ හේද?"

"ඔව් මහත්මයා. ඒකක් ප්‍රමාද වෙන්න සිදුවීම ගැන මට කණගාටුයි. ඔබට තේරෙනවා හේද, මං වෙනත් කෙනෙක් යටතේ වැඩකරන කෙනෙක් සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවිය මේ සුළු ප්‍රශ්නයක්

ඔහු පැවසුවේ හෝමස් දෙස නියුතු බැල්මක් හෙළිවිණි.

"මං දන් හදන්නේ මං කළ සිත්ගන්නා සුළු අධ්‍යයනයක් ඔබට පෙන්වන්නයි වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මියයා." හෝමස් කීය.

"මං කල්පනා කරනවා හෙදිම 'යතුරු ලියනය හා එය අපරාධ වලට සම්බන්ධ වෙන අන්දම' කියලා කුඩා පොතක් ලියන්න. මේක මම තරමක් අවධානයක් යොමු කළ විෂයයක්. අතුරුදන්වුණු හොස්මර් එන්ජල් ලියු ලියුම්-හතරක් මා ලෙස කියෙනවා. ඒ හැම ලියුමක්ම ලියලා කියෙන්නේ එකම යතුරු ලියනයෙන්. පුදුමය කියන්නේ ඒ හැම ලියුමකමත් මං අර කලින් කිව්ව වෙනස්කම් කියෙනවා. e අකුර, අනෙක් අකුරකට ළංවී නොපැහැදිලිව වැදිලා. r අකුරේ යට කොටසේ අඩුපාඩුවක් කියෙනවා. ඔබ මගේ කාව්‍ය අරගෙන පරීක්ෂා කරල බැලුවොත් පෙනේවි, ඒ වෙනස්කම් සහ තවත් වෙනස්කම් දහහතරක් මේ හැම ලියුමකම තිබෙන හැටි."

වින්ඩ්බැන්ක් මහතා එක්වරම පුටුවෙන් නැගිට තම හිස්වැස්ම දමාගත්තේය.

"මේ වගේ වැඩකට නැති කථා ගැන මට තවත් කාලය නාස්තිකරන්න බැහැ හෝමස් මහත්මියයා. ඔබට පුළුවන් නම් ඒ මිනිහව අල්ලා ගන්න එක කරන්න. ඊට පස්සේ මට දනුම් දෙන්න මිනිහා අල්ලා ගත්තා කියල."

"සත්තකින්ම ඔව්." යයි පැවසූ හෝමස් අධි කිහිපයක් ඉදිරියට තබා දොරේ යතුරු කරකවා අගුළු දමමිණි.

"එහෙනම් මං ඔබට දනුම්දෙන්නේ, මිනිහව අල්ලා ගන්නා."

"මොනවා? කෝ කොහේද?"

වින්ඩ්බැන්ක් කැගුසුවිය. ඔහුගේ මුහුණ සම්පූර්ණයෙන්ම සුදුමැලි වී තිබිණි. ඔහු වටපිට බැලීමට පටන් ගත්තේ උගුලකට අසුඩු මියෙකු විලසිනි.

"මේකෙන් ඒ තරම් ලේසියෙන් බේරෙන්න බැහැ වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මියයා. මේක බොහොම විනිවිද පෙනෙන දෙයක්. මේ සරල ප්‍රශ්නය මට විසඳන්න බැහැ කියලා ඔබ කිව්වා තේද? ඒක මට කළ අපහාසයක් ගණෙනයි. කමක් නෑ! වාඩිවෙන්න ඔය පුටුවෙන්. අපි කථාකරමු ඒ ගැන."

74. ඔහු වටහිට බැලීමට පටන්ගත්තේ උගුලකට අසුටු මියෙකු විලසිනි.

අපේ අවුත්තා පුටුවක් මතට ඇදවැටුවේ ක්ලාන්ත වූ අයුරෙහි. අවතාරයක් දුටු කලක මෙන් ඔහුගේ මුහුණේ භීතිය ප්‍රකාශ විය. ඔහුගේ නළල චුහුදියෙන් තෙත් වී තිබිණි.

"ඒක. . . . ඒකට විරුද්ධව නීති මාර්ගයෙන් කටයුතු කරන්න බෑ."

"ඔව්. මටත් හරි කණගාටු. ඒහෙම කරන්න බැරි ඒක ගැනයි. ඒ වුණත් විත්තිබෑන්නේ මං තමුසෙට කියන්නමි. මට මේ තරම් කාලයකට දකින්න ලැබුණු කෲර, ආත්මාර්ථකාමී, අනුකම්පා විරහිත ප්‍රයෝගයක් මේක. තමුසෙ ඒක කළේ කොහොමද කියල මං කියන්නමි. මං වැයදි කම් පෙන්වා දෙනවා."

පුටුවේ හැකිළි, මුහුණ බිමට යොමුකරගත් අවුත්තා නිහඬව සිටියේය. හෝම්ස් කරා කළේ අනුන්ට හෝට තමාටම කියාගන්නා ආකාරයෙනි.

"මිනිසා තමන්ට වඩා බොහොම වයසින් වැඩි ගැනු කෙනෙක් කසාද බැන්නද. මොකටද? ඇයගේ සල්ලි වලට තියෙන තණ්හාව නිසා. බිරිඳගේ විතරක් නෙමෙයි, ගෙදර ඉන්න ඇයගේ දුවගේ මුදලත් ඔහු සතුවත් වියදම් කළා. ඒක සැහෙන මුදලක්. ඔවුන්ගේ තත්ත්වයේ හිටි අයට මෙම මුදල අහිමි වී ගියොත් ඒකෙ පාඩුව විශාල වශයෙන් දනෙන්න ඉඩ තිබුණා. ඒ හින්දා ඒක හැමදාම තමාටම තබාගන්න උත්සාහයක් දරන ඒක වටිනවා."

තරුණ දුවණිය අනුන්ට ප්‍රියමතාප, හොඳ පෙනුමක් ඇති මිත්‍රශීලී කෙනෙක්. ඒ නිසා ඇය වැඩි කාලයක් විවාහ නොවී ඉඳිවී කියල හිතන්න අමාරුයි. නමුත් ඇය විවාහ වුණොත් මොකද වෙන්නෙ? බාප්පටයි අම්මටයි අවුරුද්දකට පවුම් සියයක මුදලක් අහිමි වෙනවා. ඒක වළක්වාගන්න බාප්පා මොකද කරන්නේ? ඔහු ඒකට පහසුම ක්‍රියාමාර්ගය අනුගමනය කරනවා. ඇයට කොහෙවත් යෑම, ඇයගේ වයසේ අය ආශ්‍රය කිරීම තහනම් කරනවා. ඇයව ගෙදරම රඳවාගන්නවා. නමුත් ඔහුට ඉක්මනටම හේරුම් යනවා, මේ විධියට හැමදාමත් ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැරි බව. තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ගැන අයහ භඩ්ගා කියනවා. තමන් බාල්තැටුමට සහභාගි වෙන ඒක අන් අයට නවත්වන්න බැරි බව ඇය දනුම් දෙනවා.

මේවා ඇහුණාම බාප්පා මොකද කරන්නේ? ඔහු බොහොම දක්ෂයෙක්, ඔහුට එතවා අදහසක්. මේක බොහොම කෲර නිතර්ත වැඩක්. ඒත් තමන්ට වාසියි. තමන්ගේ බිරිඳගේ උදව්වෙන් ඔහු ඩෙස්මාරු කරගන්නවා. කපටි ඇස් දෙක වැහෙන්න අවිකණ්ණාඩි යුගලක් පැළඳ ගන්නවා. බොරු පුටුපුළක් සහ "සයිඩ් බර්න්ස්" මුහුණේ අලවා ගන්නවා. කටහඬ අඳුනාගන්න ඉඩ තියෙන නිසා කේඳිරිල්ලක ප්‍රමාණයට ඒක වෙන්ස් කරගන්නවා. ඔහු පෙනී ඉන්නවා හොඳමර් ඒත්පල් තමන්. අර තරුණියගේ ඇස් පෙනීමේ දුර්වලකම ප්‍රයෝජනයට අරගෙන, ඇයට ආදරය කරන්න ඉදිරිපත් වෙනවා. මොකටද? වෙනත් පිරිමියෙකු ඇයට ආදරය ප්‍රකාශ කරලා විවාහ කරගන්න එක තවත්වන්න.

"ඒක අපි මුලින් කළේ විහිච්චක් විධියට. ඇය ඒක මේ තරම් හිතට ගනිවි කියල අපි හිතුවේ නැහැ."

"නැතිවෙන්න පුළුවන්. නමුත් ඇය ඒක හිතට ගත්තා. ඇගේ බාප්පා ප්‍රංශයේ ඇති කියන විශ්වාසය නිසා, මේ කුට ප්‍රයෝගය ගැන යන්නමින් හෝ සැකයක් ඇගේ හිතට පහළ වුණේ නැහැ. තමන් විවාහ කරගන්නා අදහසින් ආ මහත්මයා පෙන්වූ උනන්දුව නිසා, ඇය හරි සතුටට පත්වුණා. අම්මත් එළිපිටම කැමැත්තක් දක්වූ නිසා ඒ සතුට දෙගුණ තෙගුණ වුණා. ඊළඟට ඒත්පල් මහත්මයා ගෙදරට යන්න එන්න පටන් ගත්තා. ඒ මොකටද? මේ රහපැමෙන් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය අත්වෙන්න නම්, වංචාව තවත් ඉදිරියට ගෙන යා යුතුයි. ඊළඟට විවාහ ගිවිස ගැනීමක් මගින් තරුණියගේ හිත වෙනත් අතකට ඇදියාම වැළැක්වූවා.

නමුත් මේ කුට වංචාව හැමදාමත් කරගෙන යන්න පුළුවන් එකක් නෙමෙයි. බොරුවට ප්‍රංශයට යනවා කිව් ගමන් බොහොම කරදර වැඩ. මේකෙ මොනවා හරි සතුටුදායක කෙළවරක් දකිය යුතුයි. ඒ කෙළවරකුට පැමිණීම තරුණියගේ හිතට බොහොම හැඟිම් දනවන ආකාරයට කළ යුතුයි. ඇගේ සිතේ දඩ් වේදනාවක් ඇතිවී, විවාහය ගැන සදාකාලිකවම කලකිරීමක් ඇතිවෙන ආකාරයට කළ යුතුයි. එතකොටයි, තව සැහෙන කලකටවත් ඇය ගෙදර රඳවාගෙන, මුදල් ඒක වංචා කළ හැක්කේ. ඒ නිසා තමයි බයිබලයේ අතගසා දිවුරන්න කීවෙන්; මහල් දවසේ මොනවා හරි අත්තරායකට මුහුණ දුන්නාට ඉඩ ඇති බවට හැඟවුණේ.

ජේම්ස් වින්ඩ්බැන්ක්ගේ උවමනාව වුණේ සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවියගේ හිත සැහෙන කාලයකට හොස්මර් ඒන්ජල්ට බන්දවල තියන්නයි. තමන්ගේ අවිනිශ්චිත ඉරණම ගැන කියලා, යළිත් එන බව ඇයගේ හිතට දාලා, තමා වෙනුවෙන් බලා ඉන්න ඇයව පොරොන්දු කරගන්නා. එකකොට තවත් අවුරුදු දහයකට ඇය වෙන මිනිසෙකුගේ වචනයට කන් දෙන්නේ නෑ. විවාහ මංගල්‍යයක් හිතේ මට්ලා ඇයව දේවස්ථානයේ දොරටුව දක්වා යන්න සැලැස්වුවා. ඊළඟට පරණ ප්‍රයෝගයක් යොදලා තමන් ගිය අශ්වකරන්නයෙන් අතුරුදන් වුණා. අශ්වකරන්නයේ එක දොරකින් ඇතුළු වී අනෙක් දොරෙන් පිටවී ගියා. මං හිතන්නේ කටයුතු ටික සිදුවුණේ ඒ පිළිවෙළටයි. එහෙම තේද වින්ඩ්බැන්ක් මහත්මයා?"

හෝමස් කථාකරගෙන යන අතරතුරදී තම සිතට දොරය ගත් අමුත්තා පුටුවෙන් නැගිටිවේය. ඔහු කථාව පටන්ගත්තේ උපහාසාත්මක සිතාවක් ද පාමිනි.

"ඒක එහෙම වෙන්නත් පුළුවනි, නොවෙන්නත් පුළුවනි. හෝමස් මහත්තයෝ. ඔහේ ඔය තරම් දේවල් දන්නවා නම් මේ ටිකත් දන්නවා ඇති. මෙතැන දත් නිකි විරෝධී දෙයක් කරන්නෙ කවුද ඔහේද මමද? නිකි විරෝධී දෙයක් මං මුල ඉඳලම කරල නෑ. නමුත් මෙතැන දොර යතුරු දමාගෙන මාව බලෙන් හිරකර ගෙන සිටීම නීතියට එකඟද? බලෙන් රඳවා තබාගැනීමත් පහරදීමට නැත් කිරීම වගේම නිකි විරෝධී දෙයක්."

"ඔහේ කියන්න වගේ නීතියෙන් ඔහේට දඬුවම් කරන්න බැරි බව ඇත්තයි."

හෝමස් පැවසුවේ දොරේ අඟුළු විවෘත කරමිනි.

"ඒ වුණත් දඩ දඬුවම් ලැබීමට මට වඩා සුදුසු පුද්ගලයෙක් අපට හොයාගන්න බෑ. මේ තරුණියට සහෝදරයෙක් හෝ මිත්‍රයෙක් සිටියා නම් තමුසෙට ලැබෙන්නෙ කස පහර. දෙයියම්පා! මගේ අනුග්‍රාහකයා වෙනුවෙන් වරදකරුවන්ට දඬුවම් ලබාදීමට මට බලතල නෑ. ඒ වුණත් මා ළඟ තියෙනවා දඩයමේ කසයක්. ඒ හින්දා මං හිතන්නේ. . . ."

හෝමස් අඩියක් දෙකක් ඉදිරියට තබද්දීම ජේම්ස් වින්ඩ්බැන්ක් විදුලි වේගයෙන් කාමරයෙන් එළියට පැන දිව්වේය. සැතෙකින්

78. හෝස් ශඩ්ස් ඉදිරියට තබද්දීම ඔහු කාමරයෙන් පැන දිව්වේය.

තරප්පු පෙළ බැසගියා හිමු, පාර දිගේ වේගයෙන් දිවයනු ඇති ජනේලයෙන් දිවවෙමි.

"නිත්දා සහගත අධම්මයෙක්."

හොමස් සිනාසෙමින් කීවේ, යළිත් ප්‍රථමේ හිඳගනිමිනි.

"මිය යක්ෂයා අපරාධ චිකිත් එක කර කර ඉදිරියට ගිහිත් එල්ලුම් ගහේ තමා අත්තිමට භාවිතයෙන්. මේ පරීක්ෂණයේ යම් තරමකට සිත් ගන්නා සුලු ලක්ෂණ නැතහොත් නැහැ."

5 "හෝමස් සිබ මේ නිගමන වලට ආ හැටි හැම තැනක්ම මට
ඒ තරම් පැහැදිලි නැ."

“එම මුළු ඉඳලම තේරුණා වොව්සත්, හොස්මර් ඒත්පල්ගේ පුදුමාකාර හැසිරීමේ යම් අරමුණක් ඇති බව. ඒ වගේම මව වෙනත් කරුණකුත් පැහැදිලි වුණා. මේ සිදුවීමෙන් වැඩි වාසි සැලසෙන්නේ වෙන කාටවත් නොවෙයි, ඇගේ බාප්පාටයි. ඊළඟට මිනිසුන් දෙදෙනා කිසිවිටෙක එකට නොසිටීම සැකයට තවත් කාරණයක් වුණා. එක්කෙනෙක් මතුවෙන්නේ අනෙකා ගියාට පස්සේ. ඒකෙන් යමක් පැවසෙනවා. කළුපැහැ උපුස් යුගලක්, වෙනස් වූ කෙදිරිලි කටහඬත් වෙස්වලා ගැනීමේ ලක්ෂණ. ඒ වගේමයි රථවට වැඩුණු “සයිඩ් බර්න්ස්.” ලිපි හැම එකකම අත්සන වෙනුවට නම යතුරු ලියනය කර තිබුණු එකෙන්, මගේ සැකයන් හැම එකක්ම තහවුරු වුණා. වින්ඩ්බෑන්ක්ගේ අත්අතුරු සදර්ලන්ඩ් මෙනෙවිය හොඳින් දන්නවා. ඒ නිසා ඔහු ලිපි ලියන්න යතුරු ලියනය යොදාගන්න තීරණය කළා. ඔබට පෙනෙනවා හේද හෝඬුවාවත් සියල්ල අප යොමු කරන්නේ එක් දිසාවකට බව.”

"ඔබ කොහොමද ඒවා සත්‍ය බව සැකහැර දැනගත්තේ?"

මිනිසා කවුද කියල හොයාගන්නට පස්සේ, කාරණා වල ඇත්ත තැත්ත තහවුරු කරගැනීම ඒ කරමි අපහසු තැනැ. ඔහු සේවය කළ සමාගම මොකක්ද කියල මං දන හිටියා. පුවත්පතේ පළවු දන්වීම අරගෙන, ඒකෙ තිබුණු ප්‍රධාන පුද්ගල ලක්ෂණ ටීකා මං තෝරා ගත්තා. වෙස්මාරු කර ගැනීමකින් ලබාගත හැකි කර උපැයියුගළ රැවුළ වගේ ඒවා මං ඉවත්කළා. ඊළඟට එවැනි පෙනුම ඇති කෙනෙක්, වයින් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා යන තියෝපිතයෙක් ලෙස ඔබ්බ ආයතනයේ සේවය කරනවද කියල මං

ඒ සමාගමට ලිපියක් යැව්වා. මේ චන්ද්‍රිකාවත් ඒත්පල්ගේ ලියුමේ
 කිට්ටුණු යතුරු ලියනාය මගින් සටහන් වූ "විශේෂ අඩුපාඩු" මං
 නිරීක්ෂණය කරලයි කිට්ටුගේ. මං විත්තිබෑන්නත්තේ ලියුමක් යැව්වා
 මෙහේට ඇවිත් මාව හමුවෙන්න කියලා. මං බලාපොරොත්තු වූ
 විධියටම ඔහු පිළිතුරු එව්වේ යතුරු ලියනායෙන් ලියලා. හොස්මර්
 ඒත්පල්ගේ ලිපිවල මං දුටු ඒ විශේෂ අඩුපාඩු විත්තිබෑන්නත්තේ
 ලියුමෙන් ඒ විධියටම කිට්ටුගේ. ඒ තැපෑලෙන්ම මට ආවා වෙස්ට්හවුස්
 සහ මාබෑන්නත් සමාගමෙන් ලියුමක්. ඔවුන් කියා එව්වේ, මා අසා
 යැවූ විස්තරය, ඔවුන්ගේ සේවක ජේම්ස් විත්තිබෑන්නත්තේ හොඳින්
 ගැඹුරෙන් බව. තවත් මොනව තහවුරු වෙන්නද?"

"දන් සදර්ලන්ඩ් ඔෆ්ෆිස් මොනවා කියාවිද?"

"මං මේ දේ ඇයට කිව්වොත් ඇය ඒක විශ්වාස කරන
 එකක් නැහැ. ඔබට මතක තියෙනවිද වොට්සන් පර්සියාවේ පුරාණ
 ආප්තෝපදේශයක් තියෙනවා. ව්‍යාඝ්‍ර පෑටියෙක් ෧෦ කරගන්නා
 මිනිසෙක් තමන්ට කරගන්නේ මහා අන්තරායක්. ඒ වගේම
 ගැහැනියකගේ සිතේ ඇතිවූ මිථ්‍යා අදහස් නැතිකරන්න හදන
 පුද්ගලයාටත් ඇත්තේ එවැනිම අත්තිශ්‍යයක්."

Reading Purpose Only. Not For Print.

දියමන්ති ඔටුන්න

දියමන්ති ඔටුන්න

එක් උදෑසනක අපේ නිවහනේ උඩුමහලේ, ඉදිරිපස කවුළුවෙන් වීථිය දෙස බලාගෙන සිටි මම, මගේ මිත්‍රයා ඇමතුවෙමි.

"මේ බලන්න හෝමිස්, මේ බලන්න. පිස්සු හැදුණු මිනිසෙක් තනියම පාරේ ඇවිදගෙන එනවා. ඔහුගේ නෑදෑයෝ ඔහුට මේ වීඩියට තනියම පාරේ බැහැල යන්න ඉඩ ඇරල තියෙන එක මොනතරම් කණ්ණාඩුවට කරුණක්ද?"

මගේ මිත්‍රයා ඔහු හිඳගෙන සිටි භාන්සි පුටුවෙන් නැගිටිවේ අලස ආකාරයෙනි. පිටකබායේ සාක්කු දෙකට දෑත් රුවාගෙන ඔහු මගේ උරහිසට උඩින් වීථිය දෙස බැලුවේය. ඒ එක් පෙබරවාරි මාසයක පැහැබර කාලගුණයක් පැවැති දිස්සීමක් උදෑසනකි. ශීත සෘතුව නිසා කලින්දා රාත්‍රියේ ද තදින් හිම වැටීමක් පැවැතිණ. ඒ හිම, උදෑසන හිරු එළියේ බැබළෙන අයුරු බැලීමට ආශා උපදවන දසුනක් විය. බේකර් වීථියේ මැදට වන්නට, හිම දුඹුරු පැහැයට හැරී, නඟලකින් හාරා දමුවාක් මෙන් දිස්විය. ඒ අක්වකරන්න ගම්නාගම්නය නිසයි. පාරේ ලිස්සන සුළු ස්වභාවය නිසා, පයින් ගියේ ඉඳහිට කෙනෙක් පමණි. ඇත්තෙන්ම මෙට්‍රොපොලිටන් දුම්රියපොළ දෙසින් ඇවිද ආවේ මා කලින් සඳහන් කළ පුද්ගලයා පමණි.

අවුරුදු පනහක් පමණ වයස් වූ ඔහු, උස මහත සිරුරක් තිබූ අයෙකි. වැදගත් පෙනුමක් තිබූ ඔහුගේ මුහුණ, බොහෝ සෙයින් රළු වැටී තිබිණි. මේ, ජීවිතයේ මුහුණදීමට සිදුවූ අත්දැකීම් සම්භාරය ප්‍රකාශ කළ ආකාරය විය යුතුය. අළු පැහැති කලියමකින් ද කළු කබායකින් ද යැරසී දිලියෙන හිස්වැස්මක් පැළඳ සිටි ඔහු, ඇඳුමෙන් තම් වත්පොහොසත්කම් ඇති පුද්ගලයෙකු ලෙස දිස්විය. එහෙත් හැසිරීමේ වූයේ ඊට වෙනස් ස්වභාවයකි. විටෙක ඔහු

වෙනයෙන් පියවර කිහිපයක් ඉදිරියට දුම, ආවේය; විවේක හසිදමමින් නැවතුණේය; දෙපා වෙනසා ඇවිදීමට නුහුරු බවක් දක්වමින් අපහසුවෙන් උඩ පැත්තේය. ඔහු, දැන් ඉහළටත්, පහළටත්, රවුමටත් කැරකුවේ උමතුබවේ ලක්ෂණ පෙන්වමිනි. එම ලකුණු වඩාත් පැහැදිලි වූයේ, නොයෙක් විකාර-මුහුණු සාදමින් හිස සෑම අතටම සෙලවූ ආකාරය නිසයි.

"මේ මිනිහට මොකක් වෙලාද මං දන්නේ නෑ? ඔහු ගෙවල්වල අංක සෝදිසි කරමිනුයි එන්නෙ"

"මං හිතන්නේ ඔහු එන්නේ මෙහේටයි." හෝමස් කීවේ දැන් එකට පිරිමදිමිනි.

"මෙහේට?"

"ඔව්. මට හිතෙනවා ඔහුගේ ගැටලුවක් නිරාකරණය කර ගැනීමට මාව හමුවෙන්නයි එන්නේ. ඔහුගේ රෝග ලක්ෂණ මට හඳුනාගන්න පුළුවනි. හ නා! මං ඔබට කීව්වේ නැද්ද?"

හෝමස් එසේ කියද්දීම, විටියේ ඇවිද ආ කැනැත්තා අපේ දොර දෙසට පැත්තේ කටින් පිහිමිනි. අනතුරුව ඔහු අපේ සිත්තු ලනුවෙන් ඇද, සිතුව දිගින් දිගටම නාද කළේ, ඒ හඬත් මුළු ගොඩනැගිල්ලම කම්පනය වන අයුරෙනි.

මොහොතකින් ඔහු අපේ කාමරයට පිවිසියේය. ඒ තවමත් කටින් පිහිමින් හසි දමමිනි. විකාර අයුරෙන් මුහුණේ හැඟුම් පළකිරීම තවමත් එසේමය. එහෙත් ඔහුගේ දෑසේ දිස්වූයේ අතිශය කම්පාවට පත් දුක්බදායක ස්වභාවයකි. ඒ දුටු සැනින් අපේ මුහුණු වල මතු වූ සිතාදළි අතුරුදන් වී ගියේය. අපේ සිත්වල ඇතිවූයේ දඩ් අනුකම්පාවකි. ඔහුට එක්වරම කිසිවක් කපාකර ගැනීමට අපහසු විය. මිළඟට සිරුර ඒ මේ අතට පැද්දීමට පටන්ගෙන, තම හිස තෝ අනැගිලි වලින් අදින්නට පටන් ගත්තේ උනන්දුවෙන්ම මෙහි. අනතුරුව එක්වරම පුටුවෙන් නැගී සිටී ඔහු, තම හිස බිත්තියේ හප්පාගස්සේය.

වහාම එතැනට පැන, අපි ඔහු කාමරය මැදට ගෙන ආවෙමු. සැපපහසු පුටුවක් ඇද, අමුත්තා එහි වාඩිකළ හෝමස් ඒ සම්පයෙන්ම අසුන්ගත්තේය. අනතුරුව ඔහු අමුත්තාගේ අතට තවදුරු

කරමින්, ඔහුගේ හිත සන්සුන් වන අයුරින් සුභද කතාබහක් ඇරඹුවේය.

"ඔබ මෙතෙට ආවේ ඔබේ ප්‍රශ්නයක් ගැන මට කියන්නයි. ඊහෙම තේද මහත්මයා? හිත කලබල වීම නිසා ඔබ හරි මානසික පීඩාවකට පත්වෙලයි ඉන්නේ. හිත සන්සුන් වෙනතුරු විකක් වෙලා ඉමු. ඊට පස්සේ ඔබේ ගැටලුව ඉදිරිපත් කරන්න. එතකොට ඔබට ඇති ඕනෑම ප්‍රශ්නයක් ගැන කන්දෙන්න මං සුදානම්. එය විසඳීමට මගේ කැමැත්තෙන්ම මං සම්පූර්ණ උත්සාහය යොදන්නම්" හෝමස් කීවේ අමුත්තා අස්වසමිනි.

තම හැඟීමකර සිතේ අවුල් සහගත බව අඩුවන තුරු අමුත්තා මිනිත්තු කිහිපයක්ම සිටියේය. අනතුරුව ලේන්සුට ගෙන නළලේ ඩහදිය පිසදමමින් මුහුණ අප දෙසට හැරවුවේය.

"සැකයක් නෑ. ඔබට හිතෙනවා ඇති මට පිස්සු කියලා?"

"මට පෙනෙනවා ඔබට මහ බරපතල කරදරයකට මුහුණපාන්න සිදුවී තිබෙන බව" හෝමස් පිළිතුරු දුන්නේය.

"දෙවියෝ තමා දන්නේ මගේ කරදරේ ගැන මහත්මයා. මේක මොන තරම් බරපතල විපතක්ද කිව්වොත් මගේ මොළේ දත් තරක් වෙලා. ඊටත් වඩා කාගෙන්වත් නින්දා අපහාසයක් විඳල තැනි මට මුළු රටේම ජනතාවගෙන් ලැබෙන්න ඉඩ තියෙන අවමානය ගැන හිතන්න. සිදුවී ඇති අලාභය නිසා මට විඳින්න සිදුවී ඇති සිත්වේදනාව අප්‍රමාණයි. මේ දෙකේ බරපතලකම ගැන හිතනකොට කොයිතරම් වේදනාකාරීද කිව්වොත්, මගේ ආත්මයට තම් ගැලැවීමක් නැහැ. මේ නින්දා අපහාස විඳින්න වෙන්නේ මට විතරක් නෙමෙයි. මේ ගැටලුව විසඳුණේ නැත්නම් මේ රටේ ඉන්න උතුම් ම, ශ්‍රේෂ්ඨතම පුද්ගලයාටත් මේකෙන් ලැජ්ජාවට පත්වෙන්න සිදුවෙනවා."

"කරුණාකරලා ඔබේ හිත සන්සුන් කරගන්න මහත්මයා. ඊළඟට මට පැහැදිලිව විස්තර කරන්න ඔබ කවුද, මොකක්ද ඔබට ඇතිවී තිබෙන ප්‍රශ්නය කියලා."

"මගේ නම ඔබ අහල පුරුදු ඇති. මම බ්‍රෙඩ්නිඩ්ල් විථියේ හෝල්ඩර් සහ ස්ටීවන්සන් බැංකු සමාගමේ ඇලෙක්සැන්ඩර් හෝල්ඩර්" <http://shroekholmesinvestigations.blogspot.com>

මෙය ඇත්තෙන්ම අප අසා හුරුපුරුදු නම්කි. උන්ධන් නගරයේ ප්‍රධානතම බැංකු හා මූල්‍ය සමාගම් අතුරින් අංක දෙකට පිහිටි බැංකුව ඉහත කී ආයතනයයි. මේ මහතා එම බැංකුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ අධ්‍යක්ෂවරයායි. රටේ ප්‍රධාන පොළේ ව්‍යාපාරිකයකු මෙවැනි අන්ත අසරණ, දුක්ඛිත, සිහිවිකල් තත්ත්වයට පත්වීමට හේතුව කුමක්ද? ඔහු දඩ උත්සාහයක් දරා කටාව අරඹන තුරු අපි ඉමහත් කුතුහලයෙන් බලා සිටියෙමු.

"කාලය ඉතාම වටිනා බව මට හොඳින් තේරෙනවා. ඒ නිසාමයි පොලිස් පරීක්ෂකවරයා, ඔබෙන් උදව් ලබාගැනීම වඩා සුදුසුයි කියලා මට කිව්ව වහාම මං මේ දුටගත ආවෙ. උමං දුම්රියෙන් බේකර් වීථියට ඇවිත් දුම්රියපොළේ ඉඳලා මං ආවෙ පයින්. ඒ මොකද මේ හිම වැටුණු පාර වල කුලී රථ යන්නෙ හරිම හෙමින්. ඒ නිසයි. මට මේ තරම් හකි. මම ඒ තරම් ඇත වෙහෙසෙන ව්‍යායාම කරන කෙනෙක් නෙමෙයි. දන් නම් මට ඇතට පහසුයි. කාරණා හැම එකක්ම කෙටියෙන්, නමුත් හැකිතරම් පැහැදිලිව මං ඔබට කියන්නම්.

ඔබ හොඳින් දන්නවා ඇති බැංකු ක්ෂේත්‍රයේ දියුණුවක් ලබන ආකාරය. ගනුදෙනු කරුවන් ඔවුන්ගේ හිණුම් වල අප ළඟ තැන්පත් කරන මුදල්, අපි වැඩි පොළියට ණයට දෙනවා. මෙහිදී අප ඇපයක් වශයෙන් ළඟ තබාගන්නා දේ සියයට සියක්ම විශ්වාස කටයුතු වටිනා දෙයක් වියයුතුයි. පහුගිය අවුරුදු කීපය ඇතුළත මේ විධියට මුදල් ණයට දීලා අපි විශාල වශයෙන් ලාභ ලැබුවා. එංගලන්තයේ ඉහළම පෙළේ පවුල් රාශියකටම අපි මේ ආකාරයට මුදල් ණයට දීලා තියෙනවා. ඔවුන් සමහර වෙලාවලදී ඇපයට තියන්නේ වටිනා පෞරාණික චිත්‍ර, පෞද්ගලික පුස්තකාල ආදී දේ.

රියෙ උදේ මම අපේ බැංකුවේ, මගේ කාර්යාලය තුළ වාඩිවෙලා හිටියා. ලිපිකරුවෙක් ආගන්තුක පතක් මා වෙත ගෙන ආවා. එහි සඳහන්ව තිබූ නම දුටු විගස මං තිගැස්සීමට පත්වුණෙ. ඒ මොකද ඒ වෙත කවුරුවත් නෙමෙයි ..... නෑ ..... ඔබට වුණේ ඒ කවුද කියලා මං හෙළිකරන එක වැරදියි. ඔහු කවුරු වුණේ මුළු ලෝකයේම මිනිස්සු ඔහුව හඳුනානවා. ඔහු ඉතාම සුප්‍රසිද්ධ කෙනෙක්. සෑම ගෙදරකම සෑම කෙනෙකුගේම මුවග රැඳෙන සුප්‍රසිද්ධ නමක්.

එංගලන්තයේ ඉතාම ඉහළම ප්‍රභවිරයා, ශ්‍රේෂ්ඨතමයා. ඔහු මා සඟට පැමිණීමෙන් මට දක්වූයේ විශාල ගෞරවයක්. මට ඒ සතුට ඉවසාගන්න බැරිව ගියා. කොහොම වුණත් ඔහු ආව ගමන් කෙළින්ම වැඩේට බැස්සා. අප්‍රසන්න කටයුත්තක් කරන්න තියෙන කෙනෙක්, ඒක ඉක්මනට ඉවරයක් කරල දාන්නයි කැමැති. ඔහු ඒ විධියට කරාව පටන්ගත්තා.

"හෝල්ඩර් මහත්මයා, මට දැනගන්න ලැබුණා ඔබ මුදල් ණයට දෙන බව?"

"ඔව්. ඇපය සතුටුදායක නම් බැංකුවෙන් ණය දෙනවා"

"මට පවුම පතස්දාහක් මේ දත් උවමනා වෙලා තියෙනවා. මේ වගේ සුළු මුදලක් නෙමෙයි; ඒ වගේ දහගුණයක මුදලක් වුණත් මට මගේ යාර්වේකුගෙන් ණයට ගන්න පුළුවනි. ඒ වුණත් මං කැමැති නැහැ, ඒ විධියට කාටවත් හිස නමන්න. මං වැඩිය කැමැතියි ගනුදෙනුවක් හැටියට නියම පිළිවෙලට මම ම ඒක කරන්න. මං දරන තනතුරේ හැටියට කාගෙන් හරි ඒ විධියට ණය මුදලක් අරගෙන, ඒ පුද්ගලයාට යටත්වෙන එක නුවණට හුරු නැහැ. ඒක ඔබට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා ඇති."

"ඔබතුමාට මේ මුදල උවමනා කොයිතරම් කාලෙකටද කියල මං ඇහුවොත්?"

"ලබන සඳුදා මට විශාල මුදලක් ලැබෙන්න නියමිතයි. එකකොට ඔබගෙන් ගන්නා ණය මුදල නොවරදවාම ගෙවනවා. ඒ ණය විතරක් නෙමෙයි, ඒක වෙනුවෙන් මා ගෙවිය යුතු, ඔබ නියම කරන පොළියත් මං ගෙවනවා. කොහොම හරි අර මුදල නම් මට දත් වහාම උවමනායි"

"ඔය ලියකියවිලි මොකුත් නැතිව මගේ පෞද්ගලික මුදල් වලින්, බොහොම සන්තෝෂයෙන් ඔබට ණයක් දෙන්න තිබුණා. ඒ වුණත් මේ තරම් විශාල මුදලක් මට එක්වරම දරාගන්න අමාරුයි. අනෙක් අතට බැංකුවෙන් ඒ මුදල ඔබට ලබාදෙනවා නම්, ඒක පෞද්ගලික පිළිවෙලට කරන්න විධියකුත් නැහැ. ඒ මොකද මං මේ බැංකුවේ තනි අයිතිකාරයා නෙමෙයි. මගේ අතින් හවුල්කාරයාට අසාධාරණයක්, නොවෙන්න, සාමාන්‍යයෙන් ණය මුදලක් තිකුත් කරන පිළිවෙලට යි එය කරන්න වෙන්නෙ."

"මං මුදල් ණයට ගන්න කැමැතිත් ඒ පිළිවෙලට තමයි හෝල්ඩර් මහත්මයා."

ඔහු කිව්වා. එහෙම කියලා, ලෙ කිබුණු පුටුව මත ඔහු තැබූ කළුපාට සමෙන් තැනු හතරැස් පෙට්ටියක් අතට ගත්තා.

"සැකයක් නෑ, ඔබ අහල ඇති මාණික්‍ය ඔටුන්න ගැන?" ඔහු ඇසුවා.

"ත්‍රිකාන්ත අධිරාජ්‍යයේම තිබෙන වටිනාම වස්තුවලින් එකක්?"

"හරියටම හරි" එහෙම කිවු ඔහු අර පෙට්ටිය විවෘත කළා. ඒ ඇතුළත රෝස පැහැති විල්ලුද මත කැන්පස් කර තිබුණේ ඔහු කිවු ඉතාම සුවිශේෂ ඒ වගේම අලංකාර ආහරණයයි.

"මේ ඔටුන්නේ සවිකර තිබෙනවා, ලෝකයේ ඉතාම දුර්ලභ, ඉතාම වටිනා වෙවර්ණ මැණික් - දියමන්ති නිස් තවයක්. ඒවා එකට බැඳලා තිබෙන රත්තහඩුවේ වටිනාකම මිල කරන්න බැහැ.

ඔටුන්නේ වටිනාකම අන්තිම අඩුවෙන් තක්සේරු කළත්, මං ඔබෙන් ඉල්ලූ මුදල වගේ දෙගුණයක් වටී. මං කැමැතියි, මං ගන්නා ණය මුදල වෙනුවෙන් ඇපයට මේ ඔටුන්න නියල යන්න"

මං ඔහු දිහා බැලුවේ අවිශ්වාසෙන්.

"මේකෙ වටිනාකම ගැන ඔබට සැකද?" ඔහු ඇසුවා.

"කිසියෙක් නැහැ. මට ඇති එකම සැකය . . . . ."

"ඔව්. මං දන්නවා. මේ වගේ මුළු රටටම අයිති වස්තුවක් මං ඇපයට තබා යාම ගැනයි සැක. එහෙම නේද? ඒ ගැන කිසිම සැකයක් හිතේ ඇතිකර ගන්න එපා. දවස් හතරකින් අර මුදල මා අතට ලැබෙන බව මට හොඳටම විශ්වාසයි. එකකොට මං මුදල අරගෙන ඔබ වෙතට එනවා. ඇවිත් ගෙවිය යුතු මුදල් ගෙවලා ඔටුන්න ආපසු අරගෙන යනවා. මුදල මගේ අතට ලැබෙන එක ගැන මොනවා හරි සැකයක් තිබුණා නම්, දියමන්ති ඔටුන්න ඇපයට නියන්න මං හිතෙකින් වත් හිතන්නෙ නෑ"

"හොඳයි . . . . ."

". . . . . හෝල්ඩර් මහත්මයා මෙන්න මේ කරුණත් මං ඔබට කියන්න ඕන. මට අහන්න ලැබිල තියෙන්නෙ ඔබ ඉතාම විශ්වාස කටයුතු පුද්ගලයෙක් කියලයි. මං මේ ඔටුන්න ඔබ උභය

ගෙනාට එකෙන්ම ඔප්පු වෙනවා තේද, මං ඒ වචනය කොයිතරම් විශ්වාස කළාද කියන එක. ඉතින් මං ඔබෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ දෙය; මේ කාරණය ඉතාම රහසිගතව තියාගන්න. ඕපාද්‍රව්‍යයක් පැතිර යන්න පුළුවන් විධියට කටින් එක වචනයක් පිටකරන්න එපා. ඒ හැම එකකටම වඩා, මේ වෙනුවෙන් ඔබට යොදන්න පුළුවන් සම්පූර්ණ උත්සාහයම දරලා මේක ආරක්ෂා කරන්න. ඔබට අමුතුවෙන් කියන්න උවමනා නැහැ. මේ ඔවුන්ට මොකක් වුණොත් රට පුරා මහා ආන්දෝලනයක් ඇතිවෙන බව. ඒ වගේමයි මේකට පරිද්දක් වුණොත්, එක මැණිකක් හෝ නැතිවුණොත්, ඔවුන් සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වුණා හා සමානයි. ඒ මොකද මේකට හරියන දියමන්තියක් ඔබට ලෝකෙ කොහෙන්වත් නොයාගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ සම්පූර්ණ විශ්වාසයෙනුයි, මං මේ ඔවුන්ට ඔබට භාරදීම යන්නේ. සඳුදා මම පෞද්ගලිකවම ඇවිත් මේක ආපසු අරගෙන යනවා.”

මගේ අනුග්‍රාහකයාට ඉක්මනින් පිටවී යාමට උවමනා වී ඇති බව මට වැටහුණා. ඉතින් මං කවත් මොකක් කරාකරන්න ගියේ නැහැ. මගේ අයකැමියා කැඳවලා, පවුම් දහසේ තෝට්ටු පතාහක් ගෙනැවිත් මගේ අනුග්‍රාහකයාට ගෙවන්න නියම කළා.

මේ ඔවුන්ට භාරගැනීම නිසා මගේ හිතට ඇතිවුණේ ලොකු බරක්. මේ තරම් වටිනාකමක් ඇති ජාතික වස්තුවක් භාරගැනීමෙන්, මගේ හිස මත පැටවුණේ සුළුපවු වගකීමක් නෙමෙයි.

මගේ ළඟ තිබියදී මෙයට යම් හානියක් වුණොත් ඇතිවෙන ආන්දෝලනයට, අපකීර්තියට, මං මුහුණ දෙන්නේ කොහොමද? නමුත් දන් ඒ ගැන හිතන්න ප්‍රමාද වුණා වැඩියි. ඉතින් මං ඔවුන්ට මගේ යකඩ සේප්පුවේ දමලා, මගේ සාමාන්‍ය වැඩකටයුතු වල නිරතවුණා.

හවස් කාලය එළඹිලා බැංකුව වහන වෙලාව ආවා. මේ තරම් වටිනා දෙයක් බැංකුවේ සේප්පුවක දමලා ගෙදර යෑම ගැන, මගේ හිතේ ඇතිවුණේ ලොකු භයක්. බැංකු බිඳලා යකඩ සේප්පු කැඩීම, මීට කලින් අතත්තවත් සිදුවී ඇති දෙයක්. මගේ සේප්පුව කවුරු හරි නොකඩාවී කියල හිත සනසාගන්නේ කොහොමද? එහෙම කඩලා ඔවුන්ට හොරෙන් අරං ගියොත් මට මුහුණ දෙන්න වෙන තත්ත්වය මොකක්ද? ඉතින් මං මේ විධියේ තීරණයකට

ආවා. එදා සිට සඳුදා වෙන තුරු මං ගෙදර යද්දී එය බැංකුවෙන් ගෙන යන්නත්, ගෙදර සිට එද්දී ආපසු ගෙන එන්නත්. එහෙම කළාම ඔවුන්න හැමවිටම කියෙන්නේ මගේ අතේ දුරින්. මේ අරමුණෙන්, කුලීරියක් කැඳවලා ඔවුන්නත් රැගෙන ස්වදේශික පිහිටි මගේ නිවස වෙත පිටත්වෙලා ගියා. ගෙදර ගිහිං ඔවුන්න මගේ ඇඳුම් අල්මාරියේ තැන්පත් කර, යතුරු දමල අවසන් කරලයි, මං සැනසිල්ලේ හුස්ම කටක් ගත්තේ.

මගේ ගෙදර ඉන්න අය හා ඔවුන්ගේ කටයුතු ගැනත් මං ඔබට සම්පූර්ණ විස්තරයක් කියන්නම්, හෝමස් මහත්මයා. ඒ මොකද, මේ ගැටලුව ගැන එතකොටයි ඔබට හොඳ අවබෝධයක් ලබාගත හැකි වෙන්නේ.

මගේ පෞද්ගලික සේවකයන් දෙදෙනාම නිදන්ගේ ගෙදරින් පිටත. ඒ නිසා ඔවුන්ව මේ ප්‍රශ්නයට පටළවා ගන්නේ නැතිව මුලදීම අයිත්තරත්න පුළුවනි. අපේ නිවසේ සේවිකාවෝ තුන්දෙනෙක් ඉන්නවා. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ දිගටම මා ළඟ සේවය කර ඇති ඔවුන්, හොඳ විශ්වාස කටයුතු අය. මට ඔවුන් ගැන කිසිම සැකයක් නැහැ. ඊට අමතරව ලුසී පා නම් අලුත් සේවිකාවක් ඉන්නවා. මීට මාස කිහිපයකට පෙර ගෘහසේවිකාවක් ලෙස සේවයට බැඳුණු ඇය කරුණියක්. ඇය රැකියාවට බැඳුණේ හොඳ වර්ත සහතික ඇතිව. තමන්ට භාරවෙන වැඩ කටයුතු ඇය ඉතා හොඳින් ඉටුකරනවා. ඇය ඉතාම ශෝභන කරුණියක්. ඒ නිසා ඇයගේ රූපයට ආකර්ෂණය වෙලා බැලුම් හෙළන කිහිපදෙනෙක් වරින්වර අපේ ගෙදර අවට ගැටපුණා. ලුසී පා ගැන අපට කියන්න කියෙන එකම අඩුපාඩුව එයයි. නමුත් මගේ විශ්වාසය නම් ඇය හැම අතකින්ම හොඳ ගැහැනු ළමයෙක් කියලයි. සේවකයන් ගැන කියන්න කියෙන්නේ එපමණයි.

ඊළඟට මගේ පවුල ගැන. මගේ පවුල බොහෝම කුඩා එකක්. මගේ බිරිඳ කාලයකට පෙර මියගියා. මට ඉන්නේ ආකර් නම් එක පුතෙක් පමණයි. ඔහු ගැන නම් මට කියන්න කියෙන්නේ, මගේ පුතා මගේ බලාපොරොත්තු සම්පූර්ණයෙන්ම කඩකළා කියන එකයි. හෝමස් මහත්මයා, ඔහු මාව හරිම කලකිරීමකට පත්කළා. කිසිම සැකයක් නැ; මෙතැන වැරද්ද මගේ අතේ. මගේ බිරිඳ මිය ගියාම මං හිතුවා, මේ දරුවාට ආදරය කරන්න ඉන්නේ මං

විකාරයී තේද කියලා, ඔහුගේ මුහුණේ මතු වෙන සිතාව එක මොහොතකට හරි තැනිවෙලා යනව දකින්න මං කැමතිවුණේ නැහැ. ඒ නිසා ඔහු ඉල්ලූ දෙයක් මං කිසි දවසක නොදී හිටියේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම මං ඔහුට ටිකක් තදින් යිටියා නම් හොඳයි කියල දන් මට හිතෙනවා. නමුත් මං ඒ හැමදෙයක්ම කළේ, මගේ පුතාව සන්නේෂයෙන් තියන්නයි.

මගේ එකම බලාපොරොත්තුව වුණේ, මගේ ව්‍යාපාරය පවත්වා ගෙන යෑම සම්පූර්ණයෙන්ම ඔහුට භාරදෙන්නයි. නමුත් ඔහු ව්‍යාපාරයක් කරගෙන යන්න පුළුවන් විටියේ කෙනෙක් නෙමෙයි. ඔහු බොහොම සැරපරුෂ, හිතු හිතු දේ කරන කෙනෙක් මබට ඇත්තම කියනවා නම්, විශාල මුදලක් සම්බන්ධයෙන් මට ඔහු ගැන විශ්වාසයක් තබන්න පවා බැහැ.

ආතර් බොහොම තරුණ ගැටයෙක් කාලෙදීම ඉහළ පෙළේ ප්‍රභූ පවුල් වල තරුණයින්ගේ සමාජයට වැටුණා. ඊළඟට ධනවත් පවුල් වල, විසිකරන්න සල්ලි බාගෙ ඇති අය ආශ්‍රය කරන්න පටන් ගත්තා. ඔවුන් සමඟ එකතු වෙලා සල්ලි ඔව්වුවට කාඩ් සෙල්ලම් කරන්නත්, රේස් ඔව්වු දමන්නත් පටන් ගත්තා. ඔහුට ලැබෙන සල්ලි ඔක්කොම විනාශ කළා. ඊළඟට නිතර නිතර ඇවිත් මුදල් ඉල්ලා මට කරදර කරන්න පටන් ගත්තා මෙම පාප මිත්‍රයන්ගෙන් ඇත්වෙන්න ඔහු කීපවාරයක්ම උත්සාහ කළා. නමුත් ඔහුගේ හිතවත්ම මිත්‍රයා වන සර් ජෝජ් බර්න්වෙල් නිසා, ආතර්ට පාප මිත්‍රයන්ගෙන් ගැළවීමක් තිබුණේ නැහැ.

සර් ජෝජ් බර්න්වෙල් වගේ කෙනෙකුගේ වසඟයට මගේ පුතා පත්වුණේ කොහොමද කියන එක පුදුමයට හේතුවක් නෙමෙයි. ඔහු පුතා සමඟ නිතර නිතර අපේ ගෙදර ඇවිත් තියෙනවා. සර් ජෝජ් ගෙ ඇති ආකර්ෂණීය කථා විලාසයට, සිරිත් විරිත් වලට, ඕනෑම කෙනෙක් ධාවෙනවා. ඔහු වයසින් ආතර්ට වඩා වැඩියි. සර් ජෝජ් ලෝකෙ පුරා ඇවිදලා, රට රටවල් දකලා, හැම දෙයක්ම තමන්ගේ අතේ රේඛා ගණනට දන්න කෙනෙක්. කථාවට හරි දක්ෂයි. පෙනුමෙන් බොහොම කඩවසම්. නමුත් අපක්ෂපාතව කල්පනා කරල බැලුවොත් නම් වැටහෙන්නේ වෙනත් දෙයක්. ඔහුගේ දෑස් වලින් යොමු වෙන බැල්ම ගැන සිහි කළොත් මට හිතෙන්නේ, සර් ජෝජ් කියන්නේ කිසියෙක් විශ්වාසය තැබිය හැකි අවංක

කෙනෙක් නෙමෙයි කියලයි. මට විකරක් නෙමෙයි. මගේ පුංචි මේරට හිතෙන්නේත් එහෙමයි. ඇයට කියෙනවා මිනිසුන්ගේ ස්වභාවය නිවැරදිව තේරුම් ගන්න පුළුවන්, ගැහැනුන්ට සහජයෙන්ම උරුම වෙන කියුණු තුවණක්.

එතකොට මට කියන්න ඉතිරිව තියෙන්නේ ඇය ගැන පමණයි. මේර් තමයි මගේ ඥාති දියණිය. අවුරුදු පහකට පෙර මගේ සහෝදරයා මියයද්දී මේර් මේ ලෝකෙ තහිවුණා. ඉතින් ඇය පත්වුණේ මගේ භාරයටයි. එදා ඉඳල මං ඇයව හදා වඩා ගත්තේ මගේම දුවක් වගේ. ඇය මගේ නිවසට පැමිණීම අපේ පවුලට හඳක් පැවිට වගේ වුණා. ඇය ලස්සනයි, හුරුබුහුබියි, ක්‍රියාශීලියි, කරුණාවන්තයි. ගේ දොර පරිපාලනය ඉතාම දක්ෂ අයුරින් ඇය කරගෙන යනවා. ඇය මගේ දකුණු අත වගේ. ඇය නැතුව මගේ වැඩකටයුතු හරිහැටි කරගන්නේ කොහොමද කියල මට හිතාගන්නවත් බෑ.

මගේ බලාපොරොත්තු ඇය ඒ අයුරින්ම ඉටු නොකළේ එකම අවස්ථාවකදී පමණයි. මගේ පුතා ඇයව විවාහ කරගන්නා අරමුණෙන් දෙපාරක්ම ඇගෙන් කැමැත්ත ඉල්ලුවා. නමුත් ඒ දෙවාරයේම ඇය ඔහුව ප්‍රතික්ෂේප කළා. ආතර්ට හරි මාර්ගට ගන්න පුළුවන් කෙනෙක් මේ ලෝකෙ ඉන්නවා නම් ඒ ඇය පමණක් ය කියලයි මගේ හැඟීම. මේ විවාහය සිදුවුණා නම් ඔහු හරි මගට වැටෙන්නවා. නමුත් මොන තරම් කණගාටුවට කරුණක්ද? දන් ඉතින් ඒ ගැන හිතල වැඩක් නෑ. ඒකට ප්‍රමාද වැඩියි.

ඉතින් හෝම්ස් මහත්මයා ඔබ දන්නවා අපේ ගෙදර ජීවත්වෙන උදව්‍ය කවුද කියලා. මං මගේ ගෝකප්පතක කථාවේ ඉතුරු හරියත් ඔබට කියන්නම්.

එදා රාත්‍රි ආහාරයෙන් පස්සේ අපි විසිත්ත කාමරයේ කෝපි බොමින් සිටියා. එදා බෑංකුවේදී මට මුහුණ දෙන්න සිදුවුණු අත්දැකීම ගැන මං ආතර්ටත් මේර්ටත් කිව්වා. එය මා වෙත රැගෙන ආ අනුග්‍රාහකයාගේ නම නම් මං ඔවුන්ට හෙළි කළේ නැහැ. නමුත් මගේ භාරයට පත්වුණු මේ මහා අතර්ඝ වස්තුව ගැන මං ඔවුන්ට කිව්වා. අපට කෝපි රැගෙන ආ ලුසි පා, ඒ වෙලාවේ විසිත්ත කාමරයෙන් පිටවෙලා ගිහින් හිටි බව මට හොඳටම විශ්වාසයි. නමුත් එහි දොර හොඳින් වහල තිබුණද කියන එක ගැන මට

දිවුරා සහතික වෙන්න බෑ. මේරිටන් ආකර්ටන් දෙදෙනාටම දියමන්ති ඔටුන්න බලන්න ලොකු ආසාවක් ඇතිවුණා. නමුත් ඒක සහවා තිබූ කැනිත් එළියට ගන්න මං කැමැති වුණේ නැහැ.

"තාත්තා ඒක අරං තිට්ටේ කොහේද?"

ආතර් ඇහුවා.

"මගේ යකඩ අල්මාරියේ"

"හැබැට? එහෙනම් අද රැට හොරු ගේ නොබින්නදොත් හොඳයි" ආතර් කිව්වා.

"මං ඒක අල්මාරියේ දාල යතුරු දාලයි තියෙන්නෙ"

"අයියෝ. ඕනෙම ආරණ්‍ය යතුරකින් ඔය අල්මාරිය අරින්න පුළුවන්. ගබඩා කාමරයේ පරණ අල්මාරියක යතුරෙකුත් මං තාත්තාගේ යකඩ අල්මාරිය පුංචි කාලේ ඇරල තියෙනවා"

ආතර් ඔහුගේ හපන්කම ගෑන හුඟක් වෙලාවට අතිශයෝක්තියෙන් කථා කළ කෙනෙක්. ඒ නිසා, ඒ වෙලාවේ ඔහු කිව් දේ මං ඒ හැටි බරපතල ලෙස ගණන් ගත්තෙ නෑ. එදා රැ මං නිදාගැනීමට කාමරේට යද්දි ආතර් මගේ පස්සෙන් ආවේ හරිම කැලැහිල්ලු මුහුණෙනි.

"මේ අහන්න තාත්තෙ, මට පවුම් දෙසියක් දෙනවද?" පුතා මගෙන් ඇහුවේ මුහුණ අහකට හරවාගෙන.

"බෑ. පුතාට සල්ලි දෙන්න බෑ. මං මීට කලින් ඕනෙ තරම් සල්ලි දීල තියෙනව පුතාට"

"ඔව්. තාත්තා හැමදාමත් මට සල්ලි දෙන්න තරම් කරුණාවත්ත වුණා. ඒ වුණත් මේ පවුම් දෙසියක් මට ඕනෙමයි. තැත්තම් මට සමාජ ශාලාව පැත්තෙ යන්න බෑ. යාච්චන්ට මුහුණ දෙන්න විධියක් නැහැ."

"ඒක කොට්ටර් හොඳද" මං කිව්වා.

"ඔව්. ඒ වුණට තාත්තා කැමති නැහැ හේද මං වංචාකාරයෙක් හැටියට හැඳින්වෙනවට? ඒ මුදල නැතිව මට අවනම්බු විඳින්න බැහැ. මං කොහොම හරි ඒ මුදල සොයාගත යුතුමයි. තාත්තා ඒක මට දෙන්නෙ නැත්නම්, මං වෙනත් ක්‍රමයකින් හරි ඒක හොයන්න උත්සාහයක් යොදන්න ඕන."

ඔහුගේ මේ කථාවෙන් මං හරිම කෝපයකට පත්වුණා. ඔහු මේ විධියට මගෙන් සල්ලි ඉල්ලා හිටි තුන්වෙනි වතාවයි මේ.

"මං උඹට එක පැන්සයක් දෙන්නෙ නෑ"

මං එහෙම කිව්වාම ආතර් එක වචනයක් වත් කථා නොකර, හිස නමල කාමරයෙන් පිටවෙලා ගියා.

ඔහු ගියාට පස්සෙ මං ගියේ මගේ අල්මාරිය ලඟට. ඔවුන්න එහි පුරකම්භව තිබෙන බව සැකහැර දුනගෙන, අල්මාරිය වහලා යතුරු දම්මා. ඊළඟට හෙදර, දොර ජනෙල් හොඳින් වහල තියෙනවද කියල සොදිසි කරල බලන්න මම ගියා. මේක සාමාන්‍යයෙන් මේර් අතින් ඉටුවෙන වැඩ කොටසක්. නමුත් ඊයෙ රාත්‍රියේ මම ම මේක සොදිසි කරල බලන එක හොඳයි කියල මට හිතුණා. මම මගේ කාමරයේ සිට පහළට ඒමට කරපු පෙළ බැස්සා. ඒ වෙලාවේ මේර් හිටියේ සාලයේ පැත්තෙන් තිබුණු ජනෙලය අසල. මං හොඳේදී ඇය ජනෙලය වසා අගුරු දම්මා.

"බාප්පේ. බාප්පා අර ගැහැනු ළමයට - ලුසිට, මේ රෑ වුණු වෙලාවේ හෙදරින් එළියට බහින්න අවසර දුන්නද?"

"කොහොමටවත් නෑ"

"ඇය එළියේ ඉඳල, පිටිපස්සෙ දොරෙන් ගේ ඇතුළට ආවේ දනුයි. කිසිම සැකයක් නෑ, ඇය කවුරු හරි හමුවෙන්න, පැත්තෙන් තියෙන ගේට්ටුව ලඟට යන්න ඇති. මේ වැඩේ ඒ තරම් පරෙස්සම් ඇති වැඩක් නෙමෙයි. අපි ඒක ඉක්මනට නැවැත්වුවොත් හොඳයි"

"දුව. හෙට උදේට ඒ ගැන ලුසිට කියන්න. නැත්නම් ඔයා හිතන්නෙ ඒක මං කිව්වොත් වඩා හොඳයි කියලද? එහෙම නම් මං අවවාද කරන්නම්. දොර ජනෙල් ඔක්කොම හොඳින් අගුරු දාලද කියල බැලුවද දුව?"

"ඔව් බාප්පේ"

"එහෙනම් ශුභ රාත්‍රියක්" එහෙම කියල ඇයට භාද්දක් දීල, මං නිදාගැනීමට මගේ කාමරයට ගියා. වැඩිවෙලා යන්න කලින් මට හිතද ගියා.

මං උත්සාහ කරන්නේ, මේ සිද්ධියට අදාළ හැමදෙයක්ම විස්තර සහිතව ඔබට කියන්නයි, නමුත් කොතැන හරි ඔබට පැහැදිලි නැත්නම් ඒ ගැන මගෙන් අහන්න

"නැහැ. ඔබේ කථාව ඉතාම පැහැදිලියි"

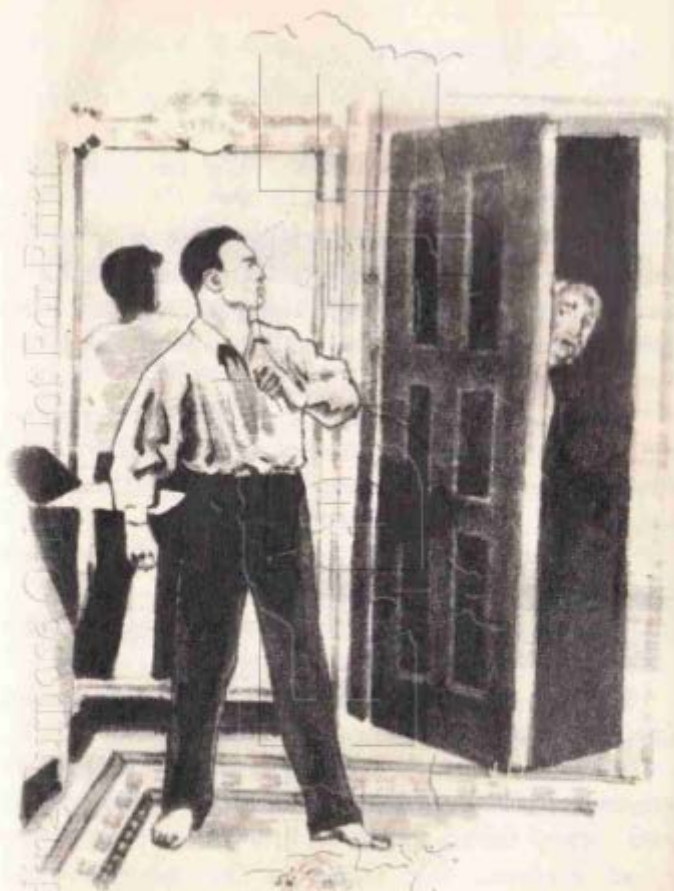
දන් මම එන්නේ මගේ කථාවේ විදගත්ම කොටසට ඒක කවුරුත් හොඳින්, පැහැදිලිව කියන්න මං කැමැතියි. මට සාමාන්‍යයෙන් ඒ තරම් තදට නින්ද යන්නේ නැහැ. සිතේ තිබුණු කැලඹුණු ගතිය නිසා වෙන්ක ඇති; ඊයේ රාත්‍රි මට වෙනදා තරම් වත් හොඳින් නින්ද ගියේ නැහැ. ගේ ඇතුළේ මොකක් හරි ශබ්දයක් ඇසී, පාන්දර දෙකට විතර මට ඇහැරුණා. ශබ්දය මේ වෙනකොට නැවතී තිබුණත් මං හොඳ අවදියෙකුයි හිටියේ. මට හිතූණු හැටියට, ඒක ගෙයි කොහේ හරි කෙළවරක ජනේලයක් පරෙස්සමෙන් විහසු හඩක්.

මං හොඳට කන්දී ගෙන හිටියා. ඊළඟට මං හරිම හයකට පත්වුණා. ඒ, මගේ කාමරයට අල්ලපු කාමරයේ කවුරුත් හෝ බොහොම හෙමින් අඩිය තියල ඇවිද යන ශබ්දය ඇහිලියි. මගේ පසුව අප්‍රමාණ හයකින් ගැහෙන්න පටන්ගත්තා. මං බොහොම හෙමින් ඇඳෙන් බැහැලා ගිහි, මගේ ඇඳුම් අඳින කාමරයේ අඩවත්ව තිබූ දොරෙන් එබී බැලුවා.

"ආතර්!" මට කැගැසුණා. "උඹ මහා තක්කඩි හොරෙක්. උඹට ලැජ්ජා තැද්ද මිනිසෝ ඔය ඔවුන්න අරගන්න?"

කාමරයේ ගැස් ලාම්පුව, මං එය රාත්‍රියේ දල්වෙන්න සකස් කර තිබූ විදියටම බාගෙට දල්වී තිබුණා. කළිසමකින් හා කම්පයකින් පමණක් සැරසුණු මගේ පුත්‍රයා ලාම්පුව අසල සිටියා. ඔහුගේ අතේ තිබුණා දියමන්ති ඔවුන්න. ලාම්පු එළියෙන් මට පෙනුණේ, ඔහු පුළුවන් ශක්තිය යොදා ඔවුන්න නමන්න හෝ ඇද කරන්න උත්සාහ දරමින් සිටි අයුරක්. මගේ කැගැසීම ඇහුණු ගමන්ම ආතර්ගේ අතින් ඔවුන්න අත හැරුණා. ඔහු මළමිනියක් මෙන් සුළු මැලි වුණා. මං වහාම ඔවුන්න අතට ගෙන පරීක්ෂා කළා. එහි එක් කෙළවරකින් කැල්ලක් කැඩී ගොස් තිබුණා. මැණික් තුනක් සහිත රත්තරන් කැබැල්ලක් අඩු බව මට පැහැදිලිවම පෙනුණා.

"කාලකණ්ණියා!" මං කැගැසුවේ ඉවසාගන්න බැරි කෝපයෙන්. "උඹ මේ ඔවුන්න විනාශ කරලා. උඹ මගේ මුණේ දලි ගැවා. මාව විනාශ කළා. කෝ උඹ හොරකම් කළ මැණික් ගල්?"

95. "උම මහා තක්කඩි හොරෙක්, උමට ලැජ්ජා නැද්ද මිනිහෝ?"

"හොරකම් කළ?" ඔහු කැනුසුවා.

"ඔව්! හොර තක්කඩියා!" මං කේන්තියෙන් ඔහුගේ උරහිසෙන් අල්ලා සෙලව්වා.

"මැණික් ගල් නැතිවෙලා නැහැ. එකක් වත් නැතිවෙන්න විධියක් නැහැ" ඔහු කීවා.

"මොකද තැත්තේ? මැණික් ගල් තුනක් අඩුයි. ඒවාට මොකද වුණේ කියල උඹ දන්නවා ඇති. උඹ ඒවා හොරකම් කළා. ඒ මදිවට දත් උඹ බොරුත් කියනවා තේද. උඹ ඔවුන්ගේ තවත් කැල්ලක් කඩාගන්න උත්සාහ කළ හැටි මං දක්කේ නැ කියලද හිතන්නේ?"

"කාලකණ්ණියා, හොර තක්කඩියා කියමින් මං තාත්තගෙන් නින්දා අපහාස ඇහුවා ඇති. මට තවත් ඕව ඉවසන්න බැහැ. තාත්තට ඕන කරන්නේ මට නින්දා කරන්න තේ. ඒ හින්දා මං මේ ගැන තවත් එක වචනයක් කථා කරන්නේ නැ. හෙට උදේට මං මේ ගෙදරින් පිටවෙලා යනවා. මට කැමැති විටියට මේ ලෝකේ ජීවත්වෙන්න පිළිවෙළක්, මං සලස්වා ගන්නම්."

"උඹට මේ ගෙයින් එළියට බැහැල යන්න වෙන්නේ පොලීසියට. මං මේක අඩියටම භාරා අවුස්සලා බලනවා."

මම කැනුසුවේ සිත් වේදනාවෙන්, ඒ නිසාම බාගෙට පිස්සුවෙන් වගේ.

"මං කිසිම දෙයක් කියන්නේ නැ. තාත්තට ඕන පොලීසිය කැඳවන්න තේ. ඉතින් පොලීසියම ඔවුන්ට පුළුවන් දේ හොයාගන්නේ නැහැයි." ආතර් පිළිතුරු දුන්නා.

මේ වෙනකොට මගේ කැනුනිල්ල නිසා මුළු ගෙදරම අය අවදිවෙලා. මගේ කාමරේට ඉස්සර වෙලාම දුවගෙන ආවේ මේර්. ආතර්ගේ මුහුණේ හැටිත්, ඔවුන්ගේ දුටුව ගමන්ම, මේර් හැම දෙයක්ම තේරුම් ගත්තා. ඇය විලාප නඟාගෙන සිහි නැතිවෙලා බිම ඇද වැටුණා. මං ගෘහස්ථිකාව යවලා, පොලීසිය කැඳව්වා. පරීක්ෂණය ඔවුනට භාරදුන්නා. පොලිස් පරීක්ෂකවරයා සහ පොලිස් භටයෙකු නිවස ඇතුළට ඇවිත් පරීක්ෂණ පටන් ගන්න සූදානම් වුණා. එතකොට මෙතෙක් නිශ්ශබ්දව දැත් බැඳගෙන සිටි ආතර් මා ළඟට ආවා.

"ඔවුන්ගේ දියමන්ති හොරකම් කළේ මම කියලා, මාව දන් පොලිසියට හාර දෙන්නද තාත්තා හදන්නේ?"

"ඒ ගැන මට මොකුත්ම කරන්න බැහැ. මේක දන් මගේ පෞද්ගලික කටයුත්තක් නෙමෙයි. උඹ මේ කඩලා විනාශ කරලා තියෙන්නේ මේ රටේ ජාතික වස්තුවක්. මේ වෙලා තියෙන්නේ මහජනයාට අයිති දෙයක හොරකමක්. ඒ නිසා ඒ ගැන නීති මාර්ගයෙන් සුදුසු පියවර ගතයුතුමයි. මගේ තීරණය ඒකයි."

"තාත්තේ. මං කියනදේට කර්දෙන්න. අඩුම ගණනේ මේ දන්, මේ වහාම මාව නිර්භාරයට නොගෙන ඉන්න. මට මේ ගෙදරින් පිටවෙලා, මිනිත්තු පහක් ගතකරලා එන්න ඉඩ දෙන්න. එහෙම කළොත් ඒක මගේ වගේම තාත්තගෙන් වාසියට හිටිවි."

"ඔව්. එතකොට උඹට පැනගන්න පුළුවන් නේ. නැත්තං හොරකම් කරපුවා කොහේ හරි හංගල එන්න පුළුවන් නේ."

මං එහෙම කිව්වත්, මං මුහුණදිල ඉන්න තත්ත්වයේ කණ්ණාඩුදායක බව මට හොඳහැටි තේරුණා.

"මේ අහපං ආතර්. මේකෙන් මහා වීලි ලැජ්ජාවකට පත්වෙන්න සිද්ධ වෙන්නේ මට විතරක් නෙමෙයි. මේ රටේ ඉන්න ශ්‍රේෂ්ඨම උත්තමයෙකුටත් මේකෙන් ලැජ්ජාවට පත්වෙන්න සිදුවෙවි. උඹ මේ කළ වැඩෙන් ඇතිවෙන අපකීර්තිය මුළු රට පුරාම පැතිර යාවි. රටේම මිනිස්සු කැලඹෙවි. මතක තියාගනිං. ඔවුන්ට උඹගෙ අතේ තියෙද්දිමයි මට උඹව අහුවුණේ. උඹ අර දියමන්ති තුනට මොකද කළේ කියල කිව්වොත්, මට අර ඔක්කොම අමතක කරන්න පුළුවනි. එහෙම කළොත් ඔක්කොම වැරදි අමතක කරලා උඹට සමාවක් ලැබෙවි."

"තාත්තගෙ ඔය සමාව පරිස්සම් කරල තියාගෙන ඒක ඉල්ලන අයටම දෙන්නකො."

පුතා කිව්වේ උපහාසාත්මක විධියට. මගේ වචන වලින් නම්මා ගන්න බැරි විධියට ආතර්ගේ හිත දඩ්වෙලා තිබුණු බව මට පෙනුණා. දන් ඉතින් කරන්න ඉතිරි වෙලා තිබුණේ එකම දෙයයි. මං පොලිස් පරීක්ෂකවරයා කැඳවලා ඔහුට මගේ පුතාව භාරදුන්නා. ආතර්ව නිර්භාරයට ගැනුණා.

ඒ වෙලාවේ ඔහුගේ ඇඳුම් පැළඳුම් සෝදිසි කරල බැලුවත් කිසිම දෙයක් හමුවුණේ නැහැ. එපමණක් නොවෙයි. ඔහුගේ කාමරයත්, ගෙයි හැමතැනමත් සෝදිසි කරල බැලුවා. නමුත් අතුරුදන් වුණු මැණික් සහිත රන් කැබැල්ල හමුවුණේ නැහැ. අපි කොයිතරම් කාරුණිකව ඉල්ලා හිටියත්, ආයාචනා කළත්, තර්ජනය කළත්, මගේ අසීසරු පුතා එක වචනයක් වත් කථා කළේ නැහැ.

අද උදේ ඔහුව රක්ෂිත බන්ධනාගාරයේ හිරකුඩුවකට දමමා. පොලිසියෙන් සිරිත් පරිදි කෙරෙන හැම කටයුත්තක්ම අවසන් වුණාට පස්සෙ, මං මේ පුළුවන් ඉක්මනින් ආවේ ඔබව හොයා ගෙන. හෝමස් මහත්මයා. මං ඔබට බැගෑපත්ව ආයාචනය කර සිටිනවා, ඔබ සතු සියලු දක්ෂතා යොදවලා, මේ බැරෑරුම් ප්‍රශ්නය විසඳා දෙන්න කියලා. පොලිසිය එළිපිටම කියනවා, මේක විසඳාගත හැකි ක්‍රමයක් ඒ ගොල්ලන්ට කොහොමටවත් පෙනෙන්නේ නැහැලු. ඔබ හිතන ඕනෑම මුදලක් අයකරන්න. මේ ගැන හරි ආරංචියක් දෙන කෙනෙකුට රන්පවුම් දහසක තැග්ගක් දෙනවා කියල දනවම ප්‍රසිද්ධ කරලයි තියෙන්නේ. අනේ දෙවියනේ! වෙන මොනවද දන් මට කරන්න ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ? එක රැයකින් මට මගේ කීර්තිය, ආත්ම ගෞරවය, මගේ පුතා, මැණික් මේ හැම දෙයක්ම අහිමි වුණා. මං මොනවා කරන්නද?"

දැනින් හිස බදාගත් බැංකුහිමියා, ශෝකය ඉවසාගත නොහැකිව වැළපෙන කුඩා-දරුවකු මෙන්, හිස ඉදිරියටත් පිටිපසටත් දෝලනය කිරීමට පටන්ගත්තේය.

ඔරලොක් හෝමස් මිනිත්තු කිහිපයක් නිහඩව කල්පනා කළේය. ඔහුගේ දෑස් ගිනි උදුන දෙසට යොමුවී තිබුණු අතර, නළල රළු වැටී තිබිණි.

"ඔබේ ගෙදර නිතර අමුත්තෝ ගැවසෙනවද?"

"නැහැ. බැංකුවේ මගේ අනෙක් හවුල්කරුවා ඔහුගේ පවුලේ අය සමඟ එනවා. ආතර්ගේ යාච්චික්/දෙන්නෙක් ඉඳහිට එනවා. මෑතක ඉඳන් සර් ජෝජ් බර්න්ටෙල් නිතර නිතර යන්න එන්න පටන් අරගෙන තියෙනවා. වෙන කිසි කෙනෙක් නැහැ."

"ඔබ නිවසින් පිටවෙලා, සමාජ කටයුතු වලට සහභාගි වෙන්න යනවද?"

"ඒ වැඩවලට යන්නේ ආතර්. මේරියි මමයි ගෙදරමයි ඉන්නෙ. අපි දෙන්නා ඒවට කැමැත්තක් දක්වන්නේ නෑ."

"මබේ දොති දියණිය ලාබාල ගැහැනු ළමයෙක් වෙලත්, සමාජයේ ගැටසෙන්න අකමැතියි කියන එක හරි පුදුමයි?"

"ඇය බොහොම නිශ්ශබ්ද නාලේ කෙනෙක්. අනෙක ඇය ඒ හැටිම ලාබාලත් නැහැ. දත් වයස අවුරුදු විසිහතරයි."

"ඔබ කියන හැටියට මේ සිද්ධියෙන් ඇගේ හිතෙන් දඩි කම්පනයක් ඇතිවෙලා, එහෙම හේද?"

"ඔව්. බොහොම දරුණු ලෙස. ඇත්තෙන්ම ඇය මටත් වඩා කම්පාවට පත්වෙලයි ඉන්නෙ."

"මේකට වරදකාරයා මබේ පුතාය කියන එක ඔබටත් මේරිටත් විශ්වාසද? ඒ ගැන මබේ හිතේ සැකයක් නැද්ද?"

"අපේ හිත්වල ඔහු ගැන සැකයක් නැතිවෙන්නෙ කොහොම ද මහත්මයා? ඔහු ඔටුන්න අරගෙන ඉන්න හැටි මම මගේ දැයිත්ම නේ දුටුවේ?"

"මම නම් හිතන්නෙ නෑ, ඒක හැම දෙයක්ම ඔප්පු කරන සාක්ෂියක් කියලා. ඔටුන්නේ අතික් හරියත් පරිදි වී තිබුණේද?"

"ඔව්. එය ඇමර් ඇද වී තිබුණා."

"එහෙම නම් ඔබට හිතෙන්නේ නැද්ද මබේ පුතා ඒකෙ ඇද අරින්න උත්සාහ කරමින් සිටියා කියල?"

"ඔබට දෙවියන්ගෙම පිහිටයි හෝමිස් මහත්මයා. ඔබ හදන්නේ මගේ පුතාට පිහිට වෙත ගමන් මටත් උදව් කරන්න. ඒ වුණට ඒක බොහොම බැරෑරුම් වැඩක්. ආතර් මොන එකකටද මගේ කාමරේට හියේ? ඔහුට මොකක්ද ඒක ඇතුළෙ කරන්න තිබුණු රාජකාරිය? ඔහු මගේ කාමරේට හියේ වැරදි වැඩකට තෙමෙයි කියල හිතමු. එහෙම නම් ඇයි ඔහුට කට ඇරලා ඒක කියන්න බැරි?"

"ඇත්තෙන්ම ඔව්. ඒ වගේම මෙහෙම හිතමු. ඔබ කියන විටියට ඔහු අපරාධකාරයෙක් නම් ඇයි ඔහු බොරුවක් ගෙනුවෙ නැත්තෙ? ඔහුගේ නිහඩතාවය අපට කොයි අතටත් භාරගන්න පුළුවනි. ඔහු අපරාධකාරයෙක් වෙන්න පුළුවන් වගේම අභි-සාකයෙකු

විමර්ශ පුළුවන්. මේ සිද්ධියේ හරිම සුවිශේෂ කාරණය කිහිපයක් මට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. ඔබට අර ශබ්දයක් ඇහිලා ඇහැරුණා කිව්වා හේද? ඒ ගැන පොලීසිය මොකද කියන්නේ?"

"ඔවුන් හිතන්නේ ඒ ශබ්දය ඇහෙන්න ඇත්තේ ආතර් තමන්ගේ නිදන කාමරයේ දොර වහදි වෙන්න ඇති කියලා."

"හරිම අපුරුයි! හොරකමක් කරන්න සුදානම් වෙන මිනිසෙක්, මුර ගෙදරම අය ඇහැරවගන්නා අරමුණෙන් සද්දෙට දොර වහලා! එතකොට මැණික් ගල් අතුරුදන්වීම ගැන ඔවුන් මොනවද කිව්වේ?"

"ඔවුන් තවමත් පොළොවට සවිකර තිබෙන ලෑලි වලට තවවු කර කර බලනවා, බුරුල් වුණු ලෑල්ලක් හොයා ගන්න පුළුවන්ද කියලා. ඔවුන් හිතන්නේ නැතිවුණු මැණික් බුරුල් වුණු ලෑල්ලකට යටකරලා ඇති කියලා. ඒ අතරෙම ලී බඩුවලත් හැම තැනක්ම සොදිසි කරලා බලනවා."

"ගෙයින් පිටත පරීක්ෂා කරලා බලන්න ඔවුන් හිතුවේ නැද්ද?"

"ඔවුන් අප්‍රමාණ ශක්තියකින් වැඩකළා. ගෙදර උද්‍යානය, බොහොම සියුම් ලෙස මුළුමනින්ම සොදිසි කළා."

"මගේ හිතවත් මහත්මයා, මේක ඔබවත් පොලීසියවත් හිතනවාට වඩා බොහොම ඇසුරට මුල් විහිදුණු ප්‍රශ්නයක්. ඒ බව ඔබට තවමත් පැහැදිලි නැද්ද? ඔබට පෙනෙනවා ඇත්තේ මේක ඉතාම සරල ගැටලුවක් හැටියටයි. නමුත් මට තම හිතෙන්නේ මේක බොහොම සංකීර්ණ ගැටලුවක් කියලයි. ඔබ මේක උපකල්පනය කරන පිළිවෙළ අපි මුලින්ම හිතල බලමු."

ඔබ කියනවා ඔබේ පුතා ආතර් ඇඳෙන් නැගිටලා ඇවිත්, ඔබේ ඇඟුම් අඳින කාමරයට ඇතුළුවුණා කියල. බොහොම අවදානම් කටයුත්තක් වුණත් ඔහු ඔබේ අල්මාරිය ඇරලා ඔවුන්ගේ එළියට ගන්නවා. ඊළඟට දැනේ ශක්තිය යොදලා ඔවුන්ගෙන් කැල්ලක් කඩාගන්නවා. මැණික් තිස්තවයක් තිබෙන ඔවුන්ගෙන්, ඔහු මැණික් තුනක් පමණක් තියෙන කැල්ලක් කඩාගෙන එළියට යනවා. ගිහිත් ඒක කාටවත් හොයාගන්න බැරි ආකාරයට හංගනවා. හංගලා ආපසු ඇවිත්, තාත්තාගේ අතට අනුවිමට අවදානමක් ඇති කාමරයේ ඔවුන්ගේ දිහා බලමින් ඉන්නවා. දන් මං ඔබෙන් අහන්න කැමැතියි, මේ වගේ දෙයක් ඇත්තම නිසිද? ඔබගේ පුතුවන්ද?"

"ඒක වෙන්ත බැර නම්, මොකක්ද වෙන්ත පුරවන් එක?"
බැංකුකරුවා ඇසුවේය.

"අන්න ඒක තමා අපට හොයන්න සිද්ධ වෙලා තියෙන්නෙ." හොමස් කීය. "හොඳයි හෝල්ඩර් මහත්මයා, ඔබ සුදානම් නම් අපි කැමැතියි ඔබත් එක්ක ස්ට්‍රෙදම් බලා ඉන්න. එහේ ගිහින් පැයක පමණ කාලයක් ඔබ කිව් දේ පිළිබඳව සම්භව විමසලා බලමු"

මා ද ඔහු සමඟ පැමිණිය යුතු බව හොමස් තදින්ම කියා සිටියේය. බැංකුකරුවාගේ කථාවෙන් අතිශය කණගාටුවටත්, කුතුහලයටත් පැමිණ සිට මම, එම ගමනට සහභාගිවීමට කැමැත්තෙන් සිටියෙමි. මම නම් පැහැදිලිව පෙනුණේ මේ අපරාධය සිදුකර ඇත්තේ බැංකුකරුවාගේ පුත්‍රයා විසින් බවයි. එහෙත් හොමස් මේ ගැටලුව විග්‍රහ කළේ, ඊට වඩා වෙනස් අයුරෙනි. හෝල්ඩර් මහතාගේ විසඳුම ගැන හොමස් සැහීමට පත්වූයේ නැත.

අප ගමනේ යෙදෙද්දී හොමස් සිටියේ සම්පූර්ණයෙන්ම නිහඬවයි. තම මුහුණ වැසෙන සේ හිස් වැස්ම ඉදිරියට ඇද, හිස පහතට තමාගෙන ඔහු කල්පනාවේ වෙළී සිටියේය. කෙටි දුම්රිය ගමන අවසානයේ මද දුරක් පාගමනින් ගොස්, හෝල්ඩර් මහතාගේ "ෆෙයාබැන්ක්" නම් නිවස වෙත ළඟාවූයෙමු.

ප්‍රධාන මාර්ගයට මදක් ඇතුළතින් පිහිටි ෆෙයා බැන්ක්, සුදු ගල් වලින් තැනූ කර්මක් විශාල නිවසකි. නිවසේ ඉදිරිපස වූ විශාල මල්උයන, හිමෙන් වැසී තිබිණි. නිවස දක්වා වැටෙන මාර්ගය අශ්වකර්මක දෙකකට එකවර මාරු විය හැකි පුර්ව එකක් විය. ප්‍රධාන පාරෙන් වත්තට ඇතුළුවීම සඳහා වූ ගේට්ටුව විශාල යකඩ ගේට්ටු පියත් දෙකකින් ආරක්ෂා වී තිබිණි.

නිවසේ දකුණු පැත්තේ, එකලග වැවුණු පඳුරු සහිත කුඩා ලන්දක් විය. ඒ ලන්ද මැදින් ඔහු පාරේ සිට කුස්සියේ දොරටුව දක්වා වැවුණු අඩිපාරකි. ඒ, නිවසට අවශ්‍ය දේ සපයන වෙළෙඳුන් සඳහා වූ අඩිපාර විය යුතුය. නිවසේ වම්පසින් වූයේ පටුමකි. එය අවසන් වූයේ ඉස්තාලයකිනි. එහෙත් මෙය හෝල්ඩර් මහතාට අයත් ඉඩමටත් පිටතින් පිහිටි පොදු අශ්වශාලක් බව අපි දුටුවෙමු. නිවසේ ඉදිරිපස අප බලා සිටියදී, හොමස් සෙමින් සෙමින් නිවස වටා රවුමක් ඇවිද්දේය. නිවස ඉදිරිපස වූ මල්උයන හරහා ද,

වේළෙන්දත් සඳහා වූ පටුමගේ ද, අස්විහාලට යන පටුමගේ ද ඔහු සොදිසි ගමනක තීරන විය. ඒ සඳහා ඔහු කොපමණ වේලාවක් ගතකළේ ද යත්, තවත් බලා නොසිට හෝල්ඩර් මහතා සහ මම නිවසට ඇතුළු වූයෙමු. අපි කෑම කාමරයේ ගිනි උදුන අසලට වී හෝම්ස් එතතුරු බලා සිටියෙමු.

අප නිහඬව බලා සිටියදී එක්වරම කෑම කාමරයේ දොර විවෘත විය. එයින් ඇතුළුවූයේ තරුණ කාන්තාවකි. මධ්‍යම ප්‍රමාණයටත් වඩා උස ඇය, කළු පැහැති දෙතෙත් හා කළු පැහැති කේශ කලාපයකට හිමිකම් කීවාය. ඒ කළු පැහැය නිසා හමේ තිබූ සුදුමැලි බව වඩාත් කැපී පෙනිණ. ඇත්තෙන්ම මළුම්නියක් මෙන් මේ තරම් සුදුමැලි බවක් ගත් මුහුණක් තිබූ තරුණියක මා මීට කලින් දක තිබූ බවත් සිහිකිරීමට එක් නොහැකි විය. ලේ බිඳක් හෝ නොමැති අයුරෙන් ඇගේ දෙතොල් පවා සුදුමැලි වී තිබිණි. එහෙත් හැඩම නිසාදෝ දෙතෙත් රත්පැහැ විය. ඇය කාමරයට ඇතුළුවෙද්දී, මගේ සිතට දුනුගේ දඩ් ගෝකයකි. එය උදේ පාන්දර හෝල්ඩර් මහතාගේ කථාවට සවන් දෙද්දී දුනුණාටත් වැඩි එකකි.

ඇය තමන්ගේ සිතේ හැඟීම් පාලනය කර ගැනීමට සමත් දඩ් හිතක් ඇත්තියක සේ මට හැඟිණි. මා එහි සිටියත් ලැජ්ජාහිළි නොවූ ඇ, හෝල්ඩර් මහතා වෙත ගොස් ඔහුගේ හිස අතගෑමට පටන්ගත්තේ, පියා වෙත දරුවකු දක්වන සෙනෙහස පෙන්වමිනි.

"ආතර්ව හිරහාරයෙන් නිදහස් කරන්න කියල පොලීසියට දැනුම් දුන්නද බාප්පෙ?"

"නැහැ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය අපි ගැඹුරටම හොයා බලන්න ඕනෙ දුව."

"ඒ වූණට මට හොඳටම විශ්වාසයි ආතර් අහිංසකයි කියල. ඔබ දන්නවානේ, මේ වගේ දෙවල් ගැන ගැහැනුන්ට ඉවෙන් වගේ තේරෙනවා. ඔහු අතින්-කිසිම වරදක් සිද්ධවෙලා නැහැ. ඉක්මන් වෙලා එහෙම නපුරු විධියට ක්‍රියා කිරීම ගැන බාප්පාට පස්සෙ දුක්වෙන්න සිද්ධ වෙතවා."

"ඔහු අහිංසක නම් ඇයි නිශ්ශබ්ද?"

"කවුද දන්නෙ? බාප්පා ඔහුව සැක කිරීම නිසා බාගවෙලාවට ඔහුට තදින් කේන්ති ගිහිත් ඇති."

"මං කොහොමද ඔහු ගැන සැකයක් ඇති කර නොගෙන ඉන්නේ? ආතර් ඔවුන්ගේ අරගෙන ඉන්න හැටි මගේ දැසින්ම හේ දක්කෙ."

"ඔහු ඒක අතට අරගන්න ඇත්තේ බලන්න වෙන්න ඇති. ආතර් අහිංසකයි බාප්පෙ. මං කියන විටක විශ්වාසයට ගන්න. මේක අමතක කරල දාන්න. අපි මේ තරම් ආදරය කරන ආතර් හිරේ ගිහිං කියන එක අපි හිතන්නෙවත් කොහොමද?"

"මං මේක කොහොමටවත් අමතක කරන්නෙ නෑ. නැතිවුණු මැණික් ලැබෙන තුරු ඒක කොහොමවත් කරන්න බෑ. මේර්! ආතර්ට උඹේ හිතේ තියෙන ආදරේ නිසා, මට අත්වෙන්න යන ඉරණම ගැන මොකුත් පේන්නෙ නෑ. මං හදන්නෙ කාරණාව යටහහන්න නෙමෙයි. ඒක ගැන භාරල අවුස්සල බලන්න. ලන්ඩන් තරගයෙන් මහත්තයෙක් එක්ක ආවේ ඒ කටයුත්තටයි."

"මේ මහත්මයෙද?" ඇය ඇසුවේ මා දෙසට මුහුණ හරවමිනි.

"නෑ. ඔහුගේ මිත්‍රයා. ඔහුට මිනෑ වුණා තනිවම ගිහිං සෝදිසි කරලා බලන්න. ඒ හින්දා බලාගෙන ඉන්නෙ නැතුව අපි ගෙට ආවා. ඔහු අර ඉස්තාලයට යන පටුමක පැත්ත බලන්න ගියා."

"ඉස්තාලය පටු මගේ?" ඇය ඇසුවේ කර පැහැති දෙබෑම ඔසවා තලල රැළි කර ගනිමිනි.

"ඔහු ඒ පැත්තේ මොනවා හොයන්නද? ආ! . . . . මේ එන්නේ ඒ මහත්මයා වෙන්න ඇති . . . . මහත්මයා. මං හිතනවා මගේ ඥාති සොහොයුරා තිරිදෝසයි කියන එක ඔප්පු කරන්න ඔබ සමර්ට වේවි කියල?"

"ඔබේ අදහසට මම සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟයි නෝනා. මම විශ්වාස කරනවා එය ඔප්පු කිරීමට මට හැකිවේවි කියල. මං හිතනවා මං මේ කරා කරන්නේ මේර් හෝල්ඩර් මෙනෙවියට, කියල? මං ඔබෙන් ප්‍රශ්නයක් දෙකක් ඇහුවට කමක් නැද්ද?"

"අහන්න මහත්මයා අහන්න. මේ හයානක ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්න පුළුවන් නම් . . . ."

"රියේ රාත්‍රි ඔබට මොකුත් ගබ්දයක් ඇහුණේ නැද්ද?"

"බාප්පා ශබ්දයට කැ ගැහිම් පටන් ගන්නා තුරු මට කිසිවක් ඇහුණේ නැ. බාප්පගේ කැගැහිල්ල ඇහුණාමයි මං පහළට දුවගෙන ආවෙ"

"රියේ රාත්‍රියේ ගෙදර දොරවල් වැසීම කළේ ඔබයි. ඔබ හැම ජනේලයක්ම හොඳින් අගුළු දමීමාද?"

"ඔව්"

"අද උදේ ටිලන විටත් ඒ හැම ජනේලයක්ම කලින් අගුළු දමා විධියටම තිබුණා ද?"

"ඔව්"

"පෙම්වතෙකු සිටින සේවිකාවක් මේ ගෙදර ඉන්නවා. එහෙම නේද?"

"ඔව්"

"මං හිතන්නේ ඇය ඔහු හමුවෙන්න එළියට ගිය බව ඔබ හෝල්ඩර් මහත්මයාට දනුම් දුන්නා?"

"ඔව්. අපි විසින්න කාමරයේ සිටියදී ඒක ඇතුළට ආවෙත් මේ සේවිකාවමයි. බාප්පා ඔවුන්ගේ ගැන කිසි දේවල් ඇයට ඇහෙන්න ඇති."

"මට තේරෙනවා. ඔබ නිගමනය කරන්නේ, ඇය එළියට ගිහිණි පෙම්වතාව ඒ ගැන කියන්න ඇති; ඔවුන්ගේ සොරකම් කිරීම ඒ දෙදෙනා සැලසුම් කරන්න ඇති කියලයි?"

"මේ අගුණ කථාවලින් ඇති වූවේ මොකක්ද?" හෝල්ඩර් මහත්මා සාකච්ඡාවට බාධා කළේය.

"මං ඔබට කිව්ව නේ. ආතර් ඔවුන්ගේ අතේ තියාගෙන ඉන්න හැටි මං දුටුවා කියලා" ඔහු කීවේ නොඉවසිල්ලෙනි.

"හෝල්ඩර් මහත්මයා ටිකක් ඉවසන්න. අපි එතැනටත් ආ යුතුයි. අපි අර සේවිකාව ගැන ඉස්සර වෙලා කථාකරමු. හෝල්ඩර් මෙනෙවිය. ඇය කුසස්සියේ දොරෙන් ආපහු ගෙට එන හැටි ඔබ දකින්න ඇති මං හිතන්නේ?"

"ඔව්. දොර හරියට වහලද බලන්න මං එතැනට යනකොට, ඇය හෙමින්න ගෙට ඊ-ගුවා. මං දක්කා මිනිහත් ඉන්නවා අත්කොටගෙන වෙලා"

"ඔබ ඔහුට කතාකළාද?" investigations.blogspot.com

"අපොයි ඔව්! ඔහු තමා අපට එළවළු අරගෙන එන එළවළු වෙළෙන්දා. තම ග්‍රැන්ඩ්ස් ප්‍රොස්පර්."

"ඔහු නැගිටලා හිටියේ දොරටු විකක් වම් පැත්තට වෙන්තට තේද? ඒ කියන්නේ දොර ලඟට ආයුතු අඩි පාරෙන් ඉවතට වෙලා?"

"ඔව් ඒ විධියට තමයි."

"ඔහු ලී වලින් තැනූ බොරු කකුලක් පැළැඳි කෙනෙක්ද?"

තරුණ කාන්තාවගේ දෑසේ එක්වරම පළවුයේ හයට පත්වු ලක්ෂණයකි.

"ඔබ හරියට ඉන්ද්‍රජාලිකයෙක් වගේ නේ. ඔබ කොහොමද ඒක දනගත්තේ?"

ඇය ඇසුවේ සිතාමුසු මුහුණෙනි.

එහෙත් ඊට පිළිතුරු ලෙස හෝමිස්ගේ තොඉවසිලිමත් මුහුණේ තම සිතාවක් නොවීය.

"මං දන් හරිම කැමැතියි උඩ තට්ටුවට ගිහිං පරීක්ෂා කරල බලන්න. තමුත් තවත් සැරයක් ගෙයින් එළියට ගිහිං, ගේ වටේ පරීක්ෂා කරල බැලුවොත් හොඳයි කියල මට හිතෙනවා. උඩට යන්න කලින් පහළ තට්ටුවේ ජනෙල් ගැන මුලින් සෝදිසි කරල ඉමු. ඒක සමහර විට වඩාත් හොඳ වේවි." හෝමිස් කීය.

ඔහු එක් එක් ජනෙලය ඉක්මනින් පරීක්ෂා කරගෙන ගියේය. වැඩිවෙලාවක් රැඳුණේ ප්‍රමාණයෙන් විශාල ජනෙලය ලඟ පමණකි. මෙය විසිත්ත කාමරයේ සිට ඉස්තාලය දෙසට විවෘත වන ජනෙලයයි. මෙහි ජනෙල් පියන විවෘත කළ මගේ මිත්‍රයා, පිට පැත්තේ ජනෙල් පඩිය, සියුම් දේ පරීක්ෂාකරන උත්තල කාවයේ ආධාරයෙන් වඩාත් හොඳින් පරීක්ෂාකර බැලුවේය.

"දන් අපි යමු උඩට."

බැංකු හිමියාගේ ඇඳුම් අඳින කාමරය ලී බඩු ස්වල්පයක් පමණක් තිබූ කුඩා එකක් විය. අළු පැහැති බුමුතුරුණක් එළා තිබූ එහි දිගු කැටපතක් හදා විශාල අල්මාරියක් විය. හෝමිස් එම අල්මාරියේ අගුළු වෙත තම අවධානය යොමු කළේය.

"මේක අඟිත්තා සොදාගෙන තිබෙන යතුරු මොකක්ද?"

"මගේ පුතාම කලින් කිව් එක අතවශ්‍ය බඩු ගබඩා කර තිබෙන කාමරයේ අල්මාරියක යතුර."

"කෝ එය ඔබ සහ තියෙනවද දන්?"

"අර කණ්ණාඩි මේසය උඩ තියෙන්නේ."

එය අතවගත් හෝමිස් අල්මාරිය විවෘත කර බැලීය.

"කිසිම ශබ්දයක් නොනැගෙන අගුළක්, මේක ඇරෙද්දී ඔබට ඇහැරුණේ නැති එකේ පුද්ගලයක් නැ. ඔවුන්ගේ ඇත්තේ මෙන්ම මේ පෙට්ටියේ වෙන්ත මිනද. අපි එක සොදිසි කර බැලිය යුතුයි."

පෙට්ටිය විවෘත කොට ඔවුන්ගේ එළියට ගත් හෝමිස් එය මේසය මත තැබුවේය. රත්කරුවෙකුගේ ශිල්පීය කුසලතාවය මනාව විදහා දක්වූ එය ඉතා අලංකාර එකක් විය. දියමන්ති හා නොයෙක් වර්ග වල මාණික්‍ය තිස් හයකින් සරසා තිබූ මෙවැන්නක්, මා මීට පෙර කවදාවත් දක නොතිබිණි. එහි කෙළවරක එක් තැනක් පුපුරා ගොස් තිබූ අයුරු පැහැදිලිව දකිය හැකි විය. මැණික් ගල් තුනක් සහිත රත් කැබැල්ල ඉවත් කරගෙන තිබුණේ එතැනිනි.

"මේ බලන්න හෝල්ඩර් මහත්මයා" හෝමිස් කථාව පවත්ගත්තේය.

"ඔවුන්ගෙන් කැඩී, අතුරුදන් වී තිබෙන කෙළවරට සමාන තවත් කෙළවරක් තමයි මේ. මං ඔබට ආයාචනය කර සිටිනවා මෙතැනින් කැල්ලක් කඩන්න කියලා."

බැකුකරුවා තිගැස්සී පිටුපසට පැත්තේය.

"එහෙම දෙයක් කරන්න මං හිතෙකින්වත් හිතන්නෙ නැ."

"ඔබට බැරි නම් මම කරන්නම්."

එසේ කියූ හෝමිස් ඔවුන්ගේ අතට ගෙන, ඒ කෙළවරෙන් කැල්ලක් කඩා ගැනීමට දඩි උත්සාහයක් දරුවේය. එහෙත් එයින් ප්‍රතිඵලයක් නොවීය.

"යන්නමින් නමන්න පුළුවන් වගෙයි. ඒ වුණත්, කැල්ලක් කඩන්න මට දවසක්ම ගතකරන්න වෙයි. මගේ අතේ ඇතිලි කොයිතරම් ශක්තිමත් වූණත්."

සාමාන්‍ය මිනිසෙකුට මේක කඩන්න බැහැ. හොඳයි යම් විධියකින් මට මේ ඔවුන්ගෙන් කැල්ලක් කඩාගන්න පුළුවන් වුණා

නම්, මොකක්ද හෝල්ඩර් මහත්මිය යා සිද්ධ වෙන්නේ? එහෙනම් මහා විශාල ශබ්දයක් ඇතිවෙනවා. හරියට පිස්තෝලයකින් වෙඩිල්ලක් පත්තු කළා වගේ ශබ්දයක් පිටවෙනවා. ඔබ කියන්නේ මේකෙ කැල්ලක් කැඩෙන එක ඔබ නිදා සිටී ඇදට යාර කිහිපයක් ඇතිත් සිදු වුණා; නමුත් ඔබට කිසිම ශබ්දයක් ඇහුණේ නැහැ කියලද?"

"මට මොකුත්ම හිතාගන්න බැහැ මහත්මිය. මට මේකෙ කිසිම දෙයක් තේරුම් ගන්න බැහැ."

"අපි මේකෙ ඊක ඊක ඉදිරියට යද්දි බාග වෙලාවට තේරුම් ගන්න පුළුවන් වේවි. ඔබට මොනවද හිතෙන්නේ හෝල්ඩර් මෙනෙවිය?"

"බාප්පට වගේම තමයි. මටත් කිසිදෙයක් තේරුම් ගන්න බැහැ."

"හෝල්ඩර් මහත්මිය. ඔබ ඊයේ රාත්‍රියේ ඔබේ පුතාට දකින කොට ඔහු සපත්තු සෙරෙප්පු කිසිවක් පැමිණි හිටියේ නැද්ද?"

"නැහැ. ඔහු හැද සිටියේ කම්පිය සහ කලිසම පමණයි"

"ඔබට සතුකිසි. මෙම පරීක්ෂණය විසඳීමට ප්‍රයෝජනවත් වෙන හෝඩුවාවල් අසාමාන්‍ය ලෙස ලැබීම අපේ වාසනාවක්. මේක විසඳාගන්න බැරි වුණොත් ඊක අපේම වැරද්ද. හෝල්ඩර් මහත්මිය. දන් ඔබ අවසර දෙනව නම් මගේ සෝදිසිය ගෙයින් එළියේ කරන්නම්."

ඔබ කවුරුවත් මා සමඟ එළියට එන්න එපා. ඒ මොකද ඔබේ පා සටහන් පොළොවේ සලකුණු වුණොත්, ඒකෙන් මට අනවශ්‍ය කරදරයක් ඇතිවෙනවා."

එළියට ගිය හෝම්ස් පැයක් හෝ ඊට වැඩි කාලයක් තම කටයුත්තේ යෙදී සිටියේය. අත්තිමේ දී ඔහු ඇතුළට එන විට ඔහුගේ පාවහන් සහකම් හිමි තට්ටුවලින් වැසී තිබිණ. මගේ මිත්‍රයාගේ මුහුණෙන් ප්‍රකාශ වුණු හැඟීම නම්, තේරුම් ගැනීමට අපහසු අභිරහස් එකකි.

"දකින්න තිබුණු හැම දෙයක්ම මං දුටුවා හෝල්ඩර් මහත්මිය. දන් ආපසු මගේ නිවහනට යෑමෙන්, මට පුළුවනි ඔබට වඩාත් හොඳ සේවයක් සැපයන්න."

"ඒ වුණත් හෝමස් මහත්මයා, අපේ අර මැණික් ගල්?"

"ඒක මට කියන්න බැහැ."

හෝල්ඩර් තම දෑත් ඇඹරීමට පටන් ගත්තේ සියලු බලාපොරොත්තු කඩවී ගිය ආකාරයෙනි.

"මට ඒව කවදාවත් දකින්න ලැබෙන එකක් නැහැ!" ඔහු වැළපුණේය.

"එතකොට මගේ පුතා? ඔබ කියන්නේ මට බලාපොරොත්තු අත්හරින්න එපා කියලද?"

"මුලින් මගේ සිනේ ඇතිවුණු අදහස මං ඔබට කීවා. ඒක තවමත් කිසිම වෙනසක් වෙලා නැහැ."

"එහෙනම් මහත්මයා දෙවියන්ගේ නාමයෙන් මට කියල දෙන්න! ඊයේ රාත්‍රියේ මගේ ගෙදර සිදුවුණු අපරාධය මොකක්ද?"

"හෝල්ඩර් මහත්මයා, ඔබට පුළුවන්ද හෙට උදේ නවයක් දහයක් අතර බේකර් වීථියේ අපේ නිවහනට එන්න? ඇවිත් මාව හමුවෙන්න? මේ ගැටලුව සම්පූර්ණයෙන්ම තේරුම් කර දෙන්න එවිට මට හැකිවේවි. ඔබේ කටයුත්ත සඳහා, නැතිවු මැණික් ගල් හොයා දුන්නොත්, ඔබ මට ගෙවතවා කීවි මුදලේ සීමාවක් කළේ නැහැ?"

"ඒ මැණික් තුන සොයා දෙනවා නම් මං මගේ මුළු සේසතම ඔබට දෙන්නම්."

"බොහොම හොඳයි, එහෙම නම් මං ඔබේ ගැටලුව ගැන හොඳින් බලන්නම්. ආයුබෝවන්. අද හැන්දෑවෙන්න කලින් බාග වේලාවට මට යළිත් වරක් මෙහේ ඇවිත් යන්න සිදුවෙන්න පුළුවනි."

මේ වන විට සිද්ධිය වූ පිළිවෙළ මගේ මිත්‍රයා හොඳින් තේරුම් ගෙන, තීරණයකට පැමිණ ඇති බව මම වටහා ගතිමි. එහෙත් මෙහි අවසන් නිගමනය කුමක්දයි, මට යන්නමින් හෝ සිතාගැනීමට හැකියාවක් නොවීය. ආපසු එන ගමනේදී මේ ගැන ඔහු සමඟ කතාබහක් පටන් ගැනීමට මම කිහිප වරක්ම උත්සාහ දරුවෙමි. එහෙත් හැම විටකදීම කතාබහ වෙනත් මාතෘකාවකට ඇදී ගියේය. මේ ගැටලුව පිළිබඳ කථාව එතැනම නතර විය.

අප බේකර් විච්ඡේ අපේ නිවහනට පැමිණෙන විට සවස තුන වත් වී නොතිබිණ. ඉක්මනින් තම කාමරයට ගිය හෝම්ස් පිටත යෑමේ අරමුණෙන් වෙස් මාරු කරගත්තේය. මෙවර ඔහු මගනොට නිතර දකින්නට ලැබෙන රස්තියාදුකාරයකු මෙන් සැරසී සිටියේය. ගෙවී ගිය පැරණි කාලයක් හැර, එහි කොළරය උඩට සිටින සේ දිගහැරගෙන, රතු පැහැති කට ඇළත්සුවක් කොළරය වටා ගැටගසා ගත්තේය. මීට අමතරව ඔහු ගෙවීගිය සපත්තු කුට්ටමක් ද පැළඳගත් පසු නියම රස්තියාදුකාර තරුණයෙකු මෙන් දිස්විණි.

"මේ ප්‍රමාණව වෙස් මාරු කරගන්නාම ඇතිවේවි" ඔහු කීවේ ගිනි උදුන අසල කැටපතෙන් තවත් වරක් බලමිනි.

"ඔබත් මා සමඟ එක්ක යන්න තිබුණා නම් හොඳයි වොට්සන්. නමුත් මට බයයි. ඒකෙන් මගේ වැඩ පිළිවෙළ අසාර්ථක වේවිද කියලා. එක්කෝ මා මේ පිද්ධිය වූණු ආකාරයේ ගමන් මගට ඇවිල්ලා. එහෙමත් නැත්නම් මට අනුවුණු හෝඩුවාවල් පස්සෙ ගිහි සම්පූර්ණයෙන්ම අතරමැටිලා. දෙකෙන් කොයි එකද කියන එක ඉක්මනට මට දනගන්න පුළුවන් වේවි. පැය කීපයක් යඳි මට ආපහු එන්න බැරී වෙන එකක් නැහැ."

සයිඩ්බෝර්ග්ස් මත තිබූ මස් කුට්ටියෙන් පෙත්තක් කපාගත් හෝම්ස්, එය පාත්පෙති දෙකක් අතරට දමා ඔතාගත්තේය. මේ දළ ආහාර වේල යාන්කුවට දමාගත් ඔහු තම ගවේෂණාත්මක කටයුත්ත සඳහා පිටත්වී ගියේය.

මා සැන්දෑවේ තේ පානය අවසන් කළා පමණි. හෝම්ස් ආපසු ආවේය. ඉලාස්ටික් පට් යෙදූ සපත්තුවක් රැගත් ඔහු සිටියේ අතිශය ප්‍රීතිමත් ස්වභාවයකිනි. සපත්තුව කාමරයේ මුල්ලකට විසි කළ ඔහු කෝප්පයකට තේ වත්කර ගත්තේය.

"මං මේ මෙතැනින් යන ගමන් ගෙට ගොඩවුණා. තේ එක බිට්ට ගමන් ආයෙමත් යනවා."

"ඒ කොහේටද?"

"ලන්ඩනයේ බටහිර පැත්තේ අන්තිම කෙළවරට. මං ආපහු රිද්දි හුඟක් ප්‍රමාද වෙන්න පුළුවනි. මං එතතුරු බලාගෙන ඉන්න එපා වොට්සන්!"

110. "මේ ප්‍රමාණව වෙස්මාරු කරගන්නම ඇතිවේවි."

"ඔබේ පරීක්ෂණය සාර්ථකද?"

"ඔව් ටිකක් ටිකක්. හුඟක්ම අසාර්ථකයි කියන්නත් බැහැ. මං ස්ට්‍රෙම් වලට ගිහිල්ලයි ආහෝ. ඒ වුණත් මං හෝල්ඩර්ගේ හෙදරට ගියේ නැහැ. මේක හරිම සිත් ඇදගන්නා ආකාරයේ ගැටලුවක්. කීයක් දෙනවාය කිව්වත් මං මේක නම් අත්අරින්නේ නැහැ. කොහොම වුණත් මේකෑන මිපදුප කථා කර කර ඉන්නේ නැකුව මං ඉක්මනට ඇදුම් මාරු කරගන්නම්. රස්තියාදුකාරයා තනතුරෙන් මිදිලා, මට පුරුදු මත වැදගතා බවට පත්වෙලා ඉන්න මින."

කතාබහේදී හෙළි නොකළත් ඔහු සැහීමට පත්විය හැකි තරම් කාරණා හොයාගෙන ඇති බවක් මට හැඟිණ. මා ඒ බව තේරුම් ගත්තේ හෝම්ස්ගේ දියුලන දැසින් හා රත්පැහැ වූ දෙකොපුලෙනි. කාමරයට ගොස් ඉක්මනින් ඇදුම් මාරුකරගත් ඔහු යළිත් නිවසින් පිටත් වී ගියේය.

මා මධ්‍යම රාත්‍රිය ගෙවෙන තුරු අවදියෙන් බලා සිටියත් මගේ මිත්‍රයා ආපසු පැමිණියේ නැත. එහෙයින් මම නින්දට යෑමේ අරමුණෙන් මගේ කාමරයට පිවිසුණෙමි. අපරාධකරුවෙකු පිළිබඳව ඉවක් වැටුණු කල, හෝම්ස් ඒ දවල් නොතකා දින ගණන් නිවසෙන් බැහැරව සිටියේය. ඒ නිසා ප්‍රමාදය ගැන මම පුදුමයට පත් නොවිමි. එදින රාත්‍රියේ ඔහු ආපසු හෙදර පැමිණියේ කීයටද යන්න මම නොදනිමි. එහෙත් මා උදේ තේ පානය සඳහා එද්දී, හෝම්ස් කෝපි කෝප්පයක් අතින් ගෙන මේයය අසල වාඩිවී සිටියේය. රැවුළු බා, හොඳින් හැඳ පැළඳ සිටි ඔහුගේ අතේ පුවත්පතක් ද විය.

"ඔබට අවදි නොකර අද උදෙන්ම මං වැඩ පටන් ගන්න එකට අමනාප වෙන්න එපා-වොඩ්සන්. ඔබට මතක තේද? අපේ අනුග්‍රාහකයා අද උදේ පාන්දරිත්ම මෙහේ එන්න පොරොන්දු වුණා නේ."

"තවම නවය පහුවුණා විතරයි නේ. මට ඇහුණා සිනුව නාද වෙන හඩක්. ඒ අපේ අනුග්‍රාහකයා නම් පුදුමයක් නැ" මම පිළිතුරු දුනිමි.

ඇත්තෙන්ම ඒ අපේ අනුග්‍රාහකයා වූ හෝල්ඩර් මහතාය. ඔව්හු ඔහුගේ මුහුණ වෙනස් වී තිබූ හැටි දුටු මම තැනි ගත්තෙමි. සාමාන්‍යයෙන් ඔහුට තිබුණේ පළලින් වැඩි විශාල පිම්බුණු මුහුණකි. එහෙත් අද මුහුණ වැහැරී ගොස් තැනිමි රැළි වැටුණු ස්වභාවයක් ගෙන ඇත. හිසකෙස් එදාටත් වඩා සුදු පැහැ වී ඇතැයි මට සිතීමි. ඔහු අතිශයින්ම දුර්වලව, හයානකාලෙස සුදුමැලි වී ඇති බවක් දිස්විය. කලින් දා උදෑසනටත් වඩා අතිශයින් වේදනාවට හා කලකිරීමට පත්වී ඇති බවක් පෙන්නුම් කළ හෝල්ඩර් මහතා, හාත්පසි පුටුව මත ඇඳ වැටුණේය.

"මං දන්නෙ නෑ, මං මොන අපරාධයක් කළාටද මට මේ විධියට කරදර සිද්ධ වෙන්නෙ කියල. දවස් දෙකකට කලින් මං සතුටින් කාලය ගෙවූ සාර්ථක ව්‍යාපාරිකයෙක්. දන් මට අත් වෙගන යන්නෙ හරිම දුක්බදායක ඉරණමක්. සමාජයේ නින්දා අපහාස වලට ලක්වෙමින් තනියෙන් කාලය ගෙවන්නයි මට ඉස්සරහට සිද්ධ වෙන්නෙ. කරදර එනකොට එන්නේ, එකක් පස්සේ එකක්. මහත්මයා මගේ භෞති-දියණිය මේර් මාව අත්ඇරලා ගිහිත්!"

"ඔබව අත්හැර දමා ගිහිත්?"

"ඔව්. ඇය ඊයෙ රාත්‍රි ඇගේ ඇඳේ තිදාගෙන තැනි බවයි පෙනුණේ. අද උදේ බලන කොට කාමරය හිස්. සාලෙ මේසෙ උඩ මට ලියුමක් තබා ගිහිත් තිබුණා.

මං ඊයෙ රැ ඇයට එක් කාරණාවක් කිව්වා. ඒක මං තරහින් කියූ දෙයක් නෙමෙයි. මං ඒක කිව්වේ බොහොම දුකෙන්. මං කිව්වා: මේර් ඔබ මගේ පුතා බදින්න කැමැති වුණා නම්, පුතා මේ වගේ කෙනෙක් වෙන්නෙ නැහැනෙ කියලා. මං ඒ කියූ දෙයින් ඇගේ හිත ඊදෙන්න ඇති. මේ ලියුම් කැල්ලෙ සඳහන් වෙලා තියෙන්නෙ ඒ ගැනයි.

මගේ ආදරණීය බාප්පේ.

මට හිතෙනවා මං නිසා බාප්පාට මහා කරදර රාශියකට මුහුණපාන්න සිදුවුණා කියල. මං මීට වඩා වෙනස් විධියකට කටයුතු කළා නම් මේ අවාසනාවන්ත සිදුවීම කිසිදාක වෙන්නේ නැහැ. ඒ සිතුවිල්ල මගේ හිතේ නියාගෙන, බාප්පාගේ වහල යට මම මීට

පස්සේ සන්නොසෙන් ඉන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා ඔබෙන් සම්මත
යා යුතුයි කියල මට හිතෙනවා. මගේ අනාගතය ගැන බාප්පා
දුක්වෙන්න එපා. ඒකට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් වෙලයි තියෙන්නේ.
ඒ ඔක්කොටම වඩා, බාප්පා මාව හොයන්න උත්සාහ දරන්න එපා.
ඒ මොකද එක අතකින් ඒක මට කරන හිරිහැරයක්. අනෙක් අතට,
ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන නිෂ්චල වැඩක්.

ජීවත් ප්‍රණන්, මළත් ම. ඔබට හැමදාමත් අදැති

මේරි"

"ඇය මේ ලියුවෙන් අදහස් කරලා තියෙන්නේ මොකක්ද
හෝමස් මහත්මයා? ඔබ හිතනවද පියදිව් තයා ගැනීමක් ගැන
අදහසක් මේකේ තියනවා කියල?"

"නෑ නෑ. එහෙම දෙයක් නැහැ. මට හිතෙන්නේ මේක තමයි
හොඳම විසඳුම, බාග වෙලාවට. ඔබේ කරදර නැමි එකක්ම
අවසන් වේගෙනයි එන්නේ, හෝල්ඩර් මහත්මයා."

"හො හෝ! ඔබ එහෙම කියන්නෙ ඇත්තටම ද? එහෙත්ම
හෝමස් මහත්මයා ඔබට මොකක් හරි දනගන්න ලැබිල ඇති.
කෝ මැණික් ගල් ටික?"

"ඔබට හිතෙනවද එක මැණික් ගලකට පවුම් දාහක් විතර
ගෙවන්න පිළිවෙලක් ගණන හුඟක් වැඩියි කියලා?"

"මං එක මැණික් ගලකට දහදාහක් දෙන්නම්!"

"එවිටර් ගෙවන්න උවමනා නැහැ. පවුම් තුන්දාහක් ගෙව්වාම
ඇති. මේක හොයා දුන් කෙනෙකුට ඔබ පවුම් දාහක තෑග්ගකුත්
දෙනවා කියල තිබුණ මට මතකයි. ඔබේ වෙස් පොත ලෙ තියෙනවද?
මෙන්න පෑන. එහෙත්ම මහත්මයා පවුම් 4000 කට වෙස්පතක්
ලියන්න."

යම් උත්තේජනයක් ලැබූ පුද්ගලයෙකු මෙන්, හෝල්ඩර් මහතා
විනාම වෙස්පත ලියා හෝමස් අතට දුන්නේය. තම මේස ලාවිඩුව
වෙත ගිය හෝමස්, එය විවෘත කොට මාණික්‍ය තුනක් සහිත
ත්‍රිකෝණාකාර රත් කැබැල්ලක් ගෙන එය මේසය මතට දමමිණිය.

හෝල්ඩර් එය ඩෑහැගන්ගේ උතුරා යන සන්නෝසයෙහි.

"ඔබ ඒක හොයාගත්තා! මං බේරුණා! මං බේරුණා!!"

ශෝකයෙන් වැළඳෙමින් සිටියදී මෙන්ම සතුටේදී ද ඔහු හැඟුම් බර බවක් පළ කළේය. මැණික් සහිත රන් කැබැල්ල හෝල්ඩර් තම පසුවට තබා තද කරගෙන සිටියේය.

"හෝල්ඩර් මහත්මයා. ඔබ විසින් ගෙවිය යුතු තවත් ණයක් තිබෙනවා" හෝම්ස් කීය.

"ණයක්? කීයද ගණන? මං ගෙවන්නම්" හෝල්ඩර් කීවේ පැන අතට ගනිමිනි.

"නෑ නෑ. ඒ ණය ගෙවන්න තියෙන්නේ මට නෙමෙයි, ඔබේ පුතාට. ඔබ ඔහුට නිකරුණේ වෝදනා කර හිරහාරයට පත්කිරීම ගැන, ඔහුගෙන් යටහත්වී සමාව අයැද සිටිය යුතුයි. ඔහු මෙතැන දී කටයුතු කරල තියෙන්නේ ඉතාම ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෙක් විටියට. කවදා හරි මට පුතෙක් හිටියොත් මං කැමැතියි ඔහුත් ඔබේ පුතා වගේ උතුම් අයුරින් ක්‍රියා කරනවා දකින්න. ඔහු එහෙම කළොත් මට ආඩම්බර වෙන්න පුළුවන් බවට සැකයක් නෑ."

"එහෙනම් මේක ගත්තෙ ආතර් නෙමෙයිද?"

"මං ඔබට ඊයෙන් කිව්වා. අදත් කියනවා. ආතර් නෙමෙයි"

"ඔබට හොඳටම විශ්වාසයි? එහෙනම් අපි ඉස්මතීන් යමු ආතර් හමුවෙන්න. ගිහි ඔහුට කියමු සත්‍යය හෙළිවෙලා තියෙන්නෙ කියල."

"ඔහු ඒක දනටමක් දන්නවා. මං මේ ගැටලුව විසඳුවාට පස්සෙ ඔහු හමු වී කරා කළා. නමුත් ඔහු කිසිදෙයක් හෙළි කරන්න සූදානම් වුණේ නැහැ. එදා රාත්‍රියේ සිද්ධ වුණේ මොකක්ද කියල මං ඔහුට කිව්වා. එකකොට ආතර්ට සිදුවුණ මං කිව් දේ නිවැරදියි, සිද්ධිය වුණේ ඒ ආකාරයට යයි කියල පිළිගන්න. මට ටිකක් නොපැහැදිලි තැන් කිහිපයක් පැහැදිලි කරල දෙන්න ඔහුට හැකිවුණො. ඔබ මේ උදේ පාන්දර මා වෙත ගෙනා ප්‍රවෘත්තියෙන් ආතර්ගෙ කට ඇරේවි."

"හෝම්ස් මහත්මයා. දෙයියන්ගෙ නාමෙන් මට කියන්න. මොකක්ද මේ මහා පුදුමාකාර අහිරහස?"

"මං ඔබට කියන්නම්. මං පියවරෙන් පියවරට සත්‍යය හොයා ගත්තෙ කොහොමද කියලත් ඔබට කියන්නම්. කරාට පටන් ගනිද්දීම

මබ්බ කියන්න වැදගත් කාරණයක් නිශ්චය වියා. ඒක කියන්න මට හිතට අමාරුයි. ඒක අහල මබ්බ හිතට අමාරු වෙයි. සර් ජෝජ් බර්න්ට්ට් හා මේරි අතර හඳුනාගත් නිබන්ධන වියා. දන් ඇය සහ සමඟ පැන ගිහිත්."

"මගේ මේරි? වෙනත් බැ?"

"අවාසනාවකට වගේ ඒය. වෙනත් පුද්ගලයෙක්. එව්වර විකරක් නෙමෙයි. ඒක හොඳටම විශ්වාසයි. මේ පුද්ගලයා මබ්බ ගෙදරට වැද්ද ගනිද්දී, ඔහු මොන වගේ වර්තමාන තියෙන කෙනෙක්ද කියලා, මබ්බ දන හිටියෙන් නෑ, මබ්බ පුතා දන හිටියෙන් නෑ. සර් ජෝජ් බර්න්ට්ට් කියන්නේ ඒ ගලන්නයේ ඉන්නා ඉතාම තිත්දා සහගත තත්ත්වයක් කිහිපදෙනාගෙන් එක්කෙනෙක්. සුදුවට ගිහි-විශාල ධනයක් කාබායිනියා කරලා, ඔහු අත්තිමටම බංකොලොත් වෙලයි ඉන්නේ. ඔහු හදවතේ කිසිම තෙතමනයක් ඇති හෝ අනුකම්පාවක් ඇති කෙනෙක් නෙමෙයි. හඳු සාකච්ඡා කියල දෙයක් නැති වංචාකාර හොරෙක්. මබ්බ දොති දියණිය මේ වගේ මිනිසුන් හඳුනන්නෙ නැහැ. මීට කලින් ගැහැනු සිය ගණනකට ඔහු පොරොන්දු වුණා වගේ, සර් ජෝජ් ඇයවත් දිවුරා පොරොන්දු වෙන්න ඇති, ආදරේය කියල, ඇය රැවටුණා. ඇය හිතුවා ඔහුගේ අවංක ආදරය දිනාගන්න හැකිවුණු එකම තැනැත්තිය ඇය ය කියල. ඔහු ඇයව රැවැටුවුවේ මොනවා කියලද කියන එක දන්නේ යක්ෂයා විතරයි. නමුත් ඇය රැවටුණා. ඔහුගේ අතකොලුව වුණා. පුරුද්දක් හැටියට හැමදාම හැන්දෑවයි ඔහුට හමුවුණා."

"මට මිය කතාව විශ්වාස කරන්නත් බෑ. මං මික විශ්වාස කරන්නෙත් නෑ!" මුහුණ කළු පැහැයින් හෝල්ඩර්ට කැනැස්සෙණේය.

"මං එහෙත්ම කියන්නද ඊයේ රෑ මබ්බ ගෙදර සිද්ධ වුණේ මොකක්ද කියල? මබ්බ හිතුවා මේරි ඇයත් කාමරයට ගියා කියල. නමුත් ඇය ඇත්තටම කාමර හෙමිත්ම කාමරයෙන් එළියට ආවා. ඉස්කාලය පැත්තට තිබෙන ජනේලය හෙට ඇවිත්, සර් ජෝජ් සමඟ ඇය හොරෙන්ම කතාබස් කරමින් සිටියා. ඔහු සැහෙන වේලාවක් එතැන රැඳී සිටිල කියෙනවා. ඒ මොකද පොළොව මත තිබූ ඝන හිම තට්ටුව, ඔහුගේ පාවහන් වලින්, දිය වී, කැඩී ගිහිත් පස් මතු වී තිබුණා."

මබ ගෙදර ගෙන ආ මධුන්ත ගැන ඇය ඔහුට කිවවා. රත්තරන් වලට, අනුන් සතු වස්තුවට ඔහුගේ තියෙන්නේ පුදුම කැදරකමක්. වටිනා දෙයක් තියෙනවා නම්, ඊක කොහොම හරි තමන් සතු කර ගැනීමේ දුෂ්ට වේතනාව ඔහුගේ හිතෙන් මැකුණේ නෑ. මධුන්ත කොහොම හරි භාරකම් කර ගන්න එකයි ඔහුගේ අරමුණ වුණේ. ඔහුගේ අදහසට ඇය මුලින් අකමැති වෙන්න ඇති. නමුත් කොහොම හරි ඇයව ඒ සඳහා තමා ගැනීමට ඔහුට හැකිවුණා. මේර් මබට හුඟක් ආදරේ බවට සැකයක් නෑ. නමුත් සමහර ගැහැනු ඉන්නවා; මවුන් තමන්ගේ පෙම්වතාට කරන ආදරය ඉස්සරහ අතික් ආදර ඔක්කොම දියවී යනවා. මං හිතන්නේ මබේ ඥාති දියණියක් අත්ත ඒ වගේ කෙනෙක්.

සර් ජෝජ් සමඟ ඇය ජනේලයෙන් කතාබහ කරද්දී තමයි, මබ තරප්පුව දිගේ පහළට බහින්න පටන්ගත්තේ. රාත්‍රියේ දී භාරකමට අවශ්‍ය උපදෙස් ඇයට ඔහුගෙන් අහගන්න ලැබුණා පමණයි. මබේ අඩි ශබ්දයට ඇය ඉක්මනින් ජනේලය වහල දමමා. එහෙම කරලා, සෙවිකාව ඇගේ ලී කඩුලක් තිබෙන පෙම්වතා හමුවෙන්න එළියට ගිය හැටි ගැන කතාවක් පටන් ගත්තා. සෙවිකාව එහෙම ගිය බවත් සම්පූර්ණ ඇත්තක්.

මබේ පුතා ආතර් මබ සමඟ කළ කතාබහෙන් පස්සේ නිදාගන්න ඇදට ගියා. නමුත් සමාජශාලාවේ තමන්ට ගෙවන්න සිදුවී ඇති ණය ගැන හිතමින් හිටී ඔහුට හරිහැටි නින්ද ගියේ නෑහැ. රැ දෙගොඩ හරි ජාමේ ඔහුට යන්නමට ඇහුණා, කවුදෝ ඔහුගේ කාමරය ළඟින් බොහොම ප්‍රවේශමෙන් ඇවිද ගෙන යන අඩි ශබ්දයක්. ඔහු ඇදෙන් නැගිටලා බැලුවා. ශබ්දයක් නොහැඟෙන සේ අඩි තබමින් මේර් බරාදය දිගේ ඇවිද ගෙන ගියා. ඇය මබේ ඇඳුම් අඳින කාමරයට යන හැටි දුටු ඔහු පුදුමයට පත්වුණා. ඉක්මනින් ඇඳුම් කිහිපයක් ඇඳගත් ඔහු මොකක්ද මේ වෙන්න යන්නේ කියලා බලන්න අදුරට වී සැඟවී සිටියා.

බරාදයේ දැවුණු ලාම්පුවේ එළියෙන් ආතර්ට දකින්න ලැබුණේ මොකක්ද? අතිශයින්ම වටිනා මධුන්තක් රැගෙන මේර් බරාදය දිගේ ආපහු එන හැටි. මධුන්ත රැගෙන ගිය ඇය සෙමින් අඩි තබමින් තරප්පුව බහින්න පටන්ගත්තා. මෙය දුටු ආතර් හිතියෙන් කිළිපොලා ගියා. ඔහු මබේ කාමරයට ඇතුළු වෙද්දට මුවා වී

බලාගෙන හිටියා. තරජපුට බැහැල හිඟින් සාලයට පිවිසුණු ඇය, ජනේලය ඇරලා පිටත අඳුරේ සැඟවී සිටී කාට හරි මවුන්ත දෙන හැටි ආකාර දුටුවා. ඊළඟට ජනේලය වසා දමූ ඇය ඉක්මනින් තමන්ගේ කාමරයට ආපසු ගියේ, ආකාර සැඟවී සිටී තැන අසලින්මයි.

ආකාර ගේ හිතේ කවදත් මේ තැන ලොකු ආදරයක් තිබුණා. ඒ නිසා ඇයගේ මේ පාපිෂ්ඨ ක්‍රියාව ගැන ඔබට හෙළි කරන්නත් බැහැ. ඔහුට තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක වෙන්න හැටියකුත් නැහැ. දන් සිද්ධ වෙන්නේ මොකක්ද කියන එක ඔබේ සුනාට එක් කළණයකින් වැටුණා. එයින් ඔබ අත්වෙන්නේ මොන තරම් අවාසනාවකටද, එය ඔබගේ විනාශය ළඟාකරන හැටි ආකාර තේරුම් ගන්නා. මේ වැරද්ද වහාම නිවැරදි කිරීමේ වැදගත් කම ඔහුට වැටහී ගියා.

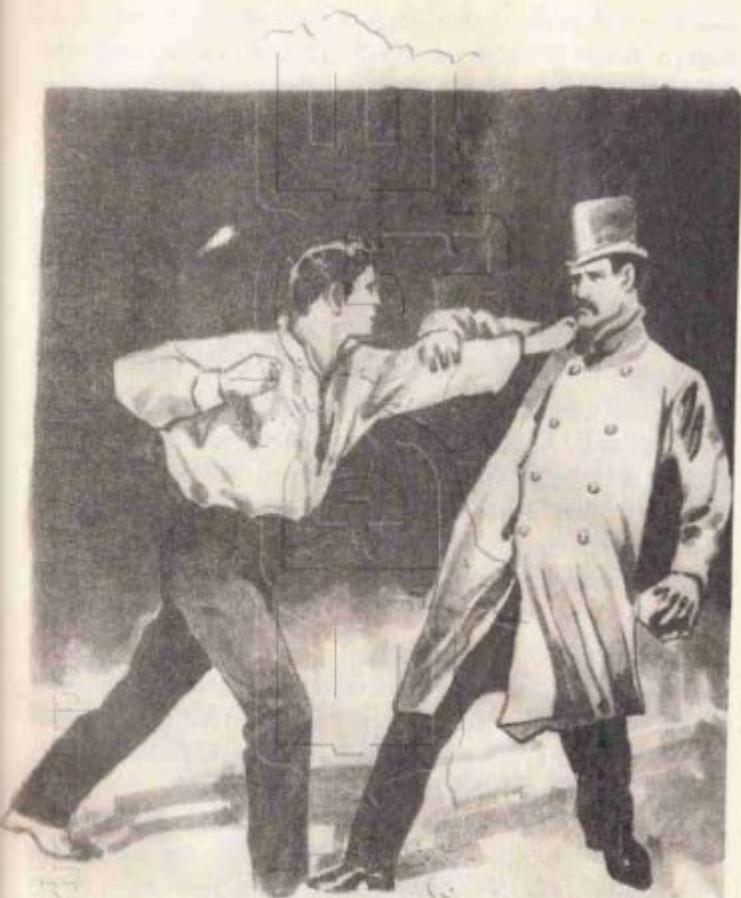
ආකාර වහාම පහළ කට්ටුවට බැස්සා, ඔහු සිටියේ පාවහන් වත් පැළඳගෙන නොවෙයි. ජනේලය ඇරගෙන ඔහු එයින් එළියට පැන්නේ හිම මතට. ඔහු හැකි තරම් වේගයෙන් පටුමාවක දිගේ ඉදිරියට දිව ගියා. ඔහුට හඳ එළියේ පෙනුණා, අඳුරු සෙවණැල්ලක් වගේ කිසිවෙකු පැන දුවන ඡායාව. සර් ජෝජ් බර්න්වෙල් උත්සාහ කළේ මවුන්තත් අරගෙන පැනගන්නයි. නමුත් ආකාර ඔහුට අල්ලා ගන්නා.

මවුන්ත ගැනීම සඳහා දෙදෙනා අතර පොරයක් ඇතිවුණා. එක් අවස්ථාවක ඔබේ සුනා මවුන්තේ එක් පැත්තකින් අල්ලාගෙන එය තමන් වෙතට ඇද්දා. සර් ජෝජ් මවුන්තේ තවත් පැත්තකින් අල්ලාගෙන ඇද්දා. මේ සණ්ඩුවේදී ඔබේ සුනා, සර් ජෝජ්ට එල්ල කළ පහරෙන් ඔහුගේ ඇහැකට ඉහළින් කැපී තුවාල වුණා. එක් වරම යමක් බිඳී යන ශබ්දයක් ඇහුණා. මවුන්ත තමන්ගේ අතට ආව බව දුටු ආකාර එය රැගෙන ගෙදර දුටු ආවා. ඔහු ජනේලයෙන් ගෙට ඇතුළු වී එය වසා දමීමා. ඊළඟට ඔහු මවුන්ත ගෙන ගොස් කාමරයේ ඔබේ අල්මාරියේ දමන්න සූදානම් වුණා. එවිටයි ඔහු දුටුවේ සණ්ඩුවේදී මවුන්ත ඇද වී ඇති බව. ඔහු එහි ඇදය නිවැරදි කරන්න උත්සාහ දරද්දී තමා ඔබ එතැනට ආවේ.

"මේක වෙන්න පුළුවන් දෙයක්ද?" බැංකුකරු ඇසීය.

"ඔබෙන් ආකාරට හඳයා-ගම ස්තූතියක් පිරිනැමිය යුතු වෙලේ ඔබ මොකක්ද කළේ? ඔබ දන්නා තරම් නපුරු විධියට දිගින් <http://sherlockholmesinvestigations.blogspot.com>

118. "මවුන්ත ගැනීම සඳහා දෙදෙනා අතර පොරයක් ඇතිවුණා."

දිගටම ඔහුට බැණ වැදුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවුණේ මොකක්ද කියලා ඔහුට හෙළි කරන්න කුමක් කිවුණේත් නෑ. ඒ මොකද ඔහු ආදරය කළ තරුණිය මේ අපරාධයට හසුවන නිසා. අත්තිමට ඔහු චීරයෙන් වගේ නිහඩවුණා.

"හො හෝ! ඔවුන්න දුටුව ගමන් මේරී යටිගිරියෙන් විලාප කියාගෙන ක්ලාන්ත වෙලා ඇද වැටුණේ ඒකයි." හෝල්ඩර් කිය.

"අනේ දෙවියනේ. මං ක්‍රියාකරල තියෙන්නේ කිසිදෙයක් නොපෙනෙන බුරුවක් වගේ. ඒ නිසා තමයි ආතර් කිව්වේ, මිනිස්තු පහකට ඔහුට එළියට ගිහින් එන්න ඉඩ දෙන්න කියලා. මගේ කොල්ලට උවමනා වුණා, ඔවුන්නෙන් කැඩී ගිය කැබැල්ල සන්ධ්‍යව වුණු ස්ථානයේ වැටී තිබෙනවද බලන්න. මං ඔහු ගැන සැක කළේ මොන තරම් දරුණු විධියටද?"

"මං ඔබේ ගෙදරට ආව වෙලාවේ පොළොව තිරිස්සණය කරමින් ගේ වටේ රවුමක් ගියා. මට උවමනා වුණේ මට ප්‍රයෝජනයක් අත්විය හැකි හෝඩුවාවන් මොනවා හරි හිම මත ඉතිරි වී ඇත්දයි බලන්න. කලින් දා හැන්දෑවේ හිම වැටුණට පස්සේ යළිත් හිම වැටුණේ නැති බව මං දන ගිටියා. අනෙක වැටී තිබුණු හිම, පා සටහන් වල ලාංඡන පැවැතිය හැකි සවිමත් බවකින් යුතු හිම බව මං දුටුවා.

මං මුලින්ම පරීක්ෂා කරගෙන ගියේ වෙළෙන්දන් සඳහා වූ අඩිපාර. එහි අඩි සටහන් රාශියක් වැදිලා හිම පොඩ්ඩි දියවී ගිහින් කිසිවක් දකගන්න බැරිවුණා. නමුත් ඊට ටිකක් එහායින්, කුස්සියේ දොරට පිටතින් කාන්තාවක් මඳ වෙලාවක් රැඳී සිට තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ කතාබහ කරමින් ඉඳල තියෙනවා. ඒ පිරිමියෙක් එක්ක. නමුත් ඔහුගේ පා සටහන් ලෙස එක් පැත්තක සපත්තුවක ලකුණ වෙනුවට තිබුණේ රවුමක් පමණයි. ඒකෙන් මම තේරුම් ගන්නා ඒ කාන්තාව කතාබහ කරමින් ඉඳලා තියෙන්නේ ලී කකුලක් තිබෙන කෙනෙක් සමඟ බව. ඒ හැරෙන්න මට තවත් කරුණක් පෙනී ගියා. ඔවුන්ගේ කතාබහට එක්වරම බාධා වෙලා තියෙනවා. කාන්තාව ගේ දෙසට දිවගිය අඩි සටහන් තිබුණා. පා ඇහිලි කොටස හොඳින් හිම මත වැදිලා. විරූ කොටස සටහන් වී තිබුණේ යන්තමින්. ඇගේ මිත්‍රයා එකතු මඳ වෙලාවක් රැඳී සිට පිටවී ගිහින් තියෙනවා. ඒ වෙලාවේ මට වැටුණුණාම හිම කිව්

සේවිකාව බව. තවදුරටත් සොයා බලද්දී ඒක නිවැරදි බව තහවුරු වුණා.

ඊළඟට මම උද්‍යානයට ගොස් පරීක්ෂා කළා. එහි දක්නට ලැබුණේ යම්කිසි ක්‍රියාවකට සම්බන්ධ වුණා යයි සිතිය නොහැකි පා සටහන් සමූහයක්. මේවා අහම්බෙන් පොළොවේ සටහන් වූ ඒවා විය යුතුය කියා මා තිගමනය කළා. ඒ ඔබගේ නිවසට පැමිණි පොලිස් නිලධාරීන්ගේ විය යුතුයි. ඊට පසු ඉස්තාලය දක්වා වැටුණු පටුමකට මගේ අවධානය යොමු කළා. ඒ පටුමක වැඩි තිබුණු හිම මත, දීර්ඝ ඒ වගේම සංකීර්ණ කතන්දරයක් ලියැවී තිබුණේ මාව පුද්ගලයට පත්කරමින්.

පාවහන් පැළැඳි කෙනෙකුගේ පා සටහන් පේළි දෙකක් සහ පාවහන් නොපැළැඳි කෙනෙකුගේ පා සටහන් පේළි දෙකක් හිම මත තිබෙනු මට දකින්නට ලැබුණා. ඊළඟට ඔබ කිව් කාරණාව සිහිවුණාම, පාවහන් නොපැළැඳි ඒවා ආකර්ශයේ පා සටහන් බව එක් කණ්ඩායමක් මං තේරුම් ගත්තා.

පාවහන් පැළැඳූ සටහන් එළියේ සිට නිවස දෙසටත්, ඊළඟට ආපසුත් ගමන් කර තිබුණා. නමුත් පාවහන් නොපැළැඳි ඒවා ගේ පැත්තේ ඉඳලා ඉවතට ගමන් කරද්දී, වේගයෙන් දිව ගිය සලකුණු. ඒ බව මං තේරුම් ගත්තේ පා ඇඟිලි පමණක් හොඳින් සලකුණු වී තිබීම නිසා. ඒවා වැඩි තිබුණේ පාවහන් පැළැඳි තැනැත්තාගේ සලකුණු වලට උඩින්. ඒ කියන්නේ ආකර් අනෙක් තැනැත්තා පසු පස දිවගිහින කියෙනවා.

ඊළඟට මම පා සටහන් දිගේ ඔබේ නිවස දෙසට ගමන් කළා. අර ජනේලය ළඟ එළියේ පාවහන් පැළැඳි පුද්ගලයා බොහෝ වේලාවක් රැඳී සිට ඇති බව පෙනුණා. ඒ බව මං තේරුම් ගත්තේ එතැනට වැඩි තිබුණු හිම දියවී ගොස්, පොළොවේ පස් මතු වී තිබුණා. ඊළඟට මම අනෙක් දිශාවට ගමන් කළා. ඒ කියන්නේ පාවහන් පැළැඳි තැනැත්තා පිටවී ගිය පැත්තට. පටුමක දිගේ මට ඒ පැත්තට යා හැකිවුණේ යාර සියයක දුරක් පමණයි. එතැන හිම සම්පූර්ණයෙන්ම පරදා වී ගිහින් කැබලි වලට කැඩී තිබුණේ සන්ධ්‍යාවකදී සිදුවෙන අසුරෙන්. මගේ ඒ තිගමනය නිවැරදි බව තහවුරු වුණේ එතැන වැඩි තිබුණු ලේ බින්දු කිහිපයක් දකිමින්. ඊළඟට පාවහන් පැළැඳි පුද්ගලයා ඉස්තාලය දෙසට පැන දිවු

ලකුණුත්, තැන් තැන් වල ලේ පැල්ලම් කිහිපයකුත් දකින්න ලැබුණා. එයින් මට තේරුම් ගතහැකි වුණේ තුවාල ලැබූ පුද්ගලයා, පාවහන් පැළෑටි සිටි තැනැත්තා බවයි. ඔහු ප්‍රධාන පාරට පිවිසුණු පසු සලකුණු සියල්ල නොපෙනී ගියා. ඊට හේතු වුණේ පඳින වේදිකාව මත තිබූ හිම ඉවත් කර තිබීම.

ඔබේ ගෙදරට ඇතුළුවෙද්දී මං ඔබේ ජනේලයේ රාමුව සහ ජනේල් පඩිය මගේ උත්තල කාවයෙන් පරීක්ෂා කළ බව ඔබ දකින්න ඇති. කිසිවෙකු මේ ජනේලය මතට නැගලා එතැනින් පිටවී ගොස් ඇති බැව් මට පෙනී ගියා. එපමණක් නොවෙයි හෙත් සහිත අඩියක් ජනේල් පඩියට තබා, එයට නැග සොනොකු ගෙට ඇතුළු වී ඇති ලකුණුත් මා දුටුවා. ඔන්න සිද්ධ වී තිබෙන්නේ මොකක්ද කියලා යම් අදහසක් ඇතිකරගන්න මට ටිකෙන් ටික හැකියාව ලැබුණා.

මිනිසෙක් ජනේලයෙන් එළියේ නැගිටලා හිටියා. කවුරු හරි ඔහු වෙත ඔටුන්න ගෙන ආවා. ඔබේ පුතා මේ සිද්ධිය දුටුවා. ඔහු හොරා පුහුබෑද ගියා. ඔවුන් දෙදෙනා පොර බැදුවා. ඔටුන්න අනෙකාගෙන් උදුරා ගන්නා අරමුණෙන් දෙදෙනාම එයින් අල්ලාගෙන ඇද්දා. ඒ ආකාරයට දෙපැත්තට ඇදීම තියා, ඔටුන්න කැඩී යාම සිදුවුණා. ඔබේ පුතා ඔටුන්න ආපසු ගෙන ආවා. තවුත් මැණික් ගල් සහිත කැඩිගිය කැබැල්ල ඔහුගේ ප්‍රතිවාදියාගේ අතේ ඉතිරි වුණා. තිගමනයත් මගින් මේතරම් දුර එන්න මට හැකියාව ලැබුණා. මට ඉතිරි වී තිබුණු එකම ප්‍රශ්නය වුණේ සතුරාගේ අතට ඔටුන්න ගෙනැවිත් දුන්නේ කවුද කියන එකයි.

සත්‍යය කරා ළඟාවීමට මා යොදාගන්නා පරණ ක්‍රියා පිළිවෙතක් තිබෙනවා. ඒ තමයි සිදුවිය. නොහැකි හැම එකක්ම බැහැර කළාම, ඉතිරි වී ඇති එක තමා සිදුවිය හැකි දේ. කොයිතරම් විශ්වාස කිරීමට අපහසුවුණත් සත්‍යය එතැන බව අපට පිළිගැනීමට සිදුවෙනවා. ඔටුන්න පහළ තට්ටුවට අරගෙන ආවේ ඔබ නොවෙන බව මං දන්නවා. එතැනට ඉතිරි වෙන්නේ ඔබේ දොති දියණිය සහ සේවිකාවන්. හොඳයි මේ අපරාධයට සම්බන්ධ වුණේ සේවිකාවක් කියල හිතමු. එහෙත්ම ඇයි ඔබේ පුතා ඇය කවුද කියල හෙළි කරන්නෙ නැත්තෝ? ඇයි ඔහු නිශ්ශබ්දවම ඉඳගෙන තමාවම වරදකාරයා කරගත්තෝ? ඒ මොකද ඔහුගේ සිතේ මේරි

ගැන ආදරයක් තිබූ නිසා. ඒ නිසයි. ඔහු රහස්‍ය තංගාගෙන සිටියේ. රහස්‍ය නින්දා සහගත ඉතාම පිළිකුල් එකක්. ඒ නිසා ආතර් එය හෙළි කළේ නැහැ. ඇය ජනේලය අසල සිටිනෙම නිව් සැටින් ඔබ කිව්වා; ඔවුන්ගේ දකිද්දී ඇය විලාප නඟාගෙන ක්ලාන්තවුණු බවක් ඔබ කිව්වා. මේ කාරණය දෙක මට සිහිවුණාම, නිගමන මගින් මං කළ සොයා ගැනීම් නිවැරදි බව තහවුරු වුණා.

කවුද මේ අපරාධයට ඇගේ හවුල් කාරය වුණේ? ඇයගේ පෙම්වතා ලෙස පෙනී සිටිමින්, ඇයව ආදරයෙන් වසන කරගත් පුද්ගලයකු විය යුතුයි. ඒ මොකද ඇය ඔබ වෙත තිබූ සෙනෙහස හා පක්ෂපාතිත්වය, පරදවා යා හැකි ප්‍රබල බවක් ඇතිවන්නේ එවැනි ආදරයකට පමණයි. ඔබ සහ ඇය ගෙදරින් පිටත ගියේ කලාතුරකින් බවත්, ආශ්‍රය කළේ සීමාසහිත මිතුරන් පිරිසක් බවත් ඔබම කිව්වා. නමුත් මේ අතරේ සර් ජෝජ් බර්න්ට්ට් සිටියා. මට මීට කලින් ඔහු ගැන තොරතුරු අප්‍රමාණ ලෙස අහන්න ලැබීල තියෙනවා. විශේෂයෙන්ම කාන්තාවන් ගැන කටයුතු වලදී ඔහුගේ වර්ගාව නිසා ලැබූ අපකීර්තිමත් නාමය ඉතා ප්‍රසිද්ධයි. මේ අනුව පාවහන් පැළඳ සිටි පුද්ගලයා, මැණික් සහිත ඔවුහු කැබැල්ල හිමිකරගත් පුද්ගලයා විය යුතුයි කියලා මං තීරණය කළා. ආතර් ඔහුව හඳුනාගත් බව සර් ජෝජ් හොඳින් දන්නවා. නමුත් ඔහුගේ හිතේ හයක් ඇතිවුණේ නැහැ. ඒ මොකද තමන්ගේ ඥාති සොහොයුරිය මෙතැනට සම්බන්ධ නිසා, පවුලට අපකීර්තියක් ඇතිවෙන මේ සිද්ධිය හෙළිකරන්න ආතර් කැමැති වෙන්නෙ නැහැ.

මං ඊළඟට ගත්තේ මොන වගේ පියවරක්ද කියන එක ඔබේ තුවණ්ට වැටහේවි. මම රස්කියාදු කාරයෙක් වගේ සැරසිලා සර් ජෝජ් ගේ නිවසට ගියා. ඔහුගේ සේවකයා සමඟ මිත්‍රවෙලා වැදගත් කරුණක් එළිකර ගන්න මට පුළුවන් වුණා. ඔහුගේ ස්වාමියාගේ කලින් දා රාත්‍රියේ හිසේ තුවාලයක් සිදුවී ඇති බව මට දනගන්න ලැබුණා. ඊළඟට සිලිං හයක් ගෙවලා සර් ජෝජ් පාවිච්චියෙන් ඉවත් කළ පරණ පාවහන් යුගලක් මිලට ගන්න මට හැකිවුණා. මේවාත් අරගෙන මම ස්ට්‍රෙදම් වෙත ගියා. හිම මත සලකුණු වී තිබුණු පා සටහන් මා ඊළඟේ ගිය පාවහන් වල අඩියට, තුලටම ගැළපුණා."

"මං ඊයෙ හැන්දෑවේ දක්කා, පරණ ඇඳුම් ඇඳගත්තු රස්තියාදු කාරයෙක් ඔය පවුමගේ ගැවසෙනවා."

"හරියට හරි. ඒ මමයි. මට අවශ්‍ය මිනිසා හරියටම හඳුනාගන්නට පස්සේ මං ගෙදර ඇවිත් සාමාන්‍ය ඇඳුමෙන් සැරසුණෙ. එතැනින් ඉදිරියට කරන්න තිබෙන කටයුත්ත ඉතාම සියුම් එකක් බව, මට තේරුම් ගියා."

සර් ජෝජ් බර්න්වෙල් කියන්නේ අංක එකේ කෙරුවකයෙක් පමණක් ම නෙමෙයි. ඔහු මහ දුෂ්ට පුද්ගලයෙක්. නීති මාර්ගයෙන් කටයුතු කරලා ඔහුව හිරහාරයට ගන්න පුළුවන් බව ඇත්තයි. නමුත් ඒකෙන් වෙන්තේ මේරිත් මේකට ඇදිලා ඇති බව ප්‍රසිද්ධ වෙනවා. එයින් හෝල්ඩර් පවුලම අපකීර්තියට පත්වෙන මහා ආන්දෝලනයක් ඇතිවෙනවා. බර්න්වෙල් දන්නවා ඒ කරුණ නිසා අපි හිරවී ඇති සැටි.

මං ගිහිත් ඔහුව හමුවුණා. මුලදී ඔහු මං කියූ කිසි දෙයක් පිළිගත්තේ නැහැ. හැමදෙයක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතික්ෂේප කළා. නමුත් සිද්ධිය වුණු අනු පිළිවෙළට මං හැමදෙයක්ම පියවරෙන් පියවර විස්තර කළා. ඔහු එක්වරම පිස්තෝලයක් එළියට ඇදල අරගෙන, කෝපයෙන් සර්ජනා කරල මාව හයකරගන්න හැදුවා. මොහු මොන වගේ කෙනෙක්ද කියලා මං කලින් දන හිටී බව ඔබට කිව්ව නේ. ඉතින් ඔහු පිස්තෝලය අදින කොට මගේ පිස්තෝලය ඇදල අරගෙන ඔහුගේ හිසට තියලත් ඉවරයි. ඊට පස්සෙයි ඔහු විකක් මෙල්ල වුණේ.

මං ඔහුට කිව්වා, එක මැණික් පවුම් 1000 ගණනේ මිලට ගන්න අප කැමැති බව.

"අයියෝ! මං මැණික් තුනම එකක් පවුම් හයසිය ගණනේ විකිණුවා." ඔහු කිව්වා.

ඔහු ඒවා විකිණූ පුද්ගලයාගේ ලිපිනය මං ඔහුගෙන් ගත්තේ මේ ගැන උසාවි නොයන බවට පොරොන්දු වෙලා. ඊළඟට ඒ පුද්ගලයා හමුවෙන්න ගිහි, බොහොම වේලාවක් හෙට්ටු කිරීමෙන් පසු එක මැණික් ගලක් පවුම් දහස ගණනේ ගල් තුනම මං මිලට ගත්තා. ඊළඟට මං ඔබේ පුතා හමුවෙලා දනුම් දන්නා සියල්ල

124. "... මං පිස්තෝලය ආදල පිහුනේ හිසට තියලත් ඉවරයි"

විසඳි අවසන් බව. අවසන් පුරා මේ බැඳි කටයුතු වලට මහත්සි වෙලා මං අත්තිමට නිත්‍යයට ගියේ ඒ දෙකට.”

“ඔබ මහත්සිවුණු ඒ අවසන්, ජීව ඵලාභයම අපකීර්තියෙන් බේරාගැනීමට හැකි වූ අවසන්.”

හෝල්ඩර් මහතා කීවේ අසුනෙන් කැසිවිමිනි.

“මහත්මයා, ඔබතුමාට කොහොමත් සතුහි කරන්නද කියලා මට නම් තේරෙන්නෙ නැහැ. නමුත් ඔබ කළ සේවය වෙනුවෙන් මං මගේ කෘතඥතාවය පුද කරන හැටි ඔබට ඉදිරියේදී දකින්න ලැබේවි. ඔබ දක්ෂයෙක් බව මං අහල තිබුණා. නමුත් ඔබ ඒ කියවුණාට වඩා ඉහළම අතිදක්ෂයෙක් බව මට දන් පෙනෙනවා.

දන් ඉතින් මං ඉක්මනට ගිහිං මගේ කොල්ලට හම්බවෙලා, ඔහුගෙන් සමාව ඉල්ලා හිටින්න ඕන. ඔබ මගේ මේර් ගැන කිව් දෙයින් මගේ හිතට දඩ් වේදනාවක් දැනුණා මහත්මයා. දන් ඇය ඉන්නේ කොහේද කියලා මබේ දක්ෂතාවය මගින් අපට කියන්න පිළිවෙලක් නැද්ද?”

“මං හිතන්නේ බය නැතුව මොකියන්න පුළුවන් එක් දෙයක්. ඇය ඇත්තේ කොහේ වුණත්, ඒ සර් ජෝජ් බර්න්ලේල් ලෙ. මේ අපරාධය සඳහා ඇයගෙන් ඔහුට ලොකු සහයෝගයක් ලැබුණා. ඒකට හරියන්න, ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක් දරුණු දඬුවම් ඇයට ලෙදීම ලැබේවි.

Reading Purpose Only. Not For Print.

අතුරුදේන් වූ ව්‍යාපාරිකයා

අතුරුදන් වූ ව්‍යාපාරිකයා

සාන්ත ජෝජ් දෙවධර්ම විදුහලේ අධ්‍යාපනික සිට මියගිය ආචාර්ය එලියස් විට්ටි ගේ සොහොයුරා අයිසා විට්ටිය. ඔහු අබ්-කුමට තදින් ඇබ්බැහි වූ කෙනෙකි. ඩී ක්වින්සි ලියූ "අබ්-කු ඉංග්‍රීසි ජාතිකයෙකුගේ සිහින." නම් පොත කියවූ අයිසා, එහි සඳහන් යම් යම් දේ අත්හදා බලන්නට යෑමෙන් මේ තරක සිරිතට ඇබ්බැහි වූ බව මට අසන්නට ලැබිණි. තරක සිරිත් වලට පුරුදු වීම බොහොම පහසුවෙන් කළ හැකි බවත්, එයින් අත් මිදීම ඉතාම අපහසු බවත් අතින් බොහෝ දෙනෙකුට මෙන් ඔහුට ද තේරුම් ගියා තිසැකයි. අයිසා විට්ටි අබ්-වල වහලෙකු වීම නිසා, පවුලේ දොකිනට මෙන්ම හිතවතුන්ට ද වේදනා සහගත කාලයකට මුහුණ දීමට සිදුවිය. ඉණ යහපත් පුද්ගලයෙකුව සිට, මත්ද්‍රව්‍ය නිසා ජීවිතය විනාශ කරගත් අයිසාගේ දිරාගිය සිරුර, පුටුවක් මතට සීමාකොට, ඔහු දුක්ඛිතව දිව ගෙවන හැටි දත් මට දකින්නට ලැබේ.

ඒ 1889 වසරේ ජුනි මාසයේ දිනක රාත්‍රි කාලයයි. නිදා ගැනීම සඳහා ඇදට යාමට මා සිතුවා පමණි. අපේ නිවසේ සිතුව නාද වෙනු මට ඇසිණි. මගේ බිරිඳ, ඇය කරමින් සිටි මැහුම් ගෙකුම් නවත්වා, මා දෙස හෙළවේ බලාපොරොත්තු කඩ වූ බැල්මකි.

"ලෙඩෙක් වෙන්න ඇති. ඔයාට ලෙඩා බලන්න යන්න වෙයි වගේ" ඇය කීවාය.

මට කෙදිරි ගැවිණි. දවස පුරාම රෝගීතව ප්‍රතිකාර කිරීමෙන් වෙහෙසට පත්ව සිටි මා, මඳ විවේකයක් ලැබීමට සිතුවා පමණි.

මිළහට අපට අසන්නට ලැබුණේ අපේ නිවසේ ඉදිරිපස දොර විවෘතවන හඩයි. ඉන්පසු කිසිවෙකු කතාබහ කරන හඬ ද විසිත්ත කාමරය හරහා ඇවිද එන්නෙකුගේ පා ගැටෙන හඬ ද

අසන්නට ලැබිණි. එක් වරම අපේ කෘමරයේ දොර විවෘත විය. කළු පැහැති වේල් රෙද්දකින් හිස ආවරණය කරගත් කාන්තාවක් කාමරය ඇතුළට කඩා වැදුණාය.

"මේ රෑ වුණු වෙලාවේ මෙහෙම කරදර කරනවට මට සමාවෙන්න" කියමින් කථාව පටන් ගත් ඇය, මගේ බිරිඳ දෙසට දිවගියාය. අනතුරුව මගේ බිරිඳගේ ගෙල දෑතින්ම බදාගෙන ඒ කාන්තාව ඉකිගසමින් හඬා වැළපෙන්නට පටන් ගත්තාය.

"මං හරි අමාරුවක වැටීල ඉන්නෙ. අපේ මට උදව් කරන්න."

"දෙවියනේ!" මගේ බිරිඳ කීවේ අමුත්තාගේ හිස ආවරණය කළ රෙදි කැබැල්ල ඉවත් කරමිනි.

"මේ කෙටි විටිනි නේ. කෙටි ඔයා මාව හය කළ තරමක්! කාමරේ ඇතුළට එද්දි මේ කවුද කියල මට හිතාගන්නවත් බැරිවුණා."

"අනේ මේරි. මං මොකක්ද කළ යුත්තේ කියල මට තීරණය කරගන්න බැරිවුණා. ඒකයි මං කෙළින්ම ඔයා හොයාගෙන ආවේ."

හැමවිටම සිදුවූයේ එයයි. ප්‍රශ්න වලට මුහුණ දුන් අසල්වැසි කාන්තාවන්, පිහිට පතා, මගේ බිරිඳ වෙත ආවේ ප්‍රදීපාභාරයක් සොයා ඉහිල එන පක්ෂින් මෙනි.

"ඔයා ආව එක කොයිතරම් හොඳද. මං බොන්න වයින් විකස් ගේන්නම්. සුවපහසුවට වාඩිවෙලා අපට කියන්න ඔබේ ප්‍රශ්නය මොකක්ද කියලා. එහෙම නැත්නම් මං ජේම්ස්ට නිදාගන්න පිටත් කරල අරින්නද?"

"අනේ එපා එපා! මට දොස්තර මහත්තයාගේ උපදෙස් වගේම උදවුත් ඕනෑ කරනවා. මට ප්‍රශ්නය මතුවෙලා කියෙන්නේ අයිසා ගැන. එයා දන් දවස් දෙකකින් ගෙදර ආවේ නැහැ. ඔහු ගැන මට හරිම හයයි!"

ඇගේ සැමියා සම්බන්ධව කථාකිරීමට මේ කෙටි අප හමුවට ආ පළමුවන වතාව නොවේ. විවේක කෙටි මගෙන් වෙද්දා උපදෙස් පැතුටාය. විවේක ඇගේ පැරැණි යෙහෙළියක මෙන්ම පාසල් මිතුරියක වූ මගේ බිරිඳගේ උපදෙස් පැතුටාය. හැකි සෑම විටකම කාරුණික වදනින් අපි කෙටි විටිනි සැනසුවෙමු.

"අයිසා මේ දවස්වල කොතේ ගිහිනද කියල කෙටි දන්නවද?"
මගේ බිරිඳ ඇසුවාය.

"කෙටි හිතන්නෙ මං එතැනට ගියොත් මට ඔහුව ගෙදර
කැඳවාගෙන එන්න හැකිවෙයි කියලද?" මම ඇසිමි.

"මට ආරංචි වීයයි එයා දත් යන්නක් ලත්තියක් නැගෙනහිර
කෙළවරේම තියෙන අබ් ගුහාවකට. මෙව්වර කාලෙකට, උදේ
ගෙදරින් පිටවෙන මිනිහා, වැනි වැනි මස්මලා හරි, හැන්දෑවට
ගෙදර ආවා. ඒත් මේ සැරේ; අදට දවස් දෙකක් වෙනවා. කිසිම
ආරංචියක් නැහැ. මං මේ කියන තැන තියෙන්නේ ඉහළ ස්වොන්ඩම්
පටුමගේ. ඒකෙ නම තියෙන්නේ 'රත් අවන්හල' කියලයි. ඒත් මේරි
මං මේ තනි ගැනියෙක් කොහොමද මය වගේ තැනකට යන්නෙ?
ගිහිං එතැන ඉන්න වංශ්ඨින්, බේබ්දෙන් අතරින් අයිසාව අරගෙන
එන්නෙ කොහොමද?" කෙටි පිටිති පැවසුවේ හදපිරි ශෝකයෙනි.

"මයාගෙ කතාව ඇත්තයි කෙටි. මේ අබ් ගුහාවක් වගේ
තැනකට වැදගත් ගැනු කෙනෙක් තනියම කොහොම යන්නද? මට
පුළුවනි මයාව එතැනට . . . . නෑ නෑ. මට එතැනට යන්න මයා
අවශ්‍ය නෑ. අයිසා විටිනිගේ වෛද්‍යවරයා හැටියට ඔහුගේ කටයුතු
වලට බලපෑමක් කරන්න මට බැරි ඇයි? මයා නැතිව මං තනියම
යන්නම්. ඒක මට වඩාත් පහසුයි. හය වෙන්න එපා. මේ කියන
තැන අයිසා හිටියොත්, මං පැය දෙකක් ඇතුළත කොහොම හරි
කුලී රියකින් ඔහුව ගෙදර හේනවා."

මිනිත්තු දහයකින් මම නිවසින් පිටවුයෙමි. මගේ නිවසේ
පැනසිලිදායක විසිත්ත කාමරය හා සුවදායක හාන්සිපුටුව හැර
දමා කුලීරියකින් පිටත්වී ගියෙමි.

මගේ කර්තව්‍යයේ මුල් කොටස එතරම් අපහසු එකක් නොවීය.
ලත්තන් පාලමට නැගෙනහිරින් සිහිටි ඉහළ ස්වොන්ඩම් පටුමහ
සොයා ගැනීමට මට හැකිවිණි. නාවිකයන්ට මයා නිම කළ ඇඳුම්
සපයන අපිරිසිදු යාප්පුවක් හා තැබෑරුමක් අතරින්, මා යායුතු
අබ් ගුහාවේ දොරටුව පිහිටියේය. මා එතතුරු රැඳී සිටින මෙන්
රියැදුරට දන්වා ඒ අදුරු බරාදය වෙත පිය නැගුවෙමි.

අබ් ගුහාව තුළ මගේ තෙත ගැසුණු දසුන එදිනෙදා දකින්නට
ලැබෙන්නක් නොවේ. තැනින් තැන නොයෙක් නොයෙක් ඉරියව්.

වලින් බිම වැතිරී, වැටී සිටි මිනිසුන් රැසකි. මද අඳුරේ මා දුටුවේ ඔවුන්ගේ සිරුරු වල ඡායාවක් පමණි. අබිං වල විෂබුමයෙන් මත්වී සිටි ඔවුහු අසල සිටියවුන්ට යමක් කීහ; නැතහොත් තමන්ටම යමක් කියාගත්හ. අඳුරු කුටිය කෙළවරේ දීප්තිමත්ව දල්වෙන ගිනි අඟුරු සහිත උදුනක් විය. ඒ අසල වූ කකුල් තුනේ පුටුවක, උස, කෙටිවූ වයස් ගත මිනිසෙක් වාඩිවී සිටියේය. වැළඹීවී දෙක දෙදණ මත තබාගෙන, දෑත් මත නික්ම තබාගෙන, ඔහු සිටියේ ගිනි උදුන දෙස මුහුණ යොමු කරගෙනයි.

මා එහි ඇතුළුවෙද්දීම මැලේ ජාතික සේවකයෙක් මා වෙත ලං වූයේ අබිං පිරවූ පයිප්පයක් ද අතැතිවයි.

"ඔබට සතුකිසි. ඔවුන් මං මෙතන වැඩවෙලා රැඳෙන්න ආවා නොවෙයි. මං මගේ යාළුවෙක් හොයාගෙනයි ආවෙ. ඔහුගේ තම අයිසා විවිනි. මං කැමතියි ඔහුට උකස් කරාකරන්න." මා එසේ කියද්දීම මගේ දකුණු පසින් කිසිවෙකුගේ සෙලවීමක් දුටුවෙමි. එමෙන්ම ඔහු පුදුමයට පත්වී නැඟු හඬ ද අසන්නට ලැබිණි. මොහොතකින් මා දුටුවේ, මා දෙස ඇසිණිය නොහෙළා බලා සිටින විෂ බුමයෙන් මත්වූ අයිසා විවිනිගේ පුදුමැලි මුහුණයි.

"දෙයියෝ සාක්කි! මේ වොට්සන් තේද?"

මත් ගතිය නිසා අයිසාගේ අභ්‍යන්තර වෙවිලීමක් තිබිණි. ඔහුගේ හැටි දකිම පවා සිතට දුක් උපදවන්නක් විය.

"දන් වෙලාව කියද වොට්සන්?"

"ඒ එකොළහට කිව්වුයි."

"අද දවස කවදද?"

"අද ජුනි මාසයේ 19 වැනි සිකුරාදා."

"දෙයියන්ට ඔප්පු වෙච්චාවෝ! මං හිතුවේ අද බදාදා කියල. ඔබේ මාව හය කරන්න බොරු කියනව තේද මනුස්සයෝ?"

"විවිනි. මං ඔබට ආයෙමත් කියන්නෙ අද සිකුරාදා. තමුසෙගෙ බිරිඳ දන් දවස් දෙකක් තිස්සේ බලාගෙන ඉන්නවා, තමුසෙ ගෙදර එනතුරු. ඔබේට ලැජ්ජාවක් කියල දෙයක් නැද්ද හැබෑ?"

"ලැජ්ජා හිතෙනවා තමයි. ඒ වුණට ඔබ මේ හැම දෙයක්ම මට පටලැව්ව තේ වොට්සන්. මං මෙතේට ඇවිත් පැය කීපයකට

131. ඒ අසල උස කෙටිවූ වයස්ගත මිනිසෙක් වාඩිවී සිටියේය.

වැඩි වුණේ නෑ. මං බිට්ටේ පයිප්පා කුනාද හතරද? මට ඒක හරියට මතක නෑහැ. ඒ වුණත් මං ඔබත් එක්ක ගෙදර යන්න එන්නම්. මං කොහොමද මගේ අභිංසක කේට්ටි බය කරන්නෙ? ඔබේ අතින් මාව ඇදල ගන්න වොට්සන්. අපට යන්න කුලී රියක් තියෙනවද?”

“ඔව්. එළියෙ තියෙනවා.”

“එහෙම නම් මං ඒකෙන් යන්න එන්නම්. ඒත් මං මෙහේට ගෙවිය යුතු මුදලක් ඇති. මං තව කියක් ණයද කියලා අහල බලන්න වොට්සන්. මගේ ඇහට පණක් කියන නාමයක් නෑ.”

අබ්- වලින් මන්ට් සිටි අය බොහොමයක්, බරාදය දෙපස බිම වැතිරී සිටියහ. ආයතනයේ කළමනාකරුවා සොයා, මම බිම තිබු සිරුරු අතරින් පිස්නැගුවෙමි. අබ්- වල විෂ ධූමයෙන් ඒ පෙදෙසම වැඩි තිබිණි. එය ආස්වාණය නොකර සිටීමේ අරමුණෙන් හුස්ම තදකර අල්ලා ගෙන, මම ඉක්මනින් ගමන් කළෙමි.

මා කලින් ද සඳහන් කළ උස වයස්ගත මිනිසා පසුකොට මම ඉදිරියට ගමන් කරමින් සිටියෙමි. කිසිවෙක් මගේ කලිසමෙන් කෑණිකව ඇද අතහැරියේය. ඊළඟට පහත් හඬින් යමක් කියනු මට අසන්නට ලැබිණි.

“ඒයි! මාව පහුකරලා ඉදිරියට ගිහිං, එක සැරේම ආපහු හැරලා මං දිහා බලනවා.”

මෙම වචන ඉතා පැහැදිලිවම මගේ දෙසවණට වැටුණු බව මට විශ්වාසය. මම ආපසු හැරී බැලුවෙමි. ඒ වචන පිටවන්නට ඇත්තේ ඒ මහලු මිනිසාගේ මුවෙන් විය යුතුය. එහෙත් ඔහු මා දෙසවන් නොබලා දල්වෙන අතුරු දෙස බලා සිටියේ මහත් උනන්දුවකිනි. වයස නිසා තරමක් කුඳු ගැසුණු ඔහු, අප්‍රාණික ඇහිලි වලින් අතහැරුණු අබ්- පයිප්පය දෙපා අතරේ හිර කරගෙන සිටියේය.

මම මෙවර අඩි දෙකක් ඉදිරියට තබා යළිත් එක්වරම ආපසු හැරී බැලුවෙමි.

අතිමහත් විස්මයට පත්වූ මට තව මොහොතෙන් කැ ගැසෙන්නට ඉඩ තිබිණි! දැඩි ආභාසයක් දරා එය නවත්වා ගත්තෙමි. අත් හැම දෙතටම පිටුපා ඔහු තමාගේ මුහුණ මට පමණක් පෙන්වීය. මුහුණේ දැඩි සිංහලය ඉබන් වී ඉග්‍රාස් මුලානික දෑස්

වෙනුවට ප්‍රාණවත් දැසින් මා දෙස බලා සිටිය අත් තවරෙකුවත් නොව මගේ මිත්‍ර ඡර්ලොක් හෝම්ස්! ඔහු වෙතට එන මෙන් මට සංඥා කළ ඔහු, යළිත් තම රැළි වැටුණු මුහුණ අත් අයට යොමු කළේය.

"හෝම්ස්! මේ අබ්-ගුහාවේ ඔබ මොකද කරන්නේ?" මම කෙඳිවිලි හඬින් ඇසිමි.

"ඔබට හැකිතරම් අඩු ගබ්දයකින් කපා කරන්න වොට්සන්. මගේ කන් ඇතිම ඉතාම හොඳයි. ඔබේ අඟ බේබ්ලි මිත්‍රයාගෙන් ගැළවෙන්න ක්‍රමයක් තියෙනවා නම්, මං කැමතියි ඔබ එක්ක කතාබහ කරන්න."

"එළියෙ තියෙනවා ම- ආව කුලි රිය."

"එහෙනම් ඔහුට ඒකෙ ගෙදර අරින්න. බයවෙන්න එපා. මොකුත් කලබලයක් කරන්න බැරි කරමට මිනිසා හොඳටම මත්වෙලයි ඉන්නෙ. ඒ ගමන්ම ඔබේ බිරිඳට කුලි රියේ රියැදුරා අකේ ලියුම් කැල්ලක් යවන්න. කියන්න මාව හමුවෙලා මා සමඟ යනවා කියල. එළියේ රැඳී ඉන්න වොට්සන්. මං එන්නම් මිනිත්තු පහෙන්."

ඡර්ලොක් හෝම්ස් විසින් කරන මෙවැනි ඉල්ලීමක් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම පහසු කටයුත්තක් නොවේ. මිනිත්තු කිහිපයකින්, ලියුම් කැබැල්ලක් ලියා රියැදුරාට දී, විටිති විසින් අබ්-ගුහාවට ගෙවිය යුතු මුදල ද ගෙවා, ඔහු කුලි රියෙන් පිටත් කර යැව්වේ.

වික වේලාවක් ගතවෙද්දී මත් ගතියෙන් ඒ මේ අත වැනෙමින්, කුදු ගැසුණු මහල්ලෙක් ලෙස හෝම්ස් එළියට පැමිණියේය. විථි දෙකක් පසුකර යනතුරු හෝම්ස් ඔහුගේ 'කුදය' දිගහැරියේවත් වැනි වැනි ගිය ගමන වෙනස් කළේ ඒත් නැත. ඉන්පසු ආපසු හැරී බලා දැකීමට පත් මගේ මිත්‍රයා මහ හඬින් සිනාසුණේය.

"ඔබ හිතනවා ඇති වොට්සන්, මං අර කොකේන් ගර්ඊයට විද ගැනීමට අමතරව, දන් අබ්-පානය කරන්නක් පටන් ගෙන කියලා. එහෙම තේද?"

"ඔබ එතැන ඉන්නවා දකලා මං ඇත්තෙන්ම හරිම පුද්ගලයෙක් පත්වුණා."

"ඒ වගේමයි. ඔබව එතැනදී දකලා මං ඊට වඩා පුදුම වුණෙ."

"මං ආවේ යාච්චෙක් හොයාගෙන." මම කීවෙමි.

"මං ආවේ හතුරෙක් හොයාගෙන." ඔහු කීවේය.

"හතුරෙක්?"

"ඔව්. මගේ සාමාන්‍ය හතුරන්ගෙන් කෙනෙක් කිව්ව හැකි. කොටින් කියනවා නම්, මං මගේ පරීක්ෂණයක වැදගත්ම කොටසක් කරමිනුයි ඉන්නේ. මට උවමනා කරන හෝට්ටාවක් අර බේබ්දෙන් අතරෙන් හොයා ගන්න මං බලාපොරොත්තු වුණෙ. මීට ඉස්සරන් මං මිය තැනිත් අවශ්‍ය කරණා හොයාගෙන තියෙනවා. නමුත් උන් මාව හඳුනාගන්නා නම් මට එක පැයක් මෙලොව ජීවත් වෙන්න ඉඩ ලැබෙන්නේ නෑ. ඒ මොකද මීට ඉස්සරන් ඔතැනට ගිහිං ඔත්තු හොයාගෙන තියෙන තිසා ගුහාව පවත්වාගෙන යන තක්කඩියා මාව අහුවුණොත් මරණ බවට දිවුරලයි ඉන්නේ. ඒ ගොඩනැගිල්ලේ අනෙක් පැත්තේ කෙළවරේ රහස් දොරටුවක් තියෙනවා. ඒක විවෘත වෙන්නේ කේම්ස් ගහ අයිනේ පාවුර් වාස්පුව උහට. ඒ දොරටු කපා කරන්න පුළුවන් නම් කියාවි, හඳ නොපෑයු කළුවර රාත්‍රිවල දී දොරටුවෙන් එළියට ගිය දේවල් ගැන පුදුමාකාර කථා."

"මොනවා? ඔබ අදහස් කරන්නෙ මෙයිරුරුද?"

"ඔව්. මෙයිරුරු තමයි වොට්සන්. මය අබිං ගුහාවේ මැරුම් කෑව එක අභියාසා මිනිහට පවුම් දාහ ගණනේ කැබුවත් මහා ධනස්කන්ධයක් එකතු වෙනවා. කේම්ස් ගහේ ඉවුර අවට තිබෙන දරුණුම මර උගුල මේකයි. මගේ හය තියෙන්නේ නෙවිල් සෙන්ටික්ලෙයා පවා මේකට ඇතුළුවුණා මිසක් පිටවෙලා ගියේ නෑහැ කියන එකයි. කොහොම වුණත් . . . . අපේ අශ්ව කරන්නෙ ඇත්තේ මේ උහම විය යුතුයි."

එසේ කිව් හෝම්ස් දැනේ දබරැහිලි මුව තුළට රුවා, කන් බිහිරි කරවන තියුණු හඬින් නළාවක් පිම්බේය. එයට පිළිතුරු වශයෙන් එවැනිම නළා හඬක් ඇසිණ. ඒ සමහරම අප දෙසට ඇදී එන අශ්වකර්තෘයක රෝද හා අශ්වයාගේ කුර ගැටෙන හඬ

අසන්නට ලැබිණ. පැති ලාම්පුවලින් රන්වන් පැහැති ආලෝක
ධාරා විහිදුවමින් කුඩා අශ්ව කර්තෘයක් අප වෙත ළඟාවිය.

"වොට්සන් ඔබ එතව තේද මාත් එක්ක යන්න?"

"මගේ පැමිණීමෙන් ඔබට යම්කිසි ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා
නම් මං එන්නම්."

"විශ්වාසවන්ත මිත්‍රයෙක් දුග සිටීම හැමවිටම ප්‍රයෝජනවත්.
සිද්ධිය සටහන් කරගෙන, ලේඛන ගතකරන්නෙක් සිටීම, ඊටත්
වඩා ප්‍රයෝජනවත්. සෙඩාර්ස්හි මට ලැබීල තියෙන්නේ ඇදත්
දෙකක් තිබෙන කාමරයක්."

"සෙඩාර්ස්හි?"

"ඔව්. ඒක තමයි සෙන්ට් ක්ලේයා මහත්මයාගේ නිවස. මේ
පරීක්ෂණය අවසාන කරන තුරු මං එහේ නැවතීමට ඉන්නෙ."

"කොහේද එය තියෙන්නේ?"

"කෙන්ට් ප්‍රාන්තයේ, ලී නගරයට කිට්ටුව. අපට අශ්ව
කර්තෘයෙන් ගමන් කරන්න තියෙනවා හැකිකම් හතක දුරක්."

"ඔබ කියන කාරණාව ගැන, මං කිසිම දෙයක් දන්නෙ නම්
නෑ?"

"ඒක ඇත්තයි. වැඩිවෙලා යන්න කලින් ඔබට ඔක්කොම
දතගන්න පුළුවනි. එහෙනම් තහින්න කරන්නෙට . . . . ඔබට
බොහොම ස්තූතියි ජෝන්, කර්තෘය ගෙන ආවට. ඔබට අපට
ඉදිරියට අවශ්‍ය වෙන එකක් නෑ. ඔබේ මහත්මියට මේ කුටුන්
බාගේ කාසිය තියාගන්න. හෙට උදේ අපි හමුවෙමු . . . . උදේ
එකොළහට විතර . . . . ආප්‍රබෝවන්."

හෝමස් අශ්වයාට සෙමින් කය්යෙන් පහර දුන්නා පමණි.
උදා වහා ගමන් ඇරඹීය. වැඩිවෙලා යාමට පෙර අපි පාරේ වීථි
හරහා ඉතා වේගයෙන් ගමන් කිරීමට සටන් ගත්තෙමු.

හෝමස්ට මුහුණ දීමට සිදුවී ඇති අලුත්ම ගැටලුව කුමක්
දැයි දන ගැනීමට මා සිටියේ නොඉවසිල්ලෙනි. එහෙත් ඔහු කර්තෘය
පැදෙව්වේ නිහඬවයි. ගැඹුරු කල්පනාවක වෙළී, මුහුණ ඉදිරියට
තමාගෙන සිටී ඔහු කතාබහ අරඹන ලකුණක් වත් නොතිබිණි.
අප සැකසුම් ගණනාවක් ගමන් කොට, නිවාස සහිත කරමක්
<http://charlockholmesinvestigations.blogspot.com>

නාගරික පෙදෙසකට පැමිණි පසු හෝම්ස් තම ඉරියව්ව වෙනස් කළේය. ඔහු තම පයිප්පය ද දල්වා ගත්තේ සැහෙන තරම් තෘප්තියට පත් වලිසිනි.

"අවශ්‍ය වෙලාවට නිශ්ශබ්දව බලාගෙන ඉන්න ඔබට ලැබිල තියෙන ගුණාංගය නම් ආශීර්වාදයක් වොට්සන්" ඔහු කීය. "ඒ පිළිවෙළ නිසා මිත්‍රයෙක් හැටියට ඔබේ ඇති වටිනාකම කියල තිම කරන්න බෑ. මගේ හිතේ මේ වෙලාවේ ඇති සිතිවිලි, කොහොමටත් සතුටකට පත්වෙන්න පුළුවන් ඒවා තෙමෙයි. ඒ නිසා මේක කතාබහ කරගන්න මිත්‍රයෙක් ඉන්න එක කොයි තරම් දෙයක්ද? මං මේ හුඟක්ම කල්පනා කළේ මොකක් ද දන්නවද? තව ටික වෙලාවකින් අර අසරණ ගැහැනු මනුෂ්‍යයා හම්බවුණාම, මං මොකක්ද එයාට දෙන උත්තරේ?"

"මේ ගැන මං කිසිම දෙයක් නොදන්නා බව ඔබට අමතකයි හෝම්ස්."

"ඔව්. ලී තගරය කුරා ළඟාවෙන්න කළින් ඔබට විස්තර ටික කියන්න වෙලාව යන්නමට ඇතිවේවි. බැලූබැල්මට පෙනෙන්නෙ මේක බොහොම සරල කාරණයක් වීටියට. ඒ වුණත් මේ පරීක්ෂණය ඉදිරියට ගෙනියන්න, මට කිසිම හෝඩුවාවක්, කිසිම සාක්ෂියක් නෑ. මට පුළුවන් තරම් පැහැදිලිව, ඒ වගේම කෙටියෙන් මං ඔබට කතාව කියන්නම්. බාග්වෙලාවට අන්ධකාරයේ මට නොපෙනෙන ගිනිපුපුරක් ඔබට දකින්න හැකිවේවි."

"හොඳයි කියන්න බලන්න."

"අවුරුදු පහකට පමණ කලින්, හරිශ්‍රම කියනවා නම් 1884 මැයි මාසයේ, තෙවිල් සෙන්ට් ක්ලෙයා නම් මහත්මයෙක් ලී තගරයට ආවා. ඔහු හොඳ වත් පොහොසත්කම් ඇති සල්ලි කාරයෙකු බවයි කාගෙන් වැටහීම වුණේ. ඔහු ලොකු ගෙයක් මිලදී අරගෙන, ඒ අවට වත්ත පිරිය ලස්සන උද්‍යානයක් සහිතව සකස් කරගෙන, බොහොම අලංකාර වීඩියට ජීවත්වුණා. ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඔහු අසල්වාසීන් එක්ක හිතවත්කම් ඇතිකර ගත්තා. 1887 දී ඔහු මේ පළාතේ බිරකම්හල් අයිතිකරුවෙකුගෙ දුවණිය සමඟ විවාහ වුණා. ඒ විවාහයෙන් දත් ඔහුට දරුවන් දෙදෙනෙක් සිටිනවා.

සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය මොකක්වත් රැකියාවක් කළේ නැහැ. නමුත් වෙළඳ සමාගම් කිහිපයක් සමඟම ඔහුගේ ගනුදෙනු තිබුණු බවයි පෙනෙන්නේ. මේ කටයුතු සඳහා සිරිතක් වශයෙන් උදේ දුම්රියෙන් ඔහු ලන්ඩන් නගරය බලා පිටත්වී ගියා. ඊළඟට කැනන් වීථියේ දුම්රියපොළෙන් සවස 5.14ට පිටත්වෙන දුම්රියේ නැගලා ආපහු ගෙදර ආවා. සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මියගේ වයස අවුරුදු තිස් හතයි. ඔහු හොඳ ගිහිගුණ කිහිපයක් සුදුගලයෙන්; හොඳ ස්වාමි පුරුෂයෙක් ආදරණීය පියෙක්. මේ මහත්මිය දන්නා හඳුනන කවුරුන් අතරත් ජනප්‍රිය කෙනෙක්. මේ අවස්ථාව වෙනකොට ඔහු පිටව ණයවී ඇති මුදල පවුම් අසූ අටයි, සිලිං දහයක් පමණයි. නමුත් කැපිටල් සහ කවුන්ට්ස් බැංකුවේ ඔහුගේ ගිණුමේ තිබෙනවා පවුම් දෙසිය විස්සක මුදලක්. ඒ නිසා ඔහුට මුදල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් ඇතිවී ඒ නිසා හිතේ කරදරයක් ඇතිවුණා, කියල කොහොමටවත් හිතන්න බෑ.

පහුගිය සඳුදා නෙවිල් සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය නගරයට යෑමට පිටත්වුණේ වෙනදාටත් වඩා කලින්. ඔහු ගෙදරින් යඳිඳි බේරිඳට කිව්වලු එදා තමන්ට වැදගත් වැඩක්වසුකු දෙකක යෙදෙන්න තිබෙන බව. ඊළඟට ඔහු තමන්ගේ කුඩා පුතාට පොරොන්දු වුණාලු හවසට ආපසු ගෙදර එද්දී, සෙල්ලම් බඩුවක් අරගෙන එන්න. ඒ සෙල්ලම් බඩුව තමයි සෙල්ලම් ගෙවල් හැඳීමට ගන්නා පාට කළ ලී කැබලි පෙට්ටියක්.

මේ කියන සඳුදාම හරිම අහම්බෙන් වගේ සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මියට විදුලි පණිවුඩයක් ලැබුණා. එවිට ඇගේ සැමියා ගෙදරින් පිටවී ගිහින් ටික වෙලාවක් ගතවෙලා. එය ලැබුණේ ලන්ඩන් නගරයේ ඇබර්ඩින් නැව් සමාගමෙන්. ඇගේ නමට එවා ඇති පාර්සලයක් තමන්ගේ කාර්යාලයට ලැබී ඇති නිසා පොද්ගලිකව පැමිණ එය ලබාගන්නා මෙන් නැව් සමාගම විදුලි පණිවුඩයේ දන්වා තිබුණා. සෑහෙන තරම් වටිනාකමක් ඇති මේ පාර්සලය ඇය හුඟ දවසක් තිස්සේ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි එකක්.

ඔබ ලන්ඩන් නගරය ගැන හොඳින් දන්නවා නම් ඩොට්සන් ඔබට මතක් වේවි, මේ නැව් සමාගමේ කාර්යාලය කියෙන්නේ ග්‍රෙස්නෝ වීථියේ බව. ඒ පාර පිහිටා තියෙන්නේ ඉහළ ස්වොන්ඩම් පවුමඟට සම්බන්ධ වෙන පාරක් ලෙසයි. සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය

දවල් කෑම කාල, ලන්ඩනය බලා යන්න ගෙදරින් පිටත්වුණා. ඇය සාප්පු කිහිපයකට ගිහිං අවශ්‍ය බඩු වගයකුත් අරගෙන, තමන්ගේ පාර්සලය ගන්න නැව් කටයුතු කාර්යාලයට ගියාලු. එය ලබාගත් ඇය දුම්රියපොළට එන අදහසින් ස්වොන්ඩම් පටුමක දිගේ ආපසු ඇවිදගෙන ඇවිත් තියෙනවා. එවිට වෙලාව හරියටම හවස 4.35 යි. මේ දක්වා මං කීව දේවල් ඔබට පැහැදිලිද?"

"හොඳට පැහැදිලියි."

"ඔබට මතක ඇති පහුගිය සදුදා ඉතා උණුසුම් දවසක් බව. ඇයට ගමන් කරන්න තිබුණු පාරේ පරිසරය සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මියගේ හිතට ඇල්ලුවෙන් නැහැ. මේ නිසා ඇය ඉදිරියට ගියේ කුලීරියක් අල්ලා ගන්නා අදහසින් වටපිට බලමිනුයි.

ස්වොන්ඩම් පටුමක දිගේ මෙහෙම ගමන් කරද්දී ඇයට එක්වරම අහන්න ලැබුණා, කිසිවෙකු ඉමහත් සුදුමයෙන් මෙන් කළ කෑගැසීමක්. කෑගැසීම ඇසුණු දෙයට අවධානය යොමු කළ ඇයට දකින්න ලැබුණේ මොකක්ද? අසල තිබූ ගොඩනැගිල්ලක දෙවැනි තට්ටුවේ ජනේලයකින් එබී බලමින්, ඒ කෑගැසුවේ ඇගේ ස්වාමීපුරුෂයා! ඒ බව දකලා සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය ඕනියෙන් ගල්ගැසුණා. ජනේල පියන විවෘතව තිබුණා. ඔහුගේ මුහුණ ඇයට පැහැදිලිවම දකගන්න ලැබුණා. ඇය විස්තර කරන හැටියට ඔහුගේ මුහුණෙන් ප්‍රකාශ වුණේ අතිශයින්ම තැනිගත් නැත්නම් කලබලයට පත් ස්වභාවයක්. ඔහු උමතු වෙන් මෙන් ඇයට අත වැනුවා. ඊළඟට මොහොතකින් ඔහු ජනේලය ලහින් අතුරුදන් වුණා. එහෙම වුණේ හරියට, ඇයට නොපෙනුණු යම්කිසි කෙනෙක් පිටුපසින් ඉදල, ඔහුව අහකට ඇද දමීම වගේ. මෙහිදී එක් වැදගත් කරුණක් ඇගේ කාන්තා ඇසට ක්ෂණිකව සනිටුහන් වුණා. ඒ තමයි ඔහු අඳුරු පැහැති කබායක් හැඳ සිටියත්, කරවටා වයිපටියක් හෝ කොලරයක් පැළඳ සිටියේ නැති බව.

ඔහුට මොකක් හෝ කරදරයක් සිදුවී ඇති බව ඇයට වැටහුණා. ඇය වහාම ඒ ගොඩනැගිල්ල අසලට දිව ගියා. එහි තරප්පු පෙළ දිගේ ඉහළ තට්ටුවට යන අදහසින් ඇය දොරටුවෙන් ඇතුළුවුණා. ඇය මේ ඇතුළුවුණු ස්ථානය තමා, දැන් ටික වෙලාවකට කලින් අප දෙදෙනා මුණ ගැසුණු අඩං ගුහාව.

139. "අබිං ගුහාව අසිති ලස්සාටි තක්කඩියා අදහම මග අවහිර කළා"

තරප්පු පෙළේ ඉහළට නැගීමේ අරමුණෙන් සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය ඉදිරියට ගියත්, ඇයට එකට ඉඩක් ලැබුණේ නැ. මං ඔබට කිව් අබ්. ගුණාලි අයිති තක්කඩියා ඇයට තරප්පු පෙළේ මග අවහිර කළා. ඒ විතරක් නෙවෙයි. ඇයට එතැනින් පත්තා දමීමා. එතැන දෙවැනියා හැටියට කටයුතු කරන ඩෙන්මාක් ජාතිකයෙකුත් ඊට හවුල්වුණා. ඔවුන් ඇයට මහපාරටම එළවා දමීමා.

තමන්ගේ ස්වාමිපුරුෂයා මොකක් හරි බිහිසුණු ඉරණමකට මුහුණ දෙනවා වියයුතු යයි ඇයගේ හිතේ සැකයක් ඇතිවුණා. එයින් ඇය අප්‍රමාණ භීතියකට පත්වුණු බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නැ. සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය විච්ඡේ ඉහළට දිව ගියේ කාගෙන් හරි උදව්වක් ලබාගන්නා අරමුණෙන්.

වාසනාවකට වගේ රාජකාරී මුර සංචාරයේ යෙදෙන පොලිස් පරීක්ෂකයෙක් සහ පොලිස් හටයන් කිහිප දෙනෙකු ඇයට හමුවුණා. ඇගේ ඉල්ලීම පරිදි මේ ගැන භොයා බලන්න එන්න පොලිස් නිලධාරයන් ප්‍රමාද වුණේ නැහැ.

අබ්. ගුණාලි වෙත ආවත්, එතැන අයිතිකාරයා පොලිස් නිලධාරයන්ටත් උඩ තට්ටුවට නැගීම අවහිර කළා. ඔහු කොපමණ බාධා කළත් ඔවුන් උඩ තට්ටුවට ගියා. නෙවිල් සෙන්ටි ක්ලෙයා සිටින බව, ඒ මහත්මිය දුටුව කාමරේට ඔවුන් ඇතුළුවුණා. කාමරයේ ඒ මහත්මියගේ ලකුණක්වත් තිබුණේ නැහැ. ඇත්තෙන්ම එම තට්ටුවේ හිටියේ එකම එක ඔහුන්ගේ පමණයි. ඒ අංගවිකල බවට පත් හිතන්නෙක්. ඔහු එතැන නවාතැන් ගැනීමට පුරුදුව සිටී කෙනෙක්. ඔහුත් ස්ථානය අයිතිකරුවාත් දෙදෙනාම දිවුරා කියා සිටියා, එදා දවල් වරුවටම නිසිම කෙනෙක් ඒ කාමරයට නොපැමිණි බව. නැවත නැවතත් දිවුරුමින් ඔවුන් එය කියූ තාලයට පොලිස් පරීක්ෂකවරයාට පවා හිතුවේ, මේක සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මියට සිදු වූ වැදගත්කම වෙන්න ඇති කියලයි. එම කාරණය ඔහුගේ සිතට නැඟුණු මොහොතේම අර කාන්තාව කෑගසනවා පොලිස් නිලධාරියා ඇසුණා. මේකය මත තිබූ කුඩා පෙට්ටියක් වෙතට පැන්න ඇය, එහි පියන විවෘත කළා. එහි තිබුණේ, සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මිය තමන්ගේ සුනාට ගෙනෙන්න පොරොන්දු වුණු සෙල්ලම් බඩුව-සෙල්ලම් ගෙවල් හඳුනා ලී කැලී කට්ටලය.

මෙම සොයා ගැනීමත්, එවිට අඛණ්ඩව හිඟත්තාගෙන් දැකිය හැකි වූ කැලැහීමත් නිසා පොලිස් පරීක්ෂකවරයාගේ සිතේ තදබල සැකයක් ඇතිවුණා. මෙතැන මොකක් හරි බිහිසුණු සිදුවීමක් ඇතැයි සැකකළ ඔහු, කාමර සියල්ලම සුක්ෂම අයුරින් සොදිසි කළා. එයින් ලැබුණු ප්‍රතිඵලය වූයේ යම්කිසි අපරාධයක් එහි සිදුවී ඇති බවට සාක්ෂි ලැබීමයි. මෙහි ඉදිරිපස කාමරය ලී බඩු කිහිපයක් තබා තිබුණු, විසිත්ත කාමරයක් ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගත් එකක්. මේ විසිත්ත කාමරයට දොරටුවකින් සම්බන්ධ වෙන තවත් කුඩා කාමරයක් තිබුණා. ඒක නිදන කාමරයක්. මේ නිදන කාමරයේ ජනේල වලින් එළියේ දකින්න ලැබුණේ තේමස් ගඟේ ගං මෝයේ ඇති, බඩු ගොඩබාල ගබඩා කරන වාජපු වල පිටුපස පැත්ත. වාජපු සහ මේ ගොඩනැගිල්ල අතර බිම් තීරයක් තිබෙනවා. බාදිය වෙලාවට මේක වියළි බිම් කඩක්. නමුත් වඩදිය ගලන වෙලාවට මේක අඩි හතරහමාරක් පමණ උසට වතුරෙන් යටවෙනවා. නිදන කාමරයේ ජනේලය බොහොම පළල එකක්. එහි පියන උඩින් සවිකළ එකක්. ඒ නිසා විවෘත වෙන්නේ පහළ කෙළවරෙන්.

තවත් හොඳින් පරීක්ෂා කිරීමේදී මේ ජනේලයේ පඩිය මත ලේ පැල්ලම් සොයා ගැනීමට හැකිවුණා. මීට අමතරව කාමරයේ ලෑලි පොළොව මත ද විසිරී තිබුණු ලේ බින්දු කිහිපයක් දකුණත හැකිවුණා. ඉදිරිපස කාමරයේ තිර රෙද්දක් පිටුපස ගුළිකර දමා තිබී ඇඳුම් පොදියක් පොලිසියට හමුවුණා. ඒ අතුරුදන් වූ තෙවිල් සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මයාගේ ඇඳුම්. ඔහුගේ කබාය ඇරෙන්න අතික් සියලුම ඇඳුම් එතැන තිබුණා. ඔහුගේ සපත්තු, මේස්, තොප්පිය සහ ඔරලෝසුව පවා එහි අඩංගු වුණා. සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මයාට මොනවා හෝ දරුණු තුවාල සිදුවුණු බවක්, ඇඳුම් වලින් නම් දකින්න ලැබුණේ නැහැ. එමෙන්ම ඔහුට අත්වූ ඉරණම පිළිබඳව වෙනත් කිසිම හෝඩුවාවක් දකින්න ලැබුණේත් නැහැ. ඔහුට එළියට යාමට වෙනත් මාර්ගයක් නොතිබුණු නිසා සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මයා ජනෙල් කවුළුව තුළින් ඉවතට ගිය බවයි පෙනුණේ. ජනෙල් පඩිය මත තිබුණු ලේ පැල්ලම් වල හැටියට නම් ඔහුට පිහිනා ජීවිතය ගලවාගන්න හැකියාවක් තිබුණා කියලා හිතන්න අමාරුයි. ඒ මොකද මේ සිද්ධිය වෙන වෙලාවේ වඩදිය ගැලීම තිබුණේ බොහොම උච්ඡ තත්ත්වයේ.

මේ අපරාධයට කිව්වුවෙන්ම සම්බන්ධ යයි සිතිය හැකි පුද්ගලයින් ගැන අපි රිළුණට කථා කරමු. මෙතැන අයිතිකාර තත්ත්වයා කළු හම ඇති ඉන්දියන් ඡාතික ලස්කාරියෙක්. ඔහු දුශ්චරිතවත් පුද්ගලයෙක් බවට කලින් වාර්තා වී තිබෙනවා. නමුත් සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මියම කියනවා, තමන්ගේ සැමියා ජනේලයෙන් දකලා තත්පර කිහිප ඇතුළත, ලස්කාරියා කරප්පුව මුල සිට ඇයට අවහිර කළ බව. අපරාධය ගැන ආධාර හා අනුබල දුන් අයෙක් කියනවා ඇරෙන්න, ඊට වඩා වේදනාවක් ඔහුට විරුද්ධව නඟන්න අපට අමාරුයි. ඔහු නිදහසට කිව්වේ තමන් කිසිම දෙයක් නොදන්න බවයි. රිළුණට අර අබිබගාන හිඟන්නා කුමක් කළාද කියා තමන් නොදන්නා බවත් ලස්කාරියා කියා හිටිනවා. සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මියගේ ඇඳුම් එහි තිබී හමුවුණේ කොහොමද කියන එක ගැන ඔහුට කිසිම නිදහසට කරුණක් කියන්න බැරිවුණා. ඒ තත්ත්වයා ගැන එපමණයි.

රිළුණට අපි කථාකරමු අර අංගවිකල හිඟන්නා ගැන. හිටු බුන් නම් ඔහු ජීවත්වෙන්නේ අබි-ගුහාවේ දෙවැනි තට්ටුවේ. නෙට්ල් සෙන්ටි ක්ලෙයාව අත්තිම වරට දකින්න ඇත්තෙන් හිටු බුන් පමණයි. ඔහුගේ ඉතාම අවලක්ෂණ මුහුණ, ලන්ඩන් නගරයේ ඇවිදින කවුරුත් දකුණුරුදු එකක්. ඔහුගේ රක්ෂාව හිඟාකෑම, හිඟාකෑම නීතියෙන් තහනම් නිසා, පොලිස් අත්අඩංගුවට පත්වීමෙන් වළකින්න, ඔහු පෙන්වන්නේ පදික වේදිකාවේ හිනිකුරු අලෙවි කළමින් සිටින්නෙක් බව. ඔහු නිරතුරුවම දකින්න ලැබෙන්නේ ත්‍රෙඩ්නිඩල් විලියම් පාර අයිනේ. ඔහු බිත්ති මුල්ලකට වෙලා, එරම්භයා ගොතාගෙන, උකුල මත හිනිකුරු තබාගෙන හිඟාකන හැටි දිනපතාම දකින්න ලැබෙන දසුනක්. ඔහුගේ විරූපී භාවය නිසා, මහ යන එත අයගේ සිත්වල ඇතිවෙන අනුකම්පාවට හිටු බුන්ට විශාල වශයෙන් සහයක් ලැබෙනවා. ඔහු සමඟ හඳුනාමි කමක් ඇතිකරගත යුතුය යන අපේක්ෂාවෙන්, මං මහ නැවතලා ඔහු දිනා කීපවතාවක්ම බලාගෙන ඉඳලා තියෙනවා. කෙටි වෙලාවක් ඇතුළත ඔහුට පිනට ලැබුණු මුදල් ප්‍රමාණය දකලා මට හරි පුදුම හිතුණා වොට්සන්. ඔහුගේ පෙනුමේ ඇති විශේෂත්වය නිසාම, කිසිකෙනෙකුට ඔහු නොදක එතැනින් ගමන් කරන්නට බැහැ. තැමිලි පැහැති හිසකෙස්, සුදුමැලි මුහුණ, මුහුණේ එක් පැත්තක

143. "ඔහුගේ විරූපි භාවය නිසා නිසු ඉන්ට විශාල වශයෙන් හිඟමත් ලැබෙනවා.

ඇති විශාල තුවාල කැළලක්, එය හැකිවීමේදී උඩුනොල නොපිටට පෙරළී යාමක් නිසා, ඔහුට ලැබී ඇත්තේ කාගේත් සිත්වල කණගාටු උපදවන පෙනුමක්. ඔහුගේ කර් පැහැති තියුණු තෙත් යුවලෙන්, බුල්බෝග් වර්ගයේ බල්ලෙකුගේ හොඳම වෑනි නිකටක් සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි අභි-සක හිඟත්තෙකුගේ දකින්නට ලැබෙන ලක්ෂණ තෙමෙයි. අප සොයන මහත්මයා ව අන්තිම වරට දකින්න ඇත්තේ අභි-ගුහාවේ ලැගුම් ගන්නා මෙන් මේ පුද්ගලයා.

"නමුත් ඔහු අංග විකල පුද්ගලයෙක් එහෙම තේද? තරුණවිය නො ඉක්ම වූ නිරෝගී කෙනෙකුට එරෙහිව මේ අංගවිකල හිඟන්නා තනිවම මොනවා කරන්නද?"

"ඔහු අංග විකලයි කියන්නේ ඇවිදීමේදී කොරගහමින් යන නිසා. නමුත් ශරීර ස්වභාවය බැලුවාම ඔහු හොඳින් වැඩුණු ශක්තිමත් කෙනෙක් බව පෙනෙනවා. ඔබේ වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක දනුමෙන් ඔබට දකින්න ලැබීල ඇති වොට්සන්. එක් අතක හෝ කකුලක දුර්වල කමක් ඇති කෙනෙකුගේ, අනෙක් ගාත් හැම එකක්ම අතිශයින්ම ශක්තිමත් බව."

"ඉතින් ඔබේ කථාව කියන්න."

"ජනෙල් පඩියේ තියුණු ලේ දුටුවාම සෙන්ටි ක්ලයා මහත්මිය ක්ලාන්ත වුණා. පොලීසිය ඇයව කුලීරියක තත්ගවා ඇගේ ගෙදරට ගෙනිහින්න ඇරලුවා. ඒ මොකද ඇයව තවදුරටත් එහි රඳවා ගැනීමෙන් පොලීස් පරීක්ෂණයට ප්‍රයෝජනයක් නොමැති නිසා.

මෙම පරීක්ෂණය භාරව ඉන්න පොලීස් පරීක්ෂක බාටන්, මෙම ස්ථානය තවදුරටත් තියුණු ලෙස පරීක්ෂණයට ලක් කළා. නමුත් සිද්ධිය තවදුරටත් පැහැදිලි වෙන යමක් හොයාගන්න, ඔහුට හැකිවුණේ නැහැ. පොලීසිය ඒ මොහොතෙම හියු බ්‍රන් සිර භාරයට නොගැනීමෙන්, මෙතැන පොඩි වැරද්දක් සිදුවෙලා තියෙනවා. ඒ ප්‍රමාදයෙන් තමන්ගේ මිත්‍රයා වන ලස්කාරියා සමඟ කතාබහ කිරීමට හියු බ්‍රන්ට මිනිත්තු කිහිපයක් ලැබීල තියෙනවා. එක් මේ වැරද්ද ඉක්මනින් හරිගස්සාගන්න පොලීසිය සමත්වුණා. ඔවුන් හියු බ්‍රන් අත්අඩංගුවට අරගෙන ඔහුව සෝදිසි කරලා තියෙනවා. නමුත් ඔහුව අපරාධයට පටලැවෙන කාලේ කිසිවක් පොලීසියට හමුවුණේ නැහැ. ඔහුගේ දකුණු කම්ස අතේ ලේ

පැල්ලම් කිහිපයක් තිබුණා. තමුත් ඔහු පෙන්වා දුන්නා, තමන්ගේ වෙදගිල්ලේ නියෝජ්‍යයෙක් ලෙසින් කැපී ගිය තුවාලයක් ඇති බවත්, කම්ස අතේ ලේ ගැටුණේ එයින් බවත්. ටික වේලාවකට පෙර ඔහු ජනේලය ලඟට ගිහිත්, එතැන යමක් කළ නිසා, ජනේල් පඩියේ තිබූ ලේ සැකයක් නැතිවීම ඔහුගේ ඇතිල්ලේ තුවාලයෙන් ගැවෙන්න ඇති බවත් හිසු බුන් කීවා. නෙවිල් සෙත්ට ක්ලෙයා මහත්මයා තමන් කවදාවත්ම දක නැති බවත්, ඔහුගේ ඇඳුම් මේ කාමරයට ආවේ කොහොමද කියන එක පොලීසියට වගේම තමන්ටත් ප්‍රහේළිකාවක් බවත්, හිඟන්නා නැවත නැවතත් කියා හිටියා. තමන්ගේ සැමියා ජනේලය ලඟ සිටින බව සෙත්ට ක්ලෙයා මහත්මිය දුටුවේ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නය හිඟන්නාගෙන් ඇසුවා, ඔහු ඒකට කිව්වේ එක්කෝ ඇයට පිස්සු; නැත්නම් ඇය සිහිනයක් දකින්න ඇති කියලයි. කොහොම වුණත් බලවත් විරෝධතා මධ්‍යයේ හිසු බුන් අත්අඩංගුවට ගෙන, පොලිස් ස්ථානයට ගෙන ගියා. තමුත් වඩදිය බැස ගියාම තවත් මොනවා හරි හෝටුවාවක් දක ගැනීමට හැකිවේවි කියන බලාපොරොත්තුවෙන්, පොලිස් පරීක්ෂක වරයා එම ගොඩනැගිල්ලේම රැඳී හිටියා.

හිතුවා වගේම වඩදිය බැස යද්දී යමක් දකින්න ලැබුණා. පොළොවේ මඩ තට්ටුව මත ඔවුනට දකින්න ලැබුණේ සෙත්ට ක්ලෙයා තෙමෙයි. ඔහුගේ කබායෙහි දකින්න ලැබුණේ, කබායේ යාන්තුවල තිබී ඔවුනට හමුවුණේ මොනවද කියල මබට හිතන්න පුළුවන්ද?"

"මට හිතාගන්න බෑ."

"මං හිතන්නෙ නෑ මබට අනුමාන-කුරන්න හැකිවේවි කියලා. කබායේ හැම යාන්තුවක්ම පැන්සයේ හා පැන්ස බාගේ කාසිවලින් පුරවා තිබුණා. පැන්සයේ කාසි 421 ක් හා පැන්ස බාගේ කාසි 270 ක්. වඩදිය බැස යද්දී කබාය වතුරේ ගසාගෙන නොගිය එසේ පුදුමයක් නැහැ. තමුත් මනුෂ්‍ය ශරීරයක් ගැන සලකා බැලුවොත් ඒක වෙනස්. මේ තිවසත් වාස්තුවත් අතරේ බාදිය ඇතිවෙද්දී, වේගවත් දිය සුළි ඇතිවෙනවා. බොහොම වේලාවට වෙනත් ඇත්තේ කුමක්ද කියල අපට හිතාගන්න පුළුවනි. බර වැඩිකම නිසා කබාය එතැන රැඳී තිබෙද්දී, ඇඳුම් නොමැති සිරුර දිය සුළියක ගසාගෙන ගිහි ගහට ඇදී යන්න ඇති."

"නමුත් අපට අහන්න ලැබුණා අතින් ඇදුම් හැම එකක්ම කාමරයේ තිබී හමුවුණා කියලා. ඔබ කියන්නේ මෙයිරුරට අන්දලා තිබෙන ඇත්තේ කබාය පමණක් කියලද?"

"නැහැ වොට්සත්. අපි මේ කාරණා ගැන හිතා බලන්න ඕන, මතුපිටට පෙනෙන ආකාරයට නෙමෙයි. අපි හිතා බැලිය යුත්තේ එහි යටින් සැඟවලා තිබෙන අරුත මොකක්ද කියලා. මේ බුන් නම් පුද්ගලයා, නෙවිල් සෙන්ට් ක්ලෙයාඩ් ජනේලයෙන් එළියට තල්ලුකර දැමීමා කියලා හිතමු. ඒ ක්‍රියාව, කිසිම මිනිස් ඇසකට දකින්න ලැබෙන්නෙ නෑ. ඔහු ඊළඟට මොකද කරන්නේ? අපරාධය ගැන තොරතුරු හෙළිවිය හැකි ඇදුම්, වහාම එතැනින් ඉවත් කළ යුතු බව ඔහුට වැටහෙනවා. ඔහු කබාය ගන්නවා එළියට දමන්න. නමුත් ඔහු තේරුම් ගන්නවා කබාය වතුරේ ගිලෙන එකක් නැහැ, පාවෙන්න ඉඩ ඇති බව. හිසු බුන්ට ඉතිරි වෙලා තියෙන්නෙ බොහොම කෙටි කාලයයි. සෙන්ට් ක්ලෙයා මහත්මිය පහළ දොරටුව උස ලස්කාරයා සමඟ ඇති ආරවුල ඔහුට ඇහෙනවා. ඊළඟට ඇය පිටත් වී ගියත්, ලස්කාරි මිත්‍රයාගෙන් දනගන්න ලැබෙනවා, ඇය පොලිස් හට්ටා කැඳවාගෙන වීම්බේ ඇවිද එන බව. හිසුබුන්ට තාත්ති කාලය වෙලාවක් නැහැ, ඔහු රහස්ගතව මුදල් සහවා තැබූ තැනකට යනවා. එතැන තිබුණු සෑම මුදල් අරගෙන, කබායේ සාක්කු වල පුරවනවා. ඔහුගේ අරමුණ වුණේ කොහොම හරි එක වතුරේ පාවෙන්න ඉඩ අර්ක්සන් නැකුව දිය යටට බස්සන්න. ඔහු කබාය ඉවතට දමීමට සමත් වුණා. අනෙක් ඇදුම් පැළඳුම් සියල්ලට කරන්නෙත් ඒ විකමයි. නමුත් ඔහුට ඇහෙනවා වේගයෙන් කරපු ව නැගෙන ඉහළට එන අයගේ අධිශක්තිය. පොලිසිය කාමරයට ඇතුළුවෙන්න කලින්, ජනාල් පියන වහන්න ඔහුට යන්නමට ඉඩක් ලැබුණා."

"සිදුවීම් වෙන්න ඇත්තේ ඔය ආකාරයටයි කියලා හිතන්න පුළුවනි."

"අපේ පරීක්ෂණ කටයුතු ඉදිරියට ගෙනියන්න උපකල්පනයක් ලෙස අපි එක දනට යොදා ගමු, වෙනත් එකක් නොමැති නිසා. ෧. ඔබට කිව්වා අප් අඩ්ගුවට අරගෙන පොලිස් ස්ථානයට ගෙන ගියා කියලා. නමුත් ඔහු මීට කලින් කිසිම වරදකට අත්අඩංගුවට පත්වුණු හෝ දඬුවම් විඳිනු ලැබූ කිසිම සාක්ෂියක් නැහැ. අවුරුදු

ගණනාවක් තිබේ. ඔහු කළ රක්ෂාව හිඟාකෑම බව කවුරුත් දන්නවා. ඔහු ගතකළ ජීවිතය වැරදිවලට සම්බන්ධ නොවුණු අභිසංකර්මයක් බවයි පෙනෙන්නේ. දැනට මේ සිද්ධිය පත්වී තිබෙන්නේ ඔන්න ඔය තත්ත්වයටයි. එතකොට අපි විසඳිය යුතු ප්‍රශ්න කීපයක්ම මතුවෙනවා.

මුලින්ම නෙවිල් සෙන්ට් ක්ලෙයා අබ්. ශුභාවට වෙලා මොකද කළේ? ඔහුට එතෙදි අත්වුණු ඉරණම මොකක්ද? දන් ඔහු සිටින්නේ කොහේද? ඔහුගේ අතුරුදන් වීම ගැන හියු බ්‍රන්ගෙ ඇති සම්බන්ධය මොකක්ද? මං මේ ටිකත් කියන්න ඕන වොට්සත්. මුලදී බැලූ බැල්මට පෙනුණේ මේක බොහොම සරල ගැටලුවක් වගෙයි. නමුත් දුෂ්කරතා මතුවෙන්න පටන්ගන්නේ ඉදිරියට යද්දියි. ඔය ආකාරයේ ගැටලුවක් මං මේ දක්වා කළ පරීක්ෂණවල තිබුණද කියල මට මතක් කරන්නත් අමාරුයි."

පර්ලොක් හෝමස් මේ කථාන්තරය කියාගෙන යද්දි අපි සැහෙන දුරක් ඉදිරියට ගමන් කර සිටියෙමු. ජනේල තුළින් ආලෝකය විහිදුණු නිවාස කිහිපයක්ම අපට මඟ දෙපස දකින්නට ලැබිණි.

"ඔන්න අපි ලී නගරයේ මායිම්වත්තේ ආවා. අපි එංගලන්තයේ ප්‍රාන්ත තුනක් හරහාම ගමන් කළා. මිඩ්ල්සෙක්ස් වලින් පටන් අරගෙන, සරේ ප්‍රාන්තයේ කෙළවරක් හරහා ඇවිත්, කෙන්ට් ප්‍රාන්තයටත් ආවා. අර ඇත එළියක් සහිත නිවසක් ඔබට පෙනෙනවාද වොට්සන්? ඒ තමයි සෙඩාර්ස් මන්දිරය. ඒ පහත ලඟ වාඩිවෙලා කාන්තාවක් බලාගෙන ඇති. සැකයක් නෑ අපේ අශ්වයාගේ කුර ගැටෙන හඬ දනටමත් ඇගේ දෙසවණට වැටිල ඇති."

"ඇයි ඔබ මේ පරීක්ෂණය බේකර් විච්ඡේ රැදී ඉඳගෙන පවත්වන්නේ නැත්තේ?"

"ඒ මොකද මට මෙහේ සිට විමසා බැලිය යුතු කරුණු රාශියක් තිබෙනවා. සෙන්ට් ක්ලෙයා මහත්මිය මා වෙනුවෙන් කාමර දෙකක්ම වෙන්කරලයි තියෙන්නේ. මගේ හිතවත් ඕෆ්ලියාස් ආව කියන්නම්. ඇය ඔබට සාදරයෙන් පිළිගනිවි. ඒ වූණත් මං කොහොමද ඇයට මුහුණ දෙන්නේ? ඇගේ ස්වාමීපුරුෂයා ගැන කියන්න කිසිම ආරංචියක් මා ලඟ නෑ. ඔන්න අපි ගේ ලඟටම ආවා. හෝව්! හෝව්!!"

අලංකාර ගෙවත්තක් මැද පිහිටා තිබූ සුවිසල් නිවසක් ඉදිරියේ අපි අභේෂකරත්තය නැවැත්වීමු. ඉස්තාලයේ සේවකයෙක් පැමිණ අශ්වයාගේ හිස ලිහින අල්ලා ගත්තේය. අපි කරත්තයෙන් බැස බොරළු ඇතිරූ පාරක් මැදින් නිවස දෙසට පා නැඟුවෙමු.

නිවසේ දොර විවෘත විය. කුඩා සිරුරක් තිබූ කාන්තාවක් දොර ඉදිරිපිට නොඉවසිලිමත් මුහුණකින් බලා සිටියාය.

"ඉතින් ඉතින් . . . . ?" ඇය ඇසුවේ උස් හඬිනි. ඉන්පසු අප දෙදෙනෙකු සිටින බව දක ඇයගේ මුළුමනින් බලාපොරොත්තු සහගත හඬක් නිකුත් විය. එහෙත් හෝමිස් තම හිස සොලවා අරමුණු ඉටුනොවූ බව හඟවද්දී ඇයට කෙදිරගුවිණ.

"හොඳ ආරංචි කිසිම දෙයක් නැද්ද මහත්මයා?"

"මොකුත් නෑ."

"තරක ආරංචික් නෑ?"

"නෑහැ."

"ඒ ගැන දෙවියන්ට සතුහිවේවා! ඇතුළට එන්න හෝමිස් මහත්මයා. ඔබට හුඟක් මහත්කි ඇති. අද උදේ සිටම මේ කටයුත්තට ඔබ වෙහෙසනවා නොවැ."

"මේ මගේ මිත්‍රයා, දොස්තර වොට්සන්. මගේ පරීක්ෂණ විශාල ගණනකදී ඔහු මට භර්යාව දෙව් කළා. මේ පරීක්ෂණයටත් ඔහුගේ සහයෝගය ලබාගන්න අහම්බෙන් වගේ මට වාසනාව සැලසුණා."

"ඔබ හඳුනාගන්න ලැබීම ගැන සන්තෝෂයි මහත්මයා" ඇය කීවේ අතට අතදී මා සාදරයෙන් පිළිගනිමිනි.

"මෙහේ තියෙන පහසුකම් වල අඩුපාඩු ඇති. ඒ ගැන මට සමාවෙන්න. ඔබට සෙනෙතවා නේද අපට නොහිතු විධියට මේ එල්ල වෙලා තියෙන හෙණ පහර?"

"හිතවත් නෝනා. හෝමිස් මහත්මයා සමඟ පරීක්ෂණ වලට සහභාගී වෙමින් නොයෙක් පළාත්වල ඇවිදිමින්, නවකිමින් එවැනි ජීවිතයකට හුරු පුරුදු කෙතෙක් මම. එහෙම නොවුණත් මට තේරුම් ගන්න පුළුවන් මේ ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය. සමාව

ඉල්ලීමක් අවශ්‍ය නෑ. ඔබට හෝ මගේ මිත්‍රයාට උදව්වක් කරන්න ඉඩක් ලැබුණොත් ඒක මට සතුටක්."

සිතල වී තිබුණු රාත්‍රි ආහාරය මේසයක් උඩ සුදානමින් තිබිණි. අපි ඒ කාමරයට ඇතුළුවෙද්දී ගෙහිමී කාන්තාව අප වෙත ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළාය.

"ෂර්ලොක් හෝම්ස් මහත්මයා. මං කැමතියි ඔබෙන් ප්‍රශ්නයක් දෙකක් අහන්න. මං ඔබෙන් ඉල්ලා හිටිනවා, ඒවාට එක එල්ලේ පැහැදිලිව පිළිතුරු දෙන්න කියල."

"සත්තකින්ම ඔව් තෝනා."

"ඔබේ පිළිතුර නිසා මගේ හිතට වේදනාවක් ඇතිවේවි කියල හිතන්න එපා. මං බොහොම සුළු දෙයකින් මොළේ තරක් කරගෙන ක්ලාන්ත වෙන කෙනෙක් නෙමෙයි. මට ඕනෑ කරන්නේ මේ ගැන අවංකවම ඔබේ අදහස් මොනවද කියල දනගන්න."

"මොකක් ගැනද?"

"මට අවංකවම කියන්න. ඔබ හිතන්නේ තෙවිල් ජීවතුන් අතර ඉන්නවා කියලද?"

හිටිහැටියේ එල්ල වූ මේ සෘජු ප්‍රශ්නයෙන් ෂර්ලොක් හෝම්ස් බලවත් අපහසුවකට පත්වූ බව පෙනිණි.

"ඔබේ හිතට ඇතිවෙන අවංක හැඟීම මේ මොහොතෙම මට කියන්න මහත්මයා."

වේග්ල් පුටුවේ අසුන්ගත් හෝම්ස්ගේ මුහුණට එකී බලමින් කාන්තාව යළිත් ඇසුවාය.

"ඔබ මගෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ අවංකවම මා හිතන දේද තෝනා? එහෙම නම් මං හිතන්නේ ඔහු ජීවතුන් අතර නැහැ."

"ඔබ හිතන්නේ ඔහු මියගිහිත්?"

"ඔව්."

"මරා දමල?"

"මට ඒක හරියටම කියන්න අමාරුයි. බාග වෙලාවට එහෙම වෙන්න පුළුවනි."

"එහෙම නම් ඔහු මියගියේ කවදද?"

"සඳුදා."

"හොඳයි හෝමස් මහත්මයා. එහෙම නම් මට මෙන්ම මේ කාරණය පැහැදිලි කරන්න. ඔහු සඳුදා මියගියා නම්, මට ඔහුගෙන් ලියුමක් අද සිකුරාදා ලැබෙන්නෙ කොහොමද?"

ඡර්ලොස් හෝමස් වාඩිවී සිටි පුටුවෙන් උඩ පැත්තේ, ඔහුට විදුලි සැරයක් වැදුණාක් මෙනි.

"මොනවා?"

"ඔව්. අද ලැබුණා." ඇය සිතාසෙමින් කුඩා කඩදාසි කැබැල්ලක් අප දෙසට දිගු කළාය.

"මං ඒක බැලුවට කමක් නැහැ නේද?"

"මෙන්ම බලන්න."

ලියුම් එවා තිබූ කවරය බොහෝ රළු එකක් විය. තැපැල් මුද්‍රාව ගරේවස් එතඩ තැපැල් කාර්යාලයෙනි. එදිනම උදේ වරුවේ එය තැපැල් කොට තිබූ බව මුද්‍රාවේ සඳහන් විය. අප ලියුම් කියවද්දී රාත්‍රි දොළහ පසුව සෑහෙන වේලාවක් ගතවී තිබුණු නිසා, එය තැපැල් කොට ඇත්තේ කලින් දිනයේ ලෙස සැලකීම නිවැරදිය.

"බොහොම රළු අත්අකුරු. මේ අත්අකුරු ඔබේ සැමියාගේ අත්අකුරු වෙන්න බැහැ නේනෝ?"

"නැහැ. නමුත් ඇතුළේ තිබෙන ලියුමේ අත්අකුරු ඔහුගේ."

"මට තවත් කරුණක් කියන්න පුළුවනි. ලියුම් කවරයේ ලිපිනය ලියූ පුද්ගලයා නම ලියලා, ඊට පස්සේ මඳකට තවත්වලා ගිහිං, ලිපිනය අහගෙන ඇවිත් එය ලියල තියෙන්නේ."

"ඔබ කොහොමද ඒක කියන්නේ?"

"ලියලා තියෙන්නේ කර් තීන්නෙන්. නම ලියුවාට පසු ඒ තීන්න එහෙමම වියළී ගිහිත් තද කර් පාටට තියෙනවා. නමුත් ලිපිනය ලියවී තිබෙන්නේ අළු පාටට. ඒ මොකද ඒ ඒක ලියලා තීන්න පොවන කඩදාසියෙන් නොවෙල්ලු තීන්න ඉවත් කරලා."

නම ලියලා මඳ වෙලාවක් සිට ඉන්පසු ලිපිනය ලිවීමට පටන් ගත් එකෙක් විය. ඔහුගේ නම ලියූ තැනැත්තා ලිපිනය

151. "හෝමස් මහත්මයා. එහෙනම් මම මෙන්ම මේ කාරණයට
පැහැදිලි කරන්න."

නොදන සිටි බවයි. ඒක ඉතින් බොහොම සුළු කරුණක්. දන් අපි බලමු ලියුම. හ හා! මේ කවරේ ඇතුළේ මොකක් හරි දමල එවල තියෙනවා."

"ඔව් මුද්දක් තිබුණා. නෙවිල්ගේ අතේ පැළෑටි හිටි මුද්ද."

"ඔබට හොඳටම විශ්වාසයි මේ ඔබේ සැමියාගේ අත් අතුරු කියල?"

"ඔහුගේ අත් අතුරු වල එක් පිළිවෙළක්."

"එක් පිළිවෙළක්? මොකක්ද ඔබ එයින් අදහස් කරන්නේ?"

"ඔහු බොහොම කලබලයෙන් ලියන විට අත් අතුරු මේ විධියයි. ඔහු හොඳට විවේකයෙන් ලියන විට අත් අතුරු මේ වගේ තෙමෙයි. තමුත් මේ අතුරුත් මට හොඳට දකල පුරුදුයි."

"සොදුරිය හය වෙන්න එපා. හැමදෙයක්ම හරියාවි. සිදුවෙලා තියෙන්නේ ලොකු වැරදීමක්. එය නිවැරදි විමට ටික දවසක් ගතවෙව්. එතෙක් ඉවසා සිටින්න."

නෙවිල්"

"අවිච්ඡි පොතකින් ඉරාගත් පිටිකවරය ළඟම ඇති හිස්, සුදුපාට පිටුව. මේක දිය සලකුණු මොකුත් නැති කඩදාසියක්. ලියල තියෙන්නේ පැත්සලෙන් හම්! ග්‍රේට්ස් එන්ඩ් වලින් තැපැල් කරල තියෙන්නේ අපිරිසිදු මහපැරැහිල්ලක් ඇති පුද්ගලයකු විසින්. කවරය ඇලවීමට මැලියම් පාවිච්චි කරල තියෙනවා. මට වැරදීමක් නොවෙයි නම් මේ කටයුතු ටික කරලා තියෙන්නේ දුම්කොළ හපන තැනැත්තෙක්. නෝනා ඔබට කිසිම සැකයක් නැද්ද මේ ඔබේ සැමියාගේ අත්අතුරු බවට?"

"කිසි සැකයක් නැ. මේ නෙවිල්ගේ අතුරු."

"ග්‍රේට්ස් එන්ඩ් වලින් මේක අද උදේ තැපැල් කළා කියන්නේ, අප වසාගෙන තිබෙන අන්ධකාර වලාකුළු ටිකෙන් ටික ඉවත් වී යනවා කියන එකයි. තමුත් අන්තරාදායක තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම යහපත් අතට හැරුණා කියල මට කියන්න බැහැ."

"ඒ වුණත් හෝමස් මහත්මයා ඔහු ජීවතුන් අතර සිටිය යුතුයි නේද?"

"ඔව්. අපව මුළු කරල, වැරදි පාරක යවන්න වෙනත් කෙනෙක් නොලිව්ව නම්. මුද්දෙන් මොකුත්ම තීරණය කරන්න බැහැ. ඒක වෙන කෙනෙක් ඔහුගෙන් බලෙන් ලබාගන්නා වෙන්න පුළුවනි."

"නෑ නෑ. මේ නම් හෙවිල්ගේ අත් අතුරුමයි!"

"බොහොම හොඳයි. නමුත් මෙහෙම වෙන්නත් පුළුවන්. සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මයා මේක සඳුදා ලියුවා. නමුත් ලියුම තැපෑල් කළේ අද උදේ වෙන්න පුළුවනි."

"ඔව්. එහෙම වෙන්නත් පුළුවනි."

"ඒක එහෙම නම් ඒ සිදුවීම් දෙක අතර සැකෙන තරම් දේවල් සිදුවුණා වෙන්නත් පුළුවනි."

"අනේ හෝමස් මහත්මයා. මාව අධෛර්යයට පත්කරන්න එපා. මං දන්නවා තෙවිල්ට කරදරයක් වෙලා නැහැ. ඔහු යහතින් ඉන්නවා. අපි දන්නා අතරෙ තියෙන්නේ ඒ වගේ බැඳීමක්. ඔහුට මොකක් හරි අනතුරක් වෙලා නම් මට ඒක ඉවෙන් වාගෙ වැටහෙනවා. මං ඔහුව අත්තිමට දක්කේ සඳුදා. ඔහු උඩ තට්ටුවේ නිදන කාමරයේ ඉඳිද්දි ඔහුගේ කැපුම් තුවාලයක් සිදුවුණා. මං එතකොට හිටියේ පහළ තට්ටුවේ කෑම කාමරයේ. නමුත් මට ඉවෙන් වගේ තේරුණා තෙවිල්ට මොකක් හරි කරදරයක් වෙලා බව. මං ඉක්මනට උඩතට්ටුවට උඩගෙන ආවා. ඒ වගේ සුළු දෙයක් වුණත් දනෙන මට, ඔහු මරණයට පත්වෙනවා වගේ හයානක දෙයක් නොතේරී, නොදැනී තියෙව් කියල ඔබ හිතනවද?"

"ලැබ් ඇති සකම් අනුව, නර්කානුකූලව අපි යම් යම් නිගමන වලට එළඹෙනවා තමයි. නමුත් එයට ප්‍රතිවිරුද්ධ නිගමන කාන්තාවන්ගේ හිතේ හැඟීම් මත පහළ වෙලා, ඒවා නිවැරදි වූ අවස්ථා හරියට තියෙනවා. මේක මං අත්දුටු දෙයක්. ඔබේ අදහස නිවැරදියි කියල ඔප්පු කිරීමට මේ ලියමන ප්‍රබල සාක්ෂියක්. නමුත් ඔබේ සැමියා යහතින් ඉන්නවා නම්, ලියුමක් ලිවීමටත් හැකියාවක් තිබෙනවා නම්, ඇයි ඔහු ගෙදර එන්නෙ නැත්තේ?"

"මට ඒක හිතාගන්න බෑ. ඔහු එහෙම කරාවි කියල මට විශ්වාස කරන්නවත් බෑ."

"එදා සඳුදා ගෙදරින් පිටවී ඔක්කො කලින් ඔහු වැදගත් යමක් කිව්වද?"

"නැහැ."

"ස්වොත්තමී පට්ටගේ නිවසේ ඔහු සිටිනවා දකලා ඔබ අතිශයින්ම පුදුමයට පත්වුණා?"

"ඔව්."

"අර ඔහු ඔබට කෑගහන වේලාවේ ජනේලය ඇරලයි තිබුණේ?"

"ඔව්."

"එහෙනම් ඔහු ඔබට එහි එන්න කියලා කැඳව්වා වෙන්න ඇති?"

"ඔව් එහෙම වෙන්න පුළුවනි."

"මට දනගන්න ලැබුණු විධියට ඔහු කළේ යම් කෑගැසීමක් පමණයි. යමක් පැවසුවා නෙමෙයි. එහෙම නේද?"

"ඔව්."

"ඔබට හිතුණේ ඒක උදව් ඉල්ලා කළ කෑගැසීමක් ලෙසට?"

"ඔව්. ඔහු කෑගසමින් දැන් වැනුවා."

"නමුත් සමහර විට ඒක පුදුමයෙන් කළ කෑගැසීමක් වෙන්නත් පුළුවනි. බලාපොරොත්තු නැති විධියට හදිසියේම ඔබ පාරේ යනව දකින්න ලැබුණෙම ඔහු මව්තයට පත්වෙලා, දැන් වනමින් කෑගැසුවා විය හැකියි. එහෙම නේද?"

"ඔව්. එහෙම විමටත් පුළුවනි."

"ඔබට හිතෙන්නේ කවුරු හරි ඔහුව පිටුපසට ඇදල ගන්නා කියලයි?"

"ඔහු හොපෙනි යියේ එක්වරම."

"ඔහුම ආපහු අහකට පැන්නා විය හැකියි. තවත් කවුරු හරි කාමරයේ ඉන්නා බවක් ඔබට දකින්න ලැබුණේ නැද්ද?"

"නැහැ. නමුත් අර විරූපී පුද්ගලයා එහි සිටි බව ඔහුම පිළිගන්නා. අනෙක ලස්කාරියා පරපපු පෙළ පාමුල සිට මට අවහිර කළා."

"ඔව්. ඒක හරි. ඔබට පෙනුණු හැටියට ඔබේ සැමියා ඒ වෙලාවේ හැද සිටියේ සාමාන්‍ය ඇඳුම?"

"ඔව්. නමුත් පැහැදිලිවම ඔහු වයිසරියක් හෝ කොලරයක් පැළඳ සිටියේ නැහැ. ඔහුගේ නිරාවරණ බෙල්ල මට හොඳට පෙනුණා."

"ඔහු ස්වොන්ඩම් පටුමක ගැන මට කලින් කවදා හරි ඔබ එක්ක කියල තියෙනවද?"

"කවදාවත් නැහැ."

"කවදා හරි ඔහු අබ් පානය කළ බවට ලකුණක් හෝ ඔබට දකින්න ලැබිල තියෙනවද?"

"ඒත් නැහැ. කිසි දවසක නැහැ."

"ඔබට ස්තූතියි. සෙන්ට් ක්ලෙයා නෝනා. මට හොඳින් පැහැදිලි කරගන්න උවමනා වෙලා තිබුණේ ඔන්න ඔය කාරණය කිහිපයයි. දැන් අපි කැම වීකක් කාල තිත්දට යායුතුයි. හෙට දවස බොහොම වැඩ අධික කලබලකාරී දවසක් වෙනවා."

ඇදන් දෙකක් සහිත විශාල සුවච්ඡා කාමරයක් අප වෙනුවෙන් වෙන්කොට තිබිණ. මට දුනුණු අධික විඩාව නිසා මම ඉක්මනින් ඇදට වී පොරොත්තා වලින් ආවරණය වීම. ෂර්ලොක් හෝමීස් මට වඩා භාක්ෂයින්ම වෙනස් පුද්ගලයෙකි. විසඳිය යුතු ගැටලුවක් හිසේ තිබියදී ඔහුට කිසිසේත් නින්දට යාමට නොහැක. නොවිසඳුණු ගැටලුවක් ඇතිවිට, ඔහු දින ගණනාවක් නොව සතියක් වුවත් නිදි නොලබා එය විසඳීමට උත්සාහ දරයි. කරුණු එකින් එක ගලපමින් යළි සකස් කරමින්, සෑම කෝණයකින්ම බලමින්, ගැටලුව විසඳෙන තෙක්ම තම උත්සාහය අත් නොහරියි. එසේත් නැත්නම් ගැටලුව විසඳීමට තරම් ප්‍රමාණවත් දත්ත නොමැති බව තේරුම් ගත් විට, එම උත්සාහය කල් තබයි.

එදා රාත්‍රි මගේ මිත්‍රයාගේ ඉරියව් වලින් මට පෙනී ගියේ, ඔහු සර්වරාත්‍රික කරුණු විශ්ලේෂණයකට සූදානම් වන බවයි. ඇදේ තිබූ කොටට සියල්ල හා පුටුවල තිබූ කුෂන් ද එකතු කළ හෝමීස්, ඒ සියල්ල බිම අතුරා සුවච්ඡා අසුනක් සාදා ගත්තේය. අනතුරුව ඔහු ඒ මත එරම්භයා ගොතාගෙන වාඩිවිය. මිළඟට දම්කොළ අවුක්කයක් හා ගිනිපෙට්ටියක් තෙටු ගුණ, පයිප්පය

මුවේ රුවා ගත්තේය. ඉන්පසු මට දකින්නට ලැබුණේ ඔහුගේ දෑස් සිව්ලිම වෙත යොමු කරගෙන සිටි ආකාරයයි. මට නින්ද යන විටත් හෝමිස් ඒ ඉරියව්වෙන්ම වාඩිවී, පයිප්පයෙන් නිල් පැහැති දුම් වළලු පිටකරමින් සිටියේය.

උදෑසන මා අවදි වූයේ කුමන හේතුවක් නිසා දැයි මට කිව නොහැක. උදා හිරු කිරණ යන්නමින් පොළොව තලයට වැටෙන්නට පටන්ගෙන තිබිණ. මගේ මිත්‍රයා තවමත් පයිප්පය මුවේ රුවාගෙන දුම් වළලු පිටකරමින් සිටියි. කාමරයේ දුම් පිරී තිබිණ. ඔහු ඉදිරියේ තිබූ දුම්කොළ පොදිය නම් අතුරුදන් වී ගොසිනි.

"ඇහැරුණාද වොට්සන්?"

"ඔව්."

"උදේ පාන්දරින්ම වැඩකට යන්න කැමතිද?"

"යත්තකින්ම."

"එහෙනම් හැද පැළඳ ගන්න. ගෙදර කාටවත් තවම ඇහැරලා නැහැ. ඉස්තාලයේ වැඩ කරන කොළුවා නිදාගන්න නැත මම දන්නවා. අපට ඉක්මනට අශ්වකර්මය සුදානම් කරගන්න බැරි වෙන්නෙ නෑ."

හෝමිස් සිටියේ ඉමහත් ප්‍රීතියෙනි. ඔහුගේ දෑස් බැබළුණු ආකාරයෙන් මම ඒ බව වටහා ගතිමි.

ඇඟුම් අඳිද්දී මම ඔරළෝසුව දෙස බැලුවෙමි. වේලාව හතරයි විසිපහය. ගෙදර කවුරුවත් තවමත් අවදිව නොසිටීමේ පුදුමයක් නැත. ඉස්තාලයේ කොළුවා, අශ්වයා කර්මයට බඳිමින් සිටින බව කියමින් හෝමිස් කාමරයට ආවේය.

"මගේ හිතේ ඇතිවුණු එක්තරා උපකල්පනයකින්, අත්හදා බැලීමක් කරන්නයි මගේ අදහස" ඔහු කීවේ පාවහන් පළඳිමිනි.

"මට හිතෙනවා—වොට්සන්, ඔබ දන් ඉන්නේ යුරෝපයේ සිටින අංක එකේම ලෝඩයක් ඉදිරිපිට. කවුරු හරි මාව වාර්-ක්‍රොස් වලටම විසිවෙලා යන විසියේ පයින් පාරක් මගේ පස්සට දුන්නොත්, ඒකෙ පුදුම වෙන්න දෙයකුත් නෑ. එහෙම වුණත් මට නම් හිතෙන්නේ මේ ගැටලුව විසඳන යතුර මගේ අතේ ඇති බවයි."

"කෝ ඉතින් යතුර?" මා ඇසුවේ සිනාසෙමිනි.

"අන්න නාන කාමරේ තියෙනවා. විහිළු නොවෙයි." ඔහු කීවේ, මා ඔහුගේ වචන එතරම් විශ්වාස කළ බවක් නොපෙනුණු විටයි.

"මං මේ නාන කාමරේට ගිහිං ආව විතරයි. මං එක අරං ඇවිත් මගේ බැගයට දමා ගන්නං. එහෙම නම් අපි පිටත් වෙමු මිත්‍රයා. බලමු ඒ යතුරෙන් අගුළු ඇරගන්න පුළුවන්ද කියලා."

අපි නිහඩවම පහළ තට්ටුවට බැස ගියෙමු. අශ්වයා බැඳි කුඩා කරත්තය සුදානමින් තිබිණ. අපි එයට නැගී ලත්ඛනය බලා වේගයෙන් ගමන් කළෙමු.

"එක් පැත්තකින් බැලුවාම මේක හරිම සුවිශේෂ ගැටලුවක්. මං පිළිගන්නවා මම මුලදි කටයුතු කළේ අන්ධයෙක් වගේ කියල. නමුත් පත්‍රවෙලා හරි මොළේ පැදෙන එක හොඳයි, හැමදාමත් මෝඩයෙක් වගේ ඉන්නෙ නැකුව."

හෝමස් කීවේ වේගවත් ගමනක් සඳහා අශ්වයාට කසයෙන් පහරක් දෙමිනි.

සරේ ප්‍රදේශයේ වීථි පසුකරමින් අප ගමන් කරද්දී පාන්දර නින්දෙන් මිනිසුන් අවදි වූවා පමණය. වෝට්ලු පාළම හා ගහ පසුකොට අපි වෙලිංටන් වීථිය දිගේ පිම්මේ ගමන් කළෙමු. බෝ වීථියේ පොලිස් මූලස්ථානයට අප ළඟාවෙද්දී, හෝමස් හඳුනාගත් භටයෝ දෙදෙනෙක් ආචාර කොට අප පිළිගත්හ.

"කවුද මේ වෙලාවේ රාජකාරියෝ?"

"පොලිස් පරීක්ෂක බීර්ඩ්ස්ටර්ට්" ඒ සමගම පොලිස් නිල ඇඳුමෙන් සැරසුණු උස නිලධරයෙක් පඩිපෙළ බැස බරාදයට පිවිසියේය.

"ආ . . . බීර්ඩ්ස්ටර්ට්, කොහොමද ඔබේ සුවදුක්? මට තියෙනවා ඔබත් එක්ක කතාකරගන්න පොඩි කාරණාවක්. දන් පුළුවන්ද?"

"සත්තකින්ම ඔව් හෝමස් ඔහන්මයා. එන්න මගේ කාමරයට."

අපි එයට පිවිසුණෙමු.

"මොනවද ඔබට මගෙන් කෙරෙන්න ඕනෑ?" පොලිස් නිලධරයා ඇසුවේ තම අසුනේ හිඳ ගනිමිනි.

"මං මේ ආවේ අර තෙවිල් සෙත්ටි ක්ලෙයාගේ අතුරුදන් වීම සම්බන්ධයෙන් පොලිස් අත්අඩංගුවට ගැනුණු බුන් - අර හිඟන්නා ගැන කාරණයක් දනගන්න."

"ඔව්, ඔහුව මෙහාට ගෙනාවා. වැඩිදුර ප්‍රශ්න කිරීම සඳහා අපි ඔහුව රක්ෂිත බන්ධනාගාරයේ රඳවා ගෙනයි ඉන්නෙ."

"ඔව්. ඒ බව මට අහන්න ලැබුණා. කෝ, කොහේද ඔහු ඉන්නේ?"

"කුඩුවේ."

"ඔහු මොකත් කලබල එහෙම කරනවද?"

"නෑ. බොහෝම නිශ්ශබ්දයි. ඒ වුණාට උං මහා අපිරිසිදු තත්ත්වයක්."

"අපිරිසිදු?"

"ඔව්. උං අපට ඉඩ දෙන්නේ, උගේ අත්දෙක හෝදන්න විතරයි. කම්මල්කාරයෙකුගේ වගේ මුහුණ තාර කළුයි. නඩුව ඉවර වෙලා හිරේට නියම වුණාට පස්සෙ නම් මිනිහට නිතර නිතර නාන්න සිදුවෙයි. ඔහුව දුටුවොත් ඔබට පෙනෙයි ඔහුට අවශ්‍ය මොනවද කියල."

"ඔහුව දකින්න මං බොහෝම කැමැතියි."

"හැබැට? ඒක බොහෝම පහසුවෙන් කරන්න පුළුවනි. ඔබේ බැගය මෙහි දමා, එන්න මේ පැත්තෙන්."

"නෑ. මං බැග් එකක් අරගෙන එන්නම්."

"ආ . . . කමක් නෑ. මේ පැත්තෙන් එන්න."

අප දිගු බරාදයක් මැදින් කැඳවාගෙන ගිය බර්ඩ්ස්ටීට්ට්, යතුරු දමා තිබූ දොරක් විවෘත කළේය. ඉන්පසු රවුමට තිබූ කරප්පු පේළියක් දිගේ පහළට බසින්නට පටන් ගත්තේය. එකැනින් අප පිවිසුණේ බිත්ති වල පුදුනුණු ආලේප කර තිබූ කොරිඩෝර්කටයි.

"මිනිහ ඉන්නේ දකුණු පැත්තේ තිබෙන තුන්වැනි කාමරයේ." පැවසූ නිලධාරයා දොරේ ඉහළ කොටසේ වූ තල්ලු කළ හැකි පියනක් ඉවත්කොට අපට පිරිමැදිරිය ඇතුළත පෙන්වීය.

"මේ ඉන්නේ ඒකා, හොඳටම තිදි."

එම කවුළුවට මුහුණ යොමා අපි දෙදෙනා සිරකුඩුව ඇතුළට තෙත් යොමු කළෙමු. සිරකරුවා නිදා සිටියේ අප සිටි දෙසට මුහුණ හරවාගෙනයි. ගැඹුරු නින්දකට වැටී සිටි ඔහු තදින් හුස්ම ඉහළ පහළ ගත්තේය. ඔහු මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ සිරුරක් තිබූ අයෙකි. ඉරුණු කබායේ කඩතොර වලින් කඳ පැහැති කම්සය එළියට පැන තිබිණි. නිලධරයා පැවසූ අයුරින්ම හිඟන්ගා වෙතින් දිස්වූයේ අතිශයින්ම අපිරිසිදු බවකි. එහෙත් ඔහුගේ මුහුණේ තිබූ අප්‍රසන්න විරූපී භාවය, මුහුණ වසා තිබුණු අපද්‍රව්‍ය වලින් ආවරණය වූයේ නැත. එක් ඇසක සිට තිකට දක්වා කලකට පෙර ඇතිවූ කැපුම් තුවාලයක විශාල කැළලක් මුහුණේ පැත්තක් පුරා පිහිටා තිබිණි. එම තුවාලය සුවවීමේදී පිළිසකර පටක හැකිළියාම නිසා, උඩුතොල ඉහළට ඇදී ගොස් නොපිටට පෙරළී තිබුණේ අතිශය විරූපී බවක් ගෙනදෙමිනි. එයින් කටේ පැත්තක් විවෘත වී දත් තුනක් එළියට දිස්වීමෙන් “නිරතුරු විරිත්තීමක්” මුහුණේ ප්‍රදර්ශනය විය. ඔහුගේ දෘස් හා තළලේ පැත්තක් ආවරණය වන සේ රතු පැහැති හිසකෙස් වැටී තිබූ අයුරු ද අපි දුටුවෙමු.

“ඔහු බොහොම ලක්ෂණයි. එහෙම තේද?” බරඩ්ස්ට්‍රිට් ඇසීය.

“ඇත්තෙන්ම ඔව්. මිනිහගේ මුහුණ සේදීමක් අවශ්‍යමයි” හෝම්ස් කීය. “මං දනගන්නා මුහුණ සේදීමකට ඔහු කැමතිවේවි කියල. ඒ නිසා මෙතේ එද්දී මං උවමනා දේවලත් අරගෙනමයි ආවේ” යයි පවසමින් හෝම්ස් තම බෑගය විවෘත කළේය. මා පුදුමයට පත්කරමින් ඔහු එයින් එළියට ගත්තේ විශාල මුදු හත්තක් හෙවත් ස්පොන්ජයකි.

“හේ! හේ! ඔබ හරිම විහිළුකාරයෙක් තේ.” බරඩ්ස්ට්‍රිට් කීවේ සිනාසෙමිනි.

“මිත්‍රයා, දන් මේ දොර කරුණකරලා ශබ්දයක් නොනැගෙන අයුරින් විවෘත කරන්න. ඔහුට බොහොම වැදගත් පෙනුමක් ඉක්මනින්ම ලබාදෙන්න අපට හැකිවේවි.”

“ඔව් ඒක හරි. මේ විටියේ පෙනුමකින් ඉන්න එක බෝ විටියේ පොලිස්කුඩු වලටත් අවතැමිබුන්.” නිලධරයා දොර විවෘත කළේය.

අපි නිහඬවම සිර මැදිරියට ඇතුළුවියෙමු. පැත්තකට හැරුණු සිරකරුවා යළිත් වරක් නිදන්නට විය. වතුර ඡෝභුව වෙත ගිය හෝමස් මුදු හත්ත එයින් තෙමාගෙන සිරකරුවාගේ මුහුණ හරහා එය තදින් ඇතිල්ලුවේය.

"මහත්වරුනි. මෙන්න මං-ඔබට හඳුන්වා දෙන්නම්. කෙත්ටි ප්‍රාන්තයේ ලී තගරයේ තෙවිල් සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මයා!"

මගේ ජීවිතයටම මා එවැනි දර්ශනයක් දක නැත. තෙත් කළ ස්පොන්ජය සමඟ නිහන්තාගේ මුහුණේ ඔතුපිට තට්ටුව ගැළැවී ගියේ ගසක පොත්තක් ගැළැවී යන ආකාරයටයි. මුහුණ වසාගෙන තිබූ තද දුම්රු පැහැති තට්ටුව අතුරුදන් විය. මුහුණේ පැත්තක් වසාගෙන තිබූ අප්‍රසන්න කුලාල කැළල ද මැකී ගියේය. නොපිටට පෙරළී මුහුණට ඉතා විකාර පෙනුමක් ගෙන දුන් කොළ හරි පිටට පෙරළීමත් සමඟම අවලක්ෂණ භාවය ද තුරන්විය! එක්වරක් තදින් ඇදීමත් සමඟම තැබීලි රතු පැහැති කොණ්ඩය ගැළැවී ගියේය. විමසියෙන් මෙන් තමාගේ ඇඳේ වාඩිගත්තේ, කළු පැහැති හිසකෙස් හා සුදුමැලි මුහුණක් මෙන්ම වැදගත් පෙනුමක් ද තිබූ මහත්මයෙකි. නිදිබර දෑස් දැකින් පිරිමදිමින් ඔහු අවදි විය. තමා පත්ව සිටි තත්ත්වය එක් ක්ෂණයකින් වටහාගත් ඔහු කෑගසමින් මුහුණ කොට්ටයේ සහවා ගත්තේය.

"දෙයියන්ට ඔප්පු වෙව්වාටෝ! මේ අතුරුදන්වුණු මනුස්සයා තෙන්නම්. මං ඔහුගේ ඡායාරූපය දුටු නිසා මට පුළුවනි, ඔහුව හඳුනාගන්න." බෙඩ්ස්ට්‍රිට් කීය.

"ඔව් ඒක එහෙම වුණාවේ. දන් මොකක්ද මට විරුද්ධව ඇති වෝදනාව?" සිරකරුවා ඇසුවේ නොසැලකිලිමත් අයුරෙනි.

"තෙවිල් සෙන්ටි ක්ලෙයා මහත්මයාව අතුරුදන් කිරීමේ . . . ආ ඒ වෝදනාව ඔබට විරුද්ධව එල්ල කරන්නෙ කොහොමද, ඔබ දිවිහානි කරගැනීමට තැත්කළොත් මිස? මං අවුරුදු විසිහතක් පොලිස් සේවයේ රාජකාරි කරල තියෙනවා. මං දකල තියෙන අප්‍රමාණ සිද්ධීන් අතරින් විශිෂ්ටම එක මේකයි මහත්මයා." පොලිස් නිලධරයා කීවේ සිතාසෙමිනි.

"මම තෙවිල් සෙන්ටි ක්ලෙයා නම්, පැහැදිලි ලෙසම මෙතැන අපරාධයක් සිදුවෙලා නැහැ. ඒ නිසා මාව මෙහි රඳවාගෙන සිටීම නීතිවිරෝධීයි." <http://sharlockholmesinvestigations.blogspot.com>

"අපරාධයක් නම් සිදුවේලා නෑනෑ නමා. නමුත් ඔබ විශාල වැරද්දක් කරලා තියෙනවා. ඔබේ බිරිඳගේ ආත්ම ගෞරවය ගැන නොසලකා මේවැනි දෙයක් කිරීමෙන් ලැජ්ජාවට පත්වෙන්නේ ඇයයි"

"බිරිඳ තෙමෙයි මගේ දරුවෝ!" සිරකරුවාට කෙදිරිගැවිණි. "දෙවියන් වහන්සේ මට පිහිට වෙත සේක්වා. ඔවුන්ගේ පියා ගැන ඔවුනට ලැජ්ජා වෙන්න සිදුවෙන එක ම කොහොමද ඉවසන්නේ? දෙවියනේ! මොන තරම් ලැජ්ජාවක්ද? මං මේකට මොකද කරන්නේ?"

ඔහු අසලින්න ඇදේ හිඳගත් හෝමස් කරුණාවන්ත අයුරින් සෙත්ව ක්ලෙයාගේ පිටට තට්ටු කළේය.

"මේක උසාවියට ඉදිරිපත් වෙන්න ඉඩහැරියොත්, කරුණු රචපුරා ප්‍රසිද්ධ වෙන එක වළක්වන්න බෑ. නමුත් අනෙක් අතට ඔබට විරුද්ධව චෝදනා එල්ල කළ හැකි වරදක් ඔබ කර නොමැති බවට පොලීසියට ඒත්තු ගන්වන්න. එහෙම වුණොත් මේ විස්තර පුවත්පත් වලට යාටි කියල මං හිතන්නෙ නෑ. බිට්ටිස්ට්‍රිට් මහත්මයා ඔබ කියන කරුණු සවසන් කරගෙන, ඒවා පොලිස් ප්‍රධානීන්ට ඉදිරිපත් කරාවි. එහෙම වුණොත් මේ චෝදනා, හිරහාරයට ගැනීම, උසාවිය දක්වා ගෙනයන්න උවමනා වෙන්නෙ නෑ."

"ඔබට දෙවියන්ගේ ආශිර්වාද ලැබේවි මහත්මයා! මේ රහස් එළිවෙලා මගේ පවුලට මගේ දරුවන්ට අවමානයක් වෙනවාට වඩා, මං කැමතියි හිරේ යන්න, නැත්නම් එල්ලුම් ගස් යන්න."

මගේ මේ කථාන්තරයට සවන්දෙන මුල්ම අය නමා ඔබ කිහිපදෙනා. මගේ තාත්තා වෙස්ටර්ට්හිෆ්ට්ස් පාසල් ගුරුවරයෙක්. මමත් එහිදී හොඳ ඉහළ අධ්‍යාපනයක් ලබාගත්තා. මං මුලින්ම දෙස සංචාරයේ යෙදුණා. ඊට පසුව ඩේවිඩා තථ්වෙක් ලෙස කාලයක් රංගන වෘත්තියේ යෙදුණා. ඊටත් පස්සේ ලන්ඩනයේ සවස පුවත්පතක චාරිකාකාරයෙක් ලෙස සේවයට බැඳුණා. එක දවසක් මගේ පුවත්පතේ කර්තෘට යුමනා වුණා, ලන්ඩනයේ යාවකයන් ගැන ලිපි පෙළක් පුවත්පතේ පළ කරන්න. ඒ ලිපි සකසන්න මං බොහොම කැමැත්තෙන් ඉදිරිපත් වුණා.

මගේ මේ වැඩකටයුතු පවුන් ගැනුණා එතැනින්. මගේ ලිපිවලට අවශ්‍ය කරුණු හොයාගන්න, මට හිඟන්නෙක් ලෙස හිඟාකෑමේ යෙදෙන්න සිද්ධ වුණා. මං ඩේවිඩා තථ්වෙක් හැටියට සිටිද්දී වෙස්

ගැන්වීමේ රහස් හොඳ හැටි ඉගෙන ගත්තා. ඒ වගේම වෙස් ගැන්වීමේ ශිල්පයට මා දක්වූ දක්ෂෙකම් නිසා අනෙක් අය අතර ප්‍රසිද්ධියටත් පත්වුණා. මගේ ඒ හපන්කම් වලින් ප්‍රයෝජන ගන්න මං තීරණය කළා. මගේ මුහුණ පාට කරගෙන, මහ යන එන මිනිස්සුන්ගේ සිත්වල අනුකම්පාව උපදින විධියට තුවාල කැළලක් වෙතමම සාදා එය මුහුණේ අලවාගෙන, ඇලවෙන පැලැස්තර කැබැල්ලක් තොල් අලවා එය තොපිටට පෙරළා ඇලවීමෙන් මං අවශ්‍ය පෙනුම ලබාගත්තා. ඊළඟට රතුපාට බොරු කොණ්ඩියක් හා ඉරුණු ඇඳුම් පැළඳුම් වලින් වෙස්වලාගැනීම සම්පූර්ණ වුණා. නගරයේ ව්‍යාපාරික කටයුතු සිදුවෙන ප්‍රදේශයේ මං හිඟාකෑම කළා. එදා දවසෙ මං හිඟාකෑමෙ යෙදුණ පැය 7ක කාලයක්. හිඟාකාල උපයාගත් මුදල හැන්දෑවේ ගෙදර ඇවිත් ගණන් බැලුවා. සිලිං 26යි. පැන්ස 4ක් ලැබී තිබුණු බව දකලා මං පුදුමයට පත්වුණා.

මේ විධියට හිඟාකෑමේ යෙදිලා මගේ කර්තෘව අවශ්‍ය ලිපි පෙළ මං සම්පාදනය කළා. ඊට පස්සේ ඒ හිඟාකෑම අමතක කර දැමීමා. ටික කාලයකට පස්සේ, මගේ මිත්‍රයෙකු බැංකුවෙන් ලබාගත් ණයක ඇපකාරයෙක් වීම නිසා, මට පවුම් විසිපහක මුදලක් වහාම ගෙවන්න නියම වුණා. මහ හදිසියට මේ තරම් විශාල මුදලක් කොහොම හොයන්නද? කළයුතු දෙයක් හිතාගන්න බැරුව මම මහා අසරණ තත්ත්වයට පත්වුණා. නමුත් මට එක්වරම අදහසක් ආවා. මං ණය ගෙවීමට ණය හිමියන්ගෙන් දෙසතියකට කල් ඉල්ලා ගත්තා. ඊට පස්සේ රැකියාව කරන තැනින් නිවාඩු ලබාගෙන, වෙස්වලාගෙන, දවස-පුරාම ලන්ඩන් නගරයේ හිඟාකෑමේ යෙදුණා. දින දහයකින් මට හැකිවුණා අවශ්‍ය මුදල හොයාගන්න.

පත්තර කන්තෝරුවේ උදේ ඉඳන් රැ වෙනකම් බොහොම වෙනස මහත්සි වෙව් රැකියාවේ යෙදීමෙන් මට සතියකට ලැබුණේ පවුම් දෙකයි. නමුත් සායම් ටිකක් මුහුණේ තවරාගෙන තිකා වාඩිවෙලා ඉඳීමෙන් මට ඒ පවුම් දෙකේ මුදල එක දවසෙන් හොයා ගැනීමට හැකිවුණා. ඉතින් මේ කාරණය දන දනම මං කොහොමද පත්තර කන්තෝරුවේ රැකියාව කරන්න හිත හදාගන්නේ? ඔබට හිතාගන්න පුළුවන් තේද මහත්මයා මගේ සිතේ ඇතිවූ ප්‍රශ්නය. මගේ ගැටලුව වුණේ ආත්ම ගෞරවය රැකගෙන උප්පත්ති සිටිය

යුතුද? එහෙමත් නැත්නම් ආත්ම ගෞරවය ගැන අමතක කර දමලා ධනවතෙකු විය නොයුතුද? අන්තිමට මුදල් ජයගත්තා. මගේ රැකියාවෙන් අස්වෙලා මං දිනපතාම හිඟාකන්න පටන් ගත්තා. නගරයේ පුරුදු තැනක වාඩිවෙලා අවලක්ෂණ, එහෙත් අනුකම්පා හිතෙන මුහුණක් මහජනයාට පෙන්වලා යදින්න පටන් ගත්තා. මගේ සාක්කු මාරු කාසිවලින් පිරුණා. මගේ රහස දන සිටියේ එකම මිනිහයි. ඒ තමයි ස්වෞන්ඩම් පටුමගේ අබ්. ගුනාව අයිතිකරුවා. මං උදේට එතුනට ගිහිං හිඟන්නෙක් ලෙස වෙස් මාරු කරගෙන රැකියාව කරලා, හැන්දෑවට හොඳින් හැඳ පැළඳ ගෙන මහත්මයෙක් වගේ ගෙදර ගියා. මේ රහස ආරක්ෂා කරනවාටත්, කාමරයටත් මං ලස්කාරියාට හොඳින් මුදල් ගෙව්වා. ඒ නිසා ඔහු මගේ රහස හොඳින් ආරක්ෂා කරන බවට මට විශ්වාසය තැබිය හැකි වුණා.

මෙහෙම දිනපතාම හිඟාකෑමෙන් මම විශාල මුදලක් උපයාගත්තා. සැහෙන මුදලක් මා ළඟ ඉතිරි වී ඇති බව මට පෙනී ගියා. මං කියන්නේ නෑ ලන්ඩන් නගරයේ පාරේ හිඟාකන හැම හිඟන්නෙකුටම අවුරුද්දකට පවුම් 700ක් උපයාගත හැකි කියල. නමුත් මං සාමාන්‍යයෙන් ඉපයූ මුදල ඊටත් ටිකක් වැඩියි. වෙස්ගැන්වීමට මා සතුව තිබූ දැනුමෙන් මෙහිදී මට විශේෂ ප්‍රයෝජනයක් අත්වුණා. මට පැත්සෙ කාසි දවස පුරාම ලැබුණේ වතුර ගලන්න වගේ. අතරින් පතර රිදී කාසින් ලැබුණා. මට පවුම් දෙකක් වත් නොලැබී ගියේ එහෙමත් දවසක තමයි.

මගේ වත්කම වැඩිවෙද්දී දියුණුවක් ලබන්න තිබුණු ආසාවත් වැඩිවුණා. මං ගම්බදට වෙන්න ගෙයක් මිලට ගත්තා. ඊට පස්සෙ කසාදයකුත් බැන්දා. නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම මා කළ රැකියාව මොකක්ද කියලා කිසිකෙනෙක් දන හිටියේ නැහැ. මගේ ආදරණීය බිරිඳ හිතාගෙන හිටියේ ලන්ඩන් නගරයේ මං වෙළඳ ව්‍යාපාරයක යෙදෙනවා කියලයි. නමුත් ඒ ව්‍යාපාරය මොකක්ද කියලා ඇය දන හිටියෙන් නැහැ.

පහුගිය සඳුදා හවස් වෙනකොට මගේ වැඩ රාජකාරි අවසන් කරලා, ගෙදර ඒම සඳහා අබ්. ගුනාවේ උඩ තට්ටුවේ මම ඇඳුම් මාරු කරමින් හිටියා. ජනේලයෙන් එළිය බැලූවාම දකින්න ලැබුණු දෙයින් මං කිතුන්සීමටත් මව්කයටත් පත්වුණා. මගේ බිරිඳ මහ

පාරේ හිටගෙන හිටියා, ඇය හිටියේ මං දිනා බලාගෙන. පුදුමයට පත්වුණු මට එක්වරම කැහැසුණා. මගේ දෑත් වලින් මං මුහුණ වසාගත්තා. ඉක්මනට මගේ හිතමිත්තු ලස්සනාරියා වෙත දුවහිහිත් ඔහුට කිව්වා කිසි කෙනෙකුට ඉහළ තට්ටුවට එන්න ඉඩදෙන්න එපා කියල. මගේ බිරිඳගේ කට හඩ මට ඇහුණා. පහළ තට්ටුව දෙසින්. තමුත් ඇයට ඉක්මනින් ඉහළට එන්න ඉඩ නො ලැබෙන බව මං දන හිටියා. ඉක්මනට මගේ ඇඳුම් ගලවා ඉවත්කරලා හිඟන ඇඳුම් ඇඳගත්තා. මුහුණේ සායම් තවරාගෙන බොරු කොණ්ඩෙන් දමාගත්තා. මං කොයිතරම් දක්ෂ ලෙස වෙස්මාරු කරගෙන හිටියාද කිව්වොත් මගේ බිරිඳටවත් මාව හඳුනාගන්න බැරිවුණා. මට ඊළඟට මතක් වුණා කවුරු හරි කාමරය සොදිසි කළොත් මගේ ඇඳුම් අහුවෙන බව. මං ඉක්මනට ජනේලය විවෘත කළා. එහෙම කරන්න ගිහිං එදා උදේ මගේ අතේ සිදුවුණු තුවාලයක් පෑරුණා. මගේ බෑගයේ දමා තිබු මාරු කාසි අරගෙන ඉක්මනට මගේ කබායේ සාක්කු පුරවලා, ඒක ජනේලයෙන් වතුරට විසි කළා. එය තෙමස් ගහෙන් ගැසූ වඩිදියේ නොපෙනී ගියා. මගේ අතික් ඇඳුම් ටිකටත් මං කරන්න බලාපොරොත්තු වුණේ එයයි. තමුත් ඊට පෙර පොලිස් නිලධාරයන් කිහිප දෙනෙක් තරප්පුවේ උඩට නැග්ගා. ඊළඟට මාව තෙවිල් සෙතටි ක්ලයා කියා හඳුනා ගත්තවා වෙනුවට ඔහුට මරා දමු මිනීමරුවා කියල අත්අඩංගුවට ගත්තා.

මට තවත් තේරුම් කර දෙන්න දෙයක් ඇති කියල මං හිතන්නේ නෑ. මගේ වෙස්මාරු කරගැනීම හැකිතරම් කාලයක් සහවා ගෙන සිටීමයි මගේ අරමුණ වුණේ. මේ සිද්ධියෙන් මගේ බිරිඳ ලොකු කණගාටුමකටත් කැලඹීමකටත් පත්වෙව් කියල මට හිතුණා. ඉතින් පොලිස් හටයන් බලාගෙන හොසිටි වෙලාවේ ඇයට හයවන්න දෙයක් නැහැ කියල පොඩි ලියුම් කැල්ලක් ලිව්වා. මගේ මුද්ද ගලපලා ඒකක් සමඟ ලියුම ලස්සනාරියට දුන්නා තැපැල් කරන්න.

"ඒ ලියුම ඇයට ලැබුණේ ඊයෙ උදේ" හෝමස් කීය.

"දෙයියනේ! පහුගිය සතියම ඇයට මොන තරම් වේදනාකාරී එකක් වෙන්න ඇත්ද?"

"මේ ලස්කාරියා ගැන පොලීසිය හොඳ සොදිසියකින් හිටියේ." බර්ඩ්ස්ට්‍රි වි කීය.

"අපට නොපෙනී ලියුම් තැපෑල් කරන්න. යන වැඩේ ඔහුට අපහසු වෙන්න ඇති. ඒ නිසා ලියුම් තැපෑල් කිරීම, අබ්. ගුණවර්ධන යන එන නාවික ගනුදෙනු ආරමුඛයට දෙන්න ඇති. ඒ මිනිහට ඒක දින කීපයක් අමතක වෙන්න ඇති."

"අන්න එහෙම තමා වෙන්න ඇත්තේ. ඔබ හිතාකන එකට පොලීසියෙන් අල්ලාගෙන නැද්ද?" හෝමස් ඇසීය.

"සැහෙන්න අනුවෙලා තියෙනවා. නමුත් දඩයක් කියන එක මට පුළුල් දෙයක්."

"කොහොම ඉන්න හිතාකුම නම් මෙතැනින් තැවැත්විය යුතුයි. මේ කාරණය යටගැසීමක් ඔබ පොලීසියෙන් අපේක්ෂා කරනවා නම් මීට පස්සේ හියු බ්‍රන් කෙනෙක් හිටින්න බෑ."

"මිනිසෙකුට දිවුරන්න පුළුවන් අන්තිම ඉහළම විධියෙන් දිවුරා ම. ඒ බවට පොරොන්දු වෙනවා."

"ඉතින් හෝමස් මහත්තයා මේ ප්‍රශ්නය විසඳාදීම ගැන ම. ඔබට අතිශයින්ම කෘතඥ වෙනවා. ඔබ මේ ප්‍රතිඵලය ලබාගත්තේ කොහොමද කියලා දනගන්න ම. කැමතියි."

"මේ ගැටලුව විසඳීමට ම. සමත්වුණේ කොට්ට පහක් උඩ වාඩිවෙලා, දුම්කොළ අවුත්සයක් පයිප්පයට දමා ඉරිමෙන්. මට හිතෙන්නේ වොට්සන් අපි බේකර් විථියට ගියොත් උදේ කෑමට යන්නමට වෙලා ඇතුළු යාගන්න පුළුවන් වේවි."

ଦେବିନୀ ଚଳି ପାରେ

දෙවැනි ලේ පැල්ලම

මගේ හිතමිත්‍ර සර්ලොක් හෝම්ස් මහතා කළ අහිරහස් පරීක්ෂණ රාශියක්ම මම ඔබට ඉදිරිපත් කර ඇත්තෙමි. එයින් ඇබේ ග්‍රේන්ජ් මන්දිරය හා බැඳුණු, ගල් ආලමේ බේද වාචකය වෙබ් මතක ඇතුළු නිසැකය. මගේ මිත්‍රයාගේ පරීක්ෂණ වාර්තා වෙබ් යුග ඉදිරිපත් කිරීම එතැනින් අවසන් කිරීමට මම අදහස් කරගෙන සිටියෙමි. මා එවැනි තීරණයක් ගැනීමට හේතුව, හෝම්ස්ගේ සිත්ගන්නා පරීක්ෂණ පිළිබඳ සටහන් මා සතුව නොමැතිවීම නොවේ. මා ඔබට තවමත් නමින් වත් සඳහන් නොකළ ඔහුගේ පරීක්ෂණ සියගණනක විස්තර මා ලෙස සුරැකිව ඇත. මා එවැනි තීරණයක් ගැනීමට හේතුව, මගේ ප්‍රාධිකාරයෙන් සතුටුදායක ප්‍රතිචාරයක් නොලැබීම ද නොවේ. මේ සුවිශේෂ අපරාධ පරීක්ෂකයා අදවිතීය ක්‍රම මගින් කළ විශිෂ්ට පරීක්ෂණ කියවීමට ප්‍රාධිකාරය තවමත් දැඩි ආශාවක් දක්වති.

මා එසේ තීරණය කිරීමට එකම හේතුව ඔහුගේ පරීක්ෂණ පිළිබඳ තොරතුරු දිගින් දිගටම ප්‍රසිද්ධියට පත්කරනවාට හෝම්ස් දක්වන අකමැත්තයි. ඔහු ලන්ඩනයට වී අපරාධ පරීක්ෂණ වෘත්තියේ යෙදෙද්දී නම්, මේ කථා ප්‍රසිද්ධ කිරීමෙන් ඔහුට යම් ප්‍රයෝජනයක් අත්වීමට ඉඩ තිබිණි. නමුත් දැන් හෝම්ස් ලන්ඩන් නගරයෙන් ඉවත්වී සහෙක්ස් ප්‍රාන්තයේ පීටියර් හම්මාන්යක පදිංචියට ගොස් සිටී. ඔහු විනෝදාංශයක් ලෙස මිමැයි හොව්පොළක් පවත්වාගෙන යන අතර ඉතිරි වෙලාව පොත්පත් කියවීම සඳහා ගතකරයි. හෝම්ස් අන් අයගේ අවධානයට ලක්වීමටත්, ප්‍රසිද්ධියටත් දැන් දැඩි අකමැත්තක් දක්වයි. මෙම හේතුව නිසා ඔහුගේ උපදෙස් අතුරුම පිළිපැදිය යුතු බව මගේ මිත්‍රයාගේ මතය විය.

හෝම්ස්ට භාරවුණු ජාත්‍යන්තර වශයෙන් ඉතාම වැදගත් වූ සුවිශේෂම ගැටලුව මහජනයා වෙත ඉදිරිපත් කිරීමට එකල මට

අවස්ථාවක් නොලැබිණි. දන් ඒ සඳහා කාලය පැමිණ ඇති බව මම ඔහුට මතක් කර දුනිමි. මගේ බලවත් ඉල්ලීම නිසා ඔහු එය ප්‍රසිද්ධ කිරීමට දන් මට අවසර දී ඇත. එහෙත් රහස්‍යභාවය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා සමහර නම් ගම් හා කාල වකවානු මා හෙළි නොකරන බව ප්‍රායෝගිකව තේරුම් ගත යුතුය.

දශකය හා අවුරුද්ද කුමක්දැයි මා හෙළි නොකරන කාලයක අභ්‍යන්තරව දිනයක උදෑසනකි. එක්තරා මහත්වරු දෙදෙනෙක් බේකර් විජයේ අපේ නිවහන වෙත පැමිණ සිටියහ. යුරෝපය පුරා අතිමහත් කීර්තියට පත් මේ දෙදෙනාගෙන් එක් අයෙක්, දෙවරක්ම එංගලන්තයේ අගමැති කනතුරුට පත්වූ බෙලිංගර් සාම්ප්‍රදායය. අනෙකා තවමත් මැදිවියට වත් නොපැමිණි, කඩවසම් සිරුරක් තිබූ බුද්ධිමතෙකි. ඔහු, යුරෝපීය කටයුතු පිළිබඳ ලේකම් ධුරය දරූ අතිගරු ප්‍රිලෝනි හෝප් මහතා ය. රාජ්‍යකත්‍රයේ ඉහළම ඉක්මනින් නැගී ආ ඔහු, රටේ වඩාත්ම ජනප්‍රිය පුද්ගලයා ද වූ බව ප්‍රකට කරුණක් විය.

ප්‍රචන්ද්‍ර විසුරුවා තිබූ අපේ සෝපාවේ එක හෙ වාඩිවී සිටි මේ දෙදෙනාගේ මුහුණු වල, අතිශයින්ම කැලැකීමට හා කම්පාවට පත් උකුණු දිස්විය. එබැවින් ඔවුන් මෙහි පැමිණෙන්නට ඇත්තේ මහත් බැරෑරුම් ගැටලුවක් සම්බන්ධයෙන් බව මම සිතාගත්තෙමි. අගමැතිතුමා ඔහුගේ නිල් පැහැති තහර ඉලිප්පි තිබුණු අතින්, තම කුඩේ මට තදින් අල්ලාගෙන හෝමස් හා මගේ මුහුණු දිහා මාරුවෙන් මාරුවට බැලූම් හෙළුවේය. අතිශය කැලැකීමට පත්වී සිටි යුරෝපා කටයුතු ලේකම්තුමා සිටියේ තම උඩුරැවුණු රූපය වලින් අඳිමිනි.

"හෝමස් මහත්මයා. ඒක නැතිවී ඇති බව මං දනගත්තේ අද උදේ අටට. මං ඒ වෙලාවේම අගමැතිතුමාට දනුම් දුන්නා. එතුමාගේ යෝජනාව අනුවයි අපි දෙන්නා වහාම ආවේ මබව හමුවෙන්න."

"ඔබ පොලිසියටත් දනුම් දුන්නද?"

"නැහැ මහත්මයා," අගමැතිතුමා පිළිතුරු දුන්නේය. "අපි පොලිසියට කිව්වෙන් නැහැ. එහෙම කියන්න විධියකුත් නැහැ. මේක පොලිසියට දනුම් දෙනවා කියන්නේ ඊක දවසකින් මහජනයාට

169. . . . . ලේකම්තුමා සිටියේ තම උඩුයටුළේ යටුළු ගස් වලින්
අදිමිනි.

දනුම් දීමක්. මේක මහජනයාගෙන් නංගූයෙකු වෙතොත්, අපට අනාවරණය වෙයි.”

“ඒ මොකක් නිසාද මහත්මයා?”

“මොකක් නිසාද කිව්වොත්, ඔබ ලියවිල්ලේ තිබෙන දේ එළිවුණොත්, මේ රටේ විතරක් නෙමෙයි, මුළු යුරෝපා මහාද්වීපය පුරාම මහා කලබලයක් ඇතිවෙයි. ඒකෙන් සමහර විට දන් තිබෙන සාමය ඉවරවෙලා යුද්ධයක් පමණක් ගන්නා පුළුවන්. නැතිවුණු ලියවිල්ල හොයාගන්න වැඩේ කළ යුත්තේ අතිශයින්ම රහසිගතව. එහෙම බැරි නම් ඒක කවදාවත් හොයා නොගන්නත් කම්ක් නැහැ. මේක හොරකම් කරගත් අය අරමුණු කරගෙන ඇත්තේ, ඒ ලියවිල්ලේ අඩංගු දේ ප්‍රසිද්ධියට පත්කරන්න.”

“මට තේරෙනවා. හොඳයි ට්‍රිලෝනි හෝප් මහත්මයා, දන් මට කියන්න ලියවිල්ල නැතිවුණේ කොහොමද කියලා.”

“ඒක මට වචන කිහිපයකින් කියන්න පුළුවන් හෝම්ස් මහත්මයා. මේක ලියුමක් - විදේශයක රාජ්‍ය නායකයෙක් අපට එවූ ලියුමක්. ඒක අපට ලැබුණේ දවස් හයකට කලින්. ඒක කොයිතරම් වැදගත්, වටිනා ලියවිල්ලක්ද කිව්වොත්, මං කොයි වෙලාවකවත්, එය මගේ කාර්යාලයේ තිබෙන යකඩ සේප්පුවේ දමල ගෙදර ගියේ නැහැ. නැමදාම හැන්දෑවට ගෙදර යනකොට, වයිට්හෝල් ටේරස්යේ තිබෙන මගේ ගෙදරට ගෙනගියා. ගෙදර ගෙනගියා, මගේ නිදන කාමරයේ තිබෙන වැදගත් ලියවිලි තබන යකඩ පෙට්ටියේ දමල, යතුරු දමලයි තිබුණේ. ඊයේ රාත්‍රීත් ඒක යකඩ පෙට්ටියේ තිබුණා. මට ඒ ගැන හොඳටම විශ්වාසයි. ඒ කැම සඳහා යන්න හැඳුනාලද ගනිද්දී මං ඇත්තටම යකඩ පෙට්ටිය ඇරල බැලුවා. එතකොට ඒ ලියුම තිබුණු බව මං හොඳටම දක්කා. අද උදේ බලන කොට ඒක නැහැ. මේ පෙට්ටිය මුළු රාත්‍රිය පුරාම තිබුණේ, මගේ කාමරය තුළ ඇති කණ්ණාඩි මේසයේ වීදුරු තට්ටුව මත. මං ඒ තරම් තදින් තින්ද යන කෙනෙක් නෙමෙයි. මගේ බිරිඳත් එහෙමයි. කිසිම කෙනෙක් ඊයේ ඒ අපේ නිදන කාමරේට ඇතුළු වුණේ නැහැ. ඒ ගැන අපි දිවුරන්න සූදානම්. ඒ වුණත් ලියුම අතුරුදන් වෙලා.”

“මබ ඒ කැම සඳහා ගියේ කීයටද?”

"ඌ හතහමාරට."

"මබ තිදාගන්න යනවිට වෙලාව කියද?"

"ඌ කෑමෙන් පස්සෙ මගේ බිරිඳ නාට්‍යයක් තරමින් නෂ්‍යාශාලාවට ගියා. මං ඇය එනතුරු බලාගෙන හිටියා. අපි තිදන කාමරයට යද්දි ඌ එකොළහමාරයි."

"ඒ කියන්නේ පැය හතරක, කාලයක් යකඩ පෙට්ටිය මබේ කාමරයේ අනාරක්ෂිතව තිබුණා?"

"අපේ තිදන කාමරයට ඇතුළුවෙන්න අවසර තියෙන්නේ තුන්දෙනෙකුට විතරයි. ඒකත් සීමිත අවස්ථා කිහිපයකදී පමණයි. හැමදාම උදේට ගෘහස්ථිකාව අපේ කාමරයට එනවා. දවසේ අනෙක් වෙලාවට මගේ බිරිඳගේ සේවිකාව හෝ මගේ සේවකයා එනවා. ඒ හැමදෙනාම හොඳ විශ්වාසදායක අය. සැහෙන කාලයක් තිස්සේ ඉඳලයි අප ළඟ වැඩට ඉන්නේ. අනෙක් කාරණය මේකයි. මේ යකඩ පෙට්ටියේ මගේ සාමාන්‍ය රාජකාරී ලියවිලි වලට වඩා යමක් තිබෙන බව ඔවුන් දනහිටින්න විධියක් නෑ."

"යකඩ පෙට්ටියේ මේ ලියවිල්ල තිබෙන බව දනහිටියේ කවුද?"

"ගෙදර කිසිකෙනෙක් දන්නෙ නෑ."

"සැකයක් නෑ. මබේ බිරිඳ දනගෙන ඉන්න ඇති?"

"නැහැ මහත්මයා. ඇය දන්නෙත් නෑ. අද උදේ ලිපිය නැතිවුණාම, මා ඇයට කියනතුරු ඇය දනගෙන හිටියෙත් නෑ."

එය අනුමත කරමින් අගමැතිවරයා හිස සැළුවේය.

"මහජන සේවය සඳහා මබේ කැපවීම කොහොමද කියන එක, බොහොම කාලයක සිට මම දන්නවා හෝජ. මේවැනි වැදගත් රාජ්‍ය රහස්‍ය, පවුලේ කෙනෙකුටත් නොකියා මබ ආරක්ෂා කරන බව මට හොඳටම විශ්වාසයි."

ලේකම්වරයා ඊට හිසනමා ආචාර කළේය.

"අද උදේ වනතුරු මගේ බිරිඳට මේ ගැන මං එක වචනයක් කියල තිබුණෙ නැහැ."

"ඇය මොකක් හරි අනුමාන කළා වත්ද?"

"නැහැ හොමස් මහත්මයා. කිසිදෙයක් අනුමාන කරන්න ඇයට විධියක් නැහැ. වෙන කිසිවෙකුට අනුමාන කරන්න හැටියකුත් නැහැ."

"මීට කලින් කවදාහරි මබේ ලියකියවිලි නැතිවෙලා තිබෙනවාද?"

"නැහැ."

"මෙවැනි ලිපියක් මබේ ලහ තිබෙන බව දන්නා කී දෙනෙක් මේ එංගලන්තයේ ඉන්නවාද? ඔවුන් කවුද?"

"කැබිනට් මණ්ඩලයේ හැම කෙතෙකුටම ඊයේ අපි මේ ගැන දනුම් දුන්නා. හැම කැබිනට් රැස්වීමකදී වගේම මේකෙදින් පුරුදු පරිදි රහස්‍ය බව ආරක්ෂා කරන්න කවුරුත් දිවුරුම් දුන්නා. ඊට අමතරව මේ ලියවිල්ල ගැන රහස්‍ය විශේෂයෙන් සුරැකිය යුතු බවට අගමැතිතුමා අනතුරු ඇඟවීමක් කළා. එහෙම කරල තැය කීපයක් ඇතුළත, මගේ අතින්ම ලියවිල්ල නැතිවුණා තේද කියල හිතන්නොට. . . . . දෙවියනේ!"

ඔහුගේ කඩවසම් මුහුණ වරුපි වී ගියේ හිතට නැඟුණු හැඟීම් නිසා විය යුතුය. තමා කෙරෙහිම උපන් කෝපයෙන් ඔහු දකුණෙන් ඇතිලි හිසකෙස් අතරට යවා තදින් ඇද්දේය. මෙම රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයාගේ නියම ස්වභාවය අපි එක් මොහොතකට දුටුවෙමු. ඊළඟට ප්‍රභූ වෙස්මුහුණ යළිත් ආරූඪ විය. මෘදු කටහඬකින් කථාව යළි ඇරඹිණි.

"කැබිනට් මණ්ඩලයේ අය ඇරුණාම ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ ඉහළම නිලධාරීන් දෙදෙනෙක් හෝ තුන්දෙනෙක් මේ ලියුම ගැන දන්නවා ඇති. මේ එංගලන්තයේ වෙනත් කිසිකෙනෙක් ලියුම ගැන දන්නේ නැහැ. මට ඒ ගැන ඔබට සහතික වෙන්න පුළුවන් හොමස් මහත්මයා."

"එංගලන්තයේ නැතිවුණත් පිටරටක කවුරුත් හෝ මේ ගැන දන්නවාද?"

"මේ ලියුම ලියූ පුද්ගලයා හැරෙන්න පිටරටකවත් කිසිම කෙනෙක් ඒ ගැන දන්නවා ඇති කියල මං හිතන්නෙ නැහැ. මට හොඳටම විශ්වාසයි. ඒ පුද්ගලයා තමන්ගේ ඇමතිවරුන්ට වත් මේ ගැන කියල නැතුව ඇති."

හෝමස් ස්වල්ප වේලාවක් නිතරම කල්පනා කළේය.

"හොඳයි මහත්මයාණෙනි. මම දන් දාගන්න කැමතියි මේ ලියවිල්ල කුමක්ද කියලා. ඒ වගේම එය නැතිවීමෙන් හයානක ප්‍රතිඵල ඇතිවිය හැක්කේ ඇයි කියලා?"

රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකයෝ දෙදෙනා මුහුණට මුහුණ බලාගත්හ. තම තලල රැළි කරගත් අගමැතිතුමා මඳ වේලාවකට පසු හෝමස් ඇමතු විය.

"හෝමස් මහත්මයාණෙනි. ඒ ලියවිල්ල දමා තිබුණේ ලා නිල් පැහැති දිග ලියුම් කවරයක. ඒක බොහොම කුඩා කවරයක්. සිංහයෙකුගේ ලාංඡනය ඇති මුද්‍රාවකින්, රතු ලාකඩ මත කවරය මුද්‍රා තබලයි කියෙන්නේ. ඒකෙ ලැබිය යුත්තාගේ නම ලියලා තියෙන්නේ ලොකු අකුරෙන්. . . ."

"... මහත්මයාණෙනි. ලියුමේ අන්තර්ගතය මොකක්ද? අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම මා එය දනගත යුතුයි. මේ අභිරහස් විසඳීම අරඹන්න මට හැකිවන්නේ එවිටයි. මොකක් ගැනද මේ ලියුම?"

"ඒක වැදගත් රාජ්‍ය රහස්‍යක් හෝමස් මහත්මයාණෙනි. අතීතයත්ම රහසිගතයි. එය ඔබට හෙළිකරන්න පිළිවෙළක් නෑ. ඒ වගේම ලියුම හොයාගැනීම සඳහා ලියුමේ අඩංගු කාරණා ගැන ඔබ දන සිටීම අත්‍යවශ්‍ය නෑ. ඔබ ළඟ තියෙනවා කියනවා නේ අභිරහස් විසඳීමේ පුද්ගලාකාර බලයක්. එහි උපකාරයෙන් මා විස්තර කළ ලියුම් කවරය, එහි අඩංගු දේ සමඟ හොඳල දෙන්න. එහෙම කළොත් ඔබ ඔබේ රටට විශාල සේවයක් කළා වෙනවා. ඊට අමතරව අපට ලැබී ඇති බලිතල අනුව පිරිනමන වටිනා තොගයකටත් ඔබ හිමිකාරයෙක් වෙනවා."

පර්ලොක් හෝමස් අසුකෙන් නැගිටිමට සිනාමුසු මුහුණෙහි.

"ඔබ දෙදෙනා මේ රටේ ඉන්න වැඩ රාජකාරි අධිකම දෙදෙනෙක්. සුළු සුළු වැඩවල යෙදෙන කෙනෙක් වුණත් මාත් සොයා බැලිය යුතු කාරණාවල බොහොමයි. මට හරිම කණගාටුයි. මේ කාරණාව සම්බන්ධයෙන් ඔබට උදව් කරන්න මට හැකියාවක් නෑහැ. ඉතින් තවදුරටත් මේ ගැන අප කතාබහ කිරීම, කාලය තාක්සිතිරීමක් පමණයි."

අගමැතිතුමා පුටුවෙන් නැගිටීමේ කෝපයෙන් දවෙන බැල්මක් දැසට නගාගෙනයි. ඔහුගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරු, ඔහු මේ බැල්මෙන් දමනය කර ඇතුළු නිකුත්කළා.

"මහත්මයා මට පුරුදු නැහැ. . . ."

යනුවෙන් යමක් කියන්නට පටන්ගත් අගමැතිතුමා එය ආයාසයෙන් නවත්වා ගත්තේය. ඉන්පසු ඔහු යළිත් පුටුවේ හිඳගත්තේය. මිනිත්තු කිහිපයක් යනතුරුත් අපි සියලු දෙනාම නිහඬව බලා සිටියෙමු. අනතුරුව වෙන කළ හැකි දෙයක් නොමැති බව හඟවමින් අගමැතිතුමා දෙදුර හැකිවීමයි.

"ඔබ දාන කොන්දේසිවලට අපට යටත්වෙන්න සිදුවෙනවා හෝමස් මහත්මයා, සැකයක් නැ. ඔබ කියන දේ හරි. ඔබ වෙත සම්පූර්ණ විශ්වාසය කියන්නෙ නැතුව මෙහෙම වැඩක් ඔබ ලවා කරවාගන්නෙ කොහොමද?"

"මාත් ඊට එකඟයි" හෝස් මහතා කීය.

"හොඳයි. එතෙම මං කියන්නද? අප මේ හෙළිකරන තොරතුරු වල රහස්‍ය බව, ඔබත් දොස්තර වොට්සන්ත් වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම ආරක්ෂා කරාවි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා. ඔබේ දේශප්‍රේමීත්වය ගැනත් සිහිකරලා මං කියන්න කැමතියි. මේ රහස්‍ය ඵලද්‍රව්‍යයෙන් අපේ රටට වෙන්තේ මහා විනාශයක්."

"ඔබට පුළුවන් කිසි හයක් සැකක් නැතුව, අප දෙදෙනා ගැන විශ්වාසය කියන්න."

"හොඳයි. අපට මේ ලියුම එවලා තියෙන්නේ එක්තරා විදේශ රටක රාජ්‍ය නායකයෙක්. එ-ඉලක්කයට අයත් යටත්විජිත වල මෑතකදී ඇතිවූ සිදුවීම් ගැන ඔහු කැළැඹීමට පත්වෙලා තියෙනවා. ඔහු මේ ලියුම බොහොම කලබලයෙන් ලියල තියෙන්නේ තමන්ගේ තනි කැමැත්තට. ඒ ගැන සම්පූර්ණ වගකීම පැවරෙන්නේ ඔහුගේ හිස මතට. වැඩිදුර සොයා බලද්දී අපට දනගන්න ලැබුණා, ඔහුගේ ඇමති මණ්ඩලය වත් මේ ලියුම ගැන කිසි දෙයක් දන්නෙ නැ. ඒ වගේම කිවයුතු තවත් කරුණක් තිබෙනවා. මේ රාජ්‍ය නායකයා මේ ලියුම ලියද්දී යොදාගෙන තිබෙන සමහර වචන සහ වාක්‍ය බොහොම සැරයි. ඒකෙන් මේකට අදාළ පුද්ගලයින් තරහෙන් කුපිතවෙන්න පුළුවන්. එම කාරණය ඵලද්‍රව්‍යයෙන් යුරෝපා මහාද්වීපය

තුළ උදගත වෙන්නේ මහා භයානක තත්ත්වයක්. මහත්මයා, මේ ලියුමේ අඩංගු කරුණු ප්‍රසිද්ධියට පත්වුණොත් සතියක් ඇතුළත මේ රට අති භයානක යුද්ධයකට පැටලෙනවා නියතයි!”

හෝමස් කඩදාසි කැබැල්ලක යමක් ලියා අගමැතිතුමා අතට දුන්නේය.

“හරියට හරි. ඒ පුද්ගලයා තමා. ඔහුගේ ඒ ලියමන තමා දත් අතුරුදන්වෙලා තියෙන්නේ. මුහුස්ස පීචිත ලක්ෂ ගණනක්, පවුම්-කෝටි, ප්‍රකෝටි ගණනක් දේපොළ දත් භයානක අනතුරකට මුහුණපාල තියෙන්නේ ඔන්න ඔය ලියුම නිසා.”

“ලියුම එවු කැනැත්තාට ඒක නැතිවු බව ඔබ දනුම් දන්නද?”

“ඔව් මහත්මයා. ආරංචිය රහස් සංඥා ක්‍රමයකින් සැඟවු විදුලි පුවතක් මගින් දන්නවා.”

“ලියුමේ විස්තර ප්‍රසිද්ධ වෙතුවට බාගවෙලාවට ඔහු කැමැති ඇති?”

“නැහැ මහත්මයා. තමන් බොහොම කේන්ද්‍රීයට පත්වෙලා වැඩිදුර හිතා නොබලා ලියු මේ ලියමනේ බරපතලකම ගැන ඔහුටත් දත් වැටහී ඇති බවයි අපට ආරංචි. මේකේ කාරණා එළිවුණොත් අපටත් වඩා මහා විනාශයක් වෙන්නේ ඔහුට සහ ඔහුගේ රටට.”

“හොඳයි ඇත්ත තත්ත්වය ඒක නම් කාටද මේකේ තියෙන කරුණු වලින් වාසි සැලසෙන්නේ? අගමැතිතුමනි. මේක හොරකම් කරන්න නැත්නම් ප්‍රසිද්ධ කරන්න කාටහර උවමනා ඇයි?”

“මං ඒක ඔබට පහදා දෙන්නම්. නමුත් ඒ සඳහා ජාත්‍යන්තර දේශපාලනයේ ඉහළම කරුණු ගැන ඔබට කියන්න මට සිදුවෙනවා. මුළු යුරෝපයම දත් ආයුධ සන්නද්ධ වෙලා, සටනකට සුදානම්ත් තිබෙන යුදපීචියක් කිවොත් නිවැරදියි. අප හැර සියලුම රටවල් දත් පක්ෂ දෙකකට බෙදිලා. ඔවුන්ගේ යුද්ධ බලය දත් තියෙන්නේ එම සමච්ඡ, සමබරච්ඡ. ඒක නිසා එක් පක්ෂයකට අනෙක තොපරදින කරට කර තත්ත්වයක් තමයි තිබෙන්නේ. මෙතැන තීරණාත්මක භාධකය තමා අපේ රට - මහා බ්‍රිතාන්‍යය. හොඳින් තේරුම් ගන්න. මහා බ්‍රිතාන්‍යය සම්බන්ධ වෙන්නේ කොයි පැත්තටද, ඒ පැත්තට විශිෂ්ට ජයක් ලැබෙනවා.”

"ඔව් බොහොම පැහැදිලියි. එතුනොට අපට මිතුරු රාජ්‍ය නායකයා එවල තිබෙන ලියුමේ කරුණු ප්‍රසිද්ධ කරලා, ඒ රටත් අපත් අතර ඇති හොඳහිත පරිදි කිරීමයි, ඔහුගේ සතුරු රටක රාජ්‍ය නායකයාගේ අරමුණ?"

"ඔව් මහත්මයා" අගමැතිතුමා පිළිතුරු දුන්නේය.

"මේ ලියිය සතුරා අතට පත්වූයෙන් ඔහු ඒක කාටද යවන්නේ?"

"සුරෝපයේ සිටින ඉහළම පෙළේ රාජකීයයන් මිනීම කෙතෙකුට. බාගවෙලාවට මේ මොහොතෙන් ඒ ලියුම එවැනි තැනක් බලා වේගයෙන් ගමන් කිරීමත් ඇති."

ට්‍රිලෝනි හෝජ මහතාගේ හිස පහතට නැඹුරු විය. ඔහුට කෙඳිරිගැටිණ. ඔහුගේ උරහිස මත අගමැතිතුමා අත තැබුවේ කාරුණික අයුරෙනි.

"මගේ හිතවත් මිත්‍රයා, මේක ඔබේ අවාසනාවට වුණු වැඩක්. මේ ගැන ඔබට දොස් කියන්න කාටවත් බෑ. ඔබ කොතැනකවත් නොසැලකිලිමත් ලෙස කටයුතු කරලා නැහැ. ඉතින් හෝමස් මහත්මයා කරුණු සියල්ලක්ම දත් ඔබට කෙළිකරලයි තියෙන්නේ. අප ගතයුත්තේ මොන ක්‍රියාමාර්ගයක්ද?"

"මහත්මයා ඔබ කියන්නේ, මේ ලියුම හොයා නොගන්නොත් මම යුද්ධයත් පටන් ගත්තු එක යටිත් බවයි?"

"ඔ, හිතවතා බොහොම දුරට, වීමට ඉඩ ඇත්තේ එයයි."

"එහෙත්ම යුද්ධයම වෙන්න, යුද්ධයකට!"

අමුත්තෝ දෙදෙන එක් තිමේමයකට තැනිගත් මුහුණෙන් අප දෙස බලා සිටියහ.

"ඒක බොහොම දරුණු කතාවක් නේ හෝමස් මහත්මයා?"

"සිද්ධ වෙලා තියෙන දේවල් ගැන හිතාබලන්න මහත්මයා, මේක ඊයේ රැ එකොළහමාරට පසුව ගන්නා වෙන්න බෑ. ඒ මොකද හෝජ මහත්මයා, මහත්මයා දෙදෙනාම ඒ වෙලාවේ ඉඳන් අද උදේ වනතුරු දිගටම කාමරයේ හිටියා. එහෙම නම් ලියුම ගන්න ඇත්තේ ඊයේ රැ හතහමාරත් රැ එකොළහමාරත් අතරේ. බොහොම වෙලාවට හතහමාරට තිට්ටුව. ඒ මොකද ගන්න

පුද්ගලයා දන හිටියා මෙවැනි ලියුමක් කිබෙන බව. ඒ නිසා එහෙම දෙයක් කල්තබා අරගත්තු කරමට හොඳයි.

මේ කියන වෙලාවේ කාගෙ හරි අතට රහස් ලියවිල්ල පත්වුණෙ නම් දන් ඒක කොහේද ඇත්තෝ? කාටවත් වුවමනාවක් නෑ ඒක තංගලා ගෙදර අරන් නියාගන්න. ඒක මෙලකකටත් ලියුමෙන් ප්‍රයෝජනයක් කිබෙන කෙනෙකුට යවලා ඇති. එය පසුපස එළුවාගෙන ගිහින්, ඒක අපේ අතට අරගන්න නම්, එය ගියෙ කොහේද කියල දනගන්න උවමනායි. නමුත් ඒම හොයන්න දන අපට කියෙන ඉඩකඩ මොනවාද? දන් ලියවිල්ල අපට අල්ලාගත්ත නැති දුරින් එපිටට ගිහින්.

අගමැතිතුමා අසුනෙන් නැගිටිවෙය.

"හෝමස් මහත්මියයා, ඔබ කියන දේ තර්කානුකූලයි. මටත් හිතෙනවා දන් මේක අපේ ග්‍රහණයෙන් ගිළිහිලා ගිහින් කියල."

"උපකල්පනයකට ඒම සඳහා අපි මෙහෙම හිතල බලමු. අපි තිකමට හිතමු ඔබේ සේවකයා හෝ සේවිකාව ලියමන ගත්තා කියල."

"ඔවුන් දෙදෙනාම බොහොම පැරැණි විශ්වාස කටයුතු අය."

"ඔබ කිව්වා ඔබේ හිඳන කාමරය කියෙන්නේ දෙවැනි තට්ටුවේ කියලා. එයට එළියෙන් ඇතුළුවිය නැති දොරටුවක් නොමැති බවත් කිව්වා. අනෙක සේවකයන්ට නොපෙනී කාටවත් උඩ තට්ටුවට යන්න පිළිවෙළක් නැති බව කීවා. එහෙම නම් ලියුම අරගන්න ඇත්තේ ඔබේ ගෙදර ඉන්න කෙනෙක්. එය ගත්තු තැනැත්තා එය ගිහින් දෙන්න ඇත්තේ කාටද? මට නම් කිසිම සැකයක් නෑ කා හෙටද කියලා.

ලන්ඩන් නගරයේ පදිංචිව ඉන්නවා විදේශ රටවලින් ඔත්තු බැලීම සඳහා යෙදවූ වරපුරුෂයන් කිහිපදෙනෙක්. ලියුම යන්න ඇත්තේ එයින් එක් අයෙක් හෙට. ඔවුන්ගේ නම් මට හොඳට හුරුපුරුදුයි. වරපුරුෂ සේවයේ ඉහළින්ම ඉන්නවා කුන්දෙනෙක්. මගේ වැඩකටයුතු පටන් ගැනීමේදී ම මං ගිහින් හොයල බලන්නම් මේ පුද්ගලයින් කුන්දෙනා තවමත් ඔවුන්ගේ වාසස්ථානවල රැඳී ඉන්නවාද කියලා. මේයින් එක්කෙනෙක් හරි අතුරුදන් වෙලා නම් විශේෂයෙන්ම ඊයේ රාත්‍රි ඉඳල. එහෙනම් ඒක හොඳ ලකුණක්.

ලියමන ගිනි- කියෙන්නේ මොන භූක්තවද කියල ඒකෙන් අපට පුළු හෝඩුවාවක් ලැබේවි."

"ඇයි ඔහු අතුරුදන් වෙන්නේ?" යුරෝපීය ලේකම්වරයා ඇසීය.

"ඔහු ලන්ඩනයේ තිබෙන තමන්ගේ තානාපති කාර්යාලයට ලියුම ගෙනිහි- භාරදෙවි. ඒහෙම නේද?"

"මං හිතන්නේ නෑ ඔහු එහෙම කරුවී කියල. වරපුරුෂයෝ ඔවුන්ගේ ඔත්තු සෙවීමේ වැඩ කරන්නේ ස්වාධීනව, බොහොම වෙලාවට තානාපති කාර්යාල සමඟ ඔවුන්ගේ විරසක කියෙනවා."

මෙයට තම එකඟතාවය පළකරමින් අගමැතිතුමා හිසසැලීය.

"මබේ කතාව ඇත්තයි කියල මටත් හිතෙනවා හෝමස් මහත්මයා. මේ තරම් වටිනා ඔත්තුවක් ඔහු තමන්ගේ දැකීමට ගළ නිලධරයන්ට ගෙනිහි- භාරදෙවි. ඒක කවුරුවත් අතේ යවන උකස් නැහැ. ඔබ දන් කටයුතු කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන පිළිවෙළ ඉතාම හොඳයි."

ඉතින් හෝප්, මේ අවාසනාවන්ත සිද්ධිය නිසා අපෙන් කෙරෙන්න කියෙන අනෙකුත් වැඩකටයුතු කොසලකා හරින්න පුළුවන් තමක් නැහැ. අද දවස ඇතුළත මොනවා හරි සිදුවුණොත්, නැත්නම් ;නගන්ත ලැබුණොත් අපි එහාම අබට දන්වන්නම් හෝමස් මහත්මයා. ඒ අතරේ ඔබේ පරීක්ෂණවලින් ලැබෙන ප්‍රතිඵල මොනවද කියලා අපටත් කියන්න."

දේශපාලනඥයින් දෙදෙනා අපට හිසතමා ආචාරකොට, නිවසින් පිටවී ගියේ ශෝකාකූල මුහුණුවලිනි.

අපේ සුප්‍රසිද්ධ අමුත්තන් පිටවී ගිය පසු පයිප්පය දල්වාගත් හෝමස් හාත්පසිපුටුවේ වාඩිවී ගැඹුරු කල්පනාවක වෙළුණේය. මම උදාසන පුවත්පත දිගහැරගනිමි. කලින් දා රාත්‍රියේ ලන්ඩනයේ සිදුවී ඇති බිහිසුණු මිනීමැරුමක් ගැන, එහි සඳහන් විස්තරය කියවීමට ගත් මට, අනෙක් සියල්ල අමතක විය. එක්වරම පුටුවෙන් නැගී සිටි මගේ ඡිත්‍රයා පයිප්පය පැත්තකින් තබා, අභිගයින් සන්තෝෂයට පත් හඬක් නැඟුවේය.

"මව් මේක කරන්න කියෙන හොඳම පිළිවෙළ ඒකයි. මේ ඇතිවෙලා තිබෙන තත්ත්වය නම් බොහොම දරුණුයි. ඒත් සුළු බලාපොරොත්තුවක් ඇතිකරගන්න බැරිකමකුත් නෑ. දන් වුණත්

තමන් නෑ. අපට දනගන්න පුළුවන් කම් ලියවිල්ල ගත්තෙ කොයි ඵකාද කියල. ඒ මොකද බාගවෙලාවට ඒක තවමත් ඔහු ලෙස තියෙන්න පුළුවන්. මේ මිනිස්සු මුදලට ගතහැකි අය. මං වෙනුවෙන් මිනෑම මුදලක් වියදම් කරන්න ක්‍රිස්තානාග භාණ්ඩාගාරය සූදානම්. ලියවිල්ල විකුණන්න තිබුණෙත් මං සල්ලි දීල ගන්නවා. ඵකකොට සමහර විට කාගෙන් ආදායම් බදු තව පැත්සයකින් විතර වැඩිකරන්න සිදුවේවි.

බොහොම වෙලාවට මේ ලියවිල්ල ගත්ත පක්කඩියා, ඵක කොන්ටවත් දෙන්නෙ නැතුව බලාගෙන ඉන්නවා වෙන්නත් පුළුවනි, ඵකට තිබෙන ඉල්ලුම කොහොමද කියල බලන්න; ඵකට මේ පැත්තෙ අය කියක් ගෙවන්න සූදානම්ද කියලා දනගන්න. කිසි භයක් නැතුව ඔය වැඩේට අතගන්න පුළුවන් මිනිස්සු ඉන්නේ තුන්දෙනයි වොට්සන්. ඔබර්ස්ටයින්, ලා රෝකියර් හා ඵඩුවාඩෝ ලකස් පමණයි. මං යනවා ඔය තුන්දෙනාවම හමුවෙන්න."

මම උදෑසන පුවත්පතේ ප්‍රවෘත්තිය දිනා බැලිමි.

"හෝමස් ඔබ කියන්නේ ගොඩොල්ෆින් විජියේ ඵඩුවාඩෝ ලකස්ද?"

"ඔව්."

"ඵයාව නම් ඔබට හමුවෙන්න ලැබෙන්නේ නෑ."

"නෑ? ඒ ඇයි?"

"ඊයේ රාත්‍රි ඔහුගේ ගෙදරදී ඔහුව මරාදමලා!"

මගේ මිත්‍රයා ඔහුගේ අභිරහස් පරීක්ෂණ වලදී මා මවිතයට පත්කළ අවස්ථා බොහෝය. ඔහු සිම්ප්සන්ගෙන්ම මවිතයට පත්කිරීමට මෙඳා මට හැකිවිය. ඵයින් ඔහු සිතේ ජයග්‍රාහී හැඟීමක් ද ප්‍රභවය. අතිශය පුද්ගලයෙක් ගල්ගැසි මෙන් මොහොතක් මා දෙස බලා සිටි හෝමස් පුවත්පත මගේ අතෙන් උදුරා ගත්තේය.

වෙස්ට්මිනිස්ටර්හි මිනීමැරුමක්

ඊයේ රාත්‍රි සිදුවූ අදහන ආකාරයේ මිනීමැරුමක් ගැන ගොඩොල්ෆින් විජියෙන් වාර්තා වෙයි. මෙම සිද්ධි ඇත්තේ

වෙස්ට්මින්ස්ටර්හි පාර්ලිමේන්තු මන්දිරයට සමීප, දහඅටවැනි සියවසේ නැනු පැරැණි ගොඩනැගිල්ලක නිවසකයි. එය පිහිටියේ තේමස් ගඟටත්, වෙස්ට්මින්ස්ටර් ඇසේබ් දේවස්ථානයටත් අතර පෙදෙසේයි.

අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේම මෙහි නිවාසියා වූයේ එඩ්වඩ්ගේ ලුකස් නම් මහතෙයි. ඉහළ පෙළේ සමාජයේ ජනප්‍රිය පුද්ගලයෙකු වූ ඔහු, ආධුනික ගායකයෙකු ලෙස ද ප්‍රසිද්ධියක් ඉසිලුවේය. අවිවාහකයකු වන ලුකස් මහතා තිස්හතර හැවිරිදි විය. ඔහුගේ නිවසේ වාසය කරන අනෙක් අය වන්නේ, වයස්ගත ගෘහස්ථිකාව වන ප්‍රින්ගල් මහත්මිය සහ ඔටින් නම් පොද්ගලික මෙහෙකරුවායි. ගෘහස්ථිකාව කල්කබා නින්දට යන අතර, ඇයගේ කාමරය පිහිටියේ නිවසේ ඉහළම මහලේය. මෙහෙකාර ළමයා, හැමර්ස්මිත්හි වසන ඔහුගේ මිතුරෙකු හමුවීමට, ඊයේ හවස් වරුවේ සිටම ගොස් සිටී බව පවසයි. මේ අතර කාලයේ සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න තවමත් අහිරහසකි.

රාත්‍රී දොළහට කාලක් තිබේදී බැරට් නම් පොලිස් හටයා ගොඩොල්ෆින් විටියේ, රාත්‍රී මුද් සංචාරයේ යෙදී සිටියේය. ඔහුට අංක 16 දරන නිවසේ අසාමාන්‍ය දෙයක් දකින්නට ලැබී ඇත. එනම් එහි ඉදිරිපස දොර බාගෙට විවෘතව ඇති බවයි. ඔහු දොරට තවටු කළත් පිළිතුරක් නොලැබිණි. ඉදිරිපස කාමරයක ආලෝකයක් දුටු ඔහු නිවසේ බරාදයට ඇතුළු වී තව වදක් තවටු කළේය. එයට ද පිළිතුරක් නොලැබිණි. එවිට ඔහු කාමරයේ දොර තල්ලුකරගෙන එයට ඇතුළුවී ඇත. මුළු කාමරයම අවුල් ජාලයක් වී තිබුණු අතර, ලී බඩු සියල්ල කාමරයේ මුල්ලක ගොඩගසා තිබිණි.

කාමරය මැද එක් පුටුවක් බිම පෙරළී තිබෙනු දක්නා ලදී. පුටුවේ කකුලක් ද ග්‍රහණය කරගෙන, මැරී වැටී සිටියේ ගෙහිමියා වූ එඩ්වඩ්ගේ ලුකස් මහතාය. ඔහුගේ පුටුවට පිහි පහරක් එල්ල වී තිබුණු අතර, එය ක්ෂණිකව මරු කැඳවන්නට ඇතැයි අනුමාන කළ හැක. අපරාධය සඳහා යොදාගත් ආයුධය, මඳක් වක්‍රවූ ඉන්දියානු කිණිස්සකි. මෙය ලුකස් මහතා සතුව, බිත්ති අලංකාරය සඳහා සකසා තිබූ පෙරදිග ආයුධ හා අරුමෝසම් බඩු එකතුවෙන් ලබාගත් එකක් බව පැහැදිලිය. මෙය සිදුකරන්නට ඇත්තේ, මුදල් හෝ වටිනා දේ සොරකම් කරන්නට පැමිණි සොරෙකු විසින් යයි සිතිය නො හැක. ඒ මත්තිසාද යත්, කාමරයේ තිබූ වටිනා දේවල් සමූහයක් ඵලෙසම ඉතිරිව තිබීමයි. කවුරුත් දකිනාදකන පුද්ගලයෙකු වූ එඩ්වඩ්ගේ ලුකස්

181. "වෙස්ට්මින්ස්ටර්හි මිනීමැරුමක්?"

මහතාගේ මේ බේදජනක අභිරහස් මරණයෙන් ඔහුගේ හිතවත් මිතුරු කැල ඉමහත් කම්පාවට පත්වනු නියතය."

"ඉතින් වොට්සන්? මොකක්ද ඔබට මේකෙන් අනුමාන කරන්න පුළුවන්?"

"හරිම පුදුමයක්! ඔබ සැකකරන පුද්ගලයෙක්ම ඊයෙ රෑ අහම්බෙන් වගේ මැරුම් කාලා!"

"අහම්බෙන් වගේ? නෑ වොට්සන්, මේ තැනැත්තා තමයි ලියවිල්ල සොරකම් කළා කියන නාටකයේ රහතුවා කියල. අපේ සැකයට භාජනය වුණු තඵවත්තෙන් කෙනෙක්. නාටකය රහස්‍යවුණා කියල අපි හිතන වෙලාවේදීම, ඔහු බොහොම බිහිසුණු විටියට මැරුම් කනවා. මේක අහම්බෙන් වුණු සිදුවීමක් කියල සලකන්න කොහොමටවත් බෑ, මගේ හිතවත් වොට්සන්, මේ සිදුවීම් දෙක එකට සම්බන්ධයි. ඒ සම්බන්ධය මොකක්ද කියල හොයාගැනීම අපේ රාජකාරියක්."

"දන් ඉතින් අපි මොලීසියට-හංගාමගන හිටි තොරතුරු හැම එකක්ම එළිකරන්න වෙනවා හේද?"

"කොහොමටවත් නෑ. ගොඩොල්පිත් වීථියේ සිදුවෙලා තියෙන හැම දෙයක්ම ඔවුන් දුටුවා. ඒ නිසා ඒ ගැන ඔවුන් හොඳින් දන්නවා. වයිට්හෝල් චෙරසයේ සිදුවුණු කිසිදෙයක් ඔවුන් දන්නෙ නෑ. මේ දෙක ගැනම දන්නෙ අපි-විතරයි. ඒ නිසා ඒ දෙක අතර සම්බන්ධය මොකක්ද කියල හොයන්න පුළුවනුත් අපට විතරයි. ඔය ලුකස් ගැන මගේ හිතේ සැකයක් ඇතිවෙමින් තිබුණා, අනෙක් වරපුරුෂයන්ට වඩා, ඒ මොකද ගොඩොල්පිත් වීථියත්, වයිට්හෝල් චෙරසයත් එකිනෙකට බොහොම ළඟින් පිහිටි තැන් දෙකක්. මං කිව්ව අනික් රහස් ඔත්තුකරුවන් දෙදෙනාම ඉන්නේ ලන්ඩනයේ බටහිර කෙළවරට වෙන්න. ඒ නිසා ට්‍රිලෝනි හෝප්ගේ ගෙදර සමඟ සම්බන්ධයක් ඇතිකරගන්න, පණිවුඩයක් ලබාගන්න, අනික් හැමදෙනාටම වඩා ලුකස්ට පහසුයි. ඒක එතරම් වැදගත් දෙයක් හැටියට නොපෙනෙන්න පුළුවන්. නමුත් කෙටි කාලයක් ඇතුළත මේ වගේ විශාල වැඩක් කරගන්න උවමනා වුණාම, ඒකෙ ලොකු වාසියක් තියෙනවා. ඔහෝ! මේ මොනවද හඬසත් මහත්මිය අපට අරගෙන එන්නේ?"

හඬින් මහත්මිය බන්දේසියක් මත තබා කාන්තාවකගේ ආගන්තුක පත්‍රය අප වෙත ගෙන ආවාය. එය අතට ගෙන කියවා බලා ඇඟිබැම් ඉහළට නැංවූ හෝමස්, එය මා අතට දුන්නේය.

"හිල්ඩා ප්‍රිලෝනි හෝස් ආර්යාවට කරුණාකර මෙහාට එන්න කියන්න."

අපේ දුප්පත් නිවහනට උදේ සිට මේ වනතුරු ප්‍රතු රාජ්‍යතාන්ත්‍රිකයන් දෙදෙනෙකු පැමිණීමේ ගෞරවය ලැබී තිබිණි. මෙවර එහි සැපත්වුණේ, රූපශෝභාව, අතින් ලත්වනයේ අග්‍රස්ථානයක සිටින්නියක ලෙස ප්‍රසිද්ධියට එක් කරුණ කාන්තාවකි. බෙල්මින්ස්ටර් ආදිපාදවරයාගේ බාලම දියණිය අතිශයින්ම ශෝභාසම්පන්න කරුණියක බව මට බොහෝ වර අසන්නට ලැබී තිබිණ. එහෙත් ඒ කිසිම විස්තරයකින් හෝ ඡායාරූපයකින් ඇය මේ තරම් රූමත් කාන්තාවක බවට මට තොරතුරු ලැබී තිබුණේ නැත. එහෙත් මේ දිස්ත්‍රික් උද්‍යාන ඇය දකින්නෙකුගේ අවධානය එක්වරම යොමුවූයේ ඇගේ සුන්දරත්වය වෙත නොවන බව පැහැදිලිය. ඇගේ දෙකම්මුල් අලංකාර නමුත් ඒවා හිතියෙන් සුදුමැලි වී තිබිණි. දෙනෙත් වලින් ප්‍රකාශ වූයේ කාන්තිය නොව හිතියයි. අපේ අමුත්තාගෙන් විද්මාන වූයේ ශෝභාව නොව නැතිගැන්මයි.

"මගේ ස්වාමීපුරුෂයා මෙහේ ඇවිත් ගියාද හෝමස් මහත්මයා?"

"ඔව් ආර්යාවෙනි. ඔහු ඇවිත් ගියා."

"හෝමස් මහත්මයා. මං ඔබට ආයාචනා කරනවා මං මෙහේ ආව බව ඔහුට කියන්න එපා කියල."

ඇයට හිස නමා ආචාර කළ හෝමස් ඇයට අසුන්ගන්නා මෙන් සංඥා කළේය.

"ඔබතුමිය මාව පත්කරන්නේ හරි අපහසුවකට නේ. කරුණාකරල මෙහෙන් වාඩිවෙලා මට කියන්න ඔබේ ප්‍රශ්නය මොකක්ද කියල. හැබැයි මට කිසිදෙයක් පොරොන්දු වෙන්න බෑ."

විසින්න කාමරය හරහා ඇවිද ගිය ඇය ජනේලයට පිටුපා හිඳගත්තාය. ඇගේ පැමිණීම අපේ විසින්න කාමරයට ගෙන ආවේ කේස්වින් මහජනිකයාගේ සම්ප්‍රාප්තිය වැනි තත්ත්වයකි.

"හෝමස් මහත්මයා. මං ඔබට හැම දෙයක්ම අවංකව කියන්නම්. එකකොට ඔබත් ඔබ අවංකවම සිහිතූරුණුවි කියල මං

විශ්වාස කරනවා. මගේ ස්වාමීපුරුෂයාත් මාත් අතරේ කිසිම රහසක් නැහැ, එක දෙයක් ගැන හැරෙන්නට. ඒ දේ තමා දේශපාලනය. රාජ්‍යතන්ත්‍රයේ කටයුතු ගැන ඔහු මට එක වචනයක දෙයක් හෙළිකරන්නේ නෑ. දන් මට දනගන්න ලැබේලා කියෙනවා, ඊයේ රාත්‍රි අපේ නිවසේ මහ නින්දා සහගත දෙයක් සිදුවී ඇති බව. මට ආර්-පීයි මොකක් දෝ වැදගත් ලියවිල්ලක් නැතිවෙලා. මේක ඔහුගේ රැකියාව - දේශපාලනය සම්බන්ධ දෙයක්. ඒ නිසා සිද්ධවෙලා කියෙන්නේ මොකක්ද කියලා, මගේ සැමියා මට කිසිම දෙයක් හෙළි කරන්නේ නැහැ. නමුත් මේක මොකක්ද කියලා දනගැනීම මට අත්‍යවශ්‍යයි. මං ඔබට යළිත් කියනවා මහත්මිය, මෙතැන සිදුවෙලා කියෙන හැම දෙයක්ම මං දනගත යුතුමයි. දේශපාලනයෙයො හැරුණාම මේකෙ ඇත්ත හොඳින් දන්න අතින් එකම පුද්ගලයා ඔබයි. ඒ නිසා හෝමිස් මහත්මිය මං ඔබට බැගෑපත්ව ආයාචනා කර සිටිනවා, කරුණාකරල මට කියන්න සිදුවෙලා කියෙන්නෙ මොකක්ද? ඒකෙන් ඇතිවෙන ප්‍රතිඵලය මොකක්ද? මට හැම දෙයක්ම කියන්න හෝමිස් මහත්මිය. ඔබේ අනුග්‍රාහකයාගේ යහපත වෙනුවෙන් කියල හිතල තිශ්ශබ්ද වෙන්න එපා. සිද්ධිය මට හරිහැටි හෙළිකළොත්, මං කාරුණ වීක දනගත්තොත්, මගේ සැමියාට වෙන්නේ යහපතක්මයි. මොකක්ද හෝමිස් මහත්මිය මේ අතුරුදන්වුණු ලියවිල්ල?"

"ආර්යාවෙනි, ඔබ මගෙන් අනන්තේ මට හෙළි කරන්න බැරි රහසක්."

ඇයට කෙඳිරිගැටිණි. ඇය දැනින් මුහුණ වසා ගත්තාය.

"මය කාරුණව ගැන මෙහෙම හිතල බලන්න ආර්යාවෙනි. ඔබේ සැමියා හිතන්නේ මේ රහස ඔබට වත් හෙළිකිරීම සුදුසු නැහැ කියල. මමත් ඔහුගෙන් එය අසා දනගත්තේ, ඒක කාටවත් හෙළිනොකරන බවට දිවුරා පොරොන්දු වෙලයි. ඉතින් මං කොහොමද ඒක ඔබට කියන්නේ? වඩාත්ම සුදුසු ක්‍රමය ඔබ ඒක ඔහුගෙන්ම අසා දනගන්න එකයි."

"මං ඔහුගෙන් ඇහුවා හෝමිස් මහත්තයා. හරි ගියේ නැහැ. මං මේ ඔබ ලෙට ආවේ බැරීම නැත. ඔබ කැමැති නැත්නම් මය කථාව ඔක්කොම මට නොකිව්වට කමක් නැහැ. එකම එක දෙයක් ගැන මට කැනැදිසි කරන්න."

"ඒ මොකක්ද ආර්යාවනි?"

"මේ සිදුවීම නිසා මගේ ස්වාමියාගේ දේශපාලන ජීවිතය අවසන් වේවිද?"

"ඔව්. මෙතැන සිදුවෙලා තියෙන්නේ බරපතල වැරද්දක්. ඒක නිවැරදි කරගත්තේ නැත්නම්. . . . නැමඳෙයක්ම ඉතාම අවාසනාවන්ත විධියට තමයි කෙළවර වෙන්නේ."

"ආත්!" ඇය හුස්මක් ඉහළට ඇද්දේ කම සැකය දුරු කරගත් අයුරෙනි.

"තවත් ඒක ප්‍රශ්නයක් තියෙනවා හෝම්ස් මහත්මයා. මේ ලියුම නැතිවුණු වෙලාවේ මගේ සැමියාගේ කටින් පිටවුණු වචන කිහිපයක් මට ඇහුණා. මේ විනාශකාරී සිදුවීම ගැන මහජනයා දනගත්තොත් රටේ මහ බරපතල කැලඹීමක් ඇතිවෙන්න පුළුවන්ද?"

"ඔහු එහෙම කිව්වාද? එහෙම නම් මං කොහොමද ඒක බොරු කියල කියන්නේ?"

"ඔබ කියන්නේ මේකෙන් ඇතිවෙන ප්‍රතිඵල මොන වගේ වේවි කියලද?"

"ආර්යාවෙනි, ඔබ ආශෙමත් අහන්නෙ මට පිළිතුරු දෙන්න බැරි ප්‍රශ්නයක්."

"එහෙම නම් මං තවත් ඔබේ කාලය නාස්තිකරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නෑ. ඒ ගැන මම ඔබට දොස් කියන්නෙ නෑ නෑ හෝම්ස් මහත්මයා. මීට වඩා යමක් නිදහසේ හෙළිකරන්න, ඔබට හැකියාවක් නැති බව මට තේරුම් ගන්න පුළුවන්. ඉතින් මා ගැන වැරදි හැඟීමක් ඇතිකරගන්න එපා. මගේ සැමියා ඔහුගේ රහස් මට හෙළිකරන්න කැමැති නැති වුණත්, මගේ අරමුණ වුණේ ඔහුගේ සිත්වේදනාව ඔහු සමග බෙදාහදාගන්නයි. යළිත් මං ඔබෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මා මෙසේ පැමිණීම ගැන මගේ ස්වාමියාට දන්වන්න එපා කියලා."

දොර අසල දී අප දෙදෙනා දෙස ඒක මොහොතක් බලා සිටි වුලෝනි හෝස් ආර්යාව කාමරයෙන් පිටවී ගියාය.

දිගු සායේ රැළි "සර් සර්" හඬින් එකට ගැටෙන හඬ ක්‍රමයෙන් අඩුවී ගියේය. ඉන්පසු එය, ඉදිරි දොර වසන ශබ්දයත් සමගම නැතිවී ගියේය.
<http://sherlockholmesinvestigations.blogspot.com>

"ඉතින් වොට්සන්. කාන්තා පක්ෂය ගැන මට වඩා හොඳින් දන්නේ ඔබයි." හොමිස් කීවේ සිනාමුසු මුහුණෙනි.

"මේ ගැනි මොකාටද මේ එන්න හදන්නේ? මොකක්ද ඇයට ඇත්තටම උවමනා වෙලා තියෙන්නේ?"

"ඇගේ කට්ත්ම කීව්වේ උවමනා වෙලා තියෙන දේ. මේ විධියට ඇය නොසන්සුන් වෙලා තියෙන එකේ පුද්ගලයක් නැ."

"ඔව්. බලන්න වොට්සන් ඇගේ සෙහුම; ඇය කථා කළ, හැසිරුණු විලාසය; ඇගේ හැසිරුණම, හිතිය යටපත් කරගෙන හිටි හැටි. මනක නියාගන්න ඇය ආදිතාදවරයෙකුගේ දියණියක්. මේ වගේ පවුල්වල අය ඔවුන්ගේ සිත්වල ඇතිවන ප්‍රශ්න, වේදනා ලේසියෙන් පිට අයට පෙන්වන පුද්ගලයින් නෙමෙයි."

"ඇය බොහොම සංවේදී කෙනෙක් වෙන්න ඇති. ඇත්තෙන්ම ඇය හරිම කම්පාවකට පත්වෙලා ඉන්නේ."

"ඔබට මනක තේද වොට්සන් ඇය කීවා, ඇය තැම දෙයක්ම හොඳින් දන සිටීම, ඇගේ සැමියාගේ යහපතට හේතුවන බව. ඇය ඒක අවංකව කියා හැටි. ඊළඟට ඔබ දකින්න ඇති වොට්සන්, ඇය පුටුවේ හිඳගත් ආකාරය - ඇගේ මුහුණට හොඳ ආලෝකයක් නොවූවෙත සේ, ඇගේ මුහුණේ පළවන හැඟීම් අපට බලාගන්න බැරවෙන විධියට ඉඳගත් හැටි."

"ඔව් ඒක ඇත්ත. මුහුණට එළියක් නොවූවෙත විධියට වාඩිවෙන්න පුළුවන් එකම පුටුවයි මේ කාමරේ තියෙන්නේ. ඇය ඒකම තෝරාගන්නා වාඩිවෙන්න."

"ගැහැනුන්ගේ අරමුණු සහ අපේක්ෂා කියන ඒවා හරිම අබිරහස් දේවල් වොට්සන්. අපට ඒවා තේරුම්ගන්න හරි අමාරුයි. ඔබට මනකද මේ විධියටම මගේ සැකයට භාජනය වුණු අර ගැහැනිය - අර මාගෙට්ති ගැහැනිය. ඇගේ නාසයේ පමණක් පියරු ආලේප කර තිබුණේ නැහැ. ඒකෙන්ම තේද ගැටලුව විසඳුණේ? ඇතුළට ගිලා බහින්න පුළුවන් බොල් පොළොවක් මත ගොඩනැගිල්ලක් හදන්න බැරුව වගේ ගැහැනුන්ගේ ප්‍රකාශ මත අපි කොහොමද උපකල්පනයක් ගොඩනගන්නේ? ඔවුන්ගේ ඉතාම සුළු ක්‍රියාවකින් කියවෙන දේ ලියන්න සම්හර වීට පොත් ගණනාවක් උවමනා වේවි. ඒ වගේමයි ඉතාම සුළු දෙයක් නිසා ඔවුන් මත

පුදුමාකාර විධියට හැසිරෙන්න ඉඩකියෙනවා. සමහර විට ඒක කොණ්ඩෙට ගහලා තියෙන කොණ්ඩ කටුවකින් හිසට ඇතිවෙන සුළු තෙරපීමක් වෙන්නත් පුළුවනි. ඔබට සුභ දවසක් වොට්සන්!”

“මොනවා? ඔබ දන්නේ පිටත්වෙලා යන්නද හදන්නේ?”

“ඔව්. අපේ නිල රහස්‍යවර්ක්ෂකයන් සමග ටික වේලාවක් මං ගොඩොල්ලින් ටීඒයේ ගතකරලා එන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ ගැටලුවට විසඳුම් තියෙන්නේ එද්දාමෝ දුකක් ලෙ. ඒ වුණත් මං පිළිගන්න සූදානම් ඒක මොන ආකාරයේ එකක්ද කියන එක ගැන මට අල්පමාත්‍රයක වැටහීමක් නැති බව. සැහෙන තරම් සාක්ෂි හා නිරීක්ෂණ ලැබෙන්න කලින් උපකල්පන ගොඩනංවන්න හදන එක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. ඔබ එහෙත්ම නිවසේ රැඳී ඉන්නවද මගේ හිතවත් මිත්‍රයා? මා හමුවන්න තවත් අමුත්තෝ ආවොත්, ඔවුන් පිළිගන්න වොට්සන්. පුළුවන් වුණොත් මං දවල් කෑමට එන්නම්.”

එදා සම්පූර්ණ දිනයක්, ඊට පසුව එළැඹී දින දෙකෙන් හෝමස් අමුතුම ස්වභාවයකට පත්ව සිටියේය. ඔහු කිසිවකු තුරුස්සන කිසිවක් කතාබහ කිරීමට අකමැති තත්ත්වයකට පැමිණ සිටි බව මම දුටුවෙමි. දවසට කිහිපවරක්ම නිවසින් එළියට ගිය ඔහු වැඩි ප්‍රමාදයක් නොවී ආපසු ආවේය. පයින්ප ප්‍රං කරගෙන නොතවත්වාම දුම්පානය කරමින් කල්පනා කළේය. විවේක වියලිනය අතට ගෙන එය වාදනය කිරීමේ යෙදුණේය. තවත් විවේක මගේ මිත්‍රයා දවල් සිහින දකින්නෙකු මෙන් උඩ බලාගෙන ඔහේ කල්පනා කළේය. ඔහු කෑම කන පිළිවෙළේ ද ධනසක් දකින්නට ලැබීණි. හෝමස් වෙලාවක් අවෙලාවක් නොබලා “සැන්ඩ්විච්ස්” විශාල ප්‍රමාණ ආහාරයට ගත්තේය. මා ඔහුගෙන් ඉදහිට ඇසූ ප්‍රශ්නයකට පවා සතුටුදායක පිළිතුරක් නොලැබීණි. මෙයින් මට වටහාගත හැකිදුටු හෝමස්ගේ පරීක්ෂණ කටයුතු සාර්ථක අයුරින් සිදුනොවන බවයි. එයින් ඔහු මහත් කලකිරීමට පත්වී ඇති අයුරක් ද දිස්විය. එද්දාමෝ දුකක් මහකාගේ මිනීමැරුම ගැන පවා කිසි දෙයක් මට හෝමස්ගෙන් දනගන්නට නොලැබිණ. ස්ශ්වාත් මරණ පරීක්ෂණය හා ඒ සමඟම විස්තර මා දනගත්තේ පුවත්පතෙනි.

දුකස්ගේ සේවකයා වූ ජෝන් මිටින් මුලදීම අත්අඩංගුවට ගත් බවත්, පසුව නිදහස් කරන ලද බවත් පත්‍රයේ සඳහන් විය. මරණ පරීක්ෂකවරයාගේ පුරිය, මෙය සාපද මනුෂ්‍ය ඝාතනයක් බවත්, එය නාලිකා මිනීමරුවකු හෝ මිනීමරුවන් විසින් සිදුකරන ලද්දක් බවටත් නිගමනය කොට තිබිණි. මිනීමරුවට හේතුව කුමක්දැයි සිතාගැනීමට අපහසු වී ඇත. එම කාමරයේ තිබී වටිනා භාණ්ඩ රාශියක් හමුවී තිබිණි. අපරාධකරු විසින් වටිනා කිසිවක් ද ගෙන ගොස් නැති බව එයින් පැහැදිලි විය. මියගිය තැනැත්තාගේ ලිපි ලේඛන හෝ පෞද්ගලික ලියවිලි කිසිවක් අවුස්සා හෝ සොරකම් කර නොමැති බව පොලීසිය විසින් නිරීක්ෂණය කොට ඇත.

දුකස් මහතාගේ එම ලිපිලේඛන විධිමත් ලෙස ඉතා සියුම්ව පරීක්ෂණ වලට ලක්කරන ලදී. එයින් පෙනී ගොස් ඇත්තේ, ඔහු ඉතා උද්‍යෝගයෙන් ජාත්‍යන්තර දේශපාලනය හැදෑරීමේ යෙදී ඇති බවයි. මීට අමතරව ඔහු අනුන්ගේ ඕපාදාය භාරා අවුස්සන්නෙකු බවත්, භාෂා ගණනාවක් පිළිබඳ විශේෂඥ දැනුමක් ඇත්තෙකු බවත්, අනලස්ව ලියුම් හුවමාරු කරගන්නෙකු බවත් හෙළිවිය. එහෙත් ඔහුගේ ලිපිලේඛන තුළ තිබී වැදගත් කිසිවක් හමුනොවීය. ඔහු කාන්තාවන් රාශියක් ඇසුරුකර ඇතත් ඒවා මතු පිටින් තිබූ සබඳතා මීස, ගැඹුරෙන් නොතිබූ බව පැහැදිලි විය. මේ කාන්තාවන් අතර තරමක් සමීපව ආශ්‍රය කළ කිහිපදෙනෙකු සිට ඇත. නමුත් ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකු දුකස් ගේ ආදරය දිනාගැනීමට සමත් වී නොමැති බැව් පැහැදිලිය. ඔහු හැමදාමත් දවස ගෙවා තිබුණේ එක්තරා නිශ්චිත පිළිවෙළකටය. එය කාටවත් හිරිහැරයක් කරදරයක් මිදුණු එකක් නොවේ. ඒ නිසාව මේ මරණය අහිරහසක් වූ අතර තාගතයේදී ද එය හෙළිකරගත හැකිවේ යයි සිතිය නොහැක.

ඔහුගේ සේවකයා වූ ජෝන් මිටින් පොලීසිය විසින් මුලින්ම අත්අඩංගුවට ගන්නා ලදී. ඒ ඔවුන් මිනීමරුම සඳහා යමක් කරන බව පෙන්වීමටයි. ඔහුට විරුද්ධව කිසිම සාක්ෂියක් නොතිබූ නිසා මිටින් නිදහස් කරන ලදී. එදා රාත්‍රියේ ඔහුගේ මිත්‍රයෙකු හමුවීමට මිටින් හැමර්ස්මිත් බලා ගොස් සිටී බව සැකයකින් තොරව ඔප්පු විය. ඔහු ආපසු ඒම සඳහා හැමර්ස්මිත් වලින් පිටත්වී ඇත්තේ කල්වේලා ඇතිවයි. පොලිස් භටයා මළසිරුර සොයාගැනීමට කලින්

මේවිට ගොඩොල්පිත් වීථියේ නිවසට ළඟාවීමට හැකියාව තිබිණ. එහෙත් එසේ වී නැත. රාත්‍රිය ඉතා සුන්දර එකක් වූ නිසා තමා ගමනෙන් කොටසක් පයින් ඇවිදගෙන ඒමට තීරණය කළ බව මේවිට කීවේය. එය සෞම්‍ය කාලගුණයක් තිබූ රාත්‍රියක් බවට ඔහු පැවසූ කථාව සත්‍යයකි. ඔහු ලූකස් නිවසට ළඟාවී ඇත්තේ රාත්‍රි දොළහටයි. බලාපොරොත්තු නොවූ මෙම සිද්ධිය දකිමින් පේත් මේවිට අපමණ කැලැබීමකට පත්වී ඇත. ඔහු තම ස්වාමියාට දඩ හිතවත්කමක් මෙන්ම පක්ෂපාතී බවක් ද දක්වූ සේවකයෙකි. මියගිය ලූකස් මහතාට අයත්ව තිබූ දෙවල් රැසක්, මේවිටගේ බඩු පෙට්ටිවල තිබී පොලිසියට හසුවිය. දළි පිහියා කිහිපයක් අඩංගු පෙට්ටියක් ද ඒ අතර විය. මේ සියල්ල ලූකස් මහතාගෙන් තමාට තෑගි වශයෙන් ලැබුණු ඒවා බව මේවිට පොලිසියට පැවසුවේය. එය සත්‍යයක් බව ගෘහසේවිකාව විසින් පොලිසියට දෙන ලද කටඳුන්තරයෙන් ඔප්පු විය. මේවිට අවුරුදු තුනක් ලූකස් මහතා ළග සේවය කොට තිබිණ. කෙසේ වෙතත් ලූකස් යුරෝපා සංචාර සඳහා ගිය අවස්ථාවන්හිදී ඔහු තම සේවකයා වූ මේවිට ඒ සඳහා කැඳවාගෙන ගොස් නැත. ලූකස් සමහර විට එක දිගට තුන්මසක කාලයක් පැරිසියේ ගතකළත්, මේවිට ගොඩොල්පිත් වීථියේ නිවස භාරව එහි රැඳී සිටියේය. අපරාධය සිදුවූ රාත්‍රියේ කුමක් සිදුවුවාද යන්න කීමට ගෘහසේවිකාව කිසිවක් දන නොසිටියාය. ස්වාමියා හමුවීමට අමුත්තෙකු පැමිණ ඇත්නම්, දොර හැර ඔහු නිවස තුළට කැඳවාගන්නට ඇත්තේ ස්වාමියා විසින්ම විය යුතු බව ගෘහ සේවිකාව කීවාය.

මේ සිද්ධිය පිළිබඳව දින තුනක් කිස්සේ පුවත්පත් වල පළවූ තොරතුරු මම කියව්වෙමි. එහෙත් අභිරහස හෙළිවන අන්දමේ කිසිදු ලකුණක් දකින්නට නොලැබිණ. සමහර විට හෝමස් මීට වඩා තොරතුරු දනසිටින්නට ඇත. එහෙත් ඔහුගේ නිහඬතාවය නිසා මට ඒ කිසිවක් දනගන්නට නොලැබිණි. මගේ මිත්‍රයාගෙන් මට දනගන්නට ලැබුණේ මෙම පරීක්ෂණය මෙහෙයවීම සකොට්ලන්ඩියාඩ් පොලිසියේ අප මිත්‍ර ලෙස්ට්‍රේඩ්ට භාරවී ඇති බවයි. සිදුවන හැම දෙයක් ගැනම ඔහු තම අවධානය යොමු කරගෙන සිටි බැව් මම දන සිටියෙමි. හතරවැනි දිනයේ ප්‍ර-ගයේ පැරිස් නුවර සිට ලන්ඩනයට ලැබුණු දීර්ඝ විදුලිදුරකථා. එයින් මේ

පැටර්ණ අවුල ලිහෙන ලකුණු මතුවිය. මේ ඩේලිවෙලිග්‍රාෆ් පුවත්පතේ පළවූ එම ප්‍රචාත්තියයි.

"පසුගිය සතුවා රාත්‍රි භෞධොල්ලිත් විටියේ නිවසේදී බෙදුප්පන ලෙස මියගිය එඩ්වඩ්ස් ලුකස් මහතාගේ මරණයේ අධර්මය හෙළිවන හෝඩුවාවක් සොයා ගැනීමට පැරිස් පොලීසිය සමත්වෙයි. ලුකස් මහතා ඔහුගේ කාමරය තුළ පිහියෙන් ඇණ මරාදමා තිබී හමුවූ බව අපේ පාඨකයන්ට මතක ඇතුළුවා තිබුණය.

පැරිස් නුවර ඔස්ටර්ලිට්ස් මාවතේ කුඩා නිවසක පදිංචිව සිටි හෙන්රි ග්‍රුතායේ මහත්මිය, සිහිවිකල් භාවයට පත්වී ඇතැයි ඇගේ සේවකයින් විසින් පොලීසියට දැනුම් දී ඇත. වැඩිදුර පරීක්ෂණ කිරීමේදී පෙනී ගියේ මෙම කාන්තාව සුවකළ නොහැකි අත්දමේ බරපතල උමතු තත්ත්වයකට පත්වී ඇති බවයි. නවදුරටත් සොයා බැලීමේදී හෙන්රි ග්‍රුතායේ මහත්මිය පසුගිය අඟහරුවාදා ලන්ඩන් නගරයේ සිට ආපසු පැරිසියට පැමිණ ඇති බව පොලීසියට හෙළිවිය. මීට අමතරව වෙස්මින්ස්ටර්හි සිදුවූ අපරාධයට ඇය සම්බන්ධ බව හෙළිකරන සාක්ෂි ද හමුවී ඇත.

ඇගේ ස්වාමිපුරුෂයා වන හෙන්රි ග්‍රුතායේ මහතාගේ ඡායාරූප ද පොලීසියේ අවධානයට ලක්විය. හෙන්රි ග්‍රුතායේ සහ මියගිය එඩ්වඩ්ස් ලුකස් යනු එකම පුද්ගලයා බව ඡායාරූප වලින් ඉතා පැහැදිලි ලෙස ඔප්පු වේ. මියගිය කැනැත්තා කුමන හේතුවක් නිසා හෝ වෙනස් පුද්ගලයින් දෙදෙනෙකු ලෙස පැරිසියේ හා ලන්ඩනයේ ජීවත්වී ඇත.

ග්‍රුතායේ මහත්මිය යුරෝපීය හා නිග්‍රෝ මිශ්‍ර සම්භවයක් ඇති කාන්තාවකි. ඇය ස්වභාවයෙන්ම දරුණු, සුළු දෙයින් පවා අතිශයින්ම කෝපයට පත්වෙන කැනැත්තියක බව අසන්නට ලැබේ. පසුගිය කාලයේදී ඇය, හදබල ඊර්ෂ්‍යාව නිසා ඇතිවන මානසික රෝගයකට ගොදුරු වී, සිහිවිකල් ගතියෙන් පසුව බවට සාක්ෂි ඇත. මුළු ලන්ඩනයම කැළඹූ මේ දරුණු අපරාධය ඇය අතින් සිදුවී ඇත්තේ එවැනි උත්මත්තක තත්ත්වයකින් යයි විශ්වාස කෙරේ.

සතුවා රාත්‍රියේ ඇයගේ ක්‍රියා කලාපය කෙබඳු මගක් ගත්තේ දැයි තවමත් හරිහැටි සොයාගෙන නොමැත. එහෙත් ඇගේ පෙනුමට සැසඳෙන කාන්තාවක් අඟහරුවාදා උදේ වාරිං ක්‍රොස් දුම්රිය පොළේදී

තැසිරුණු පිළිවෙළ නිසා කාගේත් විමසුමට ලක්වී ඇත. එක්කෝ ඇය සිහිවිකල් ගතියෙන් මේ අපරාධය සිදු කළා විය යුතුය. එසේත් නැත්නම් මේ අපරාධය තමා අතින් සිදුවීම නිසා ඇයගේ සිහි විකල් වූවා විය යුතුය. සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න විස්තර කිරීමට තරම් යහපත් තනාසිත තත්ත්වයක් තවමත් ඇයට නොමැත. ඇයගේ ස්වභාවය සුව අතට හැරෙවී යයි වෛද්‍යවරුන්ගේ විශ්වාසයක් ද නැත. සතුදා රාත්‍රි ගොඩොල්ලින් විටියේ නිවස ගැන සෝදිසියෙන් සිටි ස්ත්‍රියක් ගැන ඇසින් දුටුවන්ගේ සාක්ෂි ද ලැබී ඇත. මේ ඉතායේ මහත්මිය යයි විශ්වාස කෙරේ."

"ඔබ මොනවද කෝමස් මේ ගැන කියන්නෝ?" මා ඇසුවේ මේ විස්තරය මගේ මිත්‍රයාට ඇසෙන සේ ගබ්ද නගා කියවීමෙන් පසුවයි. මගේ විස්තරයට සවන් දෙන අතරේ හෝමස් උදේ ආහාරය ගනිමින් සිටියේය.

"මගේ හිතවත් වොට්සන්. සිද්ධවෙලා තියෙන්නේ මොකක්ද කියලා දනගන්න ඔබ ඉන්නේ හරිම නොඉවසිල්ලෙන්. ඒ බව මං හොඳාකාරවම දන්නවා. පහුගිය දවස් තුනේදීම මං ඔබට කිසිම දෙයක් නොකිව් බව ඇත්තයි. ඒ මොකක් වත් නිසා නෙමෙයි. ඇත්තෙන්ම ඔබට කියන්න තරම් වැදගත් කිසිම දෙයක් තිබුණෙ නැහැ. පැරිසියෙන් ලැබිල තියෙන මේ වාර්තාවෙකුත් අපට ඒ හැටි ප්‍රයෝජනයක් නෑ."

"ඒ වුණත් ලුකාස්ගේ මරණය සිදුවුණු ආකාරය ගැන තම මේකෙන් අවසන් තීන්දුවක් ලැබෙනවා. එහෙම නේද?"

"ලුකාස් ගේ මරණය කියන්නේ, මේ සිදුවීම් දාමයේ එක් සිදුවීමක් පමණයි. ඒක සුළු සිද්ධියක්. මං එහෙම කියන්නේ ඇයි කියලා දන්නවද වොට්සන්? යුරෝපා මහාද්වීපය හරහා පැතිර යා හැකි මහා සංග්‍රාමයක් - ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මනුෂ්‍යයින් ඝාතනයට ලක්විය හැකි මහා විනාශයක් වැලැක්වීමේ කාර්යය අපේ පිට පැවරී තියෙනවා. ඒ සඳහා අපි ලියවිල්ල සොයා ගත යුතුයි. ඒ සැඟරුම් රාජකාරියේ අතරමග දකින්න ලැබෙන සුළු සිදුවීමක් කෙරෙහි ලුකාස්ගේ මරණය, පහුගිය දවස් තුනේදීම සිදුවූ වැදගත්ම දෙය තමා කිසිදෙයක් සිදුනොවීම. රජයේ ඉහළම බුද්ධි අංශයෙන් මා වෙත පැයෙන් පැයට රහස්‍ය වාර්තා ලැබෙනවා. මා වෙත ඒ

විධියට දන්වන්නේ යුරෝපය පුරා රට රටවල, ප්‍රධාන නගරවල අලුත්ම තත්ත්වය. ඒ කොහේවත් මොන අත්දැක කෝ කලබලයක් ඇති බවට සලකුණක් නැහැ; යුද්ධයක් ඇතිවීමේ කිසිම පෙරනිමිත්තක් නැහැ.

මේ රහස් ලියමන, එය ගත් පුද්ගලයාගේ ග්‍රහණයෙන් නිදහස් වුණාද? නැ. ඒක නිදහස් වුණා වෙන්න බෑ. එහෙම නොවුණා නම් ඒක තියෙන්න මීන කොහේද? කවුරු දුහද තියෙන්නෝ? ඇයි ඒක නිදහස් කරන්නේ නැතුව තංගාගෙන ඉන්නෝ? මින්න මිය පුග්න වලට විසඳුම් හොයාගන්න බැරිව තමයි මං මේ දුක්විඳින්නේ. මිය පුග්න ගැන හිතන්න හිතන්න ඒවා ආයෝජිත් කුරුගෙඩි පහරවල වගේ මගේ මොළේට එල්ල වෙනවා. ලියුම් අතුරුදන් වුණු දවසේ, එම රාත්‍රියේම දුකක් මැරුම්කැට එක අහම්බෙන් සිදුවුණු දෙයක්ද? ලියුම් ඔහු අතට ලැබුණද? එහෙත්ම ඇයි ඒක ඔහුගේ කඩදාසි අතර තැන්නේ? ඔහුගේ මේ පියස්ස බිරිත්දැ ඒ ලියුම් අරගෙන ගියාවත්ද? එහෙම නම් ඒක ඇත්තේ ඇගේ පැරිසියේ ගෙදරද? ප්‍රංශ පොලිසියේ සැකයට ලක්නොවී මං කොහොමද ඒ ගෙදර සෝදිසියට ලක් කරන්නේ?

මේක හරියට සංකීර්ණ, ඒ වගේම සුවිශේෂ පරීක්ෂණයක් වොට්සන්. මේකෙදි නීතිය අපරාධකරුවන්ට විරුද්ධයි. ඒ වගේම අපරාධ විරුද්ධයි. හැම තැනකින්ම අත් එයවෙන්නේ අපට එරෙහිව; අපට බාධාකරන්න. නමුත් කෙසේ හෝ මේ අභියෝගය ජයගත හැකි නම්, ඒක මහ යෝධ ජයග්‍රහණයක්. මේ ගැටලුව මං සාර්ථක ලෙස විසඳුවොත්, ඒක මගේ වෘත්තියේ මගේ ඔවුනු පැළඳීම වෙනවා. . . . . ආ. . . . . මෙන්න යුද පෙරමුණෙන් මට ලැබෙන අලුත්ම ආරංචි."

ඔහුට ලැබුණු කෙටි පණිවුඩය හෝමස් ඉක්මනින් කියව්වේය.

"හෝ හෝ! ලෙස්ට්‍රේඩ් වැදගත් යමක් නිරීක්ෂණය කරල වගෙයි. හිස්වැස්ම දාගන්න වොට්සන්. අපි වෙස්ට්මින්ස්ටර් පැත්තට විකක් ඇවිදල එමු."

අපරාධය සිදුවූ තැනට මා ගිය මුල්ම විකාවයි ඒ. බුල්ඩෝග් සුනඛයෙකුගේ පෙනුම තිබූ ලෙස්ට්‍රේඩ් ජනේලයෙන් අප එන දෙස බලා සිටිනු දුටුවෙමු. උස මහත පොලිස් භටයෙකු අප වෙනුවෙන්

දොර විවෘත කළේය. අප ඇතුළට පිවිසුණු පසු ලෙස්ට්‍රෙඩ් පැමිණ, ආචාර කොට අප පිළිගත්තේය.

මිළඟට අපරාධය සිදු වූ කාමරය වෙත අප කැඳවාගෙන යන ලදී. එක් සලකුණක් හැරෙන්නට, මිනීමැරුමක් සිදු වූ බව හඟවන කිසිදු ලකුණක් කාමරයේ ඉතිරි වී නොතිබිණ. තවමත් ඉතිරිව තිබූ ලකුණ වූයේ, එළා තිබූ බුමුතුරුණේ වූ විශාල ලේ පැල්ලමයි. මේ තරමක් ලොකු බුමුතුරුණු කැබැල්ල එළා තිබුණේ කාමරයේ මැදට වන්නටයි. සොළොව කැතීමට යොදාගත්, හොඳින් ඔපදමු සම්චතුරශ්‍රාකාර දූව කැබලි, බුමුතුරුණෙන් නොවැසුණු කොටසේ දකිය හැකි විය. ගිනි උද්‍යාව ඉහළින් බිත්තිය පුරා, තොයෙක් රටවල භාවිත කෙරෙන, තොයෙක් ආකාරයේ ආයුධ ප්‍රදර්ශනය කෙරිණි. එදා රාත්‍රියේ මිනීමැරුම සඳහා යොදාගෙන තිබුණේ ද මින් එකකි.

ජනේලය සමීපයේ විශාල ලියන මේසයක් විය. මෙම නිවසේ තිබූ සෑම චිත්‍රයක්ම, කලාල, තිරරෙදි ආදී සෑම සැරසිල්ලක්ම සුබෝපහෝගී දිවියක ලක්ෂණ පෙන්නුම් කළේය. එපමණක් නොව නිවස සරසා තිබූ ආකාරය කොපමණ අලංකාර හා විචිත්‍ර වීද්‍යාත්, ඒවා කාන්තා අතකින් සැලසුම් කළ අයුරක් දිස්විය.

"පැරිසියෙන් ආව, ප්‍රවෘත්තිය කියවන්න ලැබුණද?" ලෙස්ට්‍රෙඩ් ඇසීය.

හෝමස් හිස සෙලවූයේ, එය දුටු බව හඟවමිනි.

"අපේ ප්‍රංශ මිත්‍රයෝ මේ සැරේ නම් හරි පොට අල්ලාගෙන, කිසිම හැකියක් නැ. ඔවුන් කියන විධියටම තමයි මේක සිදුවෙන්න ඇත්තේ. ඇය දොරට තට්ටු කළා. ඇය ආවේ කලින් නොදන්නා හදිසියේම. ඔහුට හැඟෙන්න ක්‍රමයක් තියෙන්න නැහැ. ඇයට පාරේ ඉන්න අරින්න විධියකුත් නැති නිසා, ඔහු ඇයට හේ ඇතුළට ගත්තා. ඇය කියන්න ඇති ඇයට දනගන්න ලැබුණු කාරණය. ඒ ගැන ඔහුට බනින්න ඇති; තර්ජනය කරන්න ඇති. අපහාස කරන්න ඇති. කථාව දුර්දල ගියා. ඇය බිත්තියේ තිබුණු කිණිස්සක් ඇදල අරගෙන ඔහුට අනින්න ඇති, මේක එක මොහොතකින් සිදුවුණු දෙයක් වෙන්න බෑ. ඒ මොකද අප පුදු ඔක්කොම කාමරයේ එක් කෙළවරකට අයින් කරලයි තියෙන්නේ.

ඇය පිහිය අරගෙන අනිත්ත එතැනට, ඒක වලක්වන්න ඔහු පුටුවක් ඔසවලා අරගෙන තියෙනවා. නමුත් ඒකෙන් ප්‍රයෝජනයක් වෙලා නැහැ. දන් අපට ජාරණ ඔක්කොම පැහැදිලිව ලැබිල තියෙනවා. සිද්ධිය බලාගෙන හිටිය වගේ විස්තරේ කියන්න පුළුවනි."

හෝමස් ඔහුගේ දෙබෑම ඉහළට එයාට්ස් විස්මය පළකරන්නාක් මෙනි.

"ඒ වුණත් ඔබ මට එන්න කියල පණිවුඩයක් එවා තිබුණො?"

"ආ ඔව්. ඒ තවත් දෙයක්. ඒක නම් බොහොම සුළු එකක්. අර ඔබේ සිත්ගන්නා, ඔබ හරි අපුරුදු කියල හඳුන්වන තාලේ එකක්. නමුත් ප්‍රධාන සාක්ෂිවලට මේකෙන් කිසිම බලපෑමක් නැ."

"මොකක් ගැනද ඔබ මේ කියන්නෙ?"

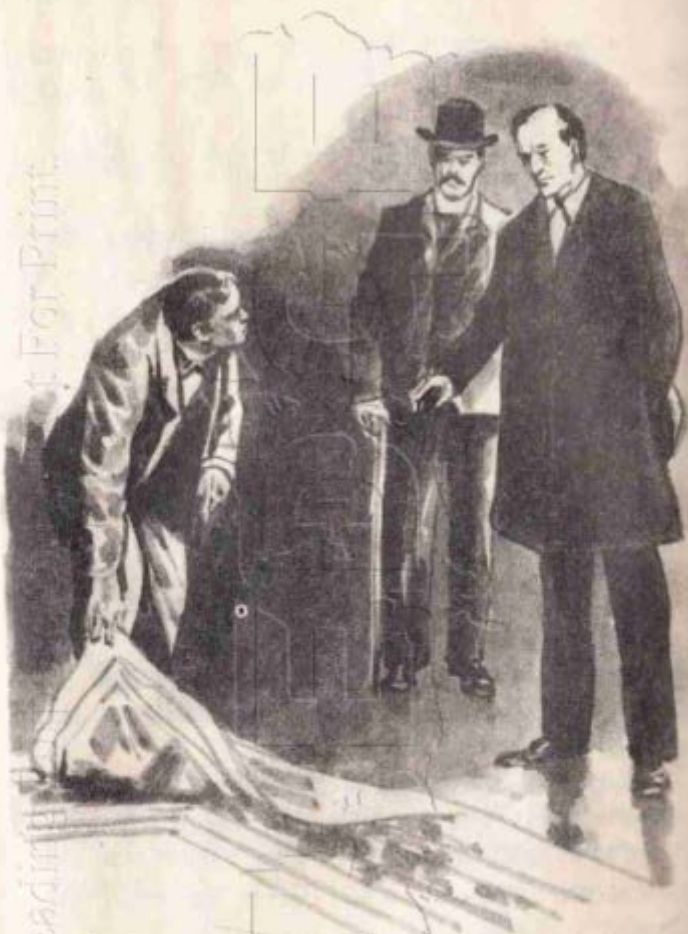
"ඔබ දන්නවා අපරාධයක් සිදුවුණු තැනක තිබුණු දේවල් ඒ හැටියටම තබාගන්න අපි හුඟක් පරෙස්සම් වෙනවා. මෙතැන කිසිම දෙයක් අපි එතාට මේතාට කළේ නැ. ඊයේ රැ දවල් දෙකේම පොලිස් භටයෙක් මෙතැන වුරට හිටියා. අද උදේ ඌකස්ගේ මළසිරුර භූමදාන කළා. මේ කාමරයට අදාළව පරීක්ෂණයක් එතැනින් අවසන් වුණා කියමුකො. ඉතින් අපි හිතුවා මේ කාමරය ටිකක් පිරිසිදු කර දමන්න. ඔබට පෙනෙනවා නේද මේ බුමුතුරුණ. මේක ඇණ යොදා ලැලි පොළොවට සවිකරලා තැහැ. ඉතින් අපි බුමුතුරුණ කැබැල්ල පොළොවෙන් ඉහළට එසෙව්වා. අපට දකින්න ලැබුණේ.

"මොනවා? මොනවද ඔබට දකින්න ලැබුණො?" හෝමස්ගේ මුහුණේ පළවුයේ අතිශය කැලැඹීමට පත් ස්වභාවයකි.

"හෝමස් මහත්මයා. ඔබ අවුරුදු සියක් තිස්සේ කල්පනා කළත් අපි හොයා ගත්තේ මොකක්ද කියලා නම් හිතාගන්න වත් බැරිවෙයි.

ඔබට පෙනෙනවා නේද මේ බුමුතුරුණ මත ලොකු ලේ පැල්ලමක් තිබෙනවා. විශාල ලේ ප්‍රමාණයක් මේ බුමුතුරුණට උරාගෙන, ලේ කොටසක් එහා පැත්තට පෙරෙන්න ඇති. එහෙම නේද?"

"කිසි සැකයක් නැ. බුමුතුරුණ හරහා පෙරුණු ලේ වලින් යටින් තිබු ලැල්ලක් හෙත් වෙන්න ඇති."

195. "ඔබට පෙනෙනවා නේද මේ ඉමුතුරුණ මත ලොකු ලේ පැල්ලමක්?"

"නමුත් ඔබ පුද්ගලිකව මේක අහන්න. බුමුතුරුගේ ලේ පැල්ලමට හරියට යටින් තියන සුදු පාට ලෑල්ලේ කිසිම ලේ පැල්ලමක් නැහැ."

"කිසිම පැල්ලමක් නැහැ? ඒක වෙන්නෙ කොහොමද? ලේ පැල්ලමක් ලෑල්ලේ තිබිය යුතුමයි. . ."

". . . ඔබ එහෙම කියාපි. නමුත් ඇත්තටම එවැනි කිසිවක් නැහැ. ඔන්න බලන්න."

බුමුතුරුගේ එක් කෙළවරකින් එසවූ ලෙස්ට්‍රේඩ්, තමා පැවසූ කරුණ සම්පූර්ණ සත්‍යයක් බව අපට පෙනවා දුන්නේය.

"නමුත් බුමුතුරුගේ යටපත්තෙත්, උඩපත්තෙ වගේම උරාගත් ලේ විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. ඒකෙන් බිම් ලෑල්ල මත වූ පැල්ලමක් අනිවාර්යයෙන්ම තිබිය යුතුමයි."

හෝමස් පැවසුවේ ප්‍රත්‍යේකාවකට මැදිවූ අයුරෙනි.

මේ සුප්‍රසිද්ධ රහස් පරීක්ෂකයාට ගැටලුවක් මතු කිරීමට තමන් සමත්වීම ගැන ලෙස්ට්‍රේඩ් හඬනගා සිතාසුණේය.

"හොඳයි හෝමස් මහත්මයා. දන් මම පෙන්වන්නම් ඒකට හේතුව. ලෑල්ල පොළොව මත ලේ පැල්ලමක් තිබෙන බව ඇත්තයි. නමුත් ඒක තිබෙන්නේ බුමුතුරුගේ ලේ පැල්ලම තිබෙන තැනට හරියටම යටින් නොවෙයි; ඊට අනුරූප තැන නොවෙයි. වෙනත් තැනක. ඔබම බලන්න."

එසේ කීවි ලෙස්ට්‍රේඩ් බුමුතුරුගේ වෙනත් කෙළවරකින් ඉහළට එසවීවේය. ඔහු පැවසූ අයුරින්ම, සුදු පැහැති ලෑල්ලට ලේ උරාගැනීමෙන් ඇතිවූ රතු පැහැති පැල්ලමක් තවත් තැනක තිබේ.

"හෝමස් මහත්මයා. ඔබට ඒකෙන් හිතාගන්න පුළුවන් මොකක්ද?"

"ඒක බොහොම සරල දෙයක් ලෙස්ට්‍රේඩ්. මේ බුමුතුරුගේ සම විතුරුප්පාකාර, ඒ කියන්නේ හරි හතරැස් එකක්. මුලින් මිනීමැරුම සිදුවුණු වෙලාවේ බුමුතුරුගේට උරාගත් ලේ, ඒකෙන් යටට පෙරලා, ලෑල්ලට උරාගෙන ඒ මත සලකුණක් ඇතිවුණා. නමුත් බුමුතුරුගේ ලේ වියළීමට පස්සේ ඒක ඉවතට අරගෙන, ආයෙමත් බිම් එළලා තිබෙනවා. මේක හරිහතරැස් එකක් නිසා, දෙවැනි වර එදෙදි,

කළින් තිබුණු ආකාරයට තෙමෙයි වෙනත් අයුරකින් වැටීල තියෙන්නේ."

"බුමුතුරුණ ඒ විධියට කර්කලා වැටුණු බව පොලිසියට කියන්න, ඔබතුමා අවශ්‍ය තැන හෝමස් මහත්මයා. ඒක බොහොම පැහැදිලි කරුණක්. නමුත් ඔබ දනගන්න උවමනා, කවුද මේ විධියට බුමුතුරුණ වෙනස් විධියට එළවේ? ඇයි එහෙම කළේ, මොන අරමුණකින්ද?"

අලුත් සොයාගැනීම නිසා ඇතිවූ අප්‍රමාණ අදහස්වලින් හෝමස්ගේ සිත සසල වී ඇති බැව් මම එවහාගනිමි.

"මේ අහන්න ලෙස්ට්‍රේඩ්. කවුද මෙතැන රාජකාරි කළ පොලිස් භටයා? ඔහු මෙතැන හරියට මුර කළාද රූ දවල් දෙකේම?"

"ඔව්?"

"මගේ මේ අවවාදෙ පිළිඅරගෙන ඔහුගෙන් හොඳින් ප්‍රශ්න කරල බලන්න ලෙස්ට්‍රේඩ්. ඒක අපි දෙන්න ඉදිරියේ කරන්න එපා. අපි මේ කාමරයේ මෙහෙම ඉන්නම්. ඔබ ඒ මිනිහව ගේ පිටුපස කාමරයකට අරගෙන ගිහි තදින් ප්‍රශ්න කරන්න. අවට වෙත කවුරුත් නැත්නම්, ඔහුගෙන් පාපොච්චාරණයක් ගතහැකි වේවි. අහන්න, ඔහු හය තැනිට පිට මිනිසුන්ට මේ කාමරේට එන්න ඉඩඇරල අහකට ගියේ ඇයි කියල. මෙතැනට කවුරු හරි ඇවිත් ගිය බව ඔබ හොඳාකාරවම දන්නට කියන්න. ඔහුට බුරුලක් දක්වන්න එපා. ඔහුට සමාවක් ලබාගන්න තියෙන එකම ක්‍රමය, සම්පූර්ණ පාපොච්චාරණයක් කිරීම බව අවධාරණය කරන්න. නිසි වෙනසක් නැතිව මං කියූ අයුරින් මේක වහාම කරන්න!"

"දෙයියම්පා! උං මොනවා හරි දන්නවා නම් මං දන්නවා ඔක්කොම උගෙන් එළිකරගන්න හැටි." කියූ ලෙස්ට්‍රේඩ් කාමරයෙන් පිටවිය. මිළඟට ඔහු උස් තඹින් පොලිස් භටයාගෙන් ප්‍රශ්න කරන අයුරු නිවසේ පිටුපස කාමරයක් දෙසින් අපට අසන්නට ලැබිණි.

"ඉක්මන් කරන්න වොට්සන්, ඉක්මන් කරන්න!" හෝමස් කැලැස්සවේ නොඉවසිල්ලෙනි.

පොළොව දෙසට පහත් වූ ඔහු බුමුතුරුණ ඉවත් කළේය. මිළඟට බිම දණගසාගෙන පොළොව සැදීමට යොදා තිබූ, ඔපදමු හරි හතරැස් දඩ කැබලි, අඟිපිකුඩු වලින් ඉවතට අදිමින්, ගැලවීමට

උත්සාහ කළේය. එක් ලැල්ලක් ඉවතට පෑත්තේ දුන්නෙන් සවිකළ පියනක් විවෘත වන ආකාරයටයි. එවිට පොළොවේ අඳුරු පැහැති කුඩා කුටියක් දක්නට ලැබිණි. ඒ තුළට අත දමා, හෝමස් ඒ මේ අත පහරු ගැන මුත්තක් මුත්තක් කිසිවක් හඳුනාගියා. එය හිස් කුටියක් විය. හෝමස්ගේ මුවෙන් නිකුත් වූයේ බලාපොරොත්තු කඩවූ හඩකි.

"ඉක්මනට ඒක ආපහු දාමු වොට්සන්!"

ලැලි පියන දිසා දමා බුමුතුරුණ ආපසු සකස් කළා පමණි. බරාදය දෙසින් ලෙස්ට්‍රේඩ්ගේ කටහඬ ඇසිණි.

"මබ රස්තියාදු කරන්න සිදුවීම ගැන මට කණගාටුයි හෝමස් මහත්මයා. මිනිසා පාපොච්චාරණයක් කළා නොවු. . . . . මෙහෙට එතවා මැක්කර්සන්. තවුකෙගෙ ක්‍රියාකලාපය නම් කිසියෙක් සමාවක් දෙන්න බැරි එකක්. මේ මහත්තුරුන්ටත් ඇහෙන්න කියනවා තවුකෙ කරපු දේ."

කළ වැරද්දක් නිසා ලැජ්ජාවෙන් පසුකැවිලි වන බවක් පෙනවූ උය මහත පොලිස්තටයා, කාමරය තුළට ආවේ බයාදු ගතියෙනි.

"ඒකෙන් වැරද්දක් වේවි කියල මං හිතුවේ නැහැ මහත්මයා. මේ ඇත්තමයි. ඊයේ හැත්දෑවේ කරුණ ගැනු කෙනෙක් මේ ගෙදර දොර උසට ආවා. ඇය වෙත ගෙදරක් හොයාගෙන යන ගමන්, එතැන නොමිමරේ වැරදිලයි මෙහාට ආවේ. ඇවිත් මා එක්ක කතාවට වැටුණා. දවස තිස්සෙම මෙතැන ඉන්නකොට හරි පාර්වක් දකුනුවනෙ මහත්මයා. . . ."

". . . . ඉතින්? ඉතින් මොකද වුණේ?"

"ඇයට උවමනා වුණ මිනීමැරුම සිද්ධවුණේ කොහේද කියල බලන්න. ඇය කිව්වා, ඇය පත්තරේ කියෙව්වල මේ අපරාධය ගැන. ඇය බොහොම වැදගත් පවුලක නෝනා කෙනෙක් වගෙයි පෙනුණේ. කතාබහ කළ හැටියෙනුත් මට ඒක හොඳට වැටහුණා. ඉතින් ඇයට පොඩ්ඩක් කාමරේට එබිල බලන්න ඉඩදීමේ වරදක් නැහැ කියලයි මට හිතුණේ."

ඇය කාමරේ ඇතුළට ඇවිත් ලේ පැල්ලම දක්කා විතරයි ක්ලාන්ත වෙලා බිම ඇදගෙන වැටුණා. මං බලන කොට මේ ගැන මැරිල වගෙයි. කිසිම හැල හොල්මනක් නෑ. මං ඉක්මනට ගේ පිටිපස්සට හුඬල මිහින් ඩකුර විකක් අරගෙන ඇවිත් මුහුණට

199. ලැල්ලන් ඉවතට ඇත්තේ දුන්නෙන් සවිකළ පිටතක් මෙනි.

<http://sherlockholmesinvestigations.blogspot.com>

ඉස්සා. කිසි වැඩක් වුණේ නෑ. ඇයට සිහිය ආවේ නෑ. ඉතින් මං ඉක්මනට ගෙයින් එළියට බැහැලා අර "අයිව් ජලාන්ට්" කියන තැබැරුවට දිව්වා, බේරන්ඩ් ටිකක් ගේන්න. මං බේරන්ඩ් ටික අරගෙන මෙහෙට එද්දි ඒ තෝනට සිහිය ඇවිත්. ඇයට හරි ලැජ්ජයි. කොට්ටර ලැජ්ජද කියනව නම් මට මුහුණුවත් හරි හැටි පෙන්වන්නෙ නැතුව යන්න හියා."

"මේ බුමුතුරුණු එහා මෙහා කළේ ඇයි?" හෝමස් ඇසීය.

"මං බේරන්ඩ් අරගෙන ආපහු ඇවිත් බලනකොට බුමුතුරුණු රැළි ගැහිලයි කිබුණේ. බුමුතුරුණු ඇණ වලින් ලෑල්ලට සවිකරලා තැහැනෙ. අර තෝනා සිහිනෑකුව වැටෙද්දි ඒක ඔපදමු ලෑල්ල උඩ ලිස්සා යන්න ඇති. ඒකෙන් බුමුතුරුණු රැළිවැට්ලා කිබුණා. ඉතින් මං ඒක හරි ගැස්සුවා."

"මේක තමුසෙට හොඳ කාඩ්මක් මැක්කර්සන්. කාඩ් රැඩ්ට්ටුවත්, මාව රවට්ටන්න බැරි ඔබ තේරුම් ගන්නවා."

ලෙස්ට්‍රේඩ් සීවේ ආඩම්බරයෙනි. "තමුසෙ හිතුවේ තමුසෙ රාජකාරිය නියම වීඩියට නොකළ බව මම අනුවෙන එකක් නැහැ කියල තේද? තමුත් බුමුතුරුණු දිහා හැසුරු කක බැල්මෙන්ම මට තේරුම් ගන්න පුළුවන් වුණා කවුරු හරි මේ කාමරයට ඇවිත් තියෙන බව. මෙතැනින් මොකවත් අතුරුදන් වෙලා නැත්තේ තමුසෙගෙ හොඳ වාසනාවකට කියල හිතාගන්නවා. එහෙම වුණා නම් තමුසෙ ලොකු අමාරුවක වැටෙනවා. මේ වගේ පුළු ප්‍රශ්නයක් ගැන ඔබට කරදර කරන්න සිදුවීම ගැන මට කණගාටුයි හෝමස් මහත්මයා. මං හිතුවේ බුමුතුරුණේ පළමුවැනි පැල්ලම, පොළොවේ දෙවැනි පැල්ලමට අනුරූපව නොතිබීම, ඔබේ සිත් ඇදගන්නා කරුණක් වේවි කියලයි."

"සත්තකින්නම එයාම කමයි. ඒක හරිම සිත් ඇදගන්නා කරුණක්. මේ කාන්තාව මෙතැනට ආවේ එකම වාරයක් විතරද මැක්කර්සන්?"

"ඔව් මහත්මයා. එකම පැරයක් පමණයි."

"ඇය කවුද?"

"මම ඇගේ නම නම් දන්නෙ නෑ මහත්මයා. යතුරු ලියන වැඩකටයුතු සඳහා කාන්තාවක් යොදන බවට පත්කරේ දන්වීමක්

නිබුණු. ඒ ලිපිනය සොයමින්ම ඇය ආවේ. ඇයට ඒ ගෙදර අංකය වැරදිලා. පෙනුමෙන් හැඩයි. තරුණ ගැහැනු කෙනෙක්.

"උසයි? හොඳ ලක්ෂණයි?"

"මව් මහත්මයා. හැදුණු වැඩුණු ගැහැනියක්. මම කියන්න වගේ ලක්ෂණයි කියලත් කිව්වා නැති. බාගවෙලාවට කවුරු හරි කියාවි බොහොම ලක්ෂණයි කියල. ඇය කිව්වා. . . .

"අතේ පොලිස් කොස්තාපල් මහත්තයෝ, මට පොඩ්ඩක් ඒ කාමරේට එබ්ල බලන්න ඉඩදෙන්න" කියල.

ඇගේ නිබුණා කොහොම හරි තමුන්ගේ අරමුණ ඉටුකරගන්නා ගතියක්. ටිකක් කපටියි කිව්වා නැති. ඉතින් මං හිතුවා ඇයට ටිකක් කාමරේට ඔපුටු දාල බලන්න ඉඩදීමේ වරදක් නැහැ නේද කියලා."

"ඇය කොහොමද හැද පැදෙ ගෙන හිටියේ?"

"බොහොම වාමි දිග ඇඳුමක්."

"මේක වුණේ කියට විතරද?"

"ඇදිරි වැටිගෙන එන වෙලාවෙයි මහත්මයා. මං බැන්නඩි ටික අරගෙන එද්දී කැබැරුමේ අය පහන් දල්වන්න සූදානම් වෙතවා."

"බොහොම හොඳයි" හෝමස් පිළිතුරු දුන්නේය. "එහෙත්ම අපි යමු වොට්සන්. අපටත් අප්‍රමාණ වැඩ කියනවා හෙ කාරණා."

අප එම නිවසින් පිටත්වීමට සූදානම් වෙද්දීත් ලෙස්ට්‍රෙඩ් අපරාධය සිදුවූ කාමරය තුළම රැඳී සිටියේය. දොර විවෘතකොට අපට පිටත්ව යෑමට ඉඩ සැලසීමට පැමිණියේ කවමත් පසුකැවෙමින් සිටි පොලිස් භටයාය.

දොර විවෘත කළ පසු පහළ තරස්තුවට අඩියක් තැබූ හෝමස් අපට හැරුණේය. සාක්ෂිවෙන් ශිමක් අතට ගත් ඔහු, එය පොලිස් භටයා දෙසට හැරවූවේය. මැක්ගර්සන් ඒ දෙස දෑස් විශාල කරගෙන බලා සිටියේ මව්කයෙහි.

"දෙයියන්ට ඔපුටු වෙව්වාට්!" ඔහුට පුදුමයෙන් කැහැසිණ.

තම මුඛ හරහා දබරැහිල්ල තබා සංඥාවක් කළ හෝමස්ගේ සිරිත ගියේ කබ්‍රායේ උඩ සාක්කුව වෙතයි.

විචිතේ මඳක් දුර අප ඉදිරියට යද්දී මගේ මිත්‍රයා කොක්කඩලා සිනාසීමට පටන්ගත්තේය.

"අති විශිෂ්ටයි! වොට්සන් මගේ මිත්‍රයා. නාට්‍යයේ අවසන් ජවතිකාව රහඳක්වීමට දන් සියල්ල සූදානම්. ඔන්න ඒ සඳහා සිනුව නාද වෙනවා මම ඇහෙනවා. ඔන්න තිරය විවෘත වෙන්නයි යන්නේ.

යුරෝපයේ ඇරැඹීමට ඉඩ තිබූ මහා සංග්‍රාමය ඇති නොවන බවට සහතිකයි. ඒක අහන එකක් ඔබට ලොකු සැනසීමක් වේවි. අතිගරු ට්‍රිලෝනි හෝප් මහතාට ඔහුගේ වෘත්තියේ ඉහළට යන්න බාධාවක් ඇතිවෙන්නෙත් නෑ. බ්‍රිතාන්‍යයට අර ලියුමක් එවූ රාජ්‍ය නායකයාට හිරිහැරයක් වෙන්නෙත් නෑ. අගමැතිතුමා විසින් විසඳිය යුතු උග්‍ර ප්‍රශ්නයක් යුරෝපා මහාද්වීපයේ ඇතිවෙන්නෙත් නෑ. බොහොම අප්‍රසන්න සිද්ධීන් විය හැකිව තිබූ දෙයක්, අපි ටිකක් උපක්‍රමශීලී වුණොත් විසඳන්න පුළුවනි, කාටවත් එක පැත්තක් හෝ පාඩු නොවෙන විධියට."

මේ විශිෂ්ට ගණයේ අපරාධ පරීක්ෂකයාගේ ක්‍රියා ශූරත්වය පිළිබඳව මගේ සිතට නැඟුණේ වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි ගෞරවයකි.

"ඔබ ඒක විසඳුවා එහෙනම්?"

"තවමත් ඉවර නෑ වොට්සන්. ඒ හැටි පැහැදිලි නැති, අදුරු තැන් කීපයක් තවමත් තියෙනවා. කොහොම වුණත් අපි දන්නා ප්‍රමාණයේ හැටියට ඉතුරු ටික විසඳාගන්න බැරිවුණොත් ඒක අපේ වැරද්ද. අපි කෙළින්ම යම් වයිට්හෝල් වෙරසයට. ගිහින් මේක කෙළවරක් කරමු."

අපි යුරෝපීය ලේකම්වරයාගේ මන්දිරය වෙත ළඟාවීම. එහෙත් සිනුව නාද කළ හෝම්ස් දන්වා සිටියේ, තමාට හිල්ඩා ට්‍රිලෝනි හෝප් ආර්යාව දකීමට අවශ්‍ය බවයි. උදෑසන කාමරය වෙත අප කැඳවාගෙන යන ලදී.

"හෝම්ස් මහත්මයා!" අප වෙත පැමිණි ආර්යාව කීවේ කෝපයෙන් රතුපුණු මුහුණෙනි.

"මේක හරිම අකරුණාවත්ත, අසාධාරණ වැඩක් මහත්මයා. මං ඔබට එදා කිව්වා, මං ඔබ හමුවෙන්න ආ බව රහස්‍යක් ලෙස

නියාගන්න කියලා. නැත්නම් මගේ සැමියා හිතාපි මං ඔහුගේ රාජකාරි වලට ඇහිලි ගහනවා කියල. ඒ වුණත් ඔබ මේ මොකක්ද කළේ? ඔබ මෙතේට ආවා මාව හමුවෙන්න. කාටහරි හිතේවි අප දෙදෙනා අතරේ මොකක් හරි ගනුදෙනුවක් තියෙනවා කියල."

"අවාසනාවකට වගේ මට කරන්න වෙන කිසිම දෙයක් තිබුණේ නෑ ආර්යාවෙනි. අර නැතිවුණු ලියවිල්ල සෙවීමේ කටයුත්ත මට රජයෙන් භාරදීල තියෙනවා. ඉතින් මං මේ ආවෙ ඒ ලියවිල්ල මගේ අතට දෙන්න කියලා ඔබෙන් ඉල්ලා හිටින්නයි."

කාන්තාව වාඩිවී සිටි පුටුවෙන් ඉහළට එසැවුණේ විදුලි සැරයක් වැදුණාක් මෙනි. ඇගේ රෝස පැහැති මුහුණ එක්වරම සුදුමැලි විය. කොයි මොහොතේ හෝ ක්ලාන්ත වීමට ඉඩ ඇති අයුරින් ඇගේ සිරුර එහාට මෙහාට පැද්දෙන් අයුරක් මම දුටුවෙමි. මා සිතුවේ ඇය සිහි විසඳූ වෙනැයි කියාය. එහෙත් දඩි උත්සාහයක් දරා, තත්පර කිහිපයකින් තම ප්‍රකෘති ස්වභාවයට පත්වීමට ඇය සමත්වූවාය.

"ඔබ. . . . ඔබ මට අපහාස කරනවා හෝමිස් මහත්මයා,"

"ආර්යාවෙනි. ඔව් කියල වැඩක් නෑ. ලියුම මගේ අතට දෙන්න."

හුනස්තෙන් නැගී සිටි ඇය සිතුව නාදකීර්මට ඒ දෙයට ගියාය.

"මගේ සේවකයා කැඳවන්නම්. ඔහු දමාව ඔබට ගෙයින් එළියට!"

"හිල්ඩා ආර්යාව. මං ඔබෙන් ඉල්ලා හිටිනවා සිතුව නාද කරන්න එපා! ඔබ මහා අපකීර්තියකට පත්වෙන ආන්දෝලනයක් වළක්වන්න මං මගේ සම්පූර්ණ උත්සාහය යෙදුවා. ඔබ දන් සිතුව නාද කළොත් ඒ ඔක්කොම ඉවරයි."

ලියුම දෙන්න මා අතට. එතකොට මං හැමදෙයක්ම නිවැරදි කරන්නම්. ඔබ මා සමග එකඟවෙලා මං කියන පිළිවෙලට වැඩ කළොත්, මට පුළුවනි හැමදෙයක්ම නිසි පිළිවෙලට සකස් කරන්න. මං කියන දේ අහන්නෙ නැතුව ක්‍රියා කළොත්, මං ඔබේ රහස් හැම එකක්ම ආරක්ෂා කරනවා. www.sri.lankadesinvestigations.blogspot.com

ඇය පුටුවෙන් නැගිට බලාසිටියේ අසාධාරණයෙන් තේජාත්මක විලාසයෙනි. ඇය මගේ මිත්‍රයාගේ මුළු භාෂ්මයම දමනය කිරීමට මෙන් ඔහු දෙස ඇසිපිය නොහෙළා මලා සිටියාය. ඇගේ අත සිහුව මත තිබුණේ ඇය එය තාද නොසලකාය.

"ඔබ හඳුන්වේ මාමි-ගුණසාරණනද? ගෙදරට ඇවිත් මේ විධියට කාන්තාවක් හයකරන්න උත්සාහ කිරීම, පිරිමියෙකුට සුදුසු දෙයක් නෙමෙයි හෝමස් මහත්මයා. ඔබ කියන්නේ ඔබ යමක් දන්නවා කියල නේ. හොඳයි මොනවද ඔබ දන්නේ?"

"ආර්යාවෙනි, කරුණාකර ඔබ මා පුටුවේ වාඩිවෙන්න. ඔබ බිම ඇද වැටුණේත් ඔබට කුලාල සිදුවේවි. ඔබ මතැන වාඩිවෙන්නැරු මං කපාකරන්නෙ කැ. . . හා . . . අන්න හොඳයි."

"හෝමස් මහත්මයා. මං ඔබට දෙන්නේ මිනිත්තු පහයි."

"මට එක මිනිත්තුවක් ඇති. හිල්ඩා ආර්යාවෙනි, මං දන්නවා ඔබ එඩුවාඩ්ස් දූෂණ හමුවෙන්න ගිය හමන ගැන. ඊළඟට අර රහස් ලියවිල්ල ඔහුට දුන්න බව. ඊට පස්සේ ඊයේ රාත්‍රි ඔබ යළිත් ඔහුගේ ගෙදර ඒ කාමරයට ගිය බව. හිතේ අතිදක්ෂ අයුරින් බුදුකරුණ යට හංගලා තිබුණු ලියවිල්ල ගිණිකු පිළිවෙල."

පිළිමයක් මෙන් නොසැලී, ඇය ඇසිපිය නොහෙළා හෝමස් දෙස බලා සිටියාය. ඇගේ මුහුණ අවතැනයට හැරිණි. කපා නිර්මට උත්සාහ කළත් ඇගේ උගුරෙන් එක්වරම ශබ්දයක් පිටහොවිණි. දඩ උත්සාහයක් දරා ඇය මොහොතකින් කපා කළාය.

"ඔහේට පිස්සු! හෝමස් මහත්මයා ඔහේට පිස්සු!" ඇයට කැගැසිණි.

තම කබායේ උඩු සාක්කුවට අත දමා හෝමස් එයින් කුඩා කාඩ්බෝඩ් කැබැල්ලක් පිළියට ගත්තේය. ඒ ඡායාරූපයකින් කපාගත් කාන්තාවකගේ ප්‍රභූතයි.

"මං මේක යන එක තැන අරං ගියේ මේක මට ප්‍රයෝජනවත් වේවි කියල හිතු නිසා. මේක දුටු හැටියෙම පොලිස් භටයා ඔබට අඳුනාගන්නා."

අමාරුවෙන් හුස්මක් ඉහළට ගත් හිල්ඩා ට්‍රිලෝනි ආර්යාව පුටුව මතට සිටුවාගෙන සිටියාය.

205. "මහේට පිස්සු හෝමස් මහත්තයෝ! මහේට පිස්සු!!"

"ආර්යාවෙනි. ඔබ ළඟ තියෙනවා ඒ ලියුම. හැම දෙයක්ම කලින් තිබුණා වගේ හරිගස්සන්න මට පුළුවනි. ඔබට අමාරුවේ දාන්න මට කිසිම උවමනාවක් නෑ. නැතිවුණු ලියුම ඔබේ ස්වාමීපුරුෂයාට භාරදුන්නට පස්සේ මගේ රාජකාරිය අවසන් වෙනවා. මං දෙන උපදෙස පිළිපදින්න. මං කියන වචනය අහන්න. ඔබට ගැළවෙන්න තියෙන එකම මග මේකයි."

ඇය සතුව තිබූ ධෛර්යය අප විසින් අගය කළ යුතු තරමේ නොසැලෙන එකක් විය. පරාජය පෙනී සෙතින් එය පිළිගැනීමට ඇගේ සුදානමක් තිබුණේ නැත.

"මං ඔබට තවත් සැරයක් කියනවා හෝමස් මහත්මයා. ඔබ මිය කරාකරන්නේ මහ විකාර අදහසක් තිබේ මවාගෙනයි."

හෝමස් තම අසුනෙන් නැගිටිවිය.

"මට බොහොම කණ්ඨාඩි හිල්ඩා ආර්යාවෙනි. ඔබට ආරක්ෂා කරන්න මං ලොකු උත්සාහයක් දරුවා. නමුත් දන් මට පෙනෙනවා ඒ හැම දෙයක්ම අපතේ ගිය බව."

හෝමස් සිතුව හඳු කළේය. මෙහෙකරුවා අප සිටි කාමරයට ඇතුළු විය.

"ට්‍රිලෝනි හෝස් මහත්මයා ගෙදර ඉන්නවද?"

"අපේ මහත්මයා දැනට ගෙදර නැහැ. එතුමා ගෙදර එන්නේ දවල් එකට කාලක් වෙද්දි."

හෝමස් ඔහුගේ ඔරලෝසුව දෙස බැල්මක් හෙළිය.

"තවත් පැය කාලක් තියෙනවා. හොඳයි මං එතුමා එනතුරු රැඳී ඉන්නම්."

මෙහෙකරුවා දොර වසාගෙන කාමරයෙන් පිටවී ගියා පමණි. හිල්ඩා ට්‍රිලෝනි හෝස් ආර්යාව හෝමස් ඉදිරියට පැමිණ ඔහු ඉදිරියේ දණෙන් වැටුණාය. ඇගේ සුන්දර මුහුණ කෙස් කරමින් කළුරි නොනැවතී කඩා හැළෙන්නට පටන් ගත්තේය. ඇය හෝමස්ට ආයාචනය කිරීමට පටන් ගත්තේ දැන් ඉදිරියට දිගු කරමිනි.

මට ආනුකම්පා කරන්න හෝමස් මහත්මයා! මට අනුකම්පා කරන්න! මගේ ගැළවීම තියෙන්නේ ඔබේ අත්. දෙවියන්ගේ නාමයෙන්

ඔහුට කිසිදෙයක් කියන්න එපා. මං ඔහුට කොපමණ ආදරය කරනවද කියලා ඔබට හිතාගන්නවත් බැහැ. ඔහුගේ හිතට සුළු වේදනාවක්වත් දෙන්න මං කැමති නැහැ. මේක දනගත්තොත් ඔහුගේ හදවතට දරාගන්න බැරි වේදනාවක් වේවි."

හෝමස් ඇය ඉහළට එසවූයේය.

"ඔබට සතුකිසි ආර්යාවෙහි. අන්තිම මොහොතෙහි හරි ඔබට මොළේ පැදුණා. අපට ප්‍රමාද වෙන්න එක මොහොතක්වත් නැ. කෝ ලියුම?"

කාමරය හරහා වේගයෙන් දිව ගිය ඇය, එහි කෙළවරේ වූ ලියන මේසයේ යතුරු දමා තිබූ ලාවිවුවක් විවෘත කළාය. එහි තිබී ඇය එළියට ගත්තේ නිල් පැහැති ලියුම් කවරයකි.

"මෙන්න හෝමස් මහත්මයා ඒක."

"අපි කොහොමද මේක ආපහු ඔහු අතට ලැබෙන්න යලස්වන්නේ? ඉක්මන් කරන්න! මොනවා හරි ක්‍රමයක් අපි යොදාගත යුතුයි. කෝ ඔහුගේ ලියුම් දමා තබන යකඩ පෙට්ටිය?"

"තවමත් ඒක තියෙනවා නිදන කාමරයේ."

"ඒක අපේ වාසනාවක්! ඉක්මනට ගිහිං එය මෙතෙම අරගෙන එන්න ආර්යාවෙහි. ඉක්මනට!"

මොහොතකින් ඇය රතු පැහැති පැතලි පෙට්ටියක් රැගෙන ආවාය.

"කොහොමද ඔබ මේක කලින් සැරේ විවෘත කළේ? ආ ඔබ ලෙ අමතර යතුරක් තියෙනවා? හරි එහෙනම් ඉක්මනින් මේක අරින්න."

ඇගේ හැට්ටය තුළට අත දමූ හිල්ඩා ආර්යාව කුඩා යතුරක් එළියට ගන්නාය. පෙට්ටියේ පියන වහා විවෘත කරන ලදී. ඒ තුළ ලියකියවිලි රාශියක් තිබිණි. හෝමස් නිල් පැහැති කවරය ඒ ලියවිලි මැදට දමීමේය. ඉන්පසු පෙට්ටිය වසා යතුරු දමා, එය ආර්යාව අතෙම නිදන කාමරය වෙත යවනලදී.

"යුරෝපීය කටයුතු පිළිබඳ ලේකම්තුමා පිළිගන්න දන් අපි සූදානම්. තවත් මිනිත්තු දහයක් තියෙනවා. ඔබට ආරක්ෂා කරන්න

මම ලොකු වෙහෙස මහත්සියක් දරනවා. ඒ නිසා මට අවංකව කියන්න, මේ අදහන සිද්ධිය පිටිපස තැහවුණු කථාව මොකක්ද කියලා?"

"මං ඔබට හැමදෙයක්ම කියන්නම් හෝමස් මහත්මයා." ආර්යාව පැවසුවේ හැඬ කඳුලෙනි.

"මගේ සැමියාගේ හිතට, වේදනාවක් දෙනවාට වඩා, මං කැමතියි හෝමස් මහත්මයා මගේ දකුණු අත කපල දාන්න. මං වගේ තමන්ගේ ස්වාමියාට අවංකව ආදරය කරන වෙනත් ගැහැනියක් මුළු ලන්ඩන් නගරයේම නැතුව ඇති. ඒ වුණත් මං කළ දේ දන ගත්තොත්. . . . මම කරන්න සිදුවුණු දේ දනගත්තොත්. . . . ඔහු මව පීටිනේටම සමාව දෙන එකක් නැහැ. ඔහු තමන්ගේ පණට වඩා, අවංකකම අගය කරන කෙනෙක්. එයට ගෞරව කරන කෙනෙක්. ඒ නිසා තවත් කෙනෙකුගෙන් සිදුවෙන සුළු අඩුපාඩුවක් වත් ඔහුට ඉවසන්න බෑ. ඔහු ඉවසන්නෙත් නෑ. මාව බේරාගන්න හෝමස් මහත්මයා. මගේ සතුට ඔහුගේ සතුටයි. ඒ විතරක් නෙමෙයි අපේ ජීවිත පවා අවදානමට ලක්වුණු මොහොතක් මේ!"

"ඉක්මන් කරන්න ආර්යාවනි, ඉක්මන් කරන්න. අපට කථාව කියන්න. ඉතිරි වෙලා තියෙන්නෙ සුළු වෙලාවයි."

"මේ හැම දේකටම මුල් වුණේ මා අතින් ලියවුණු ලියුමක් හෝමස් මහත්මයා. මගේ මේ පිළිඟයට බොහොම කාලයකට පෙර, ලාබාල වයසෙදී ආදරවන්තියක් හැටියට මං ලියු මෝඩ ලියුමක්. මං කළ වැරද්දක් හෝ තරක දෙයක් ඊකෙ සඳහන් වෙලා නැහැ. නමුත් ඒ වගේ සුළු දෙයක් සඳහා ඔහු සලකන්නෙ මහ බරපතල දෙයක් හැටියට. ඔහුට මගේ ලියුම කියවන්න ලැබුණා නම්, ඔහු මා ගැන තබා තිබෙන විශ්වාසය සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශවෙලා යනවා. මං ඒක ලියලා අවුරුදු ගණනාවක් වෙනවා. මං හිතුවා ඒ හැමදෙයක්ම කාටත් අමතක වෙලා ගිහි කියලා.

නමුත් එහෙම වෙලා නැහැ. මට මේ මිනිහා දූකස්ගෙන් පණිවුඩයක් ලැබුණා. මං ගියා ඔහු හමුවෙන්න. ඔහු කිව්වා ඔහුට මගේ ඒ ලියුම ලැබිලා තියෙනවා. ඒක ඔහු මගේ ස්වාමිපුරුෂයාට ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා කියලා.

මං දුකක් ව බැහැරත් වී ඇයා වනා කළා; මට අනුකම්පා කරන්න, ඒ ලියුම මගේ සැමියා අතට පත්කරන්න එපා කියල. එවිට ඔහු කිව්වා මගේ ලියුම මගේ සැමියා අතට නොදිය යුතු නම්, ඒ වෙනුවට ගාස්තුව වගයෙන් ඔහුට යමක් අවශ්‍ය බව. ඒක මොකක්ද කියල ඔහු විස්තර කළා.

මගේ සැමියාගෙ වැදගත් ලියුම් දමන යකඩ පෙට්ටියේ තැන්පත් කර ඇති ලියවිල්ලක් ගැනයි ඔහු කිව්වේ. ඔහුට ඒක ගෙනැවිත් දුන්නොත්, මගේ ලියුම ආපසු මා අතට දෙන බවට ඔහු පොරොන්දු වුණා. මේ වැදගත් ලියවිල්ල ගැන, විදේශ කටයුතු කාර්යාලයේ ඉන්න ඔහුගේ මහත්කාරයෙකුගෙන් ඔහුට දනගන්න ලැබිල තියෙනවා. හිතල බලන්න හෝමස් මහත්මයා. මං පත්වුණු තත්ත්වයට ඇද වැටුණාම වෙන මොනුව කරන්නද?"

"ඔබේ සැමියාට හැමදෙයක්ම හෙළිකරලා, ඔබට ඔහුගේ විශ්වාසය දිනාගන්න තිබුණා."

"මට එහෙම දෙයක් කරන්න හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ හෝමස් මහත්මයා. එක පැත්තකින් මේ කියන ලියවිල්ල දුකක් ව ගෙනිහි. නුදුන්නොත් ඔහු අපේ විවාහය විනාශ කරන බව සහතිකයි. ලියවිල්ල මොකක් ද කියල මම දන හිටියේ නැහැ. ඒක නැතිවුණොත් දේශපාලන කරළියේ ඇතිවෙන ප්‍රතිඵල මොන වගේ වේවිද කියල මං දන හිටියෙත් නැ. ඉතින් මං ඒ දේ කළා මහත්මයා. මං සැමියාගේ ලියවිලි පෙට්ටියේ, යතුරේ අවිච්ඡිකා අරගෙන එය දුකක් ව ගෙනිහි. දුන්නා. ඔහු මට යතුරක් කප්පවා දුන්නා. එයින් පෙට්ටිය ඇරලා, අවශ්‍ය ලියවිල්ල අරගෙන මං එදා රාත්‍රියේ ගොඩොල්ලින් ටීටියේ ඔහුගේ නිවසට ගෙනගියා."

"ආර්යාවෙනි. මොකක්ද එතැනදී සිද්ධවුණේ?"

"කලින් කතා කරගෙන තිබුණු හැටියට, එදා රාත්‍රියේ ගිහින් මං ඔහුගේ ගෙදර දොරටු තවටු කළා. දුකක් ඇවිත් දොර ඇරියා. මං ගෙට ඇතුළුවෙලා ඔහු සමග ඔහුගේ කාමරයට ගියා. මේ මිනිසා සමග තනිවෙන්ම මගේ හිතේ හයක් තිබුණා. ඒ නිසා ඇතුළුවුණු දොරවල් කිසිවක් මං වැහැව්වේ නැහැ. අඩවත් ව තැබුවා.

මං ඉදිරි දොරෙන් ගෙට ඇතුළුවෙද්දී, ගේ අසලම, එළියේ ගැහැනියක් රැඳී හිටී බව මං දුටුවා. අපේ ලියුම් ගනුදෙනුව බොහොම

ඉක්මනින් අවසන් වුණා. මා ගෙනගිය ලියවිල්ල ඔහු අතට දුන්නා. ඔහුගේ මේසය මත තමා තිබුණු මගේ ලියුම ඔහු මට භාරදුන්නා. මේ මොහොතේ ඉදිරි දොර දෙසින් ගබ්දයක් ඇහුණා. බරාදය පැත්තෙන් කාගෙදෝ අධිගබ්දයක් වගෙයි ඇහුණේ. දුකස් බිම එළා තිබුණු බුමුතුරුගේ එක් කෙළවරක් ඉහළට ඔසවා ඒ හරිය පැත්තකට පෙරළුවා. ඊට පස්සේ මා ගෙනගිය ලියවිල්ල බිම තිබුණු තැනක සහවලා ආපහු බුමුතුරුගේ තිබුණු හැටියට දිගහැරියා.

ඊට පස්සේ සිද්ධ වුණ දේ මහා භයානක තිත්යක් වගෙයි. කළු පාට මුහුණක් තිබූ ගැහැනියක් ප්‍රංශ භාෂාවෙන් කැගසමින් කාමරයට කඩාවැදුණු හැටි මට මැවී පෙනෙනවා. මේකයි ඒ ගැනි කිව්වේ:

"මං පාරට වෙලා හුඟක් රස්තියාදු වුණා. ඒත් ඒ මහත්සිය අපතේ ගියේ නැහැ. කොහොම හරි අත්තිමට ඒකින් ඉදිදිම උඹ මට අහුවුණා!"

මෙහෙම කිව් ඇය වියරුවෙන් මෙන් ඔහු වෙත කඩාගෙන සැත්තා. ඔවුන් දෙදෙනා අතර පොර බැඳීමක් ඇතිවුණා. ඔහු ඇයට පහර දීමට පුඩුවක් ඔසවලා ගත්තා. නමුත් ඇගේ අතේ තිබුණ දිලියෙන පිහියක්. මං වහාම එතැනින් එළියට බැහැලා වහාම ගෙදර දිව්වා. සිදුවෙලා තිබෙන දේ ගැන සම්පූර්ණ විස්තරය මං දතගත්තේ පහුවදා උදේ පුවත්පතෙන්. එදා රැ මට ලොකු සතුටකුත් දුනාණා. ඒ මොකද-මගේ ආදර හසුන ආපසු ලබාගන්න හැකිවුණු නිසා. නමුත් අර ලියවිල්ලෙන් සිදුවෙන්න තිබුණ දේ ගැන මට වැටහීමක් තිබුණේ නැහැ.

සිදුවෙලා තිබෙන දේ බර්පන්ල කම මං තේරුම් ගත්තේ පහුවදා උදෙසි. මං එක කරදරයකින් බේරිලා තියෙන්නේ තවත් ප්‍රශ්නයක් ඇතිකරගෙන ලියවිල්ල නැතිවීම් නිසා මගේ ස්වාමියා අත්වූයේ කුමක්දැයි දැනලා මං දිව් කණ්ඩාවට පත්වුණා. ඔහු අත දණහලා, පුද්ගලිකව, මං ඔහුට කළ වැරද්ද ගැන පාපෝච්චාරණයක් කරන්න මට හිතුණු වාර ගණන අනන්තයි. මම එයින් වැළකී තිබුණේ ආබාහොම අමාරුවෙන්. මං එහෙම නොකළේ, එහෙම නිසා නම් ඒක මගේ අතීතය ගැන පාපෝච්චාරණයක් වෙනත ඉඩ තිබුණා.

එදා උදේ මං ඔබව හමුවෙන්න ආවෙ, මා අතින් සිදුවී ඇති වැරද්දේ බරපතල කම මොන වගේද කියලා අවබෝධයක් ලබාගැනීමේ අදහසින්. ඒ මොහොතේ ඉඳල මගේ හිතේ පහළවුණු එකම අධීක්ෂණය වුණේ, මගේ සැමියාගේ නැතිවුණු ලියවිල්ල ආපහු ලබාගැනීමයි.

ලුකස් ඒක හැංගුවේ කොහේද කියල මං දක්කා. තවමත් එය එතැන තිබිය යුතුයි. එදා රැ අර යක්ෂ ගැහැනිය ගෙට ඇතුළු නොවෙන්න, ඔහු ඒක සහවන තැන බලාගන්න මට ඉඩක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ වුණත් මිනීමැරුමෙන් පස්සෙ මං කොහොමද ඒ කාමරයට ඇතුළුවෙන්නෙ? දවස් දෙකක් තිස්සේ මං ඒ ගේ ගැන සෝදිසියෙන් හිටියා. නමුත් එහි දොර නිකරම වහල දමලයි තිබුණේ. ඊසේ රැන් මං උත්සාහ කරල බැලුවා. දන් ඉතින් ඔබ දන්නවා, මං කළේ මොකක්ද, සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගත්තෙ කොහොමද කියලා. මම ලියවිල්ල ආපහු ගෙනැත් ඒක විනාශ කර දමන්නත් හිතුවා. ඒ මොකද මගේ අතින් වුණු වැරද්ද හෙළි නොකර ඒක මගේ සැමියම ආපහු භාර දෙන්න ක්‍රමයක් නොතිබුණු නිසා. . . . දෙවියනේ! තරප්පුවේ මට ඇහෙනවා ඔහුගේ අධීගබ්දය!"

යුරෝපීය කටයුතු පිළිබඳ ලේකම්තුමා, කාමරය තුළට පැමිණියේ ආවේගශීලී මනසකිනි.

"මොනව හරි ආරංචියක්ද හෝම්ස් මහත්මයා? සුභ ආරංචියක්ද?"

"ප්‍රතිඵල සාර්ථක අතටයි කියල මගේ යම් විශ්වාසයක් තියෙනවා."

"දෙවියනට ස්තූතියිව්වා! අද මා සමග දවල් කෑමට අගමැතිතුමා මෙහෙට ආවා. ඔබේ සතුටුදායක ආරංචිය ඔහුටත් දුනම් දුන්නට කමක් නැහැ නේද? ඔහුට තියෙන්නේ ලේසියෙන් කම්පනයට පත්වෙන හිතක් නෙමෙයි. ඔහුගේ හිත වානේ වගේ දිව් හිතක්. ඒ වුණත් මං දන්නවා මේ බිහිසුණු, අවාසනාවාන සිද්ධිය වුණු දවසේ ඉඳල, අගමැතිතුමාට එක දවසක්වත් හරි හැටි හිතද ගියේ නැහැ. ජේකබ්ස්. අගමැතිතුමාට මෙහෙට එන්න කියනවා."

හිල්ඩා, මගේ ප්‍රියාවිය. අපි මෙතැන කතාබස් කරන්න හදන්න දෙශපාලනය. ඔයා ගිහින් කෑම කාමරෙන් ඉන්න. අපි මිනිස්සු සිහිපයක් ගතබද්දි කෑම කාමරයෙහි ඔබව හමුවෙන්නම්."

අගමැතිතුමා ද අප සිටි කාමරය වෙත පැමිණියේය. ඔහු එතරම් කලබලයකට පත්ව සිටියේ නැත. එහෙත් හෝප් මහතාගේ සිතේ ඇතිවී තිබුණු සතුට, අගමැතිතුමාට ද දැනී තිබෙනු මම දුටුවෙමි.

"මං හිතන්නේ අපට දැනුම් දීමට මොනවා හරි ආරංචියක් ඔබ සතුව ඇති. එහෙම තේද හෝමිස් මහත්මයා?"

"ඔව්. ඒ ලියවිල්ල යන්න ඉඩකියෙන හැම තැනකින්ම මං හොයල බැලුවා. නමුත් ඒක කිසිම තැනකට ගිණි නැහැ. මං හිතන්නේ අපට භයක් ඇතිකරගන්න කිසිම හේතුවක් නැහැ කියලයි."

"ඒක මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් නෙවෙයි හෝමිස් මහත්මයා. අපට හැමදාම, කොයි වෙළේ පුපුරයිද කියල දන්නෙ නැති ගිනිකන්දක් උඩ ඉන්නව වගේ ඉන්න හැටියක් නෑ. මේක ගැන ස්ථිර යමක් අප දනගත යුතුමයි."

"එහෙම යමක් අහදීම ලැබේවි කියල මං බලාපොරොත්තු වෙතවා." හෝමිස් කීය. "ඒ නිසයි මං ඔබව හමුවෙන්න ආවෙ. මං ඔය ලියවිල්ල ගැන හිතන්න හිතන්න, ඒක මේ ගෙදරින් පිටතට ගියේ නැහැ කියලමයි මට හිතෙන්නේ."

"මොනවා හෝමිස් මහත්මයා?"

"එහෙම ගියා නම් මේ වෙලාව වෙනකොට ලියුමේ අඩංගු කරුණු ප්‍රසිද්ධියට පත්වෙලා තිබිය යුතුමයි."

"නමුත් තමන්ගේ ගේ ඇතුළෙ සඟවා තබාගන්නා අරමුණෙන්, කවුරු හරි ඒ ලියවිල්ල අරගන්නෙ මොකටද හෝමිස් මහත්මයා?"

"මම නම් හිතන්නෙ නෑ කවුරුවත් ඒක අරගන්නා කියල."

"එහෙම නම් ඒක මගේ ලියවිලි පෙට්ටියෙන් අතුරුදන් වුණේ කොහොමද?"

"මම නම් හිතන්නේ නෑ ඒක ඔබේ ලියවිලි පෙට්ටියෙන් එළියට ගියාවත් කියල."

"හෝමිස් මහත්මයා, මේක විහිථ කරන්න සුදුසු වෙලාවක් නෙවෙයි. ඒක මගේ ලියවිලි දමු පෙට්ටියේ නැති බව මමයි කියන්නේ."

"අහහරුවාදා උදේට පසු ඔබ ඒ පෙට්ටිය පරීක්ෂා කරල බැලුවද?"

"නැහැ. එහෙම බලන්න උවමනාවක් තිබුණෙ නැහැ."

"බාගවෙලාවට ඔබ ඒ පෙට්ටියේ ඇතුළත තරියට සොදිසි කළේ නැද්ද දන්නෙ නෑ?"

"කොහොමටත් වෙන් නැහැ."

"ඒ වුණත් මට හිතෙන්නෙ එහෙමයි. ඒ විටියෙ දෙවල් මීට ඉස්සර සිදුවෙලා තියෙනවා. ඔබේ ඔය පෙට්ටියේ තවත් ලියවිලි තියෙනවා නේද? මං හිතන්නේ එවැනි ලියවිල්ලක කඩදාසි තුළට මේ ලියුම මිශ්‍ර වෙලා ඇති."

"ඒක තිබුණේ අතික් ලියවිලි ඔක්කොටම උඩින්, මුදුනේ. ඉතින් කොහොමද මිශ්‍ර වෙන්නේ?"

"කාගෙ හරි අතින් පෙට්ටිය සෙලව්ලා ඒක අඩියට ගියාද දන්නෙ නෑ."

"නෑ. නෑ. මං ඔක්කොම එළියට ඇදල බැලුවා."

මෙහිදී අගමැතිතුමා කථාවට මැදිහත් විය.

මේක අපට බොහොම පහසුවෙන් විසඳගන්න පුළුවන් හෝප්. අපි ඔබේ ලියවිලි පෙට්ටිය මෙහාට ගෙනවාගෙන බලමු."

හෝප් මහතා සිතුව නාද කර ලියවිලි පෙට්ටිය ගෙන එන මේන් සේවකයාට අණකළේය.

"මේක කාලය තාස්නි කරන වැඩක්. කමක් නෑ. ඔබ සැහිමකට පත්වෙන්නේ ඒක සොදිසි කරලා බැලූහොත් විතරයි නේ. ස්තූතියි ජේකබ්ස්. මෙහෙත් තියන්න. මේකෙ යතුර මං හැම විටම තියාගෙන ඉන්නේ මගේ ඔරලෝසු දම්වැලට ගැටගහලා."

ඔන්න හොඳින් බලාගන්න. මේ තියෙන්නේ මෙරෝ සාම්පරයාගෙන් ලැබුණු ලියුම. මේ සර් වාල්ස් නාඩ්ගේ වාර්තාව. මේක බෙල්ග්‍රේඩ් නගරයෙන් ලැබුණු සන්දේශයක්. මේක රුසෝ - ජර්මන් ධාන්‍ය බද්ද ගැන වාර්තාවක්. මේක මැඩ්‍රිඩ් නගරයෙන් ලැබුණු වාර්තාවක්. මේක ෆ්ලෝරිස් සාම්ගෙන් මට ලැබුණු ලියුමක්. දෙයියන්ට ඔප්පු වෙව්වාටෝ! මේ මොකක්ද? බෙලිංගර් සාම්! බෙලිංගර් සාම්!"

අගමැතිතුමා හෝප් මහතා අතින් තිල් පැහැති කවරය උදුරා ගත්තේය.

"ඔව් ඒක තමා. කවරය ඇතුළේ ලියුම තියෙනවා. හෝප් මගෙන් ඔබට ගුහපැතුම්."

"ස්තූතියි. ස්තූතියි. මගේ හිතෙන් විශාල බරක් තිදහස් වුණා. මේක මට විශ්වාස කරන්නත් බැරි දෙයක්. හෝම්ස් මහත්මයා ඔබ මායාකාරයෙක් වගෙයි. ඔබ නම් ඉන්ද්‍රජාලිකයෙක්. ලියුම පෙට්ටිය ඇතුළෙම තියෙන බව ඔබ කොහොමද දනගත්තේ?"

"ඒ මොකද ඒක වෙන කොහෙටත් නොතිබුණු තියා."

"මගේ දෑස් මට අදහාගන්නවත් බැ."

හෝප් මහතා දොර දෙසට දිව ගියේය. "කෝ මගේ බිරිද? මං ඇයට කියන්න ඕන ප්‍රශ්නෙ ඔක්කොම විසඳුණා කියලා."

"හිල්ඩා! හිල්ඩා!! හිල්ඩා!!!"

ඔහු නිවස තුළට දිවයමින් කැගසන හඬ අපට අසන්නට ලැබිණි.

අගමැතිතුමා මගේ මිත්‍රයා දෙස ඇසිපිය නොහෙළා බලා සිටියේය.

"හෝම්ස් මහත්මයා මට කියන්න. මේ අපට ඇහැට පෙනෙනවාට වැඩි යමක් මේතැන තියෙනවා. ලියුම කොහොමද ආයෙමත් සැරයක් පෙට්ටියෙන් මතුවුණේ?"

හෝම්ස් ඉවත බලාගත්තේ සිනාමුසු මුහුණෙනි.

"අගමැතිතුමනි, අපෙන් තියෙනවා නොවැ රාජාතාන්ත්‍රික මට්ටමේ රහස්!" මෙසේ කියමින් හිස්වැස්ම අතට ගත් හෝම්ස් නිවසින් පිටවී යාමට දොර දෙසට ගමන් කළේය.

215. "හෙය්ස්, මගෙන් ඔබට ගුහ පැතුම"

Reading Purpose Only. Not For Print.

හින් චැට්ලිං පටිය

හිත් වැටුණු පටිය

පසුගිය අවුරුදු අට මුරල්ලේ ඡර්ඡාත් හෝමස් සමඟ එක්වී යෙදුණු පරීක්ෂණ වල සටහන් මම අදටත් බැලුවෙමි. එයින් බොහොමයක් බෙදපනක සිදුවීම් හා බැඳුණු ඒවා විය. සමහරක් හාස්‍ය ජනක වූ අතර-තවත් සමහරක් අදහන ඒවා විය. ඒ කිසිවක් සාමාන්‍ය තත්ත්වයේ පරීක්ෂණ නොවූ බව තම මට ඉතරාම කිවහැකියි. මගේ මිත්‍රයා මෙම පරීක්ෂණ වල යෙදුණේ මහා ධනස්කන්ධයක් උපයා ගැනීමේ අරමුණෙන් නොවේ. ඔහු මෙම ක්ෂේත්‍රයේ නිරත වූයේ අපරාධ පරීක්ෂණ වෘත්තිය සඳහා තිබූ දඩ ඇල්ම නිසයි. යම්කිසි අදහන හෝ අසාමාන්‍ය බවක් නොතිබුණු පරීක්ෂණ භාරගැනීම පවා හෝමස් ප්‍රතික්ෂේප කළේය. මෙවැනි විවිධ පරීක්ෂණ අතුරින් ඉතාම සුවිශේෂ බවක් පෙනවූ එකක් ඔබට විස්තර කිරීමට මම කැමැත්තෙමි. ඒ සරේ ප්‍රාන්තයේ ස්ටෝන් මොරාන්හි රෝයිලොට්ස් පවුලේ කථාන්තරයයි.

මෙය ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවූයේ බොහෝ කලකට පෙරයි. එනම් මගේ විවාහයට පෙර මා ඡර්ඡාත් හෝමස් සමඟ බේකර් වීරියේ නිවහනේ නේවාසිකව සිටි කාලයේදීයි. සිද්ධිය සම්බන්ධ කරුණු හෙළිදරව් නොකිරීමට අප පොරොන්දු වී සිටි බැවින් මේ කථාව ඔබ වෙත ගෙන ඒමෙන් වැළකී සිටියෙමි. එහෙත් ගිවිසුම ඇතිකරගත් කාන්තාව ගිය මාසයේ අකාලයේ මියගියෙන් කථාන්තරය ලොවට හෙළිකිරීමට මට නිදහස ලැබී ඇත. එක් අතකින් සිදුවූයේ කුමක්ද කියා සත්‍ය-සිද්ධිය මහජනයාට හෙළිකිරීම වඩාත් හොඳ යයි මම සිතමි. ඊට හේතුව දොස්තර ග්‍රයිම්ස්බ් රෝයිලොට්ගේ මරණය සිදු වූ ආසාදය-පිළිබඳව එංගලන්තය පුරා පැතිරී ගියේ සත්‍ය සිදුවීමටත් වඩා බිහිසුණු කථාකතාවකි.

ඒ 1883 අප්‍රේල් මාසයේ මුල භාගයේ දිනකි. මා උදාසන අවදි වෙද්දී මගේ මිත්‍ර අර්ලොක් හෝම්ස්, මගේ ඇඳ අසල සිටගෙන සිටියේය. ඔහු සාමාන්‍යයෙන් උදාසනින් අවදිවන්නෙක් නොවේ. ගිනි උදුන් පඩිය මත තිබූ ඔරලෝසුවේ වේලාව උදාසන හතයි කාල වුවා පමණි. හෝම්ස් බැහැර යාමට සූදානමින් මෙන් සම්පූර්ණ ඇඳුමෙන් සැරසී සිටියේය. මේ පුද්ගලයා කුමක්දැයි දැන් පිය දමමින් මම ඔහු දෙස බැලීමි.

"ඔබව ඇහැරවන්න සිදුවීම ගැන මට කණගාටුයි වොට්සන්. ඒ වුණත් අද උදේ පාන්දර වාර්ත්‍ය වෙලා තියෙන්නේ ඒකයි. කවුදෝ ඇවිත් හඩසන් ඔහන්මියව අවදිකරලා. ඇය මාව අවදි කළා. දන් මං ඔබව නැගිටිවනවා."

"මොකද කලබලේ . . . ගින්නක්ද?"

"නැහැ. අප හමුවීමට තරුණ කාන්තාවක් ඇවිත් ඉන්නවු. ඇය ඉන්නේ අතිශයින්ම කැලැඹීමට පත්වෙලාය. වහාම මාව හමුවෙන්න ඕනෙ කියල ඇය කරදර කරනවා කියන්නේ. අප හමුවෙන්න සූදානමින් ඇය විසින් කාමරයේ බලාගෙන ඉන්නවා. තරුණ කාන්තාවක් මේ උදේ ලන්ඩන් නගරයට ඇවිල්ලා, තිදාගෙන ඉන්න මිනිස්සු අවදි කරනවා නම්, මොකක්ද අපට ඒකෙන් තේරුම් ගන්න පුළුවන්? ඇය ඇවිත් ඉන්නේ මොකක් හරි බරපතල කාරණයකට. ඒක අප්‍රමාදව අපට දනුම්දෙන්න ඇය ලොකු තොගුවසිල්ලකින් ඉන්නේ. බාගදා මේක හුඟක් සිත් ඇදගන්නා පරීක්ෂණයක් වෙන්නත් පුළුවන්. එහෙම නම් ඔබ කැමැති වේවි මුල ඉඳලම කතන්දරය අහගන්න. කොහොම වුණත් මේකට හවුල් වෙන්න ඔබට අවස්ථාව සලසා දෙන්න ඕනෑය කියල මට හිතුණා."

"මගේ හිතවත් මිත්‍රයා. ඕකට හවුල් නොවී පාඩුකර ගන්න මං කොහොමටවත් කැමැති නැ."

හෝම්ස් අපරාධ පරීක්ෂණ වල යෙදුණු ආකාරය තැරඹීම මිස වෙනත් කිසිම විනෝදාංශයක් මට නොහිතීණ. ඔහු සියුම් ලෙස තීර්ක්ෂණ කල හැටි; ඒ අනුව සිදුවීමට ඉඩ ඇත්තේ කුමක්දැයි ඉවෙන් මෙන් වටහා ගත් හැටි; අනතුරුව තර්කානුකූලව නිගමනයන්ට පැමිණි හැටි ආදී දේ මගේ සිත තදින්ම ඇදගැනීමට සමත් විය. එම නිගමනයන් හා උපකල්පනයන් මගින් ඔහුට

ලැබුණු ගැටලු විසඳීමට හෝමිස් හැමවිටම සමත් විය. මම ඉක්මනින් ඇඳුම් මාරු කරගෙන මගේ මිත්‍රයාට එකතු වූහෙමි.

විසිත්ත කාමරයේ ජනේලය සමීපයේ කාන්තාවක් හිඳගෙන සිටියාය. කළු පැහැති ඇඳුමකින් සැරසී, හිස ආවරණය වන සේ කළු වේලයක් පැළඳ සිටි ඇය, අප ඇතුළුවෙද්දී අසුනෙන් නැගී සිටියාය.

"ඉහ උදෑසනක් නෝනා, මගේ නම හර්ලොක් හෝමිස්. මේ මගේ හිතවත්ම මිත්‍රයා සහ උදව්කාරයා දොස්තර වොට්සන් මා ඉදිරියේ ඔබට කීමට ඇති හැම දෙයක්ම ඔහු ඉදිරියෙන් කියන්න පුළුවනි. හ හා! සීතල නැති කරගන්න, ගිනි උදුන දල්වීමට හඩසත් මහත්මියට මතක්වෙලා. ඒ බව දකින්නත් සතුටුයි. කරුණාකර ඔබේ පුටුව ගිනි උදුන සමීපයටම ගන්න. මම ඔබට ඉක්මනින් උණු කෝපි කෝප්පයක් ගෙන්වා දෙන්නමි. මට පෙනෙනවා ඔබ සීතලේ වෙවුලන හැටි."

"මාව වෙවුලන්නේ සීතල නිසා නෙමෙයි මහත්මයා" තරුණිය පහත් හඬකින් පැවසුවේ ගිනි උදුනට සමීපවෙමිනි.

"එහෙනම් මොකක් නිසාද?"

"මාව වෙවුලන්නේ ප්‍රාණ හයෙන් හෝමිස් මහත්මයා. ඒක මහා භයානක දෙයක්."

ඇගේ මුහුණේ ස්වභාවය දුටු අතට ඇය බලවත් කැලැකීමකට පත්වී ඇති බව එක්වරම වැටහිණි. උගුලකට අසුටු සහෙකුගේ මෙන් අසරණ වූ දෑසත්, අළුපැහැ ගැන්වුණු මුහුණත් කියාපෑවේ එම හිතියේ ස්වභාවයයි. පෙනුමෙන් ඇගේ වයස අවුරුදු තිහක් වන්නට ඇත. ඇගේ හිසකෙස් තැනින් තැන අකාලයේ සුදු වී තිබුණු අතර මුහුණෙන් පිළිබිඹු වූයේ භය නිසා ඇතිවූ කම්පනයයි.

"ඔබට තවදුරටත් භයවෙන්න කාරණාවක් නැහැ. අපි ඔබේ ගැටලු ඔක්කොම ඉක්මනින් විසඳා දෙන්නමි. ඒ ගැන කිසිම සැකයක් නැ."

හෝමිස් ඉදිරියට නැගී, ඇගේ අතට තට්ටු කරමින් කීවේ කරුණාබර අයුරෙනි.

"මට පෙනෙන හැටියට අද උදේ ඔබ මෙහේ ඇවිත් තියෙන්නෙ ඉදිරියෙන්. එහෙම නේද?"

"මහත්මයා ඔබ මාට අඳුනන්නද එහෙනම්?"

"නැහැ තමුත් ඔබේ වම් අත්වැස්මේ දුම්ඵලයෙන් ආපසු යෑමට යොදා ගත යුතු ප්‍රවේශ පත්‍රයේ, අනෙක් කොටස තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඔබ බොහොම පාන්දරයාම පිටත්වෙන්න ඇති. දුම්ඵලයපොළට ඒම සඳහා රෝද දෙකේ කුඩා අශ්වකරත්තයක නැගලා, බොහොම දුෂ්කර මාර්ගයක පැමිණි බවත් මට කියන්න පුළුවනි."

තරුණිය එක්වරම තිගුස්සුණිය. ඇය මගේ මිත්‍රයා දෙස බැලුවේ ඉමහත් පුදුමයෙනි.

"මගේ හිතවත් තෝතා. ඒක මොකුත් අභිරහසක් නැහැ. ඔබේ හැට්ටයේ, වම් හැට්ටි අතේ තැන් හතකට හෝ අඩු ගණනකට මට ඉති තිබෙනවා. ඒවා පැය ගණනාවකට පෙර ඇති වූ ලකුණු මේ විධියට මට ඉහෙන්න පුළුවන් එකම වාහනය රෝද දෙකේ කුඩා අශ්වකරත්තයක් පමණයි. ඒකත් ඔබ රියැදුරාගේ වම් පැත්තේ වාඩිවෙලා ආව නම්"

"ඔබ ඉදිරිපත් කරන හේතු මොනවා වුණත්, ඔබ කී දේ නම් සම්පූර්ණයෙන්ම ඇත්තයි මහත්මයා. මං උදේ හයට කලින් ගෙදරින් පිටවුණෙ. ලෙදර්හෙඩ් දුම්ඵලයපොළට එනවිට හයයි විස්සයි. එතැනින් ලන්ඩනයට එන්න තිබුණු පළමුවැනි දුම්ඵලයෙන්ම ඇවිත්, වෝට්ලු දුම්ඵලයපොළෙන් බැස්සා.

මට පුහුණු දෙන්න වෙලා තිබෙන තත්ත්වය කොහොමටවත් තවත් ඉවසාගෙන ඉන්න හැටියක් නැහැ මහත්මයා. තව තවත් මේවා මේ විධියට ගියොත් මට පිස්සු හැදෙව්. මගේ මේ කරදර ගැන කියන්න කිසිකෙනෙක් නැ. මා වෙනුවෙන් සොයන්න බලන්න එක් අයෙක් හැර වෙනත් කවුරුවත් නැ. ඒත් ඒ අසරණයා මේ ප්‍රශ්නයේදී මොනවා කරන්නද? මං ඔබ ගැන අහල තියෙනවා හෝමිස් මහත්මයා, මම ඔබ ගැන කිව්වේ පැරිත්ටොන් මහත්මිය. ඇයට උදව් ඕන වෙලා අත්තිම අසරණ තත්ත්වයට පත්වුණු වෙලේ ඔබ ඇයගේ පිහිටීම ආවලු. ඔබේ ලිපිතය මට ලැබුණේ ඇයගෙන්. මහත්මයා ඔබට බැරිද මටත් උදව් කරන්න? මාව වසාගෙන තිබෙන මේ මහා සනාතධිකාරයක් වැනි අභිරහසෙන් එළියට ගෙනෙන්න? ඔබේ ඒ සේවය වෙනුවෙන් මුදලක් ගෙවන්න

Preparing Proceedings for Print

221. "මහත්මයා ඔබ මාව අඳුනානවාද එහෙනම්?"

දැනට නම් මට විත්තමක් නැ. නමුත් මාසෙකින් හෝ මාස එකහමාරකින් මං විවාහ වෙනවා. එතකොට මට හැකිවේ මගේම මුදල් වලින් ඔබට සලකන්න. එවිට ඔබට පෙනේවි මා කළගුණ සලකන කෙනෙක් බව."

හෝමස් ලාවිවුට් හැර කුඩා සටහන් පොතක් එළියට ගත්තේය.

"තැරිත් වොස්? . . . . ආ දන් මට මතකයි. මැණික් ඇල්ල හිස් පළඳනාවක් සම්බන්ධයෙන් තමා මං ඒ පරීක්ෂණය කළේ. මං හිතන්නෙ වොට්සන් ඒක, මට ඔබට හමුවෙන්න කලින් කළ පරීක්ෂණයක්. හොඳයි තෝනා. මට කියන්න ඔබේ ගැටලුව. ඔබේ මිතුරියට උදව් කළා වගේ මට හැකිවේ ඔබේ ප්‍රශ්නය වෙනුවෙනුත් මගේ කාලය යොදවන්න. ඒ සඳහා කළ යුතු ගෙවීම් ගැන හිතන්න එපා. ගැටලුව විසඳීමට මට ලැබුණු පරිත්‍යාගයක් ලෙස මං සලකනවා. කොහොම වුණත් මට සිදුවූ වියදම් ඔබට කැමැති නම් ආපසු ගෙවන්න පුළුවනි. ඒකත් ඔබ කැමැති කාලෙක. දන් මං ඔබෙන් ඉල්ලා හිටිනවා මේ ගැටලුව ගැන හොයා බැලීමට නම් ඔබ දන්නා හැම දෙයක්ම අපට හෙළිකරන්න කියල."

"හරිම අවාසනාවක්!" තරුණිය කීවාය. "ඒක හරිම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක් මහත්මයා. මං මුහුණදීලා තියෙන්නේ ඉතාම බිහිසුණු තත්ත්වයකට. ඒක පදනම් වෙලා තියෙන කාරණා නම් කිසිවක් හරි හැටි පැහැදිලි නැ. මගේ හිතේ බරපතල සැකයක් ඇතිකරන මේ හේතු, අනෙක් අයට නම් ඒ හැටි බැරෑරුම් විධියට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔවුන් හිතන්නේ මං ඉතා සුළු දෙයින් පවා බියට පත්වෙන ගැහැනියක් කියලයි; හැම දෙයක්ම මං හිතේ මවා ගත් බහුලු කියලයි. මං අවිවාදයක් උදව්වක් පතා මේ ගැන පැමිණිලි කළ හැම කෙනෙකුගේම සිත්වල ඇතිවුණේ ඒ හැඟීම බව මට තේරුම් ගන්න පුළුවනි. ඔවුන් කට ඇරලා එහෙම කිව්වේ නැහැ. නමුත් මාව සනසවන්න දුන් විලීතුරු වල හැටියටත්, මගේ දෑස්, මග හැරලා කුඩා කල හැටියෙනුත්, මට ඒක තේරුම් ගන්න පුළුවනි. නමුත් හෝමස් තෙත්තයා මං අතල තියෙනවා, ඔබට පුළුවන් කියලා, ඔබේ හැටියේ සැහවුණු රුදුරු බව විනිවිද දකින්න. එහෙත්ම මාද / වැඩිදුරටත් තියෙන අත්තරායයන්ගෙන් ගැලවී, අවතට ගන්න කාලයා කොයාපද කියල මට තේරුම් කරල දෙනවා"

"මං ඒ හැමදේකටම සුදානම් නොවනා."

"මගේ නම හෙලන් ස්ටෝනර්. මං ජීවත්වෙන්නෙ මගේ සුළු පියාත් සමග ඔහුගේ නිවසේ. සරේ ප්‍රාන්තයේ බටහිර සීමාව අසල ස්ටෝන් මාරාන් ගම ගැන ඔබ අහල ඇති. බාප්පගේ පරම්පරාව ඈත අතීතයේ ඉඳන් එංගලන්තයේ වාසය කළ, සැක්සන් වරුන්ගෙන් පැවත එන්නක්. ඔහු තමා රොයිලොට්ස් පරපුරෙන් මෙලොට්ට ඉතිරි වෙලා ඉන්න අන්තිම පුරුක."

"මේ නම මං අහල පුරුද්දි."

"රොයිලොට්ස් පරපුර එංගලන්තයේ වාසය කළ මහා ධනවත්ම පෙළපතක්. ඔවුන් සතුටු තිබූ වතුයාය ඉතා විශාල ප්‍රදේශයක් හරහා විහිදුණා. එහි උතුරු සීමාව වුණේ බර්ක්ෂයර් ප්‍රාන්ත සීමාව. බටහිරින් හැම්ෂයර් ප්‍රාන්තය. පහුගිය ශතවර්ෂය රොයිලොට්ස් පරපුරට නරක කාලයක් වුණා. රොයිලොට්ස් පවුලේ ධනය උරුමවුණු සාමාජිකයන් තතර්දෙනෙක්ම මනුෂ්‍ය ගුණ ධර්ම නොදත්, මිලමුදල් කාබාසිනියා කළ, නාස්තිකාරයින් වුණා. ඊළඟට 1810 - 20 අරාජික කාලේ, පවුලේ ඉතිරිව තිබුණු හැම දෙයක්ම විනාශ කර දමන්න සුදු අත්තුවෙකු වු රොයිලොට් කෙනෙක් සමත්වුණා. දන් ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ ඉඩම් අක්කර කිහිපයක් සහ අවුරුදු දෙසියක් පැරණි රොයිලොට්ස් මන්දිරය පමණයි. ඊකක් විශාල උකසකට හිරවෙලයි තියෙන්නේ. මේකෙ ජීවත්වුණු අන්තිම ප්‍රභවරයා, මගේ බාප්පගේ තාත්තා. ඔහු තමට වලවිකාරයක් වුණේ, ජීවත්වුණේ ඉතාම දුකයේ, අන්තිම හිතන්නෙක් වුණේ, ඔහුගේ එකම පුතා වුණේ මගේ බාප්පා. තමන්ට මුහුණ දීමට ඒ ඇති තත්ත්වය තේරුම් අරගෙන, ඒ වෙනුවෙන් යමක් කළ යුතු යයි බාප්පා සිතුවා. ඔහු ඥාතියෙකුගෙන් විශාල මුදලක් ගෙව අරගෙන වෛද්‍යවිද්‍යාලයට බැඳුණා. එහිදී වෛද්‍යවරයෙකු ලෙස සමත්වුණු බාප්පා ඉන්දියාවේ කල්කටාව බලා පිටත්වී ගියා. ඔහු පෞද්ගලික වෛද්‍යවරයෙකු ලෙස කල්කටා නගරයේ වෙදකම් පටන්ගත්තා. වෘත්තීය දක්ෂකම් නිසාත් චරිතයේ ස්වභාවය නිසාත්, වෙදකම් ඉතා සාර්ථක කරගෙන විශාල මුදලක් උපයාගන්න දොස්තර රොයිලොට් සමත්වුණා.

මේ අතරේ ඔහුගේ ගෙදර සිදුවුණු යම් තොරකම් වගයක ගැන කෝපයට පත්වුණු ඔහු, තම ප්‍රධාන ගෘහයේ කොට තදබල

ලෙස පහරදී තිබෙනවා. එම පහරදීම කියා ඒ ස්වදේශික සේවකයා මරණයට පත්වුණා. ඒ චෝදනාවට හිරහාරයට ගැනුණු මගේ බාප්පා, මරණ දඬුවම නොලබා ඉතා යාහනමින් බේරුණා. නමුත් ඔහුට දීර්ඝ සිරදඬුවමක් ලැබුණා. සිව්වැනි හිඳහස් වූ පසු ඔහු එංගලන්තයට ආවේ අමුතුවම චරිතයක් වෙලා. කිසිකෙනෙකුට නොරිස්සා ඔහු බලාපොරොත්තු කඩවූ මිනිසෙකු බවට පත්වී තිබුණා.

මගේ තාත්තා බේංගාලයේ කාලිකුච්ඡා නමුදුවේ සේවය කළ මේජර් ජනරාල් ස්ටෝනර්. මාත් මගේ නිවුන් සොහොයුරිය ජුලියාන් දෙරුවන් කාලයේම අපේ පියා මිය ගිහින තිබෙනවා. තරුණ වයසේ සිටි මගේ අම්මා දොස්තර රොයිලොට් සමග විවාහ වෙනවිට අපට වයස අවුරුදු දෙකයි. මේ විවාහය සිදුවෙන කාලයේත් අම්මාට සූහෙන ධනයක් තිබුණා. ඇයට අවුරුද්දකට ලැබුණු ආදායම පවුම 1000ක් පමණ වුණා. ඇය මේ ආදායම සම්පූර්ණයෙන්ම දොස්තර රොයිලොට්ගේ නමට හැරෙව්වා. ඒ එක කොන්දේසියක් උඩ. එනම් අප දෙදෙනා විවාහ වෙද්දි මෙයින් යම්තරම් මුදලක් අවුරුදු පතා අප දෙදෙනාටම දිය යුතුයි යන සොරොත්වලි මත.

අප එංගලන්තයේ පදිංචියට ඇතිත් කෙටි කාලයකදී අපේ අම්මා මියගියා. අවුරුදු අටකට කලින් ඇය මියගියේ ක්‍රෙවේ නගරය අසල සිදුවූ දුම්චිය අනතුරකින්. ඒ වන විට දොස්තර රොයිලොට් ලන්ඩනයේ වෛද්‍ය විකිත්සාගාරයක් පවත් අරගෙන, වේදකාමක් ගොඩනඟා ගන්න උත්සාහ දරමින් සිටියේ. අම්මාගේ මරණයත් සමඟම ඔහු එය අත්හැර දමුවා. ඊළඟට බාප්පා අප දෙදෙනාත් රැගෙන ස්ටෝක් මොරාන්හි ඔහුගේ පැරණි වලව්වේ පදිංචියට ගියා. අපේ අම්මා අප වෙනුවෙන් ලැබීමට සලස්වා තිබූ මුදල, ජීවත්වෙන්න කොඳවම ප්‍රමාණවත් වුණා. ඒ නිසා අපේ සත්තෝසයට බාධා වියහැකි යමක් පෙනෙන්න තිබුණේ නැහැ.

නමුත් මේ කාලයේ බාප්පාගේ ස්වභාවය ඉතා දරුණු ලෙස වෙනස් වුණි. අසල්වාසීන් සමඟ හිතවත් වෙලා, ඔවුන් සමඟ සුභද ආශ්‍රයක් පවත්වාගෙන යනු වෙනුවට බාප්පා ඔවුන් සමඟ සන්නිවේදනය නැති කළේය. ඇත්තෙන්ම අප මේ පැරණි වලව්වේ පදිංචියට එම ගැන අසල්වාසීන් මුලින් සතුටට පත්වුණි. පාච්චි ගොස් තිබුණු රොයිලොව්ස් මනදිරියට ඒ පරිසරයේ නොතොහොඳ එම ඔවුන්ගේ

සැනසීමට හේතුවුණා. නමුත් බාප්පා අසල්වාසී කිසිවෙකුගේ නිවසකට යාමීරීම් කළේ නැහැ. කිසිවෙකුට ගෙදරට ආරාධනා කළෙන් නැහැ. කවුරුත් හෝ ඔහුගේ අදහස්වලට නොගැළපෙන යමක් කිව්වොත් ඔවුන් සමඟ ඉතා දරුණු ලෙස සන්ධු සරුවල් කරන්න පටන්ගත්තා. සුරි දෙකින් පවා කෝපාවිෂ්ඨ වෙලා, කෝපයෙන් වියරු වීම, රොසිලොවිස් පරපුරේ පිරිමින්ගේ ලේ වල තිබුණු දෙයක්. නමුත් ඒ බිහිසුණු ගතිය අත් හැම දෙනෙකුගේ ප්‍රමාණයට වඩා බාප්පා ලඟ දෙයින් නොගුණ වී තිබුණා. මංගිකන හැටියට ඒකට හේතුව ඔහු දීර්ඝ කාලයක් උෂ්ණ කලාපයේ රචක වාසය කිරීමයි. අප හරිම ලැජ්ජාවට පත්වෙන ආකාරයේ සන්ධු ගණනාවක්ම සිටුවුණා. එයින් දෙකක් සමථයකට පත් නොවී පොලිස් උසාවිය දක්වාම ගියා. කොහොම හරි අත්තිමට බාප්පා ගමේ බිහිසුණුම පුද්ගලයා බවට පත්වුණා. ගමේ මිනිස්සු ඔහු දුටු ගමන් පැන දිව්වා. ඒකට හේතු වුණේ බාප්පා දඩ ශරීර ශක්තියක් තිබුණු, කේන්ද්‍රී ගියාම එය පාලනය කරගන්න බැරි පුද්ගලයෙකු වීමයි.

ගිය සතියේ ඔහු ගමේ කම්මල්කාරයා මසවලා තාප්පයකට උඩින් විසිකළා! ඒ වෙලාවේ ගෙදර තිබුණු කරමක් මුදල් එකතු කරලා කම්මල්කරුවාට ගෙවලයි උසාවි නොයන තත්ත්වයට ඒක යාමදාන වෙන්න පුළුවන් වුණේ. බාප්පාට වැදගත් යාරම්ත්‍රයන් කිසිකෙනෙක් නැහැ. ඔහුට සිටින එකම මිත්‍රයන් කමා, ස්ථිර වාසස්ථානයක් නැති අහිමුණැටික මිනිස්සු. අපට අයත් ඉඩමේ කැලෑබද කොටසක මේ මිනිස්සුන්ට කඳවුරක් සාදාගන්න බාප්පා ඉඩදී තියෙනවා. එයට ගාස්තුව වශයෙන් ඔහු එක දිනට සති ගණන් ඒ මිනිසුන්ගේ කඳවුරට ගිහිත් ඒ කුඩාරම් වල දවස ගතකරනවා. ඒ වගේම බාප්පා ඉන්දියානු සතුන්ටත් ලොකු කෑමුන්කක් දක්වනවා. මේ සතුන් ගෙන්වා ගන්නේ ඉන්දියාවේ සිටින ඔහුගේ නියෝජිතයෙක් මගිනුයි. මේ දිනවල බාප්පා වීවා වර්ගයේ කොටියෙකු සහ බැබුන් වදුරෙකු ගෙන්වා ගෙන වත්තේ ඇතිදඩ කරනවා. උන් ගෙවත්තේ නිදහසේ සැරිසරන නිසා ගම්වාසීන් අපේ වත්තට ඇතුළුවෙන්නත් පණ හයයි.

මං මේ දක්වා කිසි දෙයින් මඬට නේරෙනවා ඇති මගේ සොයුරිය ජුලියාට වත් මට වත් ජීවිතේ කිසිම සත්තෝසයක්

226. "ගමේ කම්මල්කාරයා සිසවලා තාප්පයකට උඩින් විසිකලා."

නොතිබුණු හැටි. මොනම සේවකයෙක් වත් වැඩි දවසක් අපේ ගෙදර රැඳී හිටියේ නැ. ගෙදර කරන්න තිබුණු හැම වැඩක්ම අපි දෙන්නට කරන්න සිදුවුණි. ඇය මියයනකොට වයස තිහයි. ඒ වුණත් මගේ වගේම ඇගේ කෙසුත් සුදුවෙන්න පටන් අරගෙනයි තිබුණි.

"ඇය මියගියින් එහෙනම්?"

"ඔව්. හරියටම අවුරුදු දෙකකට පෙර ඇය මියගියා. මං ඔබ හමුවෙලා මෙහෙම කතාබහ කරන්න ආවේත් ඇගේ මරණය ගැනයි. අප ගතකළ ජීවිතයේ හැටියට, අපේ වයසේ හෝ අපේ තත්ත්වයේ වෙනත් කෙනෙක් හමුවෙන්න අපට අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ. ඒ බව ඔබට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා ඇති. කොහොම වුණත් අපට, එක නැදෑයෙක් තිටියා. ඇය මගේ අම්මාගේ අවවාහක සොහොයුරියක්. ඇගේ නම නොනොරියා වෙස්ට්ලේල්. ඇය ජීවත්වුණේ හැරෝ නගරයට කිට්ටුව. මේ පුංචි අම්මාගේ නිවසට යන්නට අපට ඉඳහිට අවසර ලැබුණි. ඒවා වුණත් දින ගණනක් තතර වී සිටිය හැකි ඒවා නෙවෙයි. අපට නියම කරලා තිබුණේ බොහොම කෙටි කාලයක් එහි ගතකරලා, ඉක්මනින් ආපසු එන්නයි. අවුරුදු දෙකකට කලින් තත්කලට අපි ඊතේ ගිය වෙලාවේ නාවිකයෙකු ලෙස රැකියාව කළ තරුණයෙකු ජුලියාට මුණ ගැහුණා. ඇය ඔහු සමඟ ඉක්මනින් විවාහ ගිවිසගත්තා. ගෙදර ආවට පස්සේ මේ විවාහ ගිවිසගැනීම ගැන ජුලියා, ඖෂ්පට දඬුම් දුන්නා. එහෙම විවාහවෙන්න තීරණය කිරීම ගැන ඖෂ්පට විරුද්ධත්වයක් දක්වුවේ නැහැ. විවාහයට දින 1 නියම කෙරුණි. නමුත් විවාහ මංගල්ලයට සහි දෙකක් තිබියදී ඒ බලාපොරොත්තු සිද්ධිය වුණි. මට සිටි එකම හිතවතියක් එයින් මම අහිමිවුණි.

පර්ලෝක් හෝමස් මෙපමණ වෙහෙසින් සිටියේ භාන්සි පුටුවේ පිටුපසට හේත්තු වී දෙකෙන් පීඩාගෙනයි. අනුග්‍රාහිකාවගේ අවසන් වැඩියට ඔහු දෙකෙන් යන්නමින් විවර කොට ඇය දෙස බැල්මක් හෙළිය.

"කරුණාකරල සිද්ධිය වුණු ආකාරය සම්පූර්ණ විස්තර සහිතව මට කියන්න."

"එහෙම විස්තරයක් ඔබට කියන එක මට අපහසු නැ. ඒ මොකද ඒ බිහිසුණු සිද්ධියේ සෑම මොහොතක් පාසාම මගේ

මහකයෝ සටහන් වෙලා තිබෙන්නේ රක්ෂා යක්‍යයකින් පිළිස්සුවාක් මෙන්.

මං ඔබට කලින් කිව්වා වගේ රොයිලොට්ස් වලට ඉතාම පැරණි මහ විශාල මන්දිරයක්. අපි පදිංචිය සඳහා යොදාගෙන තිබෙන්නේ ඒකෙ එක කොටසක් පමණයි. මේ කොටසේ නිදන කාමර පිහිටා තිබෙන්නේ බිම් මහලේ, උඩ තට්ටුවේ නෙමෙයි. විසින් කාමරය තියෙන්නේ ඊට ඇතින් ප්‍රධාන ගොඩනැගිල්ලෙයි. මෙම නිදන කාමර වලින් පළමුවෙනි එක දොස්තර රොයිලොට්ගේ දෙවැනි කාමරය පුළියාගේ. තුන්වැන්න මගේ. මේ කාමර ඇතුළතින් එකිනෙකට සම්බන්ධ වෙන්නේ නෑ. නමුත් කාමරයෙන් පිටවෙන දොරවල් විවෘත කළොමු, කාමර තුනම විවෘත වෙන්නේ එකම බොරයට. මං කියන දේ ඔබට පැහැදිලිද?"

"ඇත්තෙන්ම ඔව්."

"කාමර තුනේම ජනේල විවෘත වෙන්නේ කණකොළ වවා තිබෙන මිදුලකට. මේ අවාසනාවන්ත රාත්‍රියේ දොස්තර රොයිලොට් වෙනදාටත් කලින් ඔහුගේ කාමරයට ගියා. නමුත් ඒ ඉක්මනින්ම ඔහු නින්දට ගියේ නැතිබව අපි තේරුම් ගත්තා. ඔහු සිරිතක් වශයෙන් දුම්පානය සඳහා යොදාගන්නේ ඉන්දියන් සුරුවිටු වර්ගයක්. එයින් නැඟුණු දුර්ගන්ධය නිසා මගේ සොයුරිය හරි අපහසුවකට පත්වුණා. එම ගඳ ඇගේ කාමරයට වැඩිපුර දැනුණු නිසා, ඇය තමන්ගේ කාමරයෙන් පිටවී මගේ කාමරයට ආවා. ඇය මගේ කාමරයේ වාඩිවී, දහ එක විවෘත මංගල්‍යය ගැන කතාබහ කරමින් සිටියා. ඒ එකොළහ වේදී ඇය මගේ කාමරයෙන් පිටවී යන්න සූදානම් වුණා. ඔදාරු ශ්‍රී භද්‍ර නැවතුණු ඇය ආපසු හැරී මා දෙස බැලුවා.

"මට කියන්න ආලත්. දෙගොඩහරි ජාමේන් පත්‍රකරලා මහ ඌ, කවුරු හරි සිටුවුණත් කරන හඩක් ඔබට ඇහිල තියෙනවද?" ඇය ඇහුවා.

"මට නම් කවදාමත් ඇහිල නෑ."

"මයා නින්දෙන් සිටුවුණත් කළා වෙන්න බෑ. එහෙම නේද?"

"ඒක නම් කොහොමටවත් වෙන්න බෑ. ඇයි පුළි එහෙම ඇහුවවෝ?"

"පහුගිය දවස් කීපයක්ම, මට, මහා රී එහෙම දෙයක් අහන්න ලැබුණා. ඒ කියන්නේ පාන්දර තුනට විතර, කවුරු හරි බොහොම සිසුම් හඬකින් සිවුරුහන් කරන බව මට පැහැදිලිවම ඇහුණා. මට තදින් තිත්ද යන්නේ නෑ. ඒ නිසා මේ ශබ්දයෙන් මට ඇහැරෙනවා. ඒ ශබ්දය ආවේ කොහොන්ද කියල මම දන්නේ නෑ. බාගවෙලාවට බාපපා ඉන්න අල්ලපු කාර්මයෙන් වෙන්තත් පුරවහි. මට හිතුවා මයාගෙන් අහන්න මහේ කියලා, මයාටත් ඇහුණද බලන්න."

"නෑ මට තම ඇහුණේ නෑ. ඔය අර වත්ත පහළ පදිංචි වෙලා ඉන්න කාලකණ්ණි මිනිස්සු, අහිගුණ්ඩිකයෝ වෙන්න ඇති."

"ඔව්. බොහොම වෙලාවට උන් වෙන්න ඇති. ඒ වුණත් උන් මිදුලේ ඉඳගෙන සිවුරුහන් කළා නම් මට පුදුමයි මයාට නැහුණේ කොහොමද කියලා?"

"ආ . . . . මට මයාට වඩා තදින් තිත්ද යනවා."

"මේක වැදගත් කමක් ඇති මහ ලොකු ප්‍රශ්නයක් හෙමෙයි." එහෙම කිව් ඇය මා සමඟ හිතාචෙලා මගේ දොර වසාගෙන පිටවෙලා ගියා. මොහොතකට පසු මට ඇහුණා, ඇය ඇගේ කාර්මය ඇතුළෙන් වසාගෙන යතුරු දමාගන්නා හඬ.

"මබේ කාර්ම වල දොරවල් පිරිනක් වගයෙන් හැමදාම රැට ඇතුළෙන් අගුරු දමා වසාගන්නවාද?"

"ඔව්. හැමවිටම."

"ඒ මොකක් නිසාද?"

"මං මබව සඳහන් කළා බාපපා චිටාවෙකු යහ බැබුනෙකු ඇති දැඩි කරන බව. දොරවල් අගුරු දමා වැහුවේ නැත්නම්, අපේ පරෙස්සම ගැන විශ්වාසයක් තබන්න බැහැ."

"ඔව්. ඊක හරි, ඉතින් දිගටම කරාව කියන්න."

"මට එදා රී තිත්ද ගියේ නෑ. ලොකුම අප වෙත එල්ල විය හැකි මහ හයානක ඉරණමක් ගැන මගේ හිතේ හැඟීමක් ඇතිවුණා. මං මබව කිව්වා මගේ සහෝදරයන් මමත් නිවුන්නු බව. ඔබ දන්නවා ඇති නිවුන් අය දෙදෙනෙක් අතරේ, අත්මිය වගයෙන් කොයිතරම් සමීප බැඳීමක් තියෙනවද කියලා."

එදා මහ අයහපත් කාලගුණයක් තිබුණු රාත්‍රියක්. ඒ පළාතම දෙදරවන මහා හඩක් නංවමින් කුණාටුවක් හමන්න පටන්ගෙනයි තිබුණේ. කුණාටුවත් එක්කම ධාරානිපාත වර්ෂාවකුත් කඩා හැරණය. සුළංපාරට, වැස්ස මගේ පතේලයට වේගයෙන් වදින්න පටන් ගත්තා. කුණාටුවේ මහා ශබ්දය මැදදේ එක්වරම ගැහැනියකගේ විලාප හඩක් මට ඇහුණා. මං දනගත්තා ඒ මගේ සොයුරියගේ කටහඩ බව. මං ඇදෙන් බිමට පැනලා, සරවක් ඇගේ මතාගෙන, දොර ඇරලා බරාදයට දිව ආවා.

මගේ කාමරයේ දොර අරිදිම සිටුවන්න හඩ මගේ කනට ඇහුණා. ඒක මගේ සොහොයුරිය විස්තර කළ විධියේ හඩක්. ඒ ඉක්මනින්ම යම්කිසි ලෝභ උපකරණයක් බිම වැටෙනවා වගේ ශබ්දයකුත් ඇහුණා. මං බරාදයේ ඉදිරියට දිව ගියා. මගේ සොයුරියගේ කාමරයේ දොර අගුළු ඇරලා, දොර හෙමිත් හෙමිත් විවිකා වුණා.

මං ඒ දිනා බලාගෙන හිටියේ හයෙන් ගල්ගැහිලා. මේ දොරෙන් උද්ඝෝෂණයක් වෙමින් තිබුණ දෙයක්දැයි නොදන මං බලාහිටියේ අප්‍රමාණ කැලැඹිමකින්. නමුත් දොරෙන් එළියට ආවේ මගේ සොයුරිය - සුළියා. බරාදයේ දල්වුණු ලාම්පුවෙන් මට ඇයව පෙනුණා. ඇගේ මුහුණ හිසියෙන් සුදුමැලි වෙලා. ඇ අත්දෙක ඉදිරියට දිගු කළේ මගෙන් උදව් ඉල්ලාගෙන. මුළු ශරීරයම එහා මෙහා විසිවෙමින් ඇය ඉදිරියට ආවේ හරියට මත්පැන් බී වෙරිවුණු මිනිසෙක් වගේ. මං ඉදිරියට දුවලා මගේ දෑතෙන් සුළියාව බදා ගත්තා. නමුත් ඒ මොහොතේම ඇගේ දෙපා අප්‍රාණික වෙලා ඇය බිම ඇද වැටුණා. ඉවසන්න බැරි දඩ වේදනාවකින් පීඩා විඳින්නයක මෙන් ඇගේ මුළු ශරීරම ඇඟිලිණා. ඇගේ අත්පා වරින්වර නිගැස්සුණේ හරියට අපස්මාර රෝගියෙකුගේ වගේ.

මට මුලින් හිතුවේ ඇයට මාව හඳුනාගන්න බැරිවුණා කියලයි. මං පහත්වෙලා ඇය දෙසට මුහුණ දී කරදරී ඇය වේදනාවෙන් මරලකොත්ති දුන්නා. ඒ ශබ්දය මට ජීවිතේටම අමකක කරන්න බෑ.

"අනේ දෙවියනේ! හෙලන්! ඒ අර පටිය. තිත් වැටුණු පටිය!"

තවත් මොනවා හරි කියන්න ඇයට උවමනාව තිබුණා. ඇය දබර්හිල්ල දොස්තර රොයිලොට් ගේ කාමරය දෙසට දිගුකරලා

ඒක කියන්න තැන් කලා. නමුත් මිනිසුන් අත් පා නිගාස්සෙමින් මුළු ශරීරයම ගැහෙන්න පටන්ගන්නා. ඒ නිසා ඒ වචන කවිත් පිටවුණේ නැහැ.

මං බාප්පා අමතා කැගසමින් කාමරයෙන් එළියට දිව ආවා. ඔහුත් තම පිටකබය අඳිමින් කාමරයෙන් එළියට එමිනුයි හිටියේ. බාප්පා මගේ සොයුරිය ලහට එද්දී ඇයට සිහි තිබුණේ නැ. ඔහු ඇයට බරින්ඩි ටිකක් පෙව්වා. ගමේ වෛද්‍යවරයා කැඳවාගෙන එන්න කියලා වහාම පණිවුඩයක් යැව්වා. නමුත් එයින් පලක් වුණේ නැහැ. සිහි නැතිව හිටි ජුලියාගේ තත්ත්වය තවත් අසාධ්‍ය අතට හැරුණා. ඇය සිහි නොලබාම මියගියා. හෝමස් මහත්මයා මගේ සොයුරියගේ බෞද්ධ ආවිසානය සිදුවුණේ අන්න ඒ විධියටයි."

"මොහොතක් ඉන්න." හෝමස් කීය. "මේ සිවුරුහන් කිරීමේ හඬ ගැනත් ලෝභ යමකින් සිදුවූ අබිදය ගැනත් ඔබට හොඳටම විශ්වාසද? ඒ ගැන ඔබට දිවුරන්න පිළිවන්ද?"

"ජුලියාගේ හදිසි මරණ පරීක්ෂණයේදී මරණ පරීක්ෂකයා මගෙන් ඇහුවේ ඔය ටිකමයි. ඒ ආකාරයේ අබිද ඇතුළත් කියලා මගේ ලොකු විශ්වාසයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ වෙලාවේ පැවතුණු කුණාටුව නිසාත්, සුළඟෙන් ගෙයි තැන් තැන් වල ඇතිවූ අබිද නිසාත්, බාග වෙලාවට මට ඇහුණේ වෙනත් අබිදයක් වෙන්නත් පිළිවන්."

"ඔබේ සොයුරිය කාමරයෙන් එළියට එන විධියට හැඳ පැඳැඳ ගෙනද සිටියේ?"

"නැහැ. ඇය සැරසිලා හිටියේ ඇගේ රාත්‍රි ගවොමෙන්. ඇගේ දකුණු අතේ, දළච්චි, පසුව තිට් ගිය ගිනිකුරක කැබැල්ලක් යන වම් අතේ ගිනිපෙට්ටියක් තිබී අතට පසුව හමුවුණා."

"ඒකෙන් පෙනෙන්නේ අනතුරුදායක අබිදයක් ඇතුළතම ඇය ගිනිකුරක් දල්වලා පරීක්ෂා කර බැලූ බවයි. අන්න ඒ කරුණ වැදගත්. මරණ පරීක්ෂකවරයා ඒකෙන් ගත්ත කිරණය මොකක්ද?"

"ඔහු මේ මරණය ගැන, ඉතාම උනන්දුවෙන් කරුණු පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඊට ප්‍රධානම හේතුව වුණේ දොස්තර රොයිලොට් ගේ දරුණු ස්වභාවය ගැන අපේ ගම් ප්‍රදේශයේ ප්‍රචලිතව තිබීමයි. කොහොම වුණත් මරණය සිදුවුණු ආකාරය ඔහු සාක්ෂි දායක

හේතුවක් සොයාගන්න මරණපරීක්ෂකවරයාට බැරවුණා. ඇගේ කාමරයේ දොර ඇතුළතින් වසා තිබුණු බවත්, යකඩ පොලු සහිත ජනේල පරණ තාලේ ජනේල පියන් වලින් වසා තිබුණු බවත්, මගේ සාක්ෂි වලින් කනවුරු වුණා. මේ ජනේල පියන් හැමදාම රැව අමතක නොකර වසා දමනු ලැබූ ඒවා. ජූලියාගේ කාමරයේ බිත්ති වල සහ පොළොවේ බිඳී ගිය තැන් තිබේද කියල පරීක්ෂා කර බැලුවා. නමුත් ඒවායේ කිසිම අවුපාවුවක් හෝ පර්දක් නොමැති බවත්, හොඳින් ශක්තිමත් බවත් පෙනී ගියා. කාමරයෙන් එළියට දුම් යන කවුළුව හුඟක් පුළුල් එකක්. නමුත් ඒකත්, ඇතුළතින් යකඩ පොලු හතරකින් අවහිර කර තියෙන්නේ. ඒ නිසා මගේ සොයුරිය මිය යද්දී ඇය කාමරයේ සිටියේ කනිවම බව හොඳටම විශ්වාසයි. අනෙක ඇයට කුටාලයක් හෝ වෙනත් වඩනි-සාවක් කළ බවට, ශරීරයේ කිසිම සලකුණක් තිබුණේ නෑ."

"ශරීරයට විෂ ඇතුළත්කිරීමක් ඉහෙම සිදුවෙලාද කියල පරීක්ෂා කර බැලුවද?"

"වෛද්‍යවරු ඒ ගැනත් පරීක්ෂා කළා. නමුත් එයින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබුණේ නෑ."

"මේ අවාසනාවන්ත තෝනා මියගියේ කොහොම කියලද ඔබ හිතන්නේ?"

"මගේ විශ්වාසය නම්, ඇය මියගියේ දඩ හිතියකට පත්වීමෙන් හා එයින් සනායු පද්ධතියට ඇතිවූ කම්පනයෙන්. නමුත් ඇය මේ තරම් භයකට පත්වුණේ කොහොමද කියලා මට නම් හිතාගන්නවත් බෑ."

"මේ කියන දවසේ මේ වෙලාවේ අර අභිගුණ්ඩික මිනිස්සු වත්තේ නතර වෙලා තිටියද?"

"ඔව්. හැමදාකම එහේ ඒ මිනිස්සු කවුරු හරි වත්තේ ඉන්නවා."

"ඔබේ සොහොයුරිය කිව්වානේ තිත් වැටුණු පටියක් ගැන? මෙකෙන් ඔබ තේරුම් ගත්තේ මොකක්ද?"

"මට වෙලාවකට හිතලා තියෙනවා, මේක ඇය මරුවකල්ලෙන්, කටට ආ නිසා කිව් දෙයක් කියල. එහෙමත් නැත්නම් අර අභිගුණ්ඩික මිනිසුන් පාවිච්චි කරන පටියක් අවුත්තත් පුරුවත්, මවුන් හිසේ

පැමිණියා. මං මේ විධියට ආවේ ඔබේ ආධාරය හා උපදෙස් පතාගෙන."

"ඔබ බොහොම හදානාත්වික ලෙස කටයුතු කර තිබෙනවා. නමුත් ඔබ ඔක්කොම තොරතුරු මට කිව්වද?"

"ඔව්?"

"ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. ඔබ ඔක්කොම කිව්වේ නෑ. ඔබ ඔබේ බාප්පාට එරෙහිව කරුණු කියන්නේ නෑ නේද?"

"ඇයි ඔබ එහෙම කියන්නේ?"

තරුණියගේ හැට්ට අත් වැළමිට සිට පහළට කර පැහැති රේන්ද වලින් ලිහිල්ව නිම වී තිබිණ. ඇගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් ලෙස හෝමස්, එම රේන්ද සහිත කොටස ඉහළට තල්ලු කළේය. ඇගේ සුදු පැහැති මැණික් කටුව ප්‍රදේශයේ රතු පැහැති සලකුණු පහක් විය. ඒ මහපටුහිල්ල සහ අනෙක් ඇහිලි හතරකින් දඩ්ව කළ ග්‍රහණය නිසා ඇතිවූ ලකුණු බව හඳුනාගත හැකිවිය.

"ඔහු ඔබට සලකා තිබෙන්නේ බොහොම දරුණු විධියට."

කාන්තාවගේ මුහුණ රතු පැහැයට හැරිණි. ඇය ඉක්මනින්ම අතේ ඒ පෙදෙස ආවරණය කරගත්තාය.

"බාප්පා බොහොම සැරපරුෂ කෙනෙක්. වෙලාවකට ඔහුම දන්නේ නැහැ. තමන්ට තිබෙන ශක්තිය කොපමණද කියලා."

මිත්තසු පැවැතියේ දිගු නිහඬතාවයකි. දැනේ නිකට රඳවාගත් හෝමස්, ගිහි උදුනේ දල්වෙන ගිනි අතුරු දෙස බලාගෙන කල්පනා කළේය.

"මේක බොහොම ගැඹුරු ප්‍රශ්නයක්. මොනවා හරි පියවරක් ගන්න කලින් සොයා බැලිය යුතු කාරණය දහසකුත් එකක් තියෙනවා. ඒ වුණත් අපට මොහොතකටත් ප්‍රමාද වෙන්න හැටියක් නෑ. අපට අදම ස්ටෝන් මොරාන් වෙත එන්න පුළුවනි. එහෙම ආවොත් ඔබේ බාප්පාට තොදාහෙන්න, ඔබේ නිදනකාරිය පරීක්ෂා කර බලන්න පුළුවන්ද?"

"ආ . . . අද ඔහුම මොකක් හරි වැදගත් වැඩකට ලත්ඩත් නගරයට පැමිණෙන්න තියෙන බව කිව්වා. බොහොම වෙලාවට ඔහු මුර දවසම, ගෙදර, කොහිටින්න ඉඩ තියෙනවා. මං හිතන්නේ

ඔබේ වැඩ කටයුතුවලට බාධා වේන යමක් හිටින එකක් නැහැ. අපට දන් ගෘහ සේවිකාවක් ඉන්නවා. නමුත් ඇය හරි වයසයි. ඒ වගේම මෝඩයි. මට බොහොම පහසුවෙන්ම පුළුවන් ඇයව අයිතිකරල නියන්න."

"විසිෂ්ටයි. මේ ගමනට ඔබෙන් විරුද්ධත්වයක් නැහැ නේද වොට්සන්?"

"කිසිසේත් නැහැ."

"එහෙනම් අපි දෙදෙනාම එනවා. දන් ඔබ මොනවද කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, ස්ටෝනර් මෙහෙවිය?"

"මට නගරයෙන් කරගත යුතු වැඩ කිහිපයක් තිබෙනවා. ලන්ඩනයට ආව තිසා මං කැමතියි ඒවත් ඉවරයක් කරගෙන ආපහු යන්න. කොහොම වුණත් දවල් දොළහට මෙහෙත් යන දුම්රියෙන් මං ස්ටෝක් මොරාන් වෙත යනවා. ඔබ එහි එද්දී එහි සිටීමට කල්වේලා ඇතිව මං යන්නම්."

"එහෙනම් වැඩිය නැන්දෑවෙන්න කලින් අතුව බලාපොරොත්තු වෙන්න. මටත් තියෙනවා යෙදිය යුතු පොඩි කටයුත්තක්. ඔබ අප සමග උදේ ආහාරය ගන්න නවතීන්නෙ නැද්ද?"

"නැහැ. මං ඉක්මනින් යන්න ඕන. මගේ ප්‍රශ්න ඔක්කොම ඔබට කිව්වට පස්සේ මගේ හිතට ලොකු සැහැල්ලුවක් දනෙනවා. එහෙනම් සවස්වරුවේ මං ඔබව බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා."

"කරාට අවසන් කළ ස්ටෝනර් මෙහෙවිය කර වෙල් රෙදි කැබැල්ලෙන් හිස ආවරණය කරගෙන අපේ නිවසෙන් පිටවී ගියාය."

"මේ සිද්ධිය ගැන ඔබට මොකක්ද හිතෙන්නෙ වොට්සන්?" හෝම්ස් ඇසුවේ යළිත් භාන්සි පුටුවේ විවුපසට හේත්තු වෙමිනි.

"මට පෙනෙන හැටියට බොහොම දුෂ්ට ඒ වගේම බිහිසුණු කටයුත්තක් කමයි සිද්ධ වෙන්නේ."

"සැහෙන්න දුෂ්ට, සැහෙන්න බිහිසුණු වැඩක්."

"ඒ වුණත් මේ තරුණිය අපට කිව්වේ බිත්ති වල හෝ පොළොවේ කිසිම පරිද්දක් නැහැ කියල. ජනෙල් වලින් හෝ දුම්කටුරුවෙන් කිසිවෙකුට යන්න එන්නත් බැහැ. ඒ කතාව ඇත්ත නම්, ඇගේ මරුණිය සිදුවෙද්දී තරුණිය ඉන්න ඇත්තෙ තනියම."

"අර රැව ඇහෙන සිවුරුහන් හඬ සහ තරුණිය මරණසන්නව කියූ වචන ගැන මමට මොනවද හිතෙන්නේ?"

"මට මොකුත් හිතාගන්න බෑ."

"රාත්‍රියේ පමණක් අහන්න ලැබෙන සිවුරුහන් කිරීමේ ශබ්දය; දොස්තර සමඟ බොහොම හිතවත් අභිගුණධීක්ෂයන් වත්තේ රැඳී සිටීම; මේ කාරණය දෙක අප සැලකිල්ලට ගතයුත්තේ එකට බැඳුණු කාරණය හැටියටයි. ඇති දියණියගේ විවාහය වළක්වන්න දොස්තරට ලොකු උවමනාවක් ඇති බව හිතාගන්න පුළුවනි. එහෙම හිතන්න සාක්ෂි රැසක් තියෙනවා. ජූලියා ස්ටෝනර් මෙනෙවිය මරණ මොහොතේදී තිත් වැටුණු පටියක් ගැන කීවා. හෙලත් ස්ටෝනර්ට අහන්න ලැබුණා බර ලෝහමය දෙයක් නිසා ඇතිවුණු ශබ්දයක්. ඒක බාගවෙලාවට, අර යකඩ සොයිබ් සහිත ජනෙල් පියත් ආපසු වැහෙද්දී, සොයිබ් වල බර යකඩ කුරු අහනට වැටීම නිසා ඇතිවූ ශබ්දයක් වෙන්නත් පිළිවත්. මං හිතනවා අහිරහස විසඳීම සඳහා අප යන්න ඕනේ ඒ මාර්ගයේයි. ඒ පැත්තට අපව යොමු කරවන ආධාරණ හේතු තියෙනවා."

"නමුත් මෙතැනදී අර අභිගුණධීක්ෂයන් මොනවද කරල තියෙන්නේ."

"ඒක නම් මට හිතාගන්න අමාරුයි."

"මවුන් මේකට සම්බන්ධවුණා කියල මට නම් හිතෙන්නේ නෑ."

"මාත් හිතන්නේ එහෙමයි. අන්න ඒ කාරණාව නිසාම තමයි. අපි අදම ස්ටෝන් මොරාන්-වෙත පිටත්වෙලා යන්නේ. මට දනගන්න ඕන . . . . . යක්ක වැඩක් හේ මේක!"

මගේ මිත්‍රයාට එක්වරම කෑ ගැසුණේය. ඊට හේතු වූයේ, පා පහරකින් විවෘත පූජාක් මෙන් විසින්න කාමරයේ දොර මහත් ශබ්දයක් නංවමින් විවෘත වීමය.

දොරවුවේ අපට දකින්නට ලැබුණේ යෝධයෙකු මෙන් දවැන්න මිනිසෙකි. ඔහු හැඳ සිටියේ කුඹුරු වැඩ කරන ගොවියෙකුගේ ඇඳුමටත් වැදගත් වෘත්තියක යෙදෙන්නෙකුගේ ඇඳුමටත් අතරමැදි එකකි. ඔහුගේ අතේ ඒ මේ අත වනමින් තිබූ දඩයම් කසයක් විය.

ඔහුගේ උස කොපමණ වුවාද කිවහොත්, ඔහුගේ හිස්වැස්මේ මුදුන අපේ උච්චස්සේ වැදෙන සැටි මම දුටුවෙමි. උච්චස්සේ ඉඩකඩ සම්පූර්ණයෙන්ම, ඔහුගේ තරුකරු සිරුරෙන් ඇහිරී ගියේය. මේ අමුත්තාගේ මුහුණ සෑම තැනකම රැළි වැටී තිබූ අතර අවිචන් පිළිස්සීම නිසා කහපැහැයකට හැරී තිබිණි. ඔහුගේ කුරිරු, බිහිසුණු බව පැහැදිලිවම පැවසෙන, කෙටි උල් නාසකත් හිරිණු කහපැහැති දෙනෙකුත් ඔහුට තිබිණ.

"තවුසෙල දෙන්නගෙන් කොයි එකාද හෝමස් කියන්න?"

"මහත්මයා, ඒ මගේ නම . . . මගෙන් මොනවද ඔබට කෙරෙන්න උටමනා?" මගේ මිත්‍රයා ඇසුවේ යාන්ත ස්වරයෙනි.

"මම තමයි ස්ටෝක් මොරාන් හි දොස්තර ග්‍රයිම්ස්බරෝයිලොටි."

"හැබැවම? දොස්තර මහත්මයා, කරුණාකරල ඔහෙත් වාඩි වෙන්න."

"වාඩිවීමෙන් මට ඇති වැඩක් නෑ. මගේ ඥාති දියණිය මෙහේ ඇවිත් ගිහින් තියෙනවා. මට පුළුවන් වුණා ඒ බව යොයාගන්න. ඒකි මොනවද තවුසෙට කිව්වෝ?"

"මේක සිත සෘතුට නොවුණව, මේ කාලෙ හරිම ශීතලයි තිව්වා." හෝමස් පිළිතුරු දුන්නේය.

"මොනවද මිනිහෝ ඒකි කිව්වෝ? ඒකයි මං ඇහුවේ!" කෝපාවිෂ්ඨ වූ අමුත්තා හිඟුරුවේය.

"කොව්වර සිතල වුණත් කතා වැට්ටොත් නම් පලදාව සරුයිලු" හෝමස් පිළිතුරු දුන්නේ කිසිම ආණ්ඩුකාර නැතිවයි.

"හං උඹ මාව ගණන් ගන්නේ නෑ එහෙනම්?" අමුත්තා කීවේ පියවරක් ඉදිරියට තබා දඩයම් කියය ලෙවෙමිනි.

"ඒයි තක්කඩියා. මං දන්නවා උඹ කවුද කියලා. මං උඹ ගැන මට කලින් අහල තියෙනවා. උඹ තමයි අනුන්ගේ වැඩ වලට ඇහිලි ගහන හෝමස්."

මගේ මිත්‍රයා කොත් හඬලා සිනාසුණේය.

"තමන්ට අයිති තැනි වැඩට හොස්ස දාන පොලිස්කාරයා හෝමස්."

මගේ මිත්‍රයාගේ හිතාව තවත් වැඩිවිය.

"මහා ලොක්කෙක්, පණ්ඩිතයෙක් කියල හිතාගෙන ඉන්න හෝමස්."

"මගේගේ සාකච්ඡාව හරිම විනෝද පනකයි." මගේ මිත්‍රයා තව තවත් සිතාසෙමින් කීවේය. "ඒත් මගේ මනසට මය දොරත් වහගෙන යන්න. ඒ මොකද මය පැත්තෙන් හමා එන වාතය හරි අපිරිසිදුයි."

"මට කියන්න තියෙන දේවල් ඔක්කොම කියල මියක් ම- මෙතනින් යන්නෙ නෑ. තේරුණද? හොඳට මතක තියාගන්නවා. මගේ වැඩවලට ඇඟිලි ගහන්න එන්න එපා. ස්ටෝනර් මෙනෙවිය ආවේ මෙහාට බව මම දන්නවා. මට පුළුවන් වුණ ඒක හොයාගන්න. මගේ කේන්ති අවුස්සා ගත්තොත් ම- බොහොම දරුණු මිනිසෙක්. මේ බලනවා."

හිනි උදුන වෙතට පා තැබූ ඔහු, හිනි අතුරු ඇල්ලීමට ගන්නා බර යකඩ අඩුව අතට ගත්තේය. මිළහට ඔහුගේ යෝධ දුම්රු පැහැති දෑකෙන් එය චක්‍රාකාර වනසේ නමා දමීම්ය.

"මට අනුවන්න එපා! අන්න ඒක මතක තියාගන්නවා" පැවසූ අමුත්තා, නැමු අඩුව හිනි උදුනට විසිකොට කාමරයෙන් පිටවීය.

"බොහොම මිත්‍රශීලී කෙනෙක් වගෙයි පෙනෙන්නේ." හෝමස් පැවසුවේ සිතාසෙමිනි. "මිනිහ තරම් යෝධ ශරීරයක් නම් මට නැහැ. නමුත් ඔහු තවත් ටික වෙලාවක් හිටියා නම්, මට පෙන්වන්න තිබුණා ගත්තියෙන් මම ඔහුට වඩා ඒ තරම්ම දුර්වල නැති බව." එසේ කී හෝමස් එක්වරම බලයක් යොදා, හිනි අතුරු අල්ලන අඩුව කළින් තිබූ ආකාරයටම දිගහැරීයේය.

"මිනිහා මාව බාල්දු කරල කරාකළා නේ, මම පොලිසියට සම්බන්ධ කෙනෙක් කියල. ඒ අපහාසය තමයි වොට්සන් මට ඉවසන්නම බැර. ඔහුගේ මේ පැමිණීමත් හැසිරීමත් නිසා, මේ පරීක්ෂණය කොහොම හරි කළ යුතුමයි කියලා මට ලැබෙනවා අමුතු උදෙසාගෙන්. ස්ටෝනර් මෙනෙවිය මෙහේ ආ බව අර මැරවරයාට දනගන්න ලැබුණු එක ඇයට ලොකු අවාසියක්. ම- විශ්වාස කරනවා ඇය ඒකෙන් තවත් වඩා හිංසා වලට ගොදුරු

Reading Purpose Only. Not For Print.

239. "මගේ කේන්ඩ් අඩුක්කා ගත්තොත් මං බොහොම දරුණු
මිනිසෙක්."

පුළුවන් මහත්වරුන්ට තේරුම් ගන්න පුළුවන් භාෂාවක් ඒකයි. ඊට අමතරව දත්බුරුසුවකුත් සාක්ෂාවට දමා ගත්තොත් ප්‍රමාණවත් වේවි."

පමාවකින් තොරව අපි වෝට්ටු දුම්රිය පොළෙන්, ලෙදර්හෙඩ් බලා යන දුම්රියකට නැඟණෙමු. එතැනදී දුම්රියෙන් බැස, කුලීරියකින් ගමන් ඇරඹුවෙමු. සරේ ප්‍රාන්තයේ තෙත්කඳු පටු මංචාවක් හරහා සැකපුම් හතරක හෝ පහක දුරක් අපට ගමන් කිරීමට සිදුවිය. තෙත් සහිත පොළොවෙන් නිකුත් වූ නැඹුම් වාතයත් සමඟම, ගස්වැල්, අතුරිකිලි වලින් ලා කොළ පැහැති දළ දම්මට පටන්ගෙන තිබිණි. දිප්තිමත්ව හිරු පායා තිබූ එදින මගේ තෙතම දිස්වූයේ මේ මතරම් දර්ශනයයි. අප පරීක්ෂණයේ යෙදී සිටින බිහිසුණු සිදුවීම හා මේ පරිසරයේ ඇත්තේ මොන තරම් වෙනසක්ද?

මගේ මිත්‍රයා අඛණ්ඩයෙන් ඉදිරිපසම අසුනේ වාඩිවී සිටියේය. මුහුණ සම්පූර්ණයෙන්ම ආවරණය වන සේ හිස්වැස්ම පහත දමා ගෙන, ඔහු ගැඹුරු කල්පනාවක වෙළී නුත්තේය. එහෙත් ඔහු එක්වරම නිගැස්සී එම දකුණින් අවදිවිය. මගේ උරහිසට තවදුරු කළ හෝමස් පාරි තණබිම් වලට ඉහළින් ඇති යමක් මට පෙන්වා දුන්නේය.

"අර බලන්න."

විශාල වෘක්ෂයක්ගෙන් සැදුම් ලත් උද්‍යානයක් විය. එය හරහා විහිදුණු බෑවුම් හා වංගු සහිත පාරක් අපි දුටුවෙමු. ගස්වල අතු අතරින් ඉතාම පෙරාණික අළු පැහැති මන්දිරයක් දක්නට ලැබිණ.

"අර ස්ටෝක් මොරාන්ද?" හෝමස් ඇසීය.

"ඔව් මහත්මයා. මය නියෝජ්‍යා දොස්තර ග්‍රයිම්ස්බ් රොයිලොව් ගේ ගෙදර." රියැදුරා පිළිතුරු දුන්නේය.

"අර අනෙක් ඇත්තෙන් ගොඩනැගිලි වගයක් තියෙනව් හේ. අප යන්නේ එතැනට." හෝමස් කීවේය.

"ඒක තමයි ගම්මානය. රියැදුරා කීවේ මඳක් වම්පසට වන්නට, ඇතින් තිබූ නිවාස රැසක් පෙන්වමිනි.

"නමුත් ඔබට මින කරන්නේ අර ගෙදරට යන්න නම්, මෙතැනින් බැහැලා, අනන්ත නියෙන කඩුල්ලට නැගලා එහා පැත්තට යන්න. එතැන සිට වැටිලා තියෙන අඩිපාර තියෙන්නේ කුඹුරු මැදින්. ඒකෙන් යන එක කිව්වයි. අර තෝනා කෙනෙක් ඇවිදගෙන යන්නේ ඒ අඩිපාරෙ තමයි."

"ඒ තෝනා මං හිතන්නේ ස්ටෝනර් මෙනෙවිය." හෝමස් මව කොඳුරා කීවිය.

"ඔව්, මට හිතෙන්නේ ඔබ කියූ පිටියට යන එක වඩා හොඳයි." ඔහු රියැදුරා අමතා කීවිය.

අපි අස්වැස්සකරුවන් බැඳුම් මුදල් ගෙවීම. එය ආපසු ලෙදර්හෙඩ් බ්ලා ගමන් ඇරඹුවේය.

"හොඳ වෙලාවට මං ඒ පිටියේ අඟසක් ඔහුට දුන්නේ." හෝමස් කීවේ එහා වත්තට යෑම සඳහා වූ උස් කඩුල්ල මතට තබමිනි. ඒ මිනිස් හිතාපි අපි මෙතෙක් ඇවිත් තියෙන්නේ ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පියෝ හැටියට හරි වෙනත් රාජකාරියකට කියලා. ඔහු අපට හානිදායක ස්වභාවික කාරාමයක් සෑදෙන්න තියෙන ඉඩකඩ තියත් නැතිවෙනවා.

"සුභ සන්ධ්‍යාවක් ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. ඔන්න අපි කාරොන්ට් වුණු හැටියටම ඔබ හමුවෙන්න ආවා."

උදාසන අප හමුවීමට ආ තරුණිය දත් අප පිළිගත්තේ සන්තෝෂය උතුරා ගිය මුහුණකිනි.

"ඔබ එතෙක් මං හිටියේ හරිම භොඉවසිල්ලෙන් මහත්මිය."

ඇය පැවසුවේ අතටඅත දී අප පිළිගනිමිනි.

"හැමදෙයක්ම සාර්ථක අයුරින් සිදුවුණා. දොස්තර රොයිලොව් ලන්ඩන් නගරයට ගියාලු. හැන්දෑවෙන්න කලින් ඔහු ආපහු ඒව් කියල හිතන්න අපාරයි."

"දොස්තර මහත්මිය දැන හඳුනා ගැනීමේ වාසනාව අපටත් උදාවුණා ස්ටෝනර් මෙනෙවිය." පැවසු හෝමස් අප මුහුණදුන් සම්පූර්ණ අත්දැකීම විස්තර කළේය. එය අපා සිටි හෙලන් ස්ටෝනර් ගේ නියෙන් සුදුමැලි වුවාය.

"දෙයියන්ට ඔප්පු වෙව්වාටෝ! ඔහු එතෙක්ම මා පසුපස ඇවිත්?"

243. අපි අත්ව කරන්නයෙන් බැස මුදල් ගෙවමු.

"ඒ වගෙයි පෙනෙන්නේ."

"ඔහු හරිම කෙරාටිකයෙක්. ඔහුගෙන් බේරිලා ඉන්නෙ කොහොමද කියල මට නම් හේරෙන්නෙ නැහැ. ආපහු ආවම බාප්පා මට මොනවා කියාවිද මම දන්නෙ නැ."

"ඔහුට බොහොම ප්‍රවේසම් වෙන්න සිදුවේවි. ඔහුට පෙනේවි ඔහුට වඩා කෙරාටික මිනිස්සු, ඔහුගේ වැඩ ගැන සොදිසි කරන්න එන බව. අද රැට ඔහුට අහුනොව් බේරෙන්න, ඔබ ඔබේ කාමරය ඇතුළෙන් යතුරු දමාගන්න. ඔහුගේ පිළිවෙළ බොහොම දරුණු නම්, අපි ඔබව හැරේවල ඔබේ පුංචි අම්මා ළඟට එක්ක යන්නම්. දන් ඉතින් අපට ඉතිරි වෙලා තියෙන කාලයෙන් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ගන්න ඕන. ඒ නිසා කුරුණාකරල අප සොදිසි කළ යුතු කාමර වෙත අපව එක්ක යන්න."

රොයිලොට් වාසභවනය බොහෝ පැයක, ගල් වලින් තැනු මතදිරයක් විය. ගල්බිත්ති වල හතු සහ පුස් වර්ග වැඩි දුර්වර්ණ වී තිබිණි. කකුළුවෙකුගේ චක්‍රාකාර අඩු දෙකක් මෙන් පිහිටි අංශ දෙකකින් නිවසේ ඉදිරිපස නිම විය. මෙයින් එක් අංශයක ජනේල වල වීදුරු කැඩීගොස් තිබූ නිසා ඒවා ලෑලි වලින් ආවරණය කොට තිබිණි. අනෙක් අංශයේ වහළ කැඩී ඇතුළට පහන් වී තිබුණේ, ගරා වැටීමේ ලක්ෂණ මැනැවින් පෙන්වමිනි. මැදුරේ මධ්‍යම කොටස වඩාත් හොඳ තත්ත්වයක තිබූ අතර දකුණු පැත්තේ වූයේ මැනකදී ගොඩ නංවන ලද කොටසකි. එහි ජනේල වල තිර ආවරණ තිබූ අතර, දුම් කවුළු වලින් නිල්පැහැති දුම්ගුළි නිකුත් විය. පවුලේ අය ජීවත්වූයේ එහි බව එයින් අපට සිතාගත හැකි විය.

බිත්තිය කෙළවර පලංචියක් සාදා තිබූ අතර, බිත්තියේ කොටසක් ද කඩාදමා තිබූ සැටි අපි දුටුවෙමු. කෙසේ වෙතත් අප එහි යන වෙලාවේ, පෙදරේවත් හෝ වෙනත් කාර්මිකයන් වැඩෙහි යෙදී සිටිනු අපට දක්නට නොලැබිණි. කාමර වල ජනේල විවෘත වූයේ, තණකොළ වවා තිබූ මිදුලකටයි. එය තණකොළ පිළිවෙළට කපා, අලංකාරව තබා ගත් මිදුලක් නොවීය. එහි පොළොව හෝමස්ගේ දඩ පරික්ෂාවට ලක්විය.

"මෙන්න මේ කාමරය මං හිතන කුටියට ඔබ කලින් තිදාගත් කාමරය. අරක ඔබේ සොහොයුරියගේ කාමරය. අත්තිම එක දොස්තර රොයිලොට් ගේ කාමරය හරිද?"

"හරියටම හරි. නමුත් දන් මං තිදාගන්නේ මැදින් තිබෙන කාමරයේ."

"මං හිතන්නේ ඒ අර අලුත්වැඩියා කටයුතු අවසන් වෙත තුරු . . . . නමුත් මට නම් පෙනෙන්නේ තැනැ අර බිත්තියට මොකක් හරි අලුත්වැඩියාවක් අවශ්‍යයි කියලා."

"මොකුත් අවශ්‍යතාවයක් තිබුණොත් හැර හෝමිස් මහත්මයා, මං හිතන්නේ නම් ඒක මං තිදාගනිපු කාමරය වෙනස් කරන්න කිව් තිදහසට කරුණක්."

"අහා! ඒකෙන්ම අපට යමක් පැහැදිලි වෙයි. දන් මේ ගොඩනැගිල්ලේ අනෙක් පැත්තේ තියෙන්නේ දිග බරාදයක්. කාමර තුනේම දොරවල් විවෘත වෙන්නේ ඒකටයි. ඒ පැත්තටත් ජනෙල් තියෙනව නේද?"

"ඔව්. බොහොම කුඩා ඒවා. කිසිකෙනෙකුට ඒවායින් ඊ-ගන්න අමාරුයි."

"ඔබ දෙදෙනාම රාත්‍රියට දොරවල් ඇතුළතින් යතුරු දමා වසාගන්නවා. ඒ නිසා ඒ පැත්තෙන් කාමරවලට ඇතුළුවෙන්න ක්‍රමයක් නෑ. ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. දන් ඔබට කරුණකර ඔබේ කාමරයට යන්න පුළුවන්ද? ගිහින් එහි ජනෙලය සම්පූර්ණයෙන් වසාගන්න."

ඇය තම කාමරයට ගොස් ජනෙලය සම්පූර්ණයෙන්ම වසා ගත්තාය. ජනෙලය හොඳින් පරීක්ෂා කළ හෝමිස්, එය විවෘත කිරීමට දඩි උත්සාහයක් දරුවේය. ඊළඟත් එය අසාර්ථක විය. ජනෙලය වැසු පසු පිහිනලයක් යැවිය හැකි තරම් විවරයක්වත් ඉතිරිව නොතිබිණි. මීළඟට තම උත්තල කාවය අතට ගත් හෝමිස් ජනෙල් පියත් සවිකර තිබූ සරහේරු හා අගුළු හොඳින් පරීක්ෂා කළේය. ඒ සියල්ල වාත්තු යකඩෙන් තනා, නිසිලෙස සීමාසහිතව පාවද්දා තිබිණි. එමෙන්ම ඒවා ගස්කිමක් බව ද පැහැදිලි විය.

"හම් හෝමිස් කීවේ නිකුට කසමිනි. "මේ දෙවල් මිදට වෙන්න ඇති කියල මං හිතාගෙන හිටි විටිය වැට්ටුවෙයි දන් පෙනෙන්නේ." <http://sherlockholmesinvestigations.blogspot.com>

නිදන කාමර තුනේම දොරවල්-සිව්‍යාවක් සුදු හුණු ආලේප කර තිබූ බරාදයකටයි. හෙලන් ස්ටෝනර් මෙනෙවිය මුලින් පාවිච්චි කළ තුනවැනි කාමරය පරීක්ෂා කිරීම හෝමස් ප්‍රතික්ෂේප කළේය. එහෙයින් අපි කෙළින්ම, ඇය දන් නිදාහැනීම සඳහා යොදා ගත් දෙවැනි කාමරයට පිවිසියෙමු. අවාසනාවන්ත පුලියා ස්ටෝනර් බේදජනක ඉරණමකට ගොදුරු වූයේ මෙතැනයි.

එය ඉතා ප්‍රසන්න කුඩා කාමරයක් විය. එහි සිව්ලිම තරමක් පහත වූ නමුත් පැරණි ගම්බද නිවාස වල-පිළිවෙලට විශාල ගිනි උදුනක් විය. කාමරයේ එක මුල්ලක ලාවිටු සහිත දුඹුරුපාට අල්මාරියකි. තවත් මුල්ලක තිබුණේ සුදු පැහැති ඇඳ ඇතිරිල්ලකින් ආවරණය කොට තිබූ ඇඳයි. ජනෙලයට වම්පසින් කණ්ණාඩි මේසයක් විය. කාමරයේ පොළොව වසා තිබූ හතරැස් බුහුබුරුණු කැබැල්ලක් සහ වේවැල් පුටු දෙකක් ද එහි විය. කාමරයේ තිබූ ගෘහ භාණ්ඩ වූයේ එපමණකි. බිත්ති හා පොළොව ආවරණය කිරීමට යොදා තිබූ ඕක් ලෑල්ලුල්ලන් විසින් ආහාරයට ගෙන විනාශයට පත්කර තිබිණි. මේවා සතවර්ෂ කිහිපයක් පැරණි ඒවා විය යුතුය. වේවැල්පුටුව කාමරයේ කෙළවරකට ඇදගත් හෝමස්, එහි හිඳගත්තේය. අනතුරුව ඔහු සෑම බිත්තියකම ඉහළ සිට පහළටත්, කාමරය පුරා බිත්ති සියල්ලමත් නිහඬව පරීක්ෂාවට ලක් කළේය. අනතුරුව සිව්ලිමේ සෑම තැනක්ම සියුම් ලෙස සොදිසි කළේ සිසිදු තැනක් මග-නොහැරෙන අයුරිනි.

"මේ ලනුව ඇඳල සිනුව, නාද කළාම, කොහේ තියෙන සිනුවද වදින්නේ?"

හෝමස් ඇසුවේ, ඇඳ අසලම බිත්තියෙන් පහළට එල්ලී තිබුණු ගතකම් සිහු ලනුව පෙන්වමිනි. එම ලනුවේ ලිහිහිය කෙළවර ඇත්තෙන්ම තිබුණේ ඇඳේ කොට්ටය මතයි.

"ලනුව සම්බන්ධ වෙන්නේ ප්‍රධාන ගෘහසේවිකාවගේ කාමරයට."

"ලනුව නම් ගෙදර අතින් ඒවාට වඩා අලුත් වගෙයි?"

"ඔව්. ලනුව සම්බරලා අවුරුදු කිහිපයකට වඩා ගතවුණේ නැහැ."

"මං හිතන්නෙ ඔබේ සොයුරිය අල්ලා හිටින්න ඇති සිතුවමක් සවිකරන්න කියල?"

"නැහැ. නැහැ. ඇය ඒක පාවිච්චි කළ බවක් මට කවදාවත් අහන්න ලැබිල නැහැ. හැමදාමත් අපේ වැඩකටයුතු අපිම කරගත්තා."

"ඇත්තෙන්ම මේ වගේ සිතුවු නාද කිරීමේ ලනුවක් කොහොමටත් අතවශ්‍ය බවයි මට තමි පෙනෙන්නෙ. මට සමාවෙන්න. මේ පොළොව වඩාත් හොඳින් සොදිසි කරන්න, මට මිනිස්සු කිහිපයක් ගස කරන්න පිටුවෙව්."

මුනිත් අතට බිම දිගාවුණු හොඳින් කාරිය අතට ගෙන, පොළොව තැනීමට යෙදු ලැලි අතර වූ සිසුම් හිඩැස් පරිත්තා කළේය. මිළඟට ඇඳ වෙන ගිය ඔහු ඒ දෙස ඇසිපිය නොහෙළා බලා සිට, ඇඳ අසල බිත්තිය ද සොදිසියට ලක් කළේය. අනතුරුව සිතුව සඳහා වූ ලනුවෙන් අල්ලාගත් හොඳින් එය එක්වරම පහළට ඇද්දේය.

"කෝ? මේක සිතුවකට හම්බන්ධ කරල නැහැනෙ?"

"ඇයි සිතුව නාද වෙන්නෙ නැද්ද?"

"නැහැ. සිතුවකට නියා, මේක සිතුවට ඇදෙන කම්බියකට වත් හම්බන්ධ කරල නැහැ. මේක බොහොම සිත්ගන්නා සුදු කරුණක්. ඔබට පෙනෙනවා නේද ලනුව, අර හුළං කවුරුව සඳහා වූ විවරයට මඳක් උඩින් තිබෙන කොස්කට ගැටගහලා තියෙන හැටි."

"මේක මහ විකාරයක් නේ. මං ඒ බවක් මිට කලින් දකි තිබුණේ නැහැ."

"හරිම පුදුමාකාරයි" හොඳින් කීව යළිත් වරක් ලනුව අදිමිනි.

"මේ කාමරය සම්බන්ධයෙන් මට පෙනී ගිය හරිම අසාමාන්‍ය කරුණු ගණනාවක් තියෙනවා. බලන්න මේ කාමරයට මේ විට්ටේ හුළං කවුරුවක් නැති පෙදරේරුවා මොන තරම් මෝඩයෙක්ද හියලා හුළං කවුරුවෙන් සම්බන්ධ වෙන්නේ ඒ කාමරය සහ මේ කාමරය. ඒ මහන්සියම වෙලා ඔහුට තිබුණේ ඒ හුළං කවුරුව, මේ කාමරය, ගෙයින් එළියට සම්බන්ධ වන සේ තබන්න. එහෙම නො හැකි එළියෙන් පිරිසිදු වාතය හේ ඇතුළට ලැබෙනවා."

"මය වැඩි නම් මේ සහකාරයෙකු කළ හැකිවත් නම්."

"ඒ කියන්නේ අර සිනුවක් සඳහා කියල ලත්තුවක් සවි කළ අවස්ථාවලමද?" හෝමිස් ඇසුවේය.

"ඔව්. ඒ කාලෙ මග විටියේ සුළු සුළු වෙනස් කම් හුඟක් කළා."

"ඒවා බොහොම පුද්ගලාකාර වෙනස්කම් බවයි පෙනෙන්නේ. සිනුවකට කවදාවත් සම්බන්ධ නොකළ සිනු ලත්තුවක්. කාමරයට සුළං ගෙනෙන්න බැරි සුළං කවුළුවක්. ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. ඔබෙන් අවසර ලැබෙනවා නම් දන් මං කැමැතියි දොස්තර මහත්මයාගේ කාමරය පරීක්ෂා කරල බලන්න."

දොස්තර ග්‍රයිම්ස්බ්-රොයිලොව් ගේ කාමරය, ඔහුගේ ආති දියණියගේ කාමරයට වඩා ප්‍රමාණයෙන් විශාල විය. එහෙත් එහි ද ගහන භාණ්ඩ තිබුණේ ඉතා ස්වල්ප වශයෙනි. හකුලා තැබිය හැකි ඇඳක්, පොත්පත් අඩංගු පොත් රාක්කයක්, බිත්තියට හෝන්තු කළ ලෑලි පුවුවක්, රවුම් මේසයක් සහ විශාල වානේ අල්මාරියක් ද ගහනභාණ්ඩ අතර විය. හෝමිස් එකින් එකට ඇවිද යමින් ඒවා දැඩි පරීක්ෂාවකට ලක් කළේය.

"මේක ඇතුළෙ තියෙන්නෙ මොනවද?" හෝමිස් ඇසුවේ වානේ අල්මාරියට තට්ටු කරමිනි.

"බාජපගෙ ව්‍යාපාරික ලියකියවිලි"

"ආ ඔබ එහෙනම් මේක ඇතුළෙ තියෙන්නෙ මොනවද කියල, දකල තියෙනවා?"

"ඔව්. අවුරුදු ගණනාවකට කලින් එකම එක් වතාවක් මං මග අල්මාරියෙ ඇතුළ දකල තියෙනවා. ඔක ලියකියවිලි වලින් පිරි තිබුණා මට මතකයි."

"මේක ඇතුළෙ බළලෙක් එහෙම පදිංචි වෙලා තැද්ද?"

"නැහැ! ඔබට මහ පුද්ගලාකාර අදහසක් නේ පහළවුණේ"

"ඒ වුණත් සලකන්න මේ දිනා!" හෝමිස් අල්මාරියේ උඩම තට්ටුවෙන් අතට ගත්තේ කිරි පුරවා තිබූ පිරිසියකි.

"මේ ගෙදර බළලෙක් නම් අපි ඇතිකරන්නේ නැහැ. ඒ වුණත් විවාචෙකු සහ බැඳුන් වඳුරෙකු නම් ඉන්නවා."

"ආ ඔව් ඒක හරි. විවාචත් කොටියෙකු වගේ බළල් වර්ගයට අයත් සතෙක් නේ. ඒ වුණත් කිරි පිරිසියකින් උගේ බඩහින්න

සංසිද්ධවන්න පුළුවන්ද කියල මං දන්නේ නෑ. කොහොම වුණත් සැක හැර පැහැදිලිව මා දකින්න යුතු කාරණයක් තිබෙනවා.”

එසේ කියූ හෝමස් ලැලි පුටුවේ ඉදිරියෙන් බිම ඇණ තබාගෙන හිඳ ගත්තේය. කාටය අතටගත් ඔහු අයුත් හැනීම සඳහා වූ ලැලි කැබැල්ල හොඳින් පරීක්ෂා කළේය.

“කොහොම ස්තූතියි. මට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය මම බලාගන්නා” හෝමස් කීවේ කාටය තම සාක්ෂ්‍යවේ දමා ගනිමිනි.

“ඔහෝ! මේ මොකක්ද? කොහොම සිත් ඇදගන්නා සුදු යමක් වගෙයි.”

ඔහුගේ අවධානය යොමු වී තිබුණේ ඇඳුමක දකින්නට ලැබුණු යම් දෙයක් වෙතයි. ඒ කුඩා කසයකි. එහි පිහිත් කෙළවර තොණ්ඩුවක් සෑදෙන සේ ආපසු නමා ගැටගසා තිබිණි.

“වොට්සන් ඔබට හිතෙන්නේ මේක මොකක් කියලද?”

“මේක සාමාන්‍ය කසයක් නම් නමයි. ඒ වුණත් ඒක කෙළවරේ තොණ්ඩුවක් හදල තියෙන්නේ ඇයි කියල මට හිතාගන්න බැහැ.”

“එවැන්නක් සාදා තිබීම නම් හරිම අසාමාන්‍යයයි. එහෙම තේද? අතේ දෙවියනේ! මොන තරම් කුරිරු ලෝකයක්ද? බුද්ධිමත් චිකිත්සක් තමන්ගේ මොළය අපරාධ වලට යෙදවීමට ක්ෂාරත්වයේ කෙළවරක් නෑ. සැහීමකට පත්වෙන්න පුළුවන් තරම් දෙවල් මට දකින්න ලැබුණා. ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. ඔබෙන් අවසර ලැබෙනවා නම් දන් මං කැමතියි මිදුලට යන්න.”

මෙම පරීක්ෂාවෙන් පසු හෝමස්ගේ මුහුණේ පළවූ හැනීම මා මට පෙර කිසි දිනෙක දක නෑක. හිසගය හා ක්ෂාරත්වය දක ඒ නිසා සිත් කම්පාවට පත් ලකුණුයි හෝමස්ගේ මුහුණෙන් ප්‍රකාශ වුණේ.

අපි මිදුලේ ඉහළ පහළ කිහිපවිටක්ම ඇවිදෙමු එතෙක් නිහඬව කල්පනා කළ වගේ ඕක්‍රයාගේ සිතුවිලිදාමය බිඳිමට, ස්ටෝනර් මෙනෙවියගේ හෝ මගේ කැමැත්තක් නොතිබිණි. අවසානයේ ඔහුම එයින් අවදිවිය.

“ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. මං ඔබට කිවයුතු කාරණයක් තිබෙනවා. එනම් මං දන් ඔබට දෙන අවවාද ඒ හැටියෙන්ම අකුරටම පිළිපැදිය යුතුයි. ඒක අත්‍යවශ්‍යයි.”

"සත්තකීන්ම ඔව්. මං ඒවා ඔබ කියන ආකාරයකට පිළිපදින්නම්."

"මේ කාරණය බොහොම බැරෑරුම් එකක්. පසුබට වෙන්න අවස්ථාවක් නෑ. ඔබේ ජීවිතය රැදී තිබෙන්නේ මම මේ දෙන උපදෙස් හරිහැටි පිළිපදිනවාද නැද්ද කියන එක මතයි."

"මං ඔබට සහතික වෙන්නම් මහත්මයා. ඔබ කියන හැටියකටම මං කරන්නම්."

"පළමුවෙනි කරුණ මේක. මගේ මිත්‍රයාත් මමත් අද රාත්‍රිය ගතකළ යුත්තේ ඔබේ කාමරය තුළයි."

ස්වෝතර් මෙනෙවිස සහ මම අතිශයින් විස්මයට පත්වී ඔහු දෙස බැලුවෙමු.

"ඔව්. ඒක ඒ විධියටම සිදුවිය යුතුයි. අහගෙන ඉන්න. මං ඔබට හැම දෙයක්ම විස්තර කරන්නම්. පාරේ අර පැත්තට වෙන්න තාත්තායමක් තියෙනවා හේද?"

"ඔව්. ක්‍රමයෙන් ඉන් තාත්තායම."

"බොහොම හොඳයි. එතැන සිට බැලූවාම ඔබේ ජනේලය හොඳින් පෙනෙනවාද?"

"ඇත්තෙන්ම ඔව්."

"ඔබේ බාප්පා නගරයේ ඉඳල ආහසන ආවම, හිස කකියනවා කියලා ඔබ කාමරය ඇතුළෙමු රැදී ඉන්න. ඊළඟට හොඳට කල්පනාවෙන් ඉඳලා, බාප්පා නිදාගන්න ඇඳට ගියාම, ඔබේ ජනේලයේ පියන අරින්න. ඊට පසු අපිට සංඥාවක් ලෙස ඔබේ ලාම්පුව ජනේල් පසිය උඩින් කියන්න. ඊළඟට ඔබට රාත්‍රියට උවමනා වෙන්න ඉඩතියෙන හැමදෙයක්ම අරගෙන, නිශ්ශබ්දවම ඔබ කලින් පදිංචිව සිටි කාමරයට යන්න. ඒකෙ සමහර අලුත්වැඩියා කටයුතු තිබුණත්, අදට ඔබට රාත්‍රිය ගතකිරීමට හැකි තත්ත්වයක් එහි තිබේවි කියලා මං විශ්වාස කරනවා."

"ඔව්. ඔව්. ඒකෙ අපහසුවක් නෑ."

"හොඳයි. ඉතිරි වැඩකටයුතු හැම එකක්ම අපි බලාගන්නම්."

"මොනවද ඔබ කාමරයේ බලාගෙන ඉන්නේ?"

251. "දෙවියන්ගේ නාමයෙන් කියන්න. මගේ සොයුරිය මිය ගියේ කොහොමද?"

"අපි ඔබේ සාමයේ රාත්‍රිය ගතකරුවා. ඔබේ සිහි කැලැකීමක් ඇති කළ යඛ්‍යය කුමක්ද කියලා නොයන්නයි අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ."

"හොමස් මහත්මයා. මට විශ්වාසයි, මේ හැමදෙයක්ම ඔබ දනටමත් තේරුම් අරගෙන කියලා." ස්ටෝනර් මෙනෙවිය පැවසුවේ මගේ මිත්‍රයාගේ කබා අතෙන් අල්ලා ගනිමිනි.

"බාගවෙලාවට එහෙම වෙන්නත් පුළුවනි."

"එහෙනම් දෙවියන්ගේ නාමයෙන් කියන්න මගේ සොයුරිය මියගියේ කොහොමද?"

"ඒක කියන්න කලින් ඊට අදාළ පැහැදිලි සාක්ෂි එකතුකරගෙන හිටින්න මං කැමැතියි."

"එහෙනම් ඔබට කියන්න පුළුවන්ද මං හිතන දේ හරිද කියලා. ඇය මියගියේ සිහි ඇතිවූ කෘතීමය හිතිය නිසා?"

"නැහැ. මං හිතන්නේ නැහැ මරණයට හේතුව ඒක කියලා. මට හිතෙනවා මෙතැන ඊට පිටා බැඳීමට හේතුවක් ඇති කියලා. ස්ටෝනර් මෙනෙවිය. දත් නම් අපාමයෙන් යා යුතුයි. දොස්තර රොයිලොට් ආපසු ඇවිත්, අපි මෙහේ ඉන්නවා දුටුවොත් අපේ මහත්සිය ඔක්කෝම අපතේ යනවා. තීර්භයට කටයුතු කරන්න. මං කිව්ව විටියට ඔබේ වැඩ කොටස ඉටු කළොත්, ඔබට බියගන්වන අන්තරායන් පළවා හරින්න අපට පුළුවනි. ආයුබෝවන්."

"ඔවුන් ඉන්" තානායමේ විසිත්තු කාමරයක් සහිත නිදන කාමරයක් වෙත්කරවා ගැනීමට අපට අපහසුවක් වූයේ නැත. අපට ඒවා ලැබුණේ උඩුමහලෙනි. එහෙයින් අපේ ජනේල කුළින්, රොයිලොට්ස් මන්දිරය වෙත වැටී ඇති පාර, හේට්ටුව හා එහි නිවැසියන් පදිංචිව සිටි අංශය පැහැදිලිව දකගත හැකිවිය.

අපි එම නිවස වෙත අවධානයෙන් සිටියෙමු. ඇදිරි වැටිගෙන එද්දී දොස්තර ග්‍රයිම්ස්බ් රොයිලොට් නිවස වෙත පැමිණෙන ආකාරය අපි දුටුවෙමු, ඔහු ඇමිණියේ අග්වකරන්නයකයි. රිය පැදවූ කුඩා සිරුරක් තිබූ කොසු ගැටයාව නුදුරින් රොයිලොට්ගේ යෝධ ගර්භය දිස්විය. මැදුරේ දවැන්න යකඩ හේට්ටුව විවෘතකර ගැනීම කොළවාට තරමක් අපහසු විය. රොයිලොට් ඒ ගැන කොළවාට ගෝරනාවූ කළ හැටි අපට පැහැදිලිවම ඇසිණි. ඔහු එයේ කරදරී අත් මිට

මොළොවා තර්ජනය කිරීමට ද අමතක නොසැලකේය. මතු වැඩා වැඩි
රිය ඉදිරියට ඇදී ගියේය. මුදුරේ විසින්න කාමරයක පහන් දල්වා
බව ගත් අතරින් වැටුණු ආලෝකයෙන් අපි තෝරුම් ගත්තෙමු.

හෝමස් කපාටි ඇරඹුවේ, අප අසුරේ අසුන්ගෙන, මුදුරේ
දෙස තෙත් යොමු කරගෙන සිටියදීයි.

"ඔබට කියන්න වොට්සන්, මේ වැඩේට ඔබවත් එක් කරගෙන
යන්න සිදුවුණු එක මගේ හිතට හරිමයි. කිසිම සැකයක් නැ, අපට
අද රැට ලොකු භයානක තත්ත්වයකටයි මුහුණ දෙන්න කියෙන්නෙ."

"මගේ පැමිණීමෙන් ඔබට මොකක් හරි ප්‍රයෝජනයක්
කියෙනවද?"

"ඔබ එහි ඉඳීම නම් ඉතාම ප්‍රයෝජනවත් විය හැකියි. ඒකෙ
වටිනාකම වචනයෙන් කියල නිමකරන්න බැහැ."

"එහෙම නම් මා එන එක ස්ථිරයි."

"අත්තරායක් කියෙන බව දන දනත්, මගේ සහයට එන්න
පැමිනිවීම, හරිම කරුණාවන්ත් ක්‍රියාවක්."

"මොකක්ද ඔබ මේ කියන අත්තරාය? රොයිලොට්ස් මුදුරේ
කාමරවල මං තුළුටු දේවල් රාශියක් ඔබ දකි ඇති බවයි මට නම්
පෙනෙන්නෙ?"

"නැහැ. නමුත් මට හිතෙනවා, අප දුටු දේවල් වලින් ඔබට
වඩා නිගමනවලට පැමිණීමට මට හැකිවුණා කියල. මං දුටු හැම
දෙයක්ම ඔබත් දුටුවා."

"අර සිනුව සඳහා සවිකර තිබූ ලනුව ඇරෙන්න, කිසිම
වැදගත් දෙයක් මං දක්ක කියල මං හිතන්නෙ නැ. ඒ වගේම ඒ
සිනු ලනුවෙන් ඇති ප්‍රයෝජනය මොකක්ද කියල මට හිතාගන්නත්
බැහැ."

"වාතාශ්‍රය සඳහා සාදන සිසුණු කවුරුවත් ඔබ දකින්න ඇති?"

"ඔව්. ඒකත් හරිම අස්වාභාවික තාලේ සුළං කවුරුවත්. එක්
කාමරයක සිට අනෙක් කාමරයකට, බිත්තියේ ඇති සිහින් සිදුරකින්
ලැබෙන යහපත් වාතාශ්‍රය මොකක්ද? මේ තරම් කුඩා සිදුරකින්
මං හිතන්නෙ නැ මියෙකුටවත් ගමන් කරන්න පුළුවන් කියලා."

"ස්ටෝක් මොරාන් වලට එන්න කලින්ම මං දන හිටියා
වායු කවුරුවත් අපට දකින්න ලැබෙන බව."

"අනේ හැබැට හෝමස්?"

"ඇත්තෙන්ම ඔව්! ඔබට මතකද හෙලන් ස්ටෝනර් අපට කිව කරුණක්? දොස්තර රොයිලොව් දුම්පානය කරද්දී ඉරු සුරුවිටු වල ගඳ ඇගේ සොයුරියට ආශ්වාණය කරන්න හැකිවුණු බව? මේකෙන් අපට පැහැදිලිවම නිතාහන්න පුළුවන් කාමර දෙක අතර සම්බන්ධයක් ඇති බව. මේක ඉතාම කුඩා එකක් විය යුතුයි. ඒ මොකද විශාල එකක් වුණොත් නම් හදිසි මරණ පරීක්ෂණයේදී ඒ ගැන අවධානය යොමු වෙනවා. ඒ නිසා මං හිතුවා ඒක වාසු කවුළුවක් විය යුතුයි කියලා."

"නමුත් එහෙම එකක් තිබීමේ ඇති වැද්දක් මොකක්ද?"

"බැඳු බැල්මට නම් වැද්දක් නෑ නමයි. නමුත් අහඹු සිදුවීම් නිතිපයක් ඉතා පුද්ගලිකව විධියට ඉතාම හොඳින් සිදුවුණා. මැදුරේ අලුත්වැඩියා කටයුතු පමණක් අරගෙන, කාමර දෙක අතර බිත්තියේ වාසු කවුළුවක් සාදනු ලැබුවා. ඊළඟට සිනුවක් සවිකිරීමේ අරමුණෙන් සිනු ලනුවක් සවිකළා. මේ සිනු ලනුව අර සුළං කවුළුවට කොටුවක් සවිපයි. ලනුවේ පහළ කෙළවරට කිට්ටුවෙන් නිදා සිටින තරුණියක් මියයනවා. මේ කාරණය සමූහයේ යම් ආකාරයක බැඳීමක් ඇති බව ඔබට හිතෙන්නේ නැද්ද?"

"මට නම් ඒවල කිසිම සම්බන්ධයක් පෙනෙන්නේ නෑහැ."

"ඇගේ ඇඳ ගැන මොනවා හරි විශේෂ ලකුණක් ඔබට සොයාගෙන තැද්ද?"

"නෑහැ."

"ඇඳ පොළොවට සවිකරලයි තිබුණේ. මේ විධියට ඇඳක් පොළොවට සවිකර ඇති අවස්ථාවක් මීට කලින් ඔබ කවදාවත් දකිල තියෙනවද වොට්සන්?"

"එහෙම දකුණු ඔබක් මට මතක් කරන්න අමාරුයි."

"අර තරුණියට ඇගේ ඇඳ කොහේටවත් වෙනස් කරන්න හැකියාවක් තිබුණේ නෑ. තැප්දාමක් ඇඳ තියෙන්න ඇත්තෙ, සුළං කවුළුවටත්, සිනු ලනුවටත් මේ විධියටම සවිපව්. අපි සිනු ලනුවක් කීවත්, පැහැදිලිවම ඒක, සිනුවක් සවිකිරීමේ අරමුණෙන් සවිකළ ලනුවක් නෙමයි."

"මොනවා හෝමිස්!" මට කෑගැසිණි. "මට හේරොනවා හෝමිස්! ඔබ ඉතිහාසයෙන් මොකක් ගැනද කියලා. ම- හිතන්නේ ඉතාම හයානක ඒ වගේම සුසාමව සැලසුම් කළ අපරාධයක් සිදුවෙන්නයි යන්න. ඒක විඳින්නවාගැනීමට, යන්නමට වෙලා ඇතුළු අපි ආවා. එහෙම නේද?"

"බොහොම සුක්ෂමයි. බොහොම සංකල්පකාරීයි. වෛද්‍යවරයෙක් අපරාධකරන්න ගත්තාම අතිශයින්ම හයානකයි. ඔහු ඉබේම දරුණු අපරාධකාරයෙක් බවට පත්වෙනවා. ඒ මොකද වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක දැනුමෙන් ලැබෙන සියුණු බුද්ධියත්, නිර්භීතකමත් දෙකම ඔහුට තියෙනවා. ඒකයි පාමර් සහ ප්‍රිවාඩ් දෙදෙනාම මිනීමැරූ දොන්කර් ලාගේ ලේඛනයේ ඉහළටම තියේ. මේ මිනීමා ඊටත් වඩා කෙරාටිකයෙක්. බොහොම ගැඹුරටම සැලසුම් කරලයි වැඩකරන්නේ. ඒ පුණක් අපට පුළුවනි වොට්සන් පරීක්ෂණය ඊටත් වඩා ගැඹුරට මෙහෙයවන්න. හෙට එළිවෙන්න කලින් අපට මහ බිහිසුණු සිදුවීම් රැසකට මුහුණදෙන්න සිදුවේවි. ඒ හින්දා දන් අපේ හිතවලට සැය සිහිපයක පොඩි විවේකයක් දෙමු

රොයිලොව්ස් මැදුරේ විසිත්ත කාමරයේ දල්වන ලද ආලෝකය සැහෙන වෙලාවක් යන තුරු ගස් අතරින් අපට දකින්නට ලැබිණි. රැ නවය පමණ වෙද්දී එය නිව් ගියේ මැදුර අවට පෙදෙසට ගත අඳුරක් හෝ කරවමිනි. තවත් පැය දෙකක් ඉතා සෙමින් ගෙවී ගියේය. රාත්‍රි එකොළහ නාද වෙනවාත් සමඟම එක්වරම රොයිලොව්ස් මැදුර දෙසින් ආලෝකයක් දල්විණි.

"අන්න අපේ සංඥාව. අපි දල්වෙන්නේ මැදින් තිබෙන කාමරයේ ජනේලයෙන්."

හෝමිස් කිවේ අසුනෙන් නැගී සිටිමිනි. තානායමෙන් පිටරිමට සුදානම්ව අපි එහි භාරකරු හමුවියෙමු.

"අපි යනවා මේ ළඟ පදිංචි අපේ හිතවතෙක් හමුවෙන්න. සමහර වෙලාවට අපි ඔහුගේ ගෙදර රාත්‍රිය ගත කරන්නක් වූව තියෙනවා. එහෙම වුණොත් අපි ආපහු එන්නෙ ඔහුට උකද."

මොහොතකින් අපි කථනයම් බිමෙන් ඉවත්ව ගොස් ඔබ පිටිසුණෙමු. අපේ මුහුණු සිස ගනිමින් හමාගියේ ඉතා හිතලු සුළඟකි.

රොයිලොව්ස් මැදුර පිහිටා තිබූ වත්තට ඇතුළුවීම අපහසු කරුණක් නොවීය. මැදුර වටා තිබූ තාප්පයේ බිඳී ගොස් තිබුණු තැන් තවමත් අලුත්වැඩියා කර නොතිබීම එයට හේතුවයි.

දවුන්න රුස්ස ගස් වල සෙවණැලි වල ආවරණය ලබාගනිමින් ඉදිරියට ගමන්කොට, අපි-තණකොළ-වටා තිබූ මිදුල වෙත යොමුවූ. එය හරහා අප ගමන්ගත්තේ බොහෝ පරේක්ෂමිනි. අනතුරුව අප ජනේලයෙන් ස්ටෝනර් මෙහෙවියගේ කාමරයට ඇතුළුවීමට සූදානම්වුවා පමණි. විරූපී පෙනුමක් සහ වූකැනි ස්වභාවයට පත් කොළ ගැටයෙකු වැනි තැනැත්තෙක් මල් පසුරක් තුළ සැඟවී සිටි ඊක්වරම තණබිම වෙතට පැත්තේය. තණ බිම මත දිගාවී කකුල්වල හිරි ඇරීමට මෙන් ඒවා ඒමේ අතට දිගු කොට ඇඳිරූ ඔහු මිදුල හරහා වෙතයෙන් දිවගොස් අඳුරු සෙවණැලි අතරේ සැඟවුණේය.

"දෙයියනට ඔප්පු වෙව්වාටෝ! ඔබ දත්තද හෝමස් ඒකා?"

මා මෙතම මගේ මිත්‍රයා ද තැනිගත් බවත් පෙනිණ. එහෙත් ඒ එක් මොහොතකට පමණි. අනතුරුව මඳ සිතාවක් නැඟ හෝමස් මගේ කතාව කෙළුරුවීය.

"ඒ අර බැබුන් ඩුදුරා. මේකානෙදි අඳුරු ගෙදරක් තේද?"

වෛද්‍යවරයා ඇති කළ සුරතල් සතුන් ගැන මේ දක්වා මට අනිත්ත වී තිබිණ. ඔහුගේ අනෙක් සුරතලා කොටි පවුලට අයත් වීවා යතායි. උදා අඳුරේ සැඟවී සිටි කොයි මොහොතේ අපේ ඇඟට පතින්නේදයි අපි-නොදනිමු. ඉක්මන් ගමනින් ඉදිරියට ගිය හෝමස් ජනේලය අසල තැටිකි වටපිට බැලුවේය. අනතුරුව පාවහන් ඉවත්කළ ඔහු ජනේලයෙන් කාමරයට ඇතුළු විය. මම ද ඔහු අනුගමනය කළෙමි. වීවා ගැන හිතියෙන් තැනිගෙන සිටි මගේ ඇඟට ලේ පොදක් ඉහුවේ, කාමරයට ඇතුළුවී ජනේලය වසාගත් පසුයි.

ගබ්දයක් නොනැගෙන සේ ජනේල් පියන වැසූ හෝමස්, එතැන තිබූ පහත කාමරය ඇතුළත මේසය උඩින් තබා, කාමරයේ අනුමුලු දෙස පරීක්ෂාවෙන් බැලීය. සියල්ල අප දිවා කාලයේ දුටු අයුරින්ම තිබිණ. ඊළඟට මා වෙත යොමු වූ ඔහු මඳ ගබ්දයක් හෝ පිටතට නොයන සේ මුඛ යමක් කීමට සූදානම් විය. දැන් රවුම් කර මගේ කතාව තබා ඉතා සෙමින් කෙඳිරු වටන, මට ඇසුණේ යන්නමිනි.

"කොයි තරම් සුළු ගබ්දයකින් වුණත් අපේ වැඩපිළිවෙල සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වෙන්න පුළුවනි."

එය ඇසුණු බව පෙනවීමට මම හිස සැලිමි.

"අපට කිසිම ආලෝකයක් දල්වන්න විධියක් නෑ. යන්නමින් හරි එළියක් තිබුණොත්, අර්ධායු කපුරුවෙන් ඔහුට එය පෙනේවි."

මම යළිත් හිස සෙලවීමි.

"නිදාගන්න එපා වොට්සන්, ඔබේ ජීවිතේ රැදී තියෙන්නෙ අවදියෙන් සිටීම මතයි. ඔබේ පිස්මාන්ත්‍රය සුදානම්ත්, හියාගන්න. අපට එය කොයි මොහොතේ හරි උවමනා වෙන්න පිළිවත්. මම ඇදේ මේ පැත්තෙන් වාඩිවෙලා ඉන්නමි. ඔබ අර වුටුවෙන් වාඩිවෙන්න."

හොමස් රැගෙන ආ බඩු අතර සිහින් දිගු වේලක් විය. ඔහු තමා අසලින් ඇඳ මත එය නැඹුටුවිය. ඒ අසලම ගිනිපෙට්ටියක් සහ ඉට්පත්දම් කැබැල්ලක් ද තැබීය. අනතුරුව ලාම්පුවේ දල්ල සම්පූර්ණයෙන්ම අඩු කළේ මුළු කාමරයම අත්ධනාරයේ තබමිනි.

එදා ඒ රාත්‍රියේ හයෙන් හා සංක්‍රාසයෙන්, දඩ අවධානයකින් සිටි හැටි මා කෙසේ නම් අමතක කරන්නද? කිසිදු ගබ්දයක් මගේ දෙසවණට නොවැටිණි. අප හුස්මගන්නා හඬවත් නොඇසිණි. අත්ධනාරයේ කිසිත් නොපෙනිණි. එහෙත් මගේ මිත්‍රයා විවෘත මතයින් මෙන්ම විවෘත දැසින් ඇඳ මත හිඳ සිටි බව මම දන සිටියෙමි. මට නොපෙනුණත් ඔහු ද මා මෙන්ම සංක්‍රාසයට පත්ව සිටි බවට සැකයක් නැත. පිටතින් ලැබුණු මඳ ආලෝකය පවා ජනෙල් පියන් වලින් ආවරණය වූ තීක්‍ෂ්ණ, සහ අත්ධනාරයේ අපි නොඉවසිල්ලෙන් බලා සිටියෙමු.

රැ නිහඬතාව සිදිමින් නිශාචර කුරුල්ලෙකු නගන හඬක් වරින්වර පිටතින් අසන්නට ලැබිණි. එක් වරක් අපේ ජනෙල්ය අසලම සතෙකු ගොරවන හඬක් විය. විටා ගෙයින් පිටත නිදහසේ සැරිසරමින් සිටි බව එය අපට සිහි කළේය. බොහෝ ඇතින් පිහිටි දෙවස්ථානයක මරලෝසුවකින් පැය කාලකට වරක් නිකුත් වූ නාදය අපට වරින්වර අසන්නට ලැබිණි. රාත්‍රි දොළහ හාද විය. ඉන්පසු රාත්‍රි එක, දෙක සහ තුන නාදවෙද්දී අප අවදියෙන් සිටියේ මිඟටට කුමකින් කුමක් සිදුවෙද්දයි අවධානයෙනි.

එක්වරම ආලෝක කිරණක් ඇතිවී, නැතිවී ගියේය. ඒ සුළං කවුළුව දෙසිණි. මොහොතකින්, දල්වෙන ලාම්පුනෙල් වල සැර ගඳක් හා රත්වූ ලෝහයකින් නිකුත් වූ ගඳ අපේ නාස්වලට දැනිණි. අල්ලපු කාමරයේ කිසිවෙකු අන්තර්ගතයක් දල්වූ බවට සලකුණක් ඒ. යම් යෙදවීමක් වැනි සියුම් හඬක් ඇසුණේ සියල්ල යළිත් නිශ්චල විය. එහෙත් කලින් දකුණු ගඳ වඩාත් ප්‍රබලව දුනෙන්තට පටන්ගත්තේය. එදක් හෝ නොසෙල්වී තවත් පැය බාගයක්ම, මම දෙසවන් යොමුකරගෙන සිටියෙමි. ඊළඟට තවත් සියුම් ගබ්බෙක් ඇසෙන්නට විය. එය කෙසෙල්කින් වතුර උතුරදී වාෂ්ප පිටවෙන විට නැගෙන ගබ්බෙකට සමාන විය. ඒ සමහර හෝමිස් ඇඳෙන් බිමට පැත්තේය. එක් ක්ෂණයකින් ගිනිකුරක් දල්වූ ඔහු අතේ තිබූ වේවැලෙන් සිහු ලනුවට වේගයෙන් පහර දෙන්නට පටන් ගත්තේය.

"ඔබට පෙනෙනවාද වොට්සන්? ඔබට පෙනෙනවාද ඒක?"

එහෙත් මම කිසිවක් නොදුටුවෙමි. හෝමිස් ගිනිකුර දල්වූ වෙලේ තම සිවුරුහන් කරන්නාක් වැනි තඹක් මට ඇසිණි. අඳුරේ සිටියදී, ගිනිකුර දල්වීම නිසා එක්වරම මතුපිට ආලෝකයට දැස් නොපෙනී ගියේය. මට කිසිවක් පැහැදිලිව දකුණුමට නොහැකි විය. ඒ නිසා මගේ මිත්‍රයා විසරුවෙන් අපේ වේවැලෙන් සිහු ලනුවට පහරදුන්නේ කුමක් නිසා දැයි මට නොපෙනිණි. එහෙත් මම හෝමිස්ගේ මුහුණේ ස්වභාවය හොඳින් දැනුවෙමි. ඔහුගේ මුහුණ මළමිනියක් මෙන් සුදුමැලිය. ඒ සමහර හයාකර හැඟීම නිසා මතුපිට හිනිය හා පිළිකුල ද ප්‍රකාශ විය.

මඟ වේලාවක් යද්දී සිහු ලනුවට පහරදීම නැවැත්වූ හෝමිස් සුළං කවුළුව දෙස බලාගෙනම සිටියේය. එක් ක්ෂණයකින් සියල්ල වෙනස් විය. දොස්තර රොයිලොව්ගේ කාමරය දෙසින් අපට අසන්නට ලැබුණේ බිහිසුණු මර ලහෝනියකි. රාත්‍රියේ නිශ්ශබ්දතාවය බිඳ දමමින් ඇසුණු ඒ භයානක විලාපය වැන්නක් මා කිසි දිනෙක අසා නැත. ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩිවූ එම ලහෝනියෙන් පැවසුණේ හිනිය, වේදනාව හා මුසුපු දඩ කෝපයයි. මෙම භයානක විලාපය, ගමේ සෑම කෙළවරකටම පමණක් නොව ඇතින් පිහිටි දෙවහැනි නිවසට ද ඇසුණු බව පසුව අපට අසන්නට ලැබිණි. මෙම බියකරු හඬක්, ඔහුගේ මුහුණ ඇතැම් සිතලි බව ගියේය. කිසිත් කර

259. මගේ මිත්‍රයා විශ්වවේදීන් මෙන් වේවැලෙන් හඟව ඇත්තේ.

11 7

සියාගන නොහැකිව මම හෝමස් දෙස බලා සිටියෙමි. ඔහු ද ගල්ගැසුණාක් මෙන් නොසෙල්වී, මා දෙස බලා සිටියේය. ශබ්දය ක්‍රමයෙන් අඩු වී ගොස් සම්පූර්ණයෙන්ම නවතින තුරු අපි එලෙසම සිටියෙමු.

"දෙවියනේ! මොකක්ද ඒ ශබ්දය?" අපහසුවෙන් හුස්මක් අල්ලමින් මම ඇසුවෙමි.

"ඒ ශබ්දයේ කියන්නේ ඔක්කොම-ඉවරයි කියන එකයි. කොයි දේ වෙන්නෙත් හොඳටයි කියන කතාව බිහවෙලාවට මෙතැනදීත් නිවැරදි ඇති. වොට්සන් ඔබේ පිස්තෝලය සුදානම් කරගන්න. අපි යමු දොස්තර රොයිලොව්ගේ කාමරයට."

කැලැඹුණු මුහුණෙන් ලාම්පුව දල්වූ හෝමස් පෙරමුණ ගත්තේය. අපි බරාදය දිගේ ඉදිරියට ගියෙමු. ඔහු රොයිලොව්ගේ කාමරයට දෙවරක්ම තට්ටු කළත් ඇතුළතින් පිළිතුරක් නොලැබිණි. ඉන්පසු හෝමස් තමාම දොරහැරගෙන ඇතුළු විය. පිස්තෝලය සුදානම් කරගෙන මම පිටුපසින් ගියෙමි.

අපට දකින්නට ලැබුණේ අඳහන් දර්ශනයකි. මේසය උඩ තබා තිබූ ලත්තෑරුමෙන් වැටුණු දිස්නිමත් ආලෝකයෙන් යකඩ අල්මාරිය පැහැදිලිව දිස්විය. එහි දොර අඩක් විවෘතව තිබිණි. මේසය අසල වූ පුටුවේ හිඳගෙන සිටියේ දොස්තර ග්‍රයිම්ස්බ් රොයිලොවය. අළු පැහැති පිටකඩායකින් සැරසී සිටි ඔහුගේ නිරාවරණ දෙසා රැඳී තිබුණේ, රතු පැහැති සෙරෙස්සු දෙකක් මතයි. එදා දහවල් අප දුටු කෙටි මිටක් සහිත දිග කසය ඔහුගේ උකුල මත විය. ඔහුගේ නිකට මඳක් ඉහළට එසැවී තිබුණු අතර, සිවිලිම දෙසට හැරවුණු ඔහුගේ දෙතෙත් හිතියෙන් ගල්ගැසී හොඳින් විවෘතව තිබිණි. ඔහුගේ නළල වටා එහි තිබුණේ දුඹුරු පැහැති තිත් වැටුණු කහපැහැති පටියකි. එය ඔහුගේ හිස වටා තදින් බැඳ තිබුණු අයුරක් දිස් විය. අප කාමරයට ඇතුළුවත් දොස්තර රොයිලොව් මඳක් හෝ නොසෙල්වුණු අතර කිසිදු ශබ්දයක් නොනැගුවේය.

"අන්න පටිය! තිත් වැටුණු පටිය!"

හෝමස්ට කියැවිණි.

මම අඩියක් ඉදිරියට තබා දර්ශනාවෙන් බැලීම්. එක් මොහොතකින් ඒ පටිය සෙලවෙන්නට පටන්ගත්තේය. තවදුරටත් ඉවතට ඇදී ගිය පටිය හිසකෙස් මතට ගියේය. මිනිසාට රොයිලොට්ගේ හිස කෙස් අතරින් සර්පයෙකුගේ සියකරු හිසක් ඉහළට එළවෙණු අපි දුටුවෙමු.

“ඒ වගුරු පොළඟා” හෝමිස් කියා.

“ඉන්දියාවේ ඉන්න සයනකුම සර්පයා. උං දන්ට සර තත්තට දහයක් ඇතුළත ඔහු මිය ගියා. අනුන්ට බිහිසුණු අපරාධ කරන පුද්ගලයින්ට ඒවාට බිහිසුණු විපාක ලැබෙනවා. අනුන්ට කැඩු වළේ තමන් වැටෙනවා. ඉස්සර වෙලා අපි මේ සතා උගේ කුඩුවට දමල ඉදිමු. ඊට පස්සේ අපට පුළුවනි ස්ටෝනර් මෙනෙවියා ආරක්ෂා සහිත තැනකට යවන්න. ඊටත් පස්සේ මේ සිද්ධ වෙලා තියෙන දේ ගැන මේ පළාතේ පොලීසියට දනුම්දෙමු.”

රොයිලොට්ගේ උතුල් තිබු කෙළවර නොනිවුණත් සහිත කසය ගත් හෝමිස්, සර්පයා වලිග කෙළවරෙන් නොනිවුණට ඇතුළුකරගෙන, උං එයට හිරකරගත්තේය. අනතුරුව ඔහු උං යකඩ අල්මාරිය තුළට දමා එහි දොර වසා දමීමේය.

* * * *

ස්ටෝනර් මොරාන්හි දොස්තර ග්‍රයිම්සි රොයිලොට්ගේ මරණය සිදුවූ ආකාරය පිළිබඳ සත්‍යය එසේය.

හිතියට පත්ව සිටි ස්ටෝනර් මෙනෙවියාට කණගාටුදායක පුවත දන්වා, ඇය හැරෝ හි ජීවත්වූ ඇගේ ඥාතිවරයා වෙත යැවීමට අපි පියවර ගත්තෙමු. මරුණ පරීක්ෂණයේ කටයුතු සිදුවූයේ ඉතා සෙමිනි. මාරාන්තික වීෂ ප්‍රතික සර්පයෙකු සහිත නොයැලකිලිමත් ලෙස සෙල්ලම් කිරීමට යාම නිසා, වෛද්‍යවරයා මරණයට පත්වූ බව මරුණ පරීක්ෂණයේදී තීන්දු විය. මෙම සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් මට තේරුම් ගැනීමට අත්‍යවශ්‍ය වූ කරුණු දැනීමෙන් ආපසු යද්දී මට හෝමිස්ගෙන් දකුණෙන් ලැබීමි.

“මං ඇවිත් හිටියේ වැරදි නිගමනයකටයි මොට්ගෝ, එයගේ පෙනෙනවා ප්‍රමාණවත් තරම් දත්ත නොමැතිව, නිගමනයකට පැමිණීම මොන තරම් අත්තරායදායකද කියලා.

ගෙදර වත්තේ අභිගුණධීරයන් සිටීම එකක්. අනෙක අර අසරණ ගැනු ලබනා හිතකරේ එළියෙන් දුටු දෙය පටියක් යන වචනයෙන් විස්තර කළා. ඒ කාරණා දෙකෙන් මාව සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි මාර්ගයකට වැටුණා. නමුත් එක් දෙයක් ගැන මට ඉක්මනටම නිගමනයකට එන්න පුළුවන් වුණා. ඒක තමයි, කාමරය ඇතුළේ සිටි නැතැත්තියට භයානක ඉරණමක් හෙත ආවේ දොර වත් පිනේලය හරහා වත් නොවෙත් බව. එතකොට ම. මුලින් ගිය මාර්ගය වැරදි බව මට අවබෝධ වුණා. ඒ ගැන යළි සලකා බලන්න සිදු වුණා.

එතකොට මගේ අවධානය කෙළින්ම යොමු වුණේ කාමර දෙක සම්බන්ධ කරමින් තිබූ සුළං කවුළුවට සහ ඒ අසලින් ගමන් කළ සිත්තු ලනුවට මේ සිත්තු ලනුව කාමරය ඇතුළේදී අවසන් වුණේ ඇඳ මිනිත්. මේ ලනුව ඇත්තෙන්ම සිත්තුවකට සම්බන්ධ නැති බවත්, ඇඳ පොළොවට සවිකර ඇති බවත් දුටුවාම මගේ හිතේ ලොකු සැකයක් ඇතිවුණා. මේ සිත්තු ලනුව සවිකරලා තියෙන්නේ මොකක් හෝ භයානක දෙයක් ඇගේ කාමරයටත්, එතැනින් ඇඳටත් රචන්න දෝ කියන සැකය මගේ හිතේ ඇතිවුණා. මේ භයානක දේ සර්පයෙක් වියහැකියි යන හැඟීම මට කල්පනා වුණා. ඊළඟට ප්ලේෆෝම්වලට ඉන්ද්‍රියාවෙන් සතුන් ලැබෙනවා කියල දනගන්නාම මගේ සැකය තහවුරු වුණා. මිනීමැරීමක් සැලසුම් කරන, ඉතාම කුරිරු ඒ වගේම කෙරාටික කෙනෙක්. ඒක සිසුම්ම හිතාබලනවා. රසායනික පරීක්ෂණයක් මගින් හොයාගන්න බැරි විධියේ විෂක් යොදාගන්න ඔහු තීරණය කළේ ඒ නිසයි. ඒක වඩාත් හොඳින් කල්පනා වෙන්නේ පෙරදිග රටවල ජීවත්වෙලා පළපුරුදු කෙනෙකුටයි. මෙවැනි උග්‍ර විෂක් ඉතාම කෙටි කාලයක් ඇතුළත ක්‍රියාකාරී වෙලා, ජීවිතයක් විනාශ වීම ඔහුගේ පැත්තෙන් බැලුවාම වාසි සහගතයි. බොහොම සිසුම් ලෙස මළ සිරුර පරීක්ෂා කරන පරීක්ෂකයෙකුට විෂරසි, සර්පයාගේ විෂ දළ පහර තිසා ඇතිවූ කර පැහැති කුඩා ලකුණු දෙක දකින්න ලැබෙන්නේ.

ඊළඟට මට මතකවුණේ සිවුරුහන් තඩ. රාත්‍රි කාලයේ අර කාමරයට යවන සර්පයා, ඔහු එළිය වැටෙන්න කලින් ආපහු කැඳවා ගත යුතුයි. නැත්නම් අර තරුණිය සතාව දකිනවා. ඔහු ඒ සඳහා සර්පයාට පුරුදු කරගෙනයි පිටියේ. බාගවෙලාවට ඒ අර

කිරි පිරිසියේ පිහිටෙන් වෙන්න ඇති. ඔහු අර සිනු ලනුව දිගේ හැමදාම ඒ වෙලාවට වතුරු පොළඟා කාමරයට එව්වා. ඔහු දින සිටියා උං ලනුව දිගේ ඇවිත් ඇඳු මතට බසින බව. සමහර විට උං දින ගණනාවක් යනතුරු ඇඳේ නිදා ඉන්න කරුණියට දණට කරන්නත් පුළුවනි නොකරන්නත් පුළුවනි. තවුත් දින කිහිපයක් ගතවෙලා හරි උං කාමරයේ නිදා ඉන්න කරුණියට අනිවාර්යයෙන්ම දණට කරනවාමයි.

මං රොයිලොට්ගේ කාමරයට ඇතුළුවෙන්න කලින්ම මේ නිගමන වලට ඇවිල්ලයි හිටියේ. කාමරයේ තිබූ ලෑලි පුටුව පරික්ෂා කළ මට තවත් කරුණක් පෙනී ගියා. ඒ තමයි ඔහු යම් කටයුත්තක් සඳහා මේ පුටුව උඩට නැගීමට පුරුදුව සිටී බව. ඒ මොකද පුළුං කටුව පිහිටි තැනට ළංවීමට ඔහු පුටුව උඩට නැගීම අවශ්‍යයි. යකඩ අල්මාරියක් තිබීම, කිරි පිරිසිය, කසයේ කෙළවර තිබූ කොණ්ඩුව ආදී කරුණු ඉතාම සුවිශේෂයි. මගේ සිතේ සැකයක් තිබුණා නම්, මේ කරුණු නිසා ඒකක් ඉවත් වෙනවා. යකඩ තහඩු ශබ්ද වෙත හඬක් ස්වෝනර් මෙනෙවියට ඇහිලා තිබුණ තේද? ඒ තමයි ඇගේ බාස්පා කලබලයෙන් සර්පයා යකඩ අල්මාරිය තුළට දමා දොර වැසූ හඬ. කාරණා සියල්ල හොඳින් වටහා ගත්තට පස්සේ ඒවා ඔප්පු කිරීමට මා යොදාගත් ක්‍රියාමාර්ගය ඔබ දුටුවා. සර්පයා පිහින ශබ්දය මට හොඳට ඇසුණා. සැකයක් නෑ ඔබටත් ඇහෙන්න ඇති. මං විහාම එළියක් දල්වලා උංට පහරදුන්නා.

ඒ මගින් උං ආව පාරෙන්ම ආපහු රොයිලොට්ගේ කාමරයට ගියා. සිනු ලනුවට මා එල්ල කළ හේතුල් පහරින් සර්පයා අතිශයින්ම කෝපයට පත්වෙලයි හිටියේ. උං ආපහු ගිහින් උංට දකින්න ලැබුණු පළමුවැනි මනුෂ්‍යයාගේම ඇඟට පැනලා දණට කළා. එහෙම බැලුවාම සැකයක් නෑ, දොස්තර රොයිලොට් මරණයට පත්වීම ගැන, කෙළින්ම තොපුනක් වත්‍රව මා වගකිව යුතුයි. ඒ වුවත් ඒකෙන් මගේ හිතට කිසිම දුකක් හෝ වේදනාවක් ඇතිවන්නේ නෑ.

Reading Purpose Only... Not For Print.

දියමන්ති මර්දනය

පර්ලාක් හෝම්ස්ගේ
විද්‍යාමානවිත පරීක්ෂණ

අතුරුදන් වූ විනාශාරිකයා

"මං අදහස් කළේ ඔහු සිරුරු තමයි බොරිකන්
යන අයියෝ අනාගේ මාරාණී කත විය අයියෝ
මිනිසුරු පවුලී දාස ගණනේ පැවුරිත්...
නේමිත් ගං ඉවුර අවට ගිවෙන දරණුමි තම
දුකඳු මේකයි..."

දියමන්ති මර්දනය

"උඹ මහා පත්තරි ගොරෙත් උඹට දුන්න පැදු මිනිසෝ මේ මර්දනය අත්කරන්? කාලකණ්ණියා! උඹ
මේ මර්දනය විශාල කරනා මෙන් ක්‍රිකේ දාඩි පාවිච්ඡා කේ උඹ මේකෙන් කොරකම් පසු මානිත් පත්?"

දෙවැනි ලේ පැල්ලම

"මේ කාරණා විසිවුණෙත් පුරෝගා මිහද්විතය පුරා මිහද්විතයක් දුන්නේත් උද්ගත වෙන්න..."
නෝමිත් මිහත්තියා අපේ රට අපි හඳුනන පුද්ගලයෙක් පැමිණෙන්නා මිනෙයි"

"අපමානිකුමි... විනාශාරි පුද්ගලි වෙන්න පුද්ගලයෙක්"

සිත් වැටුණු පටි

"විදා පවුලේ පළාතම දෙදරවන මිහ පතිත් කංවිමිත් කුණාටුත් ක්ෂුද්‍රා ඒ විත්තමි ගිරාහිතය
විරාමවත් පටා කාරිණා. ඒ මහා ගේදුර මිහද්වි විත්වරිමි..."

"...අපට අත්කර පවුලේ විසිපුණු මර්දනයෙහියයි. විවිදි කතාකර විද්‍යාගයන් මා සිසිද්‍රිකය අනා
කතා. විසිත් මෙන් අනාමි සිතන වි ගිනේන."

ඉංජිනේරුවෙකුගේ අත්දැකීමක්

"දෙසියන්ට මිත්තු වෙවිවැටේ. මේක මර්දනයක අවිශ්‍යයත්. කුණත් ලේ හඳු ගත්ත අති. මේක
පාද්ගිකයින් ද මේක සිදු කළේ?"

"...මත් කැපිමර ගත්තා ගේඩ් සිසිකයින් සිතා මහා විල්ල පසු මාරාන්තික පුනාරෙත්!"

සහ

අතුරුදන් වූ සිද්ධියක්

රු 195/-

වත්දන මෙහෙයුමක්ගේ පරිවර්තනයක්